ΜΥΣΤΕΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

ΜΥΣΤΕΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
http://www.sos.org/el

ΜΥΣΤΕΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

ΑΘΗΝΑ 2020

45 175 Naperville Rd., Naperville. IL 60563
and 2 Canal Road, Vijay Nagar, Delhi 110009, India

Υπεύθυνος για την Ελλάδα :
Dr. Γαβριήλ Σιμονέτος
Email : gaby.simonetos@gmail.com
Κολοκοτρώνη 28 - Φιλοθέη - Τ.Κ. 152 37
Tel.: 6932233989

Επιστήμη της Πνευματικότητας
Email Γραμματεία : sos.satsang@gmail.com
Χαλκηδόνος 3, 11527 Athens – Greece

Science of Spirituality : **https://www.sos.org/el/**

Η αρχική μετάφραση από τα Αγγλικά έγινε από ομάδα Σατσάνγκις της Αθήνας. Τόσο τα Αγγλικά όσο και τα Ελληνικά κείμενα δεν αποτελούν κατά λέξη μεταφορές των ομιλιών των Διδασκάλων και γι' αυτό μπορεί να μην αποδίδουν απόλυτα σε κάποιο σημείο το νόημά Τους.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
http://www.sos.org/el

Α. ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΖΑΪΜΑΛ ΣΙΝΓΚ

Τα κείμενα που ακολουθούν είναι αποσπάσματα από γράμματα του Τέλειου Άγιου Μπάμπα Τζαϊμάλ Σινγκ, Διδασκάλου του Μπάμπα Σαουάν Σινγκ, κατά τα χρόνια της μαθητείας του τελευταίου. Τα λόγια αυτά είναι γεμάτα θεία σοφία και μυστικιστική αγάπη και μπορούν να χρησιμεύσουν σαν πυξίδα για την κατεύθυνση που πρέπει να έχει κανείς και για την ζωή που πρέπει να διάγει, για να έχει επιτυχία στο Πνευματικό Μονοπάτι.

Είναι ένας σπάνιο δείγμα αληθινής σοφίας και Πνευματικότητας που αποκαλύπτουν το μεγαλείο των Τέλειων Διδασκάλων, την αμεσότητα και την απλότητα της διδασκαλίας Τους, καθώς και τη βαθιά γνώση τους σχετικά με τα εγκόσμια και πνευματικά θέματα που μας τα δίνουν με απλά και μεστά λόγια.

Είναι, επίσης, ένας θησαυρός που άφησε πίσω του ένας πολύ μεγάλος κι εξαιρετικά ταπεινός Άγιος, όχι πολύ γνωστός στον πολύ κόσμο αλλά προικισμένος με τόση Χάρη, ώστε σύμφωνα με τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ να εξασφαλίσει για το διάδοχο του τέτοιο πνευματικό πλούτο, ώστε να μπορεί ο τελευταίος να τον μοιράσει απλόχερα.

Αυτό το ανθρώπινο σώμα είναι σαν ένα όνειρο και όταν αυτό το ίδιο το σώμα είναι φανταστικό, τότε όλα τα πράγματα που ανήκουν σ' αυτόν τον κόσμο είναι κι αυτά επίσης μια χίμαιρα. Μόνο το Νάαμ είναι αληθινό. Κρατήσου καλά απ' αυτό.

Αν παρακολουθείς το Ηχητικό Ρεύμα τακτικά με αγάπη κι αφοσίωση, ο νους θα εγκαταλείψει όλες τις κακές ροπές του. Οι εγκόσμιες

επιθυμίες, που είναι η αιτία της γέννησης και της επαναγέννησης, θα εξαφανισθούν. Και είναι τότε που ο νους θα ερωτευτεί τον Διδάσκαλο.

Ζήσε πάντα μέσα στο πλαίσιο των εντολών του Διδασκάλου. Το Νάαμ δημιούργησε την γη και τον ουρανό και στην πραγματικότητα ό,τι υπάρχει μέσα στο Σύμπαν. Το Νάαμ είναι η αρχική αιτία. Όλα τ' άλλα είναι δευτερεύοντα. Όπου υπάρχει το Νάαμ, όλα τα άλλα βρίσκονται εκεί. Κρατήσου γερά από το Νάαμ. Όταν πραγματοποιήσεις το Νάαμ, θα έχεις πραγματοποιήσει τα πάντα.

Συνέχισε το διαλογισμό σου και κάνε τον πάντα με αφοσίωση, γιατί όλες οι εγκόσμιες δραστηριότητες είναι ψεύτικες. Γι' αυτό εκτέλεσε τα εγκόσμια καθήκοντά σου με αυτό το πνεύμα. Αφιέρωσε την καρδιά σου και τη ψυχή σου μόνο στο διαλογισμό.

Το σώμα είναι η κατοικία του πόνου και της χαράς. Αναγκαστικά αυτά τα δύο πρέπει να λειτουργήσουν. Γι' αυτό να τα δέχεσαι με χαρά. Ένας Σατσάνγκι με τη Χάρη που του δίνεται περνάει μέσα σε μέρες δεινά ετών, γι' αυτό μην ανησυχείς. Καλωσόρισε την ώρα του πόνου σαν ευλογία γιατί και ο πόνος και η χαρά έρχονται σ' εμάς από Εκείνον. Όταν έρχεται κάτι από Εκείνον, γιατί να το αρνηθείς; Ο Θεός είναι πάντοτε μαζί μας και μας παρακολουθεί. Αν ο πόνος θα μας ωφελήσει, μας στέλνει πόνο. Αν η χαρά θα μας ωφελήσει, μας στέλνει χαρά. Και τα δύο έρχονται σ' εμάς με τη Θέλησή Του.

Καμία πνευματική άσκηση δεν μπορεί να αποδώσει τόσα αποτελέσματα όσο η αληθινή επιθυμία για τη ματιά του Διδασκάλου. Αυτή τη ματιά συχνά την στερεί ο Τέλειος Διδάσκαλος από τον αγαπημένο του μαθητή, με το να τον κρατάει μακριά από την φυσική του παρουσία, για να μπορέσει ο μαθητής να τακτοποιήσει τους εγκόσμιους λογαριασμούς του. Όμως ποτέ δεν τον αποκόπτει από το Ηχητικό Ρεύμα.

Όπως και να κάνεις το διαλογισμό σου, ο διαλογισμός είναι μια εργασία αφιερωμένη στον Διδάσκαλο, αλλά και η δουλειά σου και τα οικογενειακά καθήκοντα που εκτελείς είναι επίσης αφιερωμένα στον Διδάσκαλο. Οτιδήποτε κάνεις ή έχεις, σώμα, νους και πλούτη, όλα ανήκουν στο Σατγκουρού. Είσαι ένα τίποτα. Σκέψου ότι δεν είσαι παρά ένα όργανο στα χέρια Του. Θα πρέπει να εξαλείψεις τελείως το εγώ σου.

Ο πόνος και η χαρά είναι αποτέλεσμα του δικού μας κάρμα. Το κάρμα της μοίρας (*Πραλάμπτα κάρμα*) υποχρεωτικά θα καρποφορήσει σ' αυτήν τη ζωή. Μη χάνεις την ισορροπία σου με το να μη το υποφέρεις. Να είσαι προσκολλημένος στο Λόγο με αγάπη και αφοσίωση όλη την ώρα. Στην πραγματικότητα η αγάπη σου για τον Σάμπντ (*Λόγο*) θα πρέπει να είναι τέτοια, που οποιαδήποτε επίγνωση πόνου και χαράς να εξαφανίζονται. Τότε ούτε η χαρά ούτε ο πόνος θα μπορούν να σε καθυστερήσουν από το ταξίδι της επιστροφής σου.

Ένας αληθινός αφοσιωμένος που έχει βυθίσει τον εαυτό του στον Διδάσκαλο είναι ένας "γκουρμούχτ". Ό,τι κάνει ένας γκουρμούχτ δεν είναι παρά διαλογισμός. Όταν υπάρχει αληθινή αγάπη στην καρδιά για τον Διδάσκαλο και έντονη λαχτάρα για τη ματιά Του, τότε ο μαθητής εξαγνίζεται περισσότερο από το να κάνει 100 χρόνια διαλογισμού. Σ' αυτή την εποχή ο μόνος τρόπος, για να εξαγνιστεί κανείς, να απελευθερωθεί και να ενωθεί με τον Θεό, είναι να έχει αληθινή αγάπη και σταθερή πίστη στον Διδάσκαλο. Μη θεωρείς τον Διδάσκαλο απλώς σαν ένα άνθρωπο.

Όλα τα πράγματα είναι δευτερεύοντα σε σχέση με το διαλογισμό. Όταν ο μαθητής κάνει διαλογισμό, όλα τ' άλλα ακολουθούν από μόνα τους.

Όταν κάποιος έχει αληθινή αγάπη για τον Διδάσκαλό του, Αυτός του εμφυτεύει σταθερή πίστη και τότε ο μαθητής παραδίδει τον εαυτό του στα ιερά πόδια Του, με μια καρδιά γεμάτη αφοσίωση. Ποτέ μη θεωρείς τον Διδάσκαλο άνθρωπο κοινό, αλλά να Τον αντικρίζεις σαν τον Δημιουργό των πάντων, τον Ανώτατο των πάντων. Ένας τέτοιος αφοσιωμένος μαθητής οπωσδήποτε θα φτάσει στην ανώτατη περιοχή της Αλήθειας και των Θαυμάτων και θα βυθιστεί μέσα στο Απόλυτο.

Κάνε τον διαλογισμό σου χωρίς διακοπή. Ακόμα κι αν είσαι απασχολημένος με τις καθημερινές σου εργασίες. Ποτέ να μην αφήσεις το νου σου χωρίς το Όνομα του Κυρίου. Να επαναλαμβάνεις το Σιμράν, ακόμα κι όταν κινείσαι. Μην το διακόπτεις, γιατί ο αριθμός των αναπνοών μας είναι περιορισμένος.

Όλα τα δεσμά των εγκόσμιων ελπίδων και των επιθυμιών και των απολαύσεων και των πόνων των τελευταίων είκοσι μία ζωών διαλύονται, την ίδια την στιγμή που κάποιος δέχεται την ματιά ενός Τέλειου Διδασκάλου. Όταν ένας Τέλειος Διδάσκαλος από Έλεος χαρίσει σε

κάποιον το δώρο του Νάαμ, εκείνη την ίδια τη στιγμή το καρμικό Αρχείο της Γέννησης και του Θανάτου, που το κρατά ο Κύριος της Δικαιοσύνης, καταστρέφεται και ο κύκλος των ογδόντα τεσσάρων τελειώνει για το μυημένο μαθητή. Την στιγμή που σ' ένα μαθητή εμφυτευτεί γερά μια τέλεια πίστη για τον Διδάσκαλό του, ο μαθητής αποκτά το δικαίωμα να γίνει πολίτης του Σατς Καντ. Διαλογίσου κάθε μέρα. Αν εξακολουθήσεις επίμονα αυτή την άσκηση, η Χάρη σίγουρα μια μέρα θα κατέβει σ' εσένα. Συνέχισε να χτυπάς την πόρτα Του (*με το σιμράν*). Κάποια μέρα θα σε δεχτεί. Η ανυπομονησία είναι μια απάτη του νου.

Το Ηχητικό Ρεύμα είναι η ίδια η Ουσία του Ανώτατου Όντος. Όταν ευαρεστηθεί θα βυθίσει μια ψυχή μέσα στον Εαυτό Του. Όταν η ψυχή γίνει τόσο αγνή όσο το Ηχητικό Ρεύμα, τότε δεν θα υπάρξει ούτε λεπτό καθυστέρηση γι αυτή τη βύθιση, για αυτή την ένωση. Από τότε που δημιουργήθηκε ο κόσμος της ύλης, ο νους και η ψυχή συσσωρεύουν ακαθαρσίες, γιατί στη διάρκεια τόσων αιώνων ο άνθρωπος δεν ακινητοποίησε τη συγκεντρωμένη προσοχή του στον Σαμπντ Ντουν (*Θείος Ήχος ή Λόγος*), έστω και για λίγο. Γι αυτό δεν μπορεί να βρει θέση μέσα στο Σαμπντ τόσο γρήγορα. Μέχρι να αποκτήσει έντονη λαχτάρα για το Σάμπντ, πώς μπορεί να γίνει ένα μ' Εκείνον; Ο Σαμπντ Ντουν Γκουρού (*Θείος Ήχος ή Λόγος*) ζωηρά επιθυμεί να καθαρίσει την ψυχή και το νου και να τα εξαγνίσει. Παρέχει διαρκώς τη Χάρη Του, και ούτε για ένα λεπτό δεν ξεχνά και δεν παύει να βοηθάει την ψυχή να αφυπνιστεί, προκειμένου να επιστρέψει στην Αληθινή της Κατοικία.

Πρέπει να παραμένεις στα πλαίσια των εντολών του Διδασκάλου και ταυτόχρονα να εκτελείς τα εγκόσμια καθήκοντά σου. Όταν το φρούτο είναι ώριμο, πέφτει αυτόματα από το δέντρο. Αν κατά την διάρκεια της παραμονής σου στο ανθρώπινο σώμα συναντήσεις τον Τέλειο Διδάσκαλο, έχεις κατακτήσει τα πάντα. Αυτό είναι το φρούτο. Το να ζεις μέσα στις εντολές του Διδασκάλου είναι η ωρίμανσή του. Το να κάνεις διαλογισμό κάθε μέρα, εξαντλώντας τις προσωπικές σου δυνατότητες στο έπακρον, είναι το να ποτίζεις το δέντρο. Το να βυθιστείς μέσα στο Ηχητικό Ρεύμα είναι η πτώση του φρούτου μετά την ωρίμανσή του.

Να μην ανησυχείς παρά μόνο για τον διαλογισμό σου. Οι εγκόσμιες υποθέσεις θα πάρουν την πορεία τους, γιατί απλώς συνεχίζουν και

ποτέ δεν σταματούν. Μόνο όταν δεις Εσωτερικά την Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου, θα εξαγνιστείς. Τότε, όλες σου οι εγκόσμιες επιθυμίες, εκδηλωμένες ή λανθάνουσες, θα σε έχουν εγκαταλείψει και δεν θα έχεις άλλη επιθυμία παρά μόνο την έντονη επιθυμία για τη ματιά του Διδασκάλου, τότε ο νους θα δέχεται τα πάντα ως καλά. Τότε, όσο σκληρές και να είναι οι εντολές του Διδασκάλου, θα είσαι ευτυχισμένος μέσα στην βούλησή Του. Όταν φτάσεις σ' αυτό το στάδιο, τότε ο Διδάσκαλος θα σε οδηγήσει αμέσως στο Σατς Καντ.

Την ώρα του διαλογισμού μη σκέφτεσαι εγκόσμια προβλήματα, για να μπορέσει ο νους σου να ακινητοποιηθεί. Διαφώνησε με τον νου σου και πες του: «*Όταν κοιμάσαι, ξεχνάς όλες τις δραστηριότητες του κόσμου, τι χάνεις εκείνη την ώρα; Αφού αυτό δεν σε επηρεάζει δυσμενώς, γιατί ασελγείς με εγκόσμιες σκέψεις τώρα; Τίποτα. Για τον ίδιο λόγο, αν δεν σκέφτεσαι τις εγκόσμιες υποθέσεις κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, πάλι αυτό πρόκειται να σε βλάψει σε τίποτα;*» Να είσαι σταθερός. Απόκτησε έλεγχο και αποφασιστικότητα, είτε είσαι ξύπνιος, είτε κοιμάσαι, είτε περπατάς είτε κάθεσαι. Συνεχώς, να έχεις την προσοχή σου στο Λόγο. Όλες οι εργασίες, εγκόσμιες ή πνευματικές, γίνονται μέσω του Σαμπντ Ντουν (*Λόγου*). Ο νους χρεώνεται με το αποτέλεσμα αυτών των πράξεων που αδικαιολόγητα μας εξαπατά. Τα πάντα στην πραγματικότητα γίνονται μέσω του Λόγου. Γι' αυτό, βυθίσου στον Λόγο.

Πάντα να θυμάσαι ότι πρέπει να εγκαταλείψουμε αυτόν τον κόσμο. Για οτιδήποτε κάνουμε κάτω από την εξουσία του νου, θα πρέπει να υπομείνουμε τις συνέπειες. Υπενθύμισε στο νου ότι πρέπει να ζει σύμφωνα με τη Θέληση του Διδασκάλου. Τότε θα έχεις πετύχει τα πάντα. Όταν κανείς δεν έχει δουλειά και θυμάται τις πράξεις που διέπραξε στο παρελθόν και μετανιώνει, λέει στον εαυτό του: «*Αν το ήξερα, θα είχα πράξει με άλλον τρόπο*». Αυτή όμως είναι μια λανθασμένη στάση, γιατί κάθε γεγονός συμβαίνει μόνον, όπως έχει προκαθορισθεί. Δεν έχει καμιά αξία να μετανιώνει κανείς εκ των υστέρων. Παρόμοια, ο χρόνος που καταναλώνεται σε κουτσομπολιά, σχετικά με τις χαρές και τις λύπες των ανθρώπων και σε αρνητικά ή θετικά σχόλια γι' αυτούς, πάει όλος χαμένος. Δεν έχουμε ούτε πνευματικό ούτε υλικό όφελος.

Ποτέ να μην αισθάνεσαι ότι πρέπει να έχεις ένα συγκεκριμένο

πράγμα ή ότι κάποιος που ήταν κατώτερος από σένα, τώρα έχει κατακτήσει κάποια ανώτερη θέση που δεν την άξιζε. Τέτοια ρεύματα σκέψης και τέτοιες ταπεινές επιθυμίες ποτέ δεν πρέπει να περνάνε από το μυαλό σου. Συνειδητοποίησε ότι όλοι καίγονται μέσα στο καζάνι της ψευδαίσθησης και όλοι ψήνονται μέσα σ' αυτό, μέρα και νύχτα. Τότε γιατί να αποζητάς ψευδαισθήσεις; Η μόνη επιθυμία που πρέπει να έχεις είναι το να ζητάς αγάπη και αφοσίωση στα ιερά πόδια του Διδασκάλου σου και να είσαι πιστός στις εντολές Του. Τα πάντα γίνονται σύμφωνα με τις οδηγίες του Διδασκάλου. Είναι δουλειά του Διδασκάλου να φροντίζει καθετί που σας αφορά και αυτό έχει πάντα πνευματικό χαρακτήρα. Δεν έχει σημασία πόσο λίγη είναι τώρα η επιθυμία σου. Κάποτε θα αναπτυχθεί. Αυτό μπορεί να γίνει κατανοητό από το παρακάτω παράδειγμα: Εάν ένας αγρός έχει προετοιμαστεί κατάλληλα και οι σπόροι σπαρθούν σε έδαφος όσο πρέπει υγρό, οι σπόροι θα πολλαπλασιαστούν και στη συγκομιδή θα λάβουμε χιλιάδες νέους σπόρους. Σε ορισμένα είδη σταριού κάθε σπόρος αποδίδει 60 έως και 70 σπόρους νέου σταριού. Καμιά φορά, ένας και μοναδικός σπόρος μπορεί να αποδώσει τόσο, όσο εκατοντάδες άλλοι σπόροι που δεν έχουν ριζώσει καλά. Παρόλα αυτά, αν αυτός ο ίδιος ο σπόρος φυτευτεί σε άγονο έδαφος, τότε ακόμα κι ο ίδιος ο σπόρος πάει χαμένος. Γι' αυτό, οτιδήποτε κάνει ο νους: οι αμφιβολίες που προβάλλει, οι διαφωνίες που προωθεί, οι κακές πράξεις που διαπράττει, οι αισθησιακές απολαύσεις στις οποίες ασελγεί, είναι σαν να σπέρνει το σπόρο σε άγονο έδαφος.

Εκμηδένισε το εγώ σου. Παράδωσε το νου σου, το σώμα και την περιουσία σου στον Διδάσκαλο και μη διεκδικήσεις τίποτα σαν δικό σου. Τότε ο νους θα πάψει να αναρωτιέται, γιατί από τη στιγμή που έχεις δώσει κάτι, σταματά να έχει οποιαδήποτε διεκδίκηση γι' αυτό. Μην προσκολλάσαι σε εγκόσμια αντικείμενα και δραστηριότητες. Εκτέλεσε τα καθήκοντά σου πιστά και με ενθουσιασμό, αλλά όμως σαν ένας καλεσμένος που γνωρίζει ότι το σπίτι που τον φιλοξενεί δεν του ανήκει. Θεώρησε αυτόν τον κόσμο και τα προβλήματά του ψεύτικα και παρακολούθησέ τα, γνωρίζοντας ότι είναι ανάξια προσοχής. Μη γεμίσεις με χαρά, ακόμα κι αν σου δοθεί η κυριαρχία των 14 κόσμων, γιατί και αυτοί είναι ψεύτικοι και προσωρινοί. Αν σου αφαιρεθεί η κυριαρχία, μη γεμίσεις με θλίψη, γιατί Αυτός που στην έδωσε

την παίρνει πίσω. Ανήκει σ' Εκείνον κι αυτή η κυριαρχία είναι επίσης ψεύτικη. Όσο κι αν σε τιμά ή σε διασύρει κάποιος, μην ταράζεσαι. Μην περηφανεύεσαι, όταν σε τιμούν. Μην απογοητεύεσαι, όταν σε διασύρουν. Να παραμένεις μέσα στη Θέληση του Κυρίου και να είσαι ευτυχισμένος ό,τι κι αν σου στέλνει.

Υπολόγισε πόσος χρόνος πήγε χαμένος σε μάταια λόγια. Ο χρόνος που πέρασε δεν ξαναγυρίζει. Θυμήσου ότι κάποια μέρα θα πρέπει να πεθάνεις. Δεν πρόκειται να ζήσουμε εδώ για πάντα. Το νήμα της ζωής στηρίζεται σ' ένα δευτερόλεπτο, το ίδιο και οι αναπνοές μας. Απόσυρε τον νου από τις κοσμικές επιθυμίες και στήριξε την προσοχή σου στο Σάμπντ. Να σε απασχολεί ο διαλογισμός σου και να μη σπαταλάς τον χρόνο σου άσκοπα. Να μετανιώνεις για το χρόνο που σπαταλήθηκε χωρίς νόημα και για τις αναπνοές που χάθηκαν μάταια. Γιατί εξαντλήθηκαν σε εγκόσμιες και όχι σε πνευματικές επιδιώξεις.

Όταν κάθεσαι σε διαλογισμό και ακούς το Ηχητικό Ρεύμα, άφησε όλες τις έγνοιες παράμερα. Δεν υπάρχει τίποτα πιο σημαντικό από το διαλογισμό. Αύξησε τον χρόνο της άσκησης από μέρα σε μέρα. Ποτέ μην τον μειώνεις. Τα εγκόσμια πράγματα καθορίζονται από το κάρμα του παρελθόντος, καλά ή κακά θα πρέπει να τα περάσουμε. Μην ανησυχείς γι' αυτά. Καλύτερα να ανησυχείς για το διαλογισμό σου. Πάντα να έχεις στο νου σου ότι δεν πρέπει να ανησυχείς για το πού αισθάνεσαι ευτυχισμένος και πού δυστυχισμένος. Δέξου το καθετί ως Θέλημά Του. Μη στεναχωριέσαι, όταν είσαι άρρωστος. Η στεναχώρια χειροτερεύει την αρρώστια.

Ακόμα κι αν γίνεις ο κυρίαρχος όλου του κόσμου, θα πρέπει να βγάζεις τα προς το ζην με τίμια μέσα. Να δουλεύεις μ' ενθουσιασμό στην υπηρεσία σου. Χρησιμοποίησε το εισόδημά σου, αλλά μοιράσου το και με τους άλλους, με τα μέλη της οικογένειάς σου και με το σαν-γκάτ, όσο βέβαια αυτό είναι δυνατόν.

Καλωσόρισε την ώρα του πόνου και άσε την να σου θυμίζει τον Θεό. Έρχεται μόνο μέσω της Χάρης Του και όχι με άλλο τρόπο. Γι' αυτό μην ταράζεσαι από τον πόνο. Εκτέλεσε όλα τα εγκόσμια καθήκοντά σου, αλλά έχε πίστη και αγάπη στα ιερά πόδια του Διδασκάλου, γιατί ο αριθμός των αναπνοών μας και οι μπουκιές του φαγητού μας είναι προκαθορισμένες. Η γήινη εργασία είναι για τα προς το ζην, ο διαλογισμός για τη σωτηρία. Να ακολουθείς και τα δύο. Όσο για τα

υπόλοιπα, μην υποκύπτεις στις υλικές επιθυμίες του νου. Ζήσε πάντα μέσα στις εντολές του Διδασκάλου σου.

Θυμήσου: Ο θάνατος είναι αναπόφευκτος. Πάντα να θυμάσαι τα λόγια του Διδασκάλου. Η κατοικία μας βρίσκεται πάνω από τον Απερίγραπτο και τον Απρόσιτο. Με τη βοήθεια του Λόγου, πρέπει να φτάσουμε εκεί. Αυτός είναι ο Οδηγός μας, Αυτός είναι το Φως μας. Αυτός θα κάνει τη ψυχή να λάμψει και θα τη μεταφέρει στην περιοχή του Ράντα Σοάμι, στην Αιώνια Κατοικία. Υπάρχει μόνο μια μέθοδος, για να ελέγχεις το νου: Πάντα να θυμάσαι τα λόγια του Διδασκάλου. Όταν επαναστατεί ο νους, κράτα τον απασχολημένο με Σιμράν. Μην υποκύπτεις στους συλλογισμούς του. Έχε κατά νου ότι ο θάνατος καιροφυλακτεί πάνω από τα κεφάλια μας.

Κατανόησε ότι πρέπει να πληρώσεις για κάθε παραβίαση των λόγων του Διδασκάλου. Άκουγε το Ηχητικό Ρεύμα με αγάπη και αφοσίωση, γιατί Αυτό είναι ο δημιουργός και ο καταστροφέας όλου του σύμπαντος. Απεριόριστες δυνάμεις και θαύματα περιβάλλουν το Ηχητικό Ρεύμα. Με Χάρη και ευσπλαχνία αντηχεί μέρα νύχτα σαν μια αδιάσπαστη μελωδία. Τραβάει την ψυχή, όταν αρχίσεις και το παρακολουθείς. Γι' αυτό κρατήσου από το Ηχητικό Ρεύμα. Τα πράγματα του κόσμου δεν θα αλλάξουν. Γιατί να χάνεις το χρόνο σου με το να υποθάλπεις τις ιδιοτροπίες του νου;

Πάντα να κρατάς το νου σου στο Σιμράν. Αυτό θα εξαγνίσει το νου κι έτσι αυτός δεν θα συγκεντρώνει καμιά ακαθαρσία. Και όταν θα είναι αγνός, θα ακούσεις το Ηχητικό Ρεύμα. Ο διαλογισμός να είναι η αληθινή σας εργασία. Το Νάαμ ή Λόγος είναι πάντα μαζί μας, γιατί είναι δώρο του Διδασκάλου. Θα αναπτυχθεί, δεν θα εξαντληθεί. Οτιδήποτε λέγεται ή γίνεται, συμβαίνει σύμφωνα με τη Θέλησή του Ράντα Σοάμι, του Ανώτατου Κυρίου. Εκτός από Εκείνον, κανείς δεν μπορεί να κάνει τίποτα, ούτε να αυξήσει, ούτε να μειώσει κάτι. Ο Ανώτατος Κύριος πήρε την ανθρώπινη μορφή και κατευθύνει όλες τις εγκόσμιες δραστηριότητες των μαθητών του στο υλικό επίπεδο. Αυτός είναι ο Θείος Νόμος.

Μπάμπα Τζαϊμάλ Σινγκ

Β. ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΑΖΟΥΡ ΣΑΟΥΑΝ ΣΙΝΓΚ

1 Ιανουαρίου 1919

Αγαπητέ μου γιε,

Όσον αφορά τις προσωπικές σου απορίες, σου απαντώ ότι δεν υπάρχει λόγος να είσαι ανυπόμονος για γρήγορη πνευματική πρόοδο. Όλα θα έρθουν στην ώρα τους. Η μόνη δύναμη που αντιστέκεται στην πρόοδό μας είναι το κάρμα. Ο άνθρωπος, έχοντας υποστεί την επίδραση του νου και της ύλης επί μακρό χρονικό διάστημα, έχει χωθεί βαθιά σε επιθυμίες, που έρχονται και παρέρχονται. Όταν κάνει κάποια απόπειρα να ξεφύγει απ' αυτές, οι εντυπώσεις από το πανάρχαιο κάρμα φράζουν την πορεία του, αφού όποτε η ψυχή εισέλθει σε κατάσταση έκστασης, δεν επιστρέφει, αν προηγουμένως δεν δεχτεί την επιδρομή εγκόσμιων σκέψεων, οι οποίες την έλκουν προς τα κάτω. Όσο προοδεύουμε στην άσκηση του Ήχου και το κάρμα διευθετείται, τόσο η ψυχή σταθεροποιείται σ' αυτή τη θέση. Μολονότι μέσα μας μπορεί να είμαστε πεπεισμένοι ότι έχουμε εξαλείψει τις επιθυμίες μας, αυτό δεν αληθεύει, γιατί εφόσον το κάρμα δεν έχει εξαλειφθεί – κάτι που συμβαίνει στο Αιτιατό επίπεδο (*Τρικούτι*)– η πνευματική μας πρόοδος συντελείται με σκαμπανεβάσματα, ακριβώς όπως συμβαίνει με την πορεία του μυρμηγκιού που ανεβαίνει έναν τοίχο. Αυτό οφείλεται στο ότι δεν έχουμε απαλλαχθεί από τις επιθυμίες οι οποίες μας

καθηλώνουν στο υλικό επίπεδο.

Όταν επιστρέφετε από την έκσταση του διαλογισμού, θα πρέπει να σημειώνετε με προσοχή τη σκέψη που σας διέκοψε τη συγκέντρωση της προσοχής και σας έφερε κάτω και να συνειδητοποιήσετε την επιθυμία που γέννησε αυτή τη σκέψη. Στη συνέχεια προσπαθήστε να εξασθενήσετε την ισχύ αυτής της επιθυμίας και με ανάλογο τρόπο προσπαθείτε να περνάτε από κόσκινο όλες τις σκέψεις σας στη διάρκεια κάθε μέρας. Η έδρα της δύναμης της θέλησης βρίσκεται στο Αντάχ Καράν, τον τετραπέταλο λωτό που βρίσκεται πίσω από τα δύο μάτια, ο οποίος αντανακλάται στο κέντρο (τσάκρα) της καρδιάς. Ο νους δρα στον τετραπέταλο λωτό, στο κέντρο της καρδιάς κι από εκεί απλώνεται στον έξω κόσμο.

Οι δάσκαλοι που προέρχονται από το Μπραχμάντ, τα *Αβατάρ* όπως λέγονται, ανεβαίνουν κατά μήκος των ***τριών φωτεινών ρευμάτων*** (*τρεις γκούνες*), που αρχίζουν πίσω από τα μάτια, διέρχονται από το *Χιλιοπέταλο Λωτό* (*Σάχανς-νταλ Κανουάλ*) και φτάνουν στο Αιτιατό Επίπεδο, όπου τερματίζουν την πορεία τους στην κορυφή του όρους *Σούμερ*, χωρίς να μπορούν να προχωρήσουν ψηλότερα. Από την άλλη πλευρά, οι ασκούμενοι στον Ήχο και οι Άγιοι ανεβαίνουν με τη βοήθεια του ***Ηχητικού Ρεύματος*** στο Αστρικό Επίπεδο, από εκεί πηγαίνουν προς τα πάνω μέσω μιας τεθλασμένης σήραγγας στο Αιτιατό Επίπεδο και από εκεί προχωρούν προς το Υπεραιτιατό και με αντίστοιχο τρόπο από εκεί ανέρχονται μέχρι το πάνω μέρος του Σατς Καντ, που είναι η περιοχή του Ραντασοάμι. Θα διαπιστώσατε επομένως ότι υπάρχουν οι εξής διαφορές μεταξύ των δύο:

- Οι Άγιοι φτάνουν μέχρι την πέμπτη βαθμίδα εξέλιξης, το Σατς Καντ δηλαδή, ενώ τα Αβατάρ δεν ξεπερνούν το Αιτιατό Επίπεδο. Οι Άγιοι προχωρούν με τον Ήχο, ενώ τα Αβατάρ ταξιδεύουν με το Φως ή με τον Ήχο της δεύτερης βαθμίδας (Αουμ).
- Αφού το Αιτιατό βρίσκεται εντός των ορίων του Καλ ή της Μάγια, τα καλύμματα των τριών σωμάτων (Φυσικού, Αστρικού και Αιτιατού) δεν μπορούν να αποβληθούν, μέχρι να φτάσουμε στο Υπεραιτιατό στάδιο, το Ντάσουαν Ντουάρ. Ως εκ τούτου, οι ψυχές των Άβαταρ δεν είναι τόσο αγνές και ισχυρές ενάντια στους πειρασμούς, οπότε επιστρέφουν κατά περιόδους στον κόσμο, ξανά και ξανά.

Καθώς οι ψυχές των Αγίων έχουν απαλλαχθεί απ' όλες τις επιδράσεις του Καλ και της Μάγια (*γιατί βρίσκονται πάνω από την Αιτιατή περιοχή που βασιλεύει ο Μπράχμα*), αποκτούν συνεχώς όλο και μεγαλύτερη δύναμη σε κάθε στάδιο που ανέρχονται, μέχρι να διαλυθούν στην περιοχή του Ράντα-Σοάμι και να γίνουν ένα με τον Ύψιστο. Θα διαπιστώσετε επομένως ότι ποτέ δεν επιστρέφουν (*ως σκλάβοι*). Όλοι οι ιδρυτές των θρησκειών του κόσμου, όπως και οι γιόγκι, οι γιογκισβάρα, οι γκανιάν, οι προφήτες, οι θείες ενσαρκώσεις (*αβατάρας*) κτλ., τερματίζουν την πορεία τους στο Αιτιατό Επίπεδο.

Η νοοτροπία της ταπεινής και τυφλής υπακοής στη διάρκεια του Εσωτερικού ταξιδιού της ψυχής κάποιες φορές αποδεικνύεται επικίνδυνη, καθώς είναι δυνατόν κάποια άλλη ψυχή να σας παραπλανήσει και να σας οδηγήσει στην κατοικία της, διακόπτοντας την περαιτέρω πρόοδό σας. Ακριβώς όπως συμβαίνει και στις εγκόσμιες υποθέσεις σας, όταν είστε υποχρεωμένοι να ολοκληρώσετε μια εργασία σε σύντομο χρονικό διάστημα, αυτό που κάνετε είναι να αποφεύγετε όλους εκείνους που έχουν την τάση να σας τρώνε το χρόνο. Η απόλυτη πίστη που δεν επιδέχεται κλυδωνισμούς δεν πραγματοποιείται, μέχρι να εξαλειφθεί το κάρμα, γεγονός που παρατηρείται όταν κάποιος με το διαλογισμό του υπερβεί το Αιτιατό Επίπεδο. Χαίρομαι πραγματικά για τις ερωτήσεις που μου κάνετε, γιατί όλες αφορούν την άσκηση του Ήχου.

Σας στέλνω την αγάπη και την ευλογία μου και εύχομαι Ραντασοάμι σ' εσάς και σε όλους τους Σατσάνγκι.

Στοργικά δικός σας,
Σαουάν Σινγκ

27 Οκτωβρίου 1927

Αγαπητέ μου γιε και αγαπητή μου κόρη,

Η θεωρία του κάρμα που ακολουθεί στη συνέχεια αυτού του γράμματος έχει γραφτεί με κάθε λεπτομέρεια. Στην περίπτωση που διαπιστώσετε ότι κάποια σημεία είναι δυσνόητα, σας παρακαλώ, ξα-

ναγράψτε μου. Η αλήθεια βρίσκεται μέσα μας και η εξωτερική περιγραφή της πάντοτε θα είναι ατελής.

Κάποιες από τις απορίες που μου διατυπώνετε στα γράμματά σας, στις 8 Μαΐου και στις 28 Αυγούστου, βρίσκουν απάντηση στο δεύτερο μέρος αυτού του γράμματος.

Νομίζω ότι καταλαβαίνω την άποψή σας. Είστε πολυάσχολοι άνθρωποι. Γενικά επικρατεί η εντύπωση ότι ο χρόνος θα φέρει από μόνος του εκείνο που εμείς αποτυγχάνουμε να καταφέρουμε με τις πνευματικές μας ασκήσεις. Στην Ευρώπη και στην Αμερική ο αγώνας για την επιβίωση είναι πολύ έντονος. Τα υψηλά στάνταρ διαβίωσης μάς επιβάλλουν να εργαζόμαστε σκληρά επί πολλές ώρες, με αποτέλεσμα να μας μένει λίγος χρόνος, αν υπάρχει, ή και καθόλου, για να καθίσουμε με ηρεμία και να φέρουμε το νου σε ανάλογη κατάσταση. Αυτή η πάλη του κόσμου, να γαληνέψει το νου του, υπερβαίνει κάθε άλλη πάλη και αγώνα. Στους εξουθενωτικούς ρυθμούς που ακολουθούμε καταλήγουμε να χάνουμε κάθε όρεξη να υποτάξουμε το νου μας και οι μεγάλες προσδοκίες μας να αναπτυχθούμε πνευματικά έρχονται σε δεύτερη μοίρα. Οι ασκήσεις μας σε σύντομο χρονικό διάστημα γίνονται απλώς από συνήθεια, αν ήδη δεν τις έχουμε σταματήσει. Βολεύει το νου να ρίχνει αλλού το φταίξιμο, στην πράξη όμως, μας έχει εξαπατήσει και δεν έχει αναλάβει το δικό του μερίδιο ευθύνης.

Ο Διδάσκαλος περιμένει το νου υπομονετικά να τον προϋπαντήσει στην "Εστία των ματιών". Αν είχε υψωθεί στην "Εστία των ματιών" και ο Διδάσκαλος δεν του είχε παρουσιαστεί, θα είχε κάθε λόγο να τον μέμφεται. Ο Διδάσκαλος όμως έχει αναλάβει την υποχρέωση να τον οδηγήσει προς τα πάνω. Δεν δικαιούμαστε λοιπόν να κατηγορούμε τον Διδάσκαλο ή τη μέθοδό Του. Αν είμαστε ειλικρινείς, θα πρέπει να οικτίρουμε μόνο τον εαυτό μας. Μόνον η ανόθευτη αφοσίωση σ' ένα σκοπό φέρνει την επιτυχία. Όμως, η ανθρώπινη φύση είναι παντού η ίδια. Σπάνια βρίσκουμε έναν αληθινό αναζητητή.

Ο Υπέρτατος Δημιουργός και κάθε ατομικοποιημένο πνεύμα σ' αυτή τη Δημιουργία είναι συνδεδεμένοι με το Ηχητικό Ρεύμα. Ο Καλ όμως, που επίσης είναι δημιούργημα του Υπέρτατου Όντος, διαχωρίζει τη σύνδεση του ατομικοποιημένου πνεύματος (*του ανθρώπου*) από το Ρεύμα, παρεμβάλλοντας ανάμεσά τους το νου και τις μορφές, με συνέπεια το άτομο να αισθάνεται αποκομμένο και μακριά από το Δη-

μιουργό.

Υπάρχουν τριών ειδών "νόες" και αντίστοιχα με αυτούς τρία είδη μορφών. Στο *Τρικούτι* (*Αιτιατό Επίπεδο*), ο Αιτιατός νους, καλύπτει το πνεύμα. Οι μορφές εκεί είναι πλασμένες από πολύ εκλεπτυσμένη Αιτιατή ύλη, τόσο πολύ, ώστε οι πλειοψηφία των αναζητητών έχουν αποτύχει να αντιληφθούν ότι το πνεύμα είναι κάτι χωριστό από το την Αιτιατή ύλη και τις μορφές της και γι' αυτό τον λόγο θεωρούν ότι το περιβεβλημένο από νου πνεύμα είναι το ίδιο με αυτή.

Πιο χαμηλά, στο *Σαχανσντάλ Κανουάλ* (*Αστρικό Επίπεδο*), οι μορφές του Τρικούτι αποκτούν ένα επιπλέον κάλυμμα νου και μορφής, πιο αδρό από ό,τι αυτό στο Αιτιατό Επίπεδο. Η Αστρική μορφή σ' αυτό το επίπεδο κυβερνιέται από τον Αστρικό νου. Σε αυτήν την περιοχή υπάρχουν κολάσεις και παράδεισοι και αναρίθμητες άλλες περιοχές. ***Οι ροπές του Αστρικού νου είναι ανυψωτικές και κατευθύνονται προς τα μέσα.*** Ωστόσο, αυτός ο νους συμπεριφέρεται σαν ένας σοφός εχθρός.

Ακόμα πιο κάτω, στην *Πίντα* (*Φυσικό επίπεδο*), οι Αστρικές μορφές αποκτούν άλλο ένα κάλυμμα από χοντρή ύλη, με την οποία όλοι είμαστε εξοικειωμένοι. Ο νους που κυβερνάει αυτή τη μορφή ονομάζεται Φυσικός νους. ***Οι ροπές του Φυσικού νου στρέφονται προς τα έξω*** και διαχέονται και είναι πάρα πολύ δύσκολο να τον ελέγξουμε. Τώρα, το Φυσικό σώμα ενεργοποιείται από το νου και το πνεύμα και δεν μπορεί να αποφύγει τη δημιουργία κάρμα. Ο καρμικός νόμος: «*Όπως σπείρεις, θα θερίσεις*» είναι σε ισχύ και λειτουργία και ο καρμικός λογαριασμός όλο και επιβαρύνεται με τον καιρό. Όσο πιο πολύ εργάζεται κάποιος, τόσο πιο πολύ εγκλωβίζεται, όπως ένα πουλί που παλεύει να ξεφύγει, μπερδεύεται περισσότερο στα δίχτυα. Ο Καλ έχει στήσει με τόση πανουργία τις παγίδες των μορφών, που είναι σχεδόν αδύνατο να ξεφύγει κανείς από τα δίχτυα του. Όταν εργαζόμαστε σ' αυτά τα σώματα με τους αντίστοιχους νόες, όσο καλά και άγια κι αν πράττουμε, δεν πρόκειται να ξεφύγουμε απ' αυτές τις περιοχές. Ο Κρίσνα λέει: «*Οι καλές πράξεις μας δένουν τόσο όσο και οι κακές. Οι καλές πράξεις μάς δένουν στον Τροχό των γεννήσεων και των θανάτων με χρυσές αλυσίδες, ενώ οι κακές με σιδερένιες*». Και οι δυο είναι εξίσου αποτελεσματικές στο να μας κρατούν σφιχτοδεμένους.

Η διέξοδος παρέχεται μόνο από το Ηχητικό Ρεύμα, που είναι το

υπόστρωμα στη βάση αυτών των νοών. Μόνον όταν η προσοχή ακολουθεί το Ρεύμα, ο νους απενεργοποιείται, τίθεται εκτός λειτουργίας και δεν παράγει κάρμα, ενώ όλο τον υπόλοιπο χρόνο, που η προσοχή είναι εκτός του Ρεύματος, ο νους έχει το πάνω χέρι. Εδώ και αιώνες, από τότε που η ψυχή χωρίστηκε από τον Ωκεανό της και συγχρωτίστηκε με το νου και τα σώματα, όχι μόνο έκλεισε την επικοινωνία προς τα πάνω, αλλά έχασε και τον προσανατολισμό της. Μπερδεύτηκε και εξασθένησε τόσο πολύ, ώστε απώλεσε κάθε ανάμνηση της Πατρίδας της και νιώθει πλήρη ικανοποίηση με το να ζει μια αξιοθρήνητη ζωή σ' αυτόν τον άθλιο Υλικό κόσμο.

Τώρα, υπάρχουν δυο τρόποι να κοιτάξουμε τη Δημιουργία: από τη σκοπιά του Δημιουργού και από τη σκοπιά του ατόμου ή με άλλα λόγια από πάνω και από κάτω. Από πάνω φαίνεται ότι ο Δημιουργός είναι πανταχού παρών και τα πάντα πληρών. Είναι ο μόνος που ενεργεί και το άτομο μοιάζει με μαριονέτα που πηγαίνει δεξιά και αριστερά, αναλόγως με τον τρόπο που κινεί τα νήματα ο Κύριος. Το άτομο δεν έχει ελεύθερη βούληση και γι' αυτό δεν έχει καμιά ευθύνη στο κεφάλι του. Τα πάντα αποτελούν ένα παιγνίδι του Δημιουργού. Δεν υπάρχουν απορίες και ερωτήματα. Όλοι οι Άγιοι, όταν κοιτάζουν από την κορυφή, περιγράφουν τη Δημιουργία ως την εκδήλωσή Του και βλέπουν το χέρι Του στα πάντα.

Κοιτάζοντας τα πράγματα από κάτω, από τη σκοπιά του ατόμου, συναντάμε την ποικιλία σε αντίθεση με την ενότητα. Ο καθένας μοιάζει να εργάζεται σύμφωνα με τη δικιά του θέλησή, με το εγώ του, οπότε επηρεάζεται από τους άλλους και επηρεάζει εκείνους με τους οποίους έρχεται σε επαφή. Εδώ το άτομο είναι ο πράττων και γι' αυτό είναι υπεύθυνο για τις πράξεις του και τις συνέπειές τους. Όλες οι πράξεις του καταγράφονται στη μνήμη του νου, προκαλώντας έτσι συμπάθειες και αντιπάθειες, οι οποίες τον προσδένουν κάτω στις Υλικές, στις Αστρικές και στις Νοητικές σφαίρες, ανάλογα με τις δράσεις του, σε μια ατέλειωτη κίνηση μέσα στον τροχό της μετεμψύχωσης. Το άτομο σ' αυτές τις περιοχές δεν μπορεί να αποφύγει την εκτέλεση πράξεων και αφού τις κάνει, δεν μπορεί να ξεφύγει από την επίδρασή τους. Το άτομο είναι ο πράττων και ως εκ τούτου καρπώνεται τις συνέπειες των λόγων, σκέψεων και πράξεών του.

Όπως αναφέραμε προηγουμένως, οι δυο οπτικές διαφέρουν εξαιτί-

ας του διαφορετικού σημείου αναφοράς. Και οι δυο είναι σωστές. Το άτομο, που καλύπτεται από αδρή ύλη, αναγκαστικά βλέπει μόνο τις εξωτερικές Υλικές μορφές και η οπτική του εμβέλεια δεν μπορεί να διεισδύσει βαθύτερα απ' αυτήν. Αν ήταν σε θέση να υψωθεί, το ίδιο άτομο θα έβλεπε, από το *Σαχανσντάλ Κανουάλ*, το νου να θέτει σε κίνηση όλες τις μορφές. Οι μορφές θα έρχονταν απλώς σε δεύτερη μοίρα, ενώ ο νους θα εμφανιζόταν ως η κινητήρια δύναμη. Το ίδιο ακριβώς άτομο, από το *Ντάσουαν Ντουάρ* (*Υπεραιτιατό*), θα έβλεπε το πνευματικό ρεύμα να λειτουργεί παντού και θα αντιλαμβανόταν πως ο νους αντλεί ενέργεια και δύναμη από το πνεύμα. Από το *Σατς Καντ* ολόκληρη η Δημιουργία μοιάζει με φούσκες που σχηματίζονται και εξαφανίζονται μέσα σ' έναν απέραντο πνευματικό ωκεανό.

Κάθε άτομο είναι προικισμένο με νοημοσύνη και σε κάθε του δράση ενεργεί ενσυνείδητα. Είναι επομένως χρέος του να αναζητήσει έναν τρόπο διαφυγής απ' αυτές τις θηλιές. Για να ανυψώσει το πνεύμα του, πρέπει να παλέψει με το νου του, γιατί ο νους ζει με την πάλη. Και επειδή «*Όπου υπάρχει θέληση, υπάρχει και τρόπος*», δεν μπορεί ο άνθρωπος να ισχυριστεί ότι η πάλη δεν αποτελεί μέρος των καθηκόντων του.

Το κάρμα διακρίνεται σε τρεις κατηγορίες: το *κριγιάμαν* ή κάρμα που δημιουργούμε σε αυτή μας την ενσάρκωση, το *πραλάμπντ* ή πεπρωμένο και το *σαντσίτ* ή αποθηκευμένο κάρμα.

Πάρετε την περίπτωση ενός αγρότη. Προετοιμάζει τη γη του για τη σπορά. Έχει την επιλογή να σπείρει ό,τι επιθυμεί. Ας υποθέσουμε ότι αποφασίζει να σπείρει σιτάρι. Η σοδειά του ωριμάζει και έρχεται η εποχή της συγκομιδής. Μέρος της συγκομιδής το κρατάει, για να το καταναλώσει τη χρονιά που έρχεται και το πλεόνασμα το αποθηκεύει. Την επόμενη χρονιά είναι υποχρεωμένος να καταναλώσει μόνο σιτάρι, γιατί δεν έχει τίποτε άλλο. Αν επιθυμεί και κάτι άλλο, ας πούμε καλαμπόκι, μπορεί να το καλλιεργήσει την επόμενη περίοδο. Ας υποθέσουμε λοιπόν ότι σπέρνει καλαμπόκι και μαζεύει τη σοδειά του στο τέλος της χρονιάς. Τότε, όπως έκανε και με το σιτάρι, κρατάει ένα μέρος για τις ανάγκες του και το υπόλοιπο το αποθηκεύει. Χρόνο με το χρόνο αρχίζει να ζει με τη συγκομιδή της εκάστοτε χρονιάς και αυξάνει τα αποθέματά του, για να τα χρησιμοποιήσει σε περιόδους έλλειψης. Έτσι λοιπόν ζει και ελπίζει να ζει και στο μέλλον, στηριζό-

μενος σε εκείνα που ο ίδιος σπέρνει και θερίζει Αντίστοιχα, ό,τι κάνουμε σ' αυτή τη ζωή γίνεται η μοίρα μας στη επόμενη ζωή και ένα μέρος κρατιέται από τον Καλ σαν αποθεματικό, για να μας το δώσει, αν κατά τύχη ξεμείνουμε από κάρμα. Φυσικά τέτοια πιθανότητα είναι πρακτικά μηδενική.

Χωρίς κάρμα ο Καλ δεν είναι σε θέση να κρατήσει ένα πνεύμα μέσα σε κάποιο σώμα και όμοια πνεύμα χωρίς σώμα δεν μπορεί να δημιουργήσει καινούριο κάρμα. Είναι στη διακριτική ευχέρεια του Καλ να προσθέσει από τα αποθέματα στη μοίρα ή να αφαιρέσει από τη μοίρα και να το αποθηκεύσει. Όπως ο αγρότης, που προετοιμάζει τα χωράφια του για τη νέα σοδειά και εν τω μεταξύ ζει από τη συγκομιδή των περασμένων ετών, βασίζεται στη σιγουριά που του παρέχουν τα αποθέματά του, έτσι κι εμείς υπομένουμε το πεπρωμένο μας στο οποίο δεν έχουμε καμιά δυνατότητα επιλογής. Έχουμε μόνο τη δυνατότητα να επιλέξουμε να εργαστούμε, όπως μας αρέσει για το μελλοντικό καλό μας. Έχουμε όμως κι ένα απόθεμα, ένα πλεόνασμα από τις προηγούμενες ζωές μας για το οποίο δεν γνωρίζουμε τίποτα.

Επομένως, επί του παρόντος λειτουργούμε σε δυο επίπεδα: α) στο επίπεδο της μοίρας, όπου δεν έχουμε καμιά δυνατότητα επιλογής και β) στο επίπεδο των νέων πράξεων, όπου τα χέρια μας είναι ελεύθερα για δράση. Όμως, το να διακρίνει το άτομο αν κάτι που συμβαίνει οφείλεται στο Κριναγιάμ ή στο Πραλάμπτα κάρμα είναι δύσκολο, όσο νοήμων και αν είναι. Ένας γενικός κανόνας που μπορούμε να πούμε ότι ισχύει είναι πως, όταν κάτι συμβαίνει ανεξάρτητα από τις προσπάθειές μας, όταν έρχεται δηλαδή από μόνο του, αυτό οφείλεται στη μοίρα (Πραλάμπτα κάρμα). Όσοι όμως μπορούν να συγκεντρώσουν την προσοχή τους και να εισέλθουν Εσωτερικά, είναι σε θέση να διαβάσουν εύκολα τη μοίρα τους, αφού γι' αυτούς η μοίρα είναι σαν ένα ανοιχτό βιβλίο.

Τώρα, στο Φυσικό σώμα οι δράσεις μας εκτελούνται από το επίπεδο του «Κέντρου της Καρδιάς». Όσον καιρό ο νους είναι επικεντρωμένος εκεί (*στον απλό άνθρωπο η καρδιά είναι το κέντρο της δράσης του νου*), το κάρμα θα επηρεάζεται από τις πράξεις του. Όσο το σώμα θα ενεργεί υπό τις εντολές του νου, ο οποίος δρα απ' αυτό το κέντρο, θα αισθάνεται χαρά και λύπη. Όταν με την αυτοσυγκέντρωση και το διαλογισμό, ο νους ανέλθει στην Εστία των Ματιών ή με άλλα λόγια,

όταν ο νους αλλάξει το κέντρο δράσης του από το «Κέντρο της Καρδιάς» στον «Τρίτο Οφθαλμό», τότε τα συναισθήματα που προκαλούν οι εξωτερικές επιρροές που επενεργούν στο σώμα θα είναι ανεπαίσθητα αντιληπτές. Οι χαρές του κόσμου δεν θα ενθουσιάζουν και οι λύπες δεν θα στεναχωρούν σημαντικά ένα τέτοιο άτομο.

Τα γεγονότα της μοίρας (*Πραλάμπτα Κάρμα*) είναι αποθηκευμένα στον «Οκταπέταλο Λωτό» στην *Άντα*, πάνω από το επίπεδο των ματιών. Όσον καιρό δεν έχουμε διασχίσει αυτό το Κέντρο, νιώθουμε την ισχυρή τους επίδραση. Μόλις περάσουμε αυτό το Κέντρο και δούμε την Αστρική μορφή του Διδασκάλου, η οποία κατοικεί εκεί και τότε η επιρροή των γεγονότων της μοίρας θα γίνει εύκολα αντιληπτή. Ο νους θα έχει δυναμώσει και θα μπορεί να αντεπεξέλθει χωρίς κόπο. Η μοίρα όμως δεν μπορεί να εξαλειφθεί ή να αλλάξει. Οφείλουμε να την υποστούμε. Το βέλος, όταν φύγει από το τόξο, θα βρει κάποιο στόχο.

Οι αποθηκευμένες δράσεις (*Σαντσίτ Κάρμα*) είναι συγκεντρωμένες στην κορυφή του *Τρικούτι* και μόνο όταν το πνεύμα διασχίσει το *Τρικούτι*, μπορεί να πει ότι έχει απελευθερωθεί απ᾽ όλο το κάρμα. Κάτω απ᾽ αυτό το επίπεδο, το πνεύμα υποφέρει από τα δεινά του κάρμα.

Όλες οι πράξεις γίνονται με κάποιο κίνητρο και αυτό το κίνητρο μας δεσμεύει. Δεν είναι εύκολο να φανταστούμε καμιά πράξη που να γίνεται χωρίς κίνητρο. Ο νους, συνειδητά ή υποσυνείδητα, είναι σε διαρκή δράση και είναι αστείο να μιλάμε για κάρμα (*δράση*) χωρίς αντικάρμα (*αντίδραση*). Δεν υπάρχει τρόπος να ξεφύγουμε από την αντίδραση. Όταν δρούμε, όσο καλές κι αν είναι οι πράξεις μας, δεν μπορούμε να δραπετεύσουμε. Οι φιλανθρωπίες, οι ελεημοσύνες και τα προσκυνήματα πρόκειται να επιβραβευτούν και η ψυχή που επιδίδεται σε τέτοιες ενέργειες επιβάλλεται να πάρει την ανταμοιβή της μέσα στο ένα ή στο άλλο σώμα.

Οι άνθρωποι ξαναγεννιούνται και μετενσαρκώνονται για μια χρονική περίοδο ζωής που προκαθορίζεται από τις καρμικές αντιδράσεις των προηγούμενων ζωών τους, ούτε περισσότερο ούτε λιγότερο. Ο Χριστός είπε: «*Οι μέρες σας είναι μετρημένες*». Η διάρκεια της ζωής μας, όπως αναφέρεται στις μυστικιστικές παραδόσεις, (*επειδή στην πραγματικότητα δεν υπάρχει χρόνος*) καθορίζεται από τον αριθμό των αναπνοών που μας δίνονται. Η καλή ή η κακή χρήση τους μπορεί να παρατείνει ή να συντομεύσει την παραμονή μας στη γη. Υπό φυσι-

ολογικές συνθήκες, ένας άνθρωπος αναπνέει 14-15 φορές το λεπτό, αλλά σε στιγμές πάθους φτάνει να αναπνέει κανείς 24 ή 26 φορές το λεπτό, οπότε οι αναπνοές που μας έχουν παραχωρηθεί τελειώνουν σε μικρότερο χρόνο. Αν όμως είμαστε εγκρατείς και αφιερώνουμε χρόνο στις πνευματικές μας ασκήσεις, ο αριθμός των αναπνοών ελαττώνεται στις 4 με 6 το λεπτό. Με αυτό τον τρόπο η ζωή επιμηκύνεται. Οι γιόγκι κρατάνε την αναπνοή τους σε "*κούμπακ*" για μήνες ή χρόνια, επιμηκύνοντας έτσι το χρόνο ζωής τους επί πολλά έτη.

Η απόδραση από το κάρμα έγκειται στην προστασία που παρέχουν οι Διδάσκαλοι. Οι ίδιοι δεν έχουν κάρμα, οπότε οι πράξεις τους δεν τους δεσμεύουν, γιατί το πνεύμα (*ψυχή*) τους εργάζεται από το *Ντασουάν Ντουάρ*, ένα κέντρο πάνω από τα τρία επίπεδα του νου και των μορφών, όπως αναφέραμε προηγουμένως.

Οι Διδάσκαλοι λοιπόν μας δείχνουν την διέξοδο. Μας λένε: «*Να εκτελούνται οι νέες πράξεις μας στο όνομα του Διδασκάλου και ο αφοσιωμένος να εργάζεται απλώς σαν επιτετραμμένος Του*». Οι νέες πράξεις που γίνονται με αυτό το πνεύμα δεν θα μας δεσμεύουν. Το Κάρμα της Μοίρας θα ολοκληρωθεί με το τέλος της ζωής μας και από το Αποθηκευμένο κάρμα, ένα μέρος το αναλαμβάνουν οι Άγιοι κι ένα μικρό μέρος μπορεί να χρειαστεί να το υποστεί ο μαθητής, αλλά αυτό είναι κάτι που το κρίνουν οι Διδάσκαλοι.

Οι Άγιοι φέρνουν σε επαφή το ατομικοποιημένο πνεύμα (*ανθρώπινη ψυχή*) με το Ηχητικό Ρεύμα, που αποτελεί το υπόστρωμα των πάντων, και καθώς το πνεύμα γαντζώνεται απ' Αυτό και ανυψώνεται, γίνεται όλο και πιο δυνατό. Όσο περισσότερο το άτομο ακολουθεί τις υποδείξεις των Διδασκάλων, τόσο πιο εύκολη γίνεται η πορεία του. Σε αντίθετη περίπτωση, η διαδρομή του επιμηκύνεται. Οι Άγιοι όμως, αφού έχουν δώσει τη μύηση, υπόσχονται ότι θα οδηγήσουν το πνεύμα μέχρι τέλους. *Η άσκηση του Ηχητικού Ρεύματος κόβει τις ρίζες του κάρμα.*

Το Ρεύμα επενεργεί σαν μαγνήτης πάνω στο πνεύμα (*ψυχή*). Το τραβάει κοντά Του, κι αν το πνεύμα δεν καλυπτόταν από τη σκουριά του νου και της ύλης, θα πήγαινε στο Σατς Καντ με Θεϊκή ταχύτητα. Η σκουριά των προσκολλήσεων και των εντυπώσεων αποβάλλεται με την επανάληψη των Θείων Ονομάτων (*Σιμράν*). Το Σιμράν αντικαθιστά τις κοινές, καθημερινές μας σκέψεις και ο νους, αντί να πε-

ριπλανιέται εξωτερικά, αρχίζει να βρίσκει γαλήνη και ηρεμία Εσωτερικά. Όταν πλέον διασχίσει το *Τρικούτι*, πράγμα που συμβαίνει όταν έχουν τακτοποιηθεί όλοι οι καρμικοί της λογαριασμοί, η ψυχή δεν θα επιστρέψει στον Τροχό της Μετεμψύχωσης, αλλά θα ανέβει ψηλότερα, για να συγχωνευτεί με τον Ωκεανό της Θεότητας.

Με μεγάλη στοργή
Σαουάν Σινγκ

10 Μαΐου 1928

Αγαπητή μου κόρη και αγαπητέ μου γιε,

Στο τελευταίο μου γράμμα προσπάθησα να σας δείξω ότι η άσκηση του Ηχητικού Ρεύματος είναι το πρωταρχικό καθήκον του ανθρώπου. Όλα τα άλλα είναι δευτερεύοντα και απλώς βοηθήματα γι' αυτό το στόχο, γιατί το Ρεύμα αυτό είναι το αντίδοτο του κάρμα.

Όσον καιρό η ψυχή βρίσκεται κάτω από την επιρροή του νου, είναι φυλακισμένη. Τυλίγεται από το νου και υποκύπτει σ' αυτόν και υπακούει στις υπαγορεύσεις του. Η τζίβα (*τζίβα ονομάζεται η ψυχή που έχει λάβει το περίβλημα του νου*) είναι με τη σειρά της κλεισμένη διαδοχικά μέσα σε διάφορες μορφές της Δημιουργίας –Αιτιατές, Αστρικές και Φυσικές– και ο νους που την συνοδεύει δημιουργεί συνεχώς δράσεις και αντιδράσεις, με αποτέλεσμα να δημιουργείται ένα καρμικό κουβάρι μεταξύ των τζίβας, που διαρκώς όλο και περισσότερο περιπλέκεται. Έτσι δημιουργείται το καρμικό μας χρέος, το οποίο συσσωρεύεται και αυξάνεται από την πρώτη κιόλας στιγμή που η ψυχή κατεβεί στην επικράτεια του νου (*Αιτιατό-Αστρικό-Υλικό*). Αντίθετα όταν αρχίσει το ταξίδι της επιστροφής της ψυχής προς το Βασίλειο του Πατέρα, καθώς δηλαδή αρχίζει να ανέρχεται από το Φυσικό στο Αστρικό και στη συνέχεια στο Αιτιατό Επίπεδο, οι κόμποι από το καρμικό κουβάρι λύνονται, καθώς η προσοχή (*εξωτερική έκφραση της ψυχής*) συντονισμένη κατά το διαλογισμό με το Θείο Ήχο απελευθερώνει τις πιο πάνω μορφές και χαλαρώνει τους κόμπους που τις έχει προσκολλήσει μεταξύ

τους, με αποτέλεσμα να τις απελευθερώνει από τις εντυπώσεις του κάρμα.

Η ψυχή είναι αγνή και δεν έχει ανάγκη κάθαρσης. Η βρωμιά βρίσκεται στο νου και όσον καιρό ο νους δεν στρέφεται Εσωτερικά, για να αγκιστρωθεί στο Ηχητικό Ρεύμα, η ψυχή δεν είναι σε θέση με τη σειρά της και εκείνη να εσωστραφεί. Επομένως, ο χρόνος που αφιερώνουμε στο διαλογισμό, στην επαφή δηλαδή της τζίβα με το Ηχητικό Ρεύμα είναι χρόνος που αξιοποιείται γόνιμα, γιατί στη διάρκεια αυτής της περιόδου το αίνιγμα της ζωής λύνεται. Καμιά ομιλία και καμιά θεωρία δεν μπορεί να υποκαταστήσει αυτή την επαφή. ***Ο διαλογισμός, είναι μια πρακτική μέθοδος διαχωρισμού και αποδέσμευσης της ψυχής από το νου*** που έχει σαν αποτέλεσμα την ανεξαρτοποίηση της ψυχής από τον φοβερό του εναγκαλισμό. Είναι πράγματι ένα δύσκολο και επίπονο έργο.

Το Ηχητικό Ρεύμα είναι η βάση όλων των πίστεων του κόσμου. Οι Μουσουλμάνοι το ονομάζουν *Κάλμα*, ο Ιωάννης *Λόγο* και *Άγιο Πνεύμα*, ο Γκουρού Νάνακ *Σαμπντ*, οι Βέδες *Ναντ* κλπ. Όλοι εννοούν το ίδιο. Μόνον η γλώσσα διαφέρει και η γνώση μέχρι του σημείου που η ψυχή ακολούθησε το Ρεύμα σ' αυτό το επίπονο ταξίδι. Η πλειοψηφία των πίστεων σταματάει στο Αστρικό Επίπεδο και ελάχιστες στο Αιτιατό. Ελάχιστοι μόνο διαβήκανε όλο το Πνευματικό Μονοπάτι μέχρι το Σατς Καντ και τις ανώτατες περιοχές του, την «Ανώνυμη» και την περιοχή του «Ράντα-Σοάμι». Η ομορφιά βρίσκεται στην αληθινή υπέρβαση και όχι στις ομιλίες γι' αυτήν. Ο αγράμματος άνθρωπος που αρπάζεται από το Ρεύμα και ανυψώνεται μέχρι κάποιου σημείου είναι πιο κοντά στο στόχο του από ένα φιλόσοφο που διαρκώς διατυπώνει θεωρίες. Η Αλήθεια, όποια κι αν είναι, βρίσκεται μέσα μας. Το Ηχητικό Ρεύμα είναι η μόνη αλήθεια, γιατί είναι ανόθευτη και απαλλαγμένη από αρνητικότητα. Οι αγράμματοι άνθρωποι πιο συχνά τη βλέπουν, ενώ την ίδια στιγμή οι μορφωμένοι σκοντάφτουν στο σκοτάδι.

Η εμπειρία είναι ο καλύτερος δάσκαλος. Αν κάποιος εξυμνεί το ξύλινο σπαθί του και μέσα στην άγνοιά του θεωρεί ότι είναι το καλύτερο που υπάρχει, ο μόνος τρόπος να τον βγάλετε από την πλάνη του είναι να του ζητήσετε να επιφέρει κάποια χτυπήματα με αυτό. Σύντομα θα δει την πραγματικότητα με τα ίδια του τα μάτια. Αφήστε λοιπόν τους ανθρώπους να δοκιμάσουν τις μεθόδους που επιθυμούν

για την απελευθέρωση της ψυχής τους, κι αν πετύχουν, όλα ωραία και καλά. Οι εμπειρίες όμως όσων είναι εν ζωή και όσων έχουν πεθάνει, αλλά άφησαν πίσω τους γραπτά κείμενα, συμφωνούν με σαφήνεια ότι εκτός από το Ηχητικό Ρεύμα δεν υπάρχει άλλη μέθοδος που να μπορεί να οδηγήσει την ψυχή στο Σατς Καντ, πέρα από τις παγίδες του Καλ.

Με τους άλλους ανθρώπους δεν βρισκόμαστε σε καμιά αντιπαράθεση. Όλοι είναι αδέρφια μας, αφού όλοι είναι παιδιά του ίδιου Πατέρα και προσπαθούν να ανέβουν σύμφωνα με τις δυνατότητές τους. Όπως προστάζει ο Κύριος, έτσι πράττουν.

Σας συμβουλεύω λοιπόν να ξεπεράσετε κάθε μικροπρεπή προκατάληψη που νιώθετε για τους ανθρώπους που συναντάτε. Όπως πράττει και ο ταπεινός Του υπηρέτης, ο Διδάσκαλος, διαδώστε το μήνυμά Του, όπως το λάβατε και μην ανησυχείτε προς τα πού φυσάει ο άνεμος. Γιατί να περιορίζετε την έρευνά σας απλώς σε συζητήσεις; Γιατί δε στρέφεστε εσωτερικά, για να δείτε πραγματικά, όχι ασυνείδητα ή υποσυνείδητα αλλά υπερσυνειδητά, τι είναι σωστό και τι λάθος;

Ο νους διστάζει από φόβο να μπει μέσα και να έρθει σε επαφή με το Ηχητικό Ρεύμα, γιατί εκεί χάνει την ταυτότητα και την ελευθερία του. Αντιθέτως, είναι έτοιμος να πάει στα χαρακώματα και να αντιμετωπίσει τις σφαίρες του εχθρού ή με χαρά να αντιμετωπίζει τους κινδύνους του διάπλου του Ατλαντικού, προκειμένου να γίνει διάσημος ή να σπάσει κάποιο ρεκόρ. Θα πρέπει όμως να γίνει αντιληπτό ότι πρόθεσή μας δεν είναι να μειώσουμε αυτά τα επιτεύγματα. Όχι, δεν είμαστε κυνικοί. Πράγματι, τέτοιοι άνθρωποι είναι άξιοι θαυμασμού για το απαράμιλλο θάρρος και για το σθένος που επιδεικνύουν στο χώρο τους. Έχουν πράγματι μεγαλουργήσει στο πεδίο της ζωής που κινούνται. Ο στόχος όμως της ανθρώπινης ύπαρξης βρίσκεται κάπου αλλού, βρίσκετε μέσα μας. Αν οι άνθρωποι δεν εργάζονται προς την επίτευξη του αληθινού σκοπού της ζωής, αυτό δεν είναι δικό τους λάθος, αφού τα πάντα είναι στα χέρια του Κυρίου. Κάποιους τους φέρνει κοντά Του, συνδέοντάς τους με τους Αγίους και το Ηχητικό Ρεύμα, ενώ άλλους τους κρατάει απασχολημένους σε άλλες δραστηριότητας. Το να υποτάξουμε τη θέλησή μας στη θέλησή Του είναι μέγιστο επίτευγμα και αυτή η ιδιότητα καλλιεργείται όσο πιο ψηλά ανεβαίνουμε στην πορεία του Ηχητικού Ρεύματος.

Θα πρέπει επίσης να είστε ανοιχτόμυαλοι, γιατί ο νους κρύβει μέσα του θυμό και χάνει την ηρεμία και την ισορροπία του. Θα πρέπει να παραμένετε ψύχραιμοι κάτω απ' όλες τις συνθήκες, έτσι ώστε οι ακτίνες που στέλνουν οι άνθρωποι με ταραγμένο και αναστατωμένο νου να μη βρίσκουν πρόσφορο έδαφος μέσα σας και να μη σας επηρεάζουν, αλλά αντιθέτως η δικιά σας ακτινοβολία θα πρέπει να τους ηρεμεί. Όσον καιρό ο νους δεν ανυψώνεται και δεν συγχωνεύεται με τον «Παγκόσμιο νου», η θεωρία πολύ θα απέχει από την πράξη. Ο νους θα αποτύχει να τη θέσει σε πρακτική εφαρμογή, όταν έρθει η ώρα της δοκιμασίας.

Το παιγνίδι της ζωής σπάνια κυλάει ομαλά και όταν όλα πηγαίνουν κατ' ευχή, εμφανίζεται κάτι που ανατρέπει την κατάσταση. Παρεμβαίνει ο Καλ. Αν όμως η πίστη μας παραμένει ακλόνητη και σταθερή και συνεχίσουμε να συμπορευόμαστε με το Ρεύμα, ο χρόνος θα κυλήσει ομαλά. Ο άνεμος έρχεται και φεύγει. Οι χαρές και οι λύπες τις ζωής εναλλάσσονται και ο νους παίρνει μαθήματα απ' αυτά τα βιώματα.

Μην ενοχλείτε λοιπόν την κυρία Α. Αφήστε την να μάθει από τα βιώματά της. Όταν έρθει η εποχή του πολύ ευνοϊκού κάρμα, μόνο τότε ο νους έχει την προδιάθεση να στραφεί Εσωτερικά και μόνο τότε ανθίζει η αγάπη για τον Διδάσκαλο και το Ηχητικό Ρεύμα, οπότε ο αφοσιωμένος αφιερώνει χρόνο στη λατρεία του. Από την άλλη, όταν παρεμβληθεί αντιδραστικό κάρμα, ο νους αισθάνεται αποστραγγισμένος και αδιάφορος, οπότε αποφεύγει το Σάτσανγκ και πέφτει πάλι στο τέλμα της εγκοσμιότητας.

Παίρνει καιρό μέχρι να αποβληθούν τα στρώματα της καρμικής βρωμιάς που έχουν εναποτεθεί πάνω μας στη διάρκεια των αναρίθμητων ενσαρκώσεών μας. Ο Κρίσνα λέει στη Μπαγκαβάτ Γκιτά: «*Η απελευθέρωση από το κάρμα επιτυγχάνεται μετά από μια μεγάλη σειρά ζωών που είναι αφιερωμένες σωστά στο Μονοπάτι*». ***Οι Άγιοι θέτουν όριο τις τέσσερις μόνο ζωές, για να φθάσει κάποιος που πήρε μύηση στο Σατς Καντ, και είναι τόσο πολλές, μόνο για όσους αντιτίθενται ενεργά στις εντολές των Διδασκάλων.*** Ωστόσο, και με δεδομένο ότι οι Άγιοι φύτεψαν το σπόρο του Λόγου στα στήθη του μαθητή, αργά ή γρήγορα αυτός ο σπόρος θα μεγαλώσει, δημιουργώντας ένα φυτό που θα φέρει καρπούς. Ο σπόρος δεν μπορεί να χαθεί.

Μπορείτε να γράψετε στην κυρία Β. ότι η ζωή είναι ένας συνδυα-

σμός από χαρές και λύπες. Αν έχουν παρέλθει οι μέρες της ευτυχίας, ας μην αμφιβάλλει ότι θα έρθει και κάποια περίοδος με αντιξοότητες, που κι αυτή με τη σειρά της θα δώσει τη θέση της και πάλι σε χαρούμενες εποχές. Ο καρμικός κύκλος οφείλει να λειτουργήσει. Τα τόξα που υπολείπονται, για να συμπληρωθεί ο κύκλος, πρέπει να τοποθετηθούν στη θέση τους. Ο άνθρωπος θα πρέπει να το χειριστεί όσο καλύτερα μπορεί, γιατί το κάρμα από μόνο του δεν αλλάζει.

Κάποτε, μια ομάδα αφοσιωμένων στην πνευματικότητα επισκέφτηκε μια πνευματικά προχωρημένη γυναίκα, μια Αγία, για να υποβάλουν τα σέβη τους. Η συζήτηση που επακολούθησε, περιστράφηκε γύρω από το θέμα της εναλλαγής των καλών και των κακών ημερών στη ζωή μας. Η αγία ζήτησε από το καθένα τους να διατυπώσει τη γνώμη του για τη συμπεριφορά που πρέπει να υιοθετούμε και τη νοοτροπία που θα πρέπει να μας διακατέχει αναλόγως με τις διαφορετικές καταστάσεις που συναντάμε. Ο ένας είπε: «*Θα πρέπει να υπομένουμε καρτερικά και τις καλές και τις κακές στιγμές*». Του απάντησε ότι αυτή η στάση αυτή κρύβει κάποια ίχνη περηφάνιας. Στη συνέχεια ένας άλλος είπε: «*Θα πρέπει να νιώθουμε τέρψη και με τις καλές και με τις κακές στιγμές*». Και σ' αυτήν όμως την περίπτωση η αγία μίλησε για ψήγματα περηφάνιας. Όταν στη συνέχεια οι αφοσιωμένοι ζήτησαν την άποψή της για τη στάση που πρέπει να κρατάμε, εκείνη τους απάντησε: «*Η ψυχή θα πρέπει να νιώθει τέτοια ανάταση, που να μην είναι σε θέση να διακρίνει καμιά διαφορά ανάμεσα στις καλές και τις κακές στιγμές*».

Η Αποστολή των Αγίων είναι να βγάλουν τελείως το ατομικό πνεύμα από την επικράτεια του νου. Αυτό έκαναν και αυτό θα κάνουν πάντα. Χαίρομαι που διαβάζω για την αποφασιστικότητά σας να αφιερώνετε περισσότερη ώρα στις πνευματικές σας ασκήσεις. Ο Ρούμι, ο μεγάλος Άγιος της Περσίας, λέει: «*Αγωνιστείτε σε τέτοιο βαθμό σ' αυτή την πορεία, ώστε ακόμα και μετά το θάνατο να συνεχίσετε να προχωράτε προς τα εμπρός και όχι να κάνετε πίσω*».

Με μεγάλη στοργή,
δικός σας Σαουάν Σινγκ

Μάρτιος 1911

Για την ακρόαση του Ιερού Ήχου, θα πρέπει να συγκεντρώνεις την προσοχή σου μόνο στον ήχο της καμπάνας στο δεξί αυτί και σε κανέναν άλλο ήχο. Ποτέ να μην επιτρέψεις στον ήχο από την αριστερή πλευρά να τραβήξει την προσοχή σου, γιατί αυτός έρχεται από την περιοχή του Καλ, που είναι ο ναός της Αρνητικής Δύναμης. ***Υπάρχουν δέκα αριστεροί ήχοι στο πρώτο επίπεδο που προέρχονται από διαφορετικές περιοχές και έχουν διαφορετικές επιδράσεις.*** Για παράδειγμα, η ακρόαση ενός από αυτούς θα αυξήσει το θυμό, ενός άλλου τη λαγνεία και ούτω καθεξής. Πρέπει να είμαστε προσεχτικοί και να δίνουμε προσοχή μόνον στον Ήχο που έρχεται από τη δεξιά μεριά.

Όσον αφορά τον ύπνο στη διάρκεια του διαλογισμού, αν μόνον το σώμα σου είναι αναίσθητο και η ψυχή σου είναι τελείως συνειδητή στον Ιερό Ήχο και τον απολαμβάνει, δεν χρειάζεται να σταματήσεις. Αλλά αν νοιώθεις νυσταγμένος και ότι δε θα μπορέσεις να αντισταθείς στον πειρασμό να κοιμηθείς, τότε σταμάτα την άσκηση για λίγο, περπάτησε λιγάκι μέσα στο δωμάτιό σου, διώξε τον ύπνο και μετά ξαναασχολήσου με την άσκηση.

1 Αυγούστου 1912

Ελπίζω ότι καθημερινά ασχολείσαι με τη θεώρηση Εκείνου που με τόση καλοσύνη μας έδωσε το Φως. Μην αφήνεις ποτέ να περάσει ούτε μια μοναδική μέρα χωρίς να Τον Θυμηθείς.

21 Ιουλίου 1913

Τώρα με τη Χάρη του Αγίου Πατέρα να αφοσιώνεσαι με καρδιά και ψυχή στην υπηρεσία του Πατέρα και να αφιερώνεις όσο περισσότερο χρόνο μπορείς να αποσπάσεις από την εργασία σου για τις ασκήσεις. Όμως έχε το υπόψη σου: ότι με κανένα τρόπο δεν πρέπει να παραμελήσεις την εργασία σου. Όλες οι πολυτέλειες του κόσμου και ο ίδιος ο κόσμος –ο ήλιος, το φεγγάρι, τα άστρα– με λίγα λόγια τα

πάντα όσα βλέπουμε εδώ πρόκειται κάποτε να διαλυθούν. Μόνον η ψυχή είναι αθάνατη. Λοιπόν προσπάθησε να ζήσεις αυτό το σύντομο διάστημα της ζωής με έναν τρόπο που να ευχαριστεί καλύτερα τον Θεό, έτσι ώστε οι περιπλανήσεις σου σ' αυτόν τον κόσμο να σταματήσουν και να μπορέσεις να βρεις το αιώνιό σου Σπίτι που είναι όλο μακαριότητα.

21 Ιουλίου 1913

Δεν χρειάζεται να αγωνιάς και θα πρέπει να κάνεις τις πνευματικές σου ασκήσεις συνέχεια, με σταθερή πίστη και εμπιστοσύνη στο έλεος του Αγίου Πατέρα, που με τόση καλοσύνη σου αποκάλυψε τα μυστικά του αληθινού Ιερού Ονόματος. Σίγουρα θα φτάσεις στο στόχο μια μέρα. Αν ακούς το Ηχητικό Ρεύμα, όταν πας να κοιμηθείς, αφού έχεις τελειώσει τις καθημερινές ασκήσεις του διαλογισμού, θα πρέπει να συνεχίσεις να το ακούς, ενώ θα έχεις ξαπλώσει στο κρεβάτι σου. Δεν πρέπει να σκέπτεσαι να πάρεις την καθιστή στάση, καθώς αυτό θα τραβήξει την προσοχή σου μακριά και μπορεί να πάψεις να ακούς τον Ήχο για ένα μικρό διάστημα, μέχρι να ξανασυγκεντρώσεις την προσοχή σου αγωνιζόμενος σκληρά γι' αυτό. Θα πρέπει επίσης να προσπαθείς να ακούς τον Ιερό Ήχο, όταν είσαι ξύπνιος για όσο διάστημα είναι δυνατόν, ενώ κάνεις τις καθημερινές ασκήσεις, γιατί όσο περισσότερο χρόνο αφιερώνεις σ' αυτή την εργασία, τόσο περισσότερη πρόοδο θα κάνεις. Θα πρέπει βαθμιαία να κάνεις διαλογισμό τρεις ώρες κάθε φορά, αλλά να θυμάσαι ότι δεν πρέπει να αναγκάσεις τον εαυτό σου να αρχίσει να το κάνει σε μια μέρα.

23 Μαρτίου 1914

Όσον αφορά το να εγκαταλείψεις τη σημερινή σου κατοικία και το επάγγελμα, θα πρέπει να λάβεις υπόψη σου ότι πρέπει να εργαστείς, για να ζήσεις, οπουδήποτε και αν πας, γιατί δεν μπορείς να ζεις χωρίς φαγητό και τα άλλα αναγκαία της ζωής. Αλλά αν θέλεις να αλλάξεις το επάγγελμά σου, μπορείς να σκεφτείς ο ίδιος όλα τα

δεδομένα και να αποφασίσεις ανάλογα. Δεν πρέπει να εγκαταλείψεις το σπίτι σου και να πάψεις να εργάζεσαι, για χάρη της πνευματικής σου προόδου. Μπορείς να έχεις μεγάλη πνευματική πρόοδο ακολουθώντας τις καθοδηγήσεις και παραμένοντας στο σπίτι σου. Ο Άγιος Πατέρας είναι μέσα μας. Ποτέ να μη σκεφτείς να πας στην ερημιά, για να Τον βρεις. Μπορείς να ασχολείσαι με την εργασία σου, επαναλαμβάνοντας τακτικά τα Ιερά Ονόματα, ενώ εργάζεσαι αλλά πρωί και βράδυ να αφιερώνεις στις ασκήσεις του διαλογισμού όσο περισσότερο χρόνο σου είναι δυνατό. Με αυτόν τον τρόπο θα φτάσεις στον στόχο μια μέρα. Μη βιάζεσαι και μην αποκαρδιώνεσαι. Να εμπιστεύεσαι το έλεος του Υπέρτατου Πατέρα. Αυτός σίγουρα θα σε φροντίσει.

23 Μαΐου 1915

Καθώς συνεχίζεις τις ασκήσεις και η ψυχή σου λίγο-λίγο εστιάζεται πίσω από τα μάτια, στο Τιλ (*τον Απλό ή Μοναδικό Οφθαλμό*), θα αρχίσεις να βλέπεις εκεί τη “ντάρσαν” του Αγίου Διδασκάλου. Ο ήχος της φλογέρας που άκουσες, ήρθε χωρίς αμφιβολία από μέσα κι όχι από έξω. Συχνά συμβαίνει, όταν ο νους είναι ήρεμος και η ψυχή είναι συγκεντρωμένη, να ακούγονται καθαρά τέτοιοι ήχοι των ανωτέρων περιοχών. Αλλά στη διάρκεια των ασκήσεων θα πρέπει να ακούς μόνον τον ήχο της καμπάνας από τη δεξιά μεριά.

24 Μαΐου 1915

Όσο για το ότι ακόμη δεν βλέπεις το Φως, θα πρέπει να γνωρίζεις ότι το Εσωτερικό Φως είναι δυνατόν να βιωθεί μόνον, όταν βαθμιαία οι σκέψεις του ασκούμενου δεν περιπλανιούνται στα εγκόσμια αντικείμενα και στις εγκόσμιες υποθέσεις, αλλά παραμένουν συγκεντρωμένες και η ψυχή συνηθίσει να συγκεντρώνει αδιάλειπτα και σταθερά την προσοχή της πίσω από τα μάτια και έτσι να χάνεται η συνειδητότητα του σώματος.

28 Ιουλίου 1915

Είναι πολύ αναγκαίο να εκτελείς τις ασκήσεις του διαλογισμού για τουλάχιστον τρεις ώρες την ημέρα, προκειμένου να αναπτύξεις την πνευματική δύναμη να συγκεντρώνεσαι σταθερά και αδιάλειπτα στον Τιλ (*Τρίτο Οφθαλμό*), όπου θα έχεις την εμπειρία των ουράνιων σωμάτων. Συγχρόνως, όλες οι αμφιβολίες και οι υποψίες θα φύγουν και θα χαριστεί στο πνεύμα φρέσκια ενέργεια, για να προχωρήσει μπροστά σε μια συνεχώς αυξανόμενη αγάπη για τον πολυαγαπημένο Άγιο Πατέρα.

18 Νοεμβρίου 1915

Για να φτάσεις στο στάδιο της υπερσυνειδητότητας και να βιώσεις τους ανώτερους Ήχους, γεγονός που είναι πολύ σημαντικό, πρέπει να εξασκηθείς στο να συγκεντρώνεις το “πνευματικό σου ρεύμα” ***επίμονα, σταθερά*** και ***αδιάλειπτα*** (*δηλαδή την ψυχή και μάλιστα την εξωτερική έκφραση της ψυχής που είναι η **προσοχή***) στο Τιλ, ώστε η αίσθηση του φυσικού σώματος και του περιβάλλοντος να χάνονται τελείως. Κανένας δεν μπορεί να ξεφύγει από την επίδραση του κάρμα, χωρίς να φτάσει στην υπερσυνειδητότητα Εσωτερικά. Όταν κουραστείς από την κανονική στάση του «μπατζάν», μπορείς να πάρεις κάποια άλλη στάση που να σε βολεύει. Ο κύριος σκοπός μας είναι να κατευθύνουμε την προσοχή μας προς το Ηχητικό Ρεύμα.

20 Μαρτίου 1916

Δεν υπάρχει εργασία μέσα στον κόσμο που να είναι τόσο δύσκολη, όπως η πνευματική άσκηση στα πρωταρχικά της στάδια. Αλλά το τέλος της είναι πάρα πολύ χαρούμενο. Είναι για αυτό που οι περισσότεροι ασκούμενοι αποθαρρύνονται στην αρχή. Όμως, δεν πρέπει να τα παρατήσουν, γιατί δεν μπορούν να βρουν κανένα άλλο πιο εύκολο μονοπάτι που να μπορούν να αρχίσουν το ταξίδι τους. Στο τέλος θα επιτύχουν. Δεν είσαι ο πρώτος ούτε ο τελευταίος άνθρω-

πος που έχει καταληφθεί από μια διάθεση αμφιβολίας. Πολλές ψυχές έχουν παραπονεθεί για τις δυσκολίες του πνευματικού ταξιδιού, αλλά μη βρίσκοντας μεγάλη απόλαυση στις εφήμερες χαρές αυτού του κόσμου, οι ψυχές ξανάρχισαν το δύσκολο έργο τους, γιατί δεν μπόρεσαν να βρουν τίποτα ανώτερο. Δεν πρέπει να ανησυχείς για αυτή τη διάθεση αμφιβολίας, που είναι ένα από τα απατηλά εμπόδια που μας βάζει ο νους. Μην αγχώνεσαι, γιατί μια μέρα, σίγουρα, θα έχεις το όραμα της ιερής μορφής του Διδασκάλου. Μερικές φορές είναι αναγκαίο να καθαριστούν από το νου οι ακαθαρσίες πολλών περασμένων γεννήσεων. Είναι Αρχή του Ιερού Μονοπατιού ότι όσο ο ασκούμενος δεν παραδίδει τα πάντα στον Διδάσκαλό του, η ψυχή του να μην εξαγνίζεται.

Ο Διδάσκαλος έχει τον ανεξάντλητο πλούτο του Ιερού Λόγου και δε χρειάζεται τα φθαρτά πλούτη του κόσμου. Δεν δέχεται ποτέ κανενός είδους απολαβή, έστω και αν ο μαθητής και ο ασκούμενος θεωρούν ότι όλα τα υπάρχοντά τους ανήκουν στον Διδάσκαλό τους.

17 Ιουλίου 1916

Μερικοί άνθρωποι που δε γνωρίζουν σε βάθος τις αρχές του Μονοπατιού και που τους αρέσει να ζουν μια απείθαρχη ζωή, παραπονιούνται ότι, αν και έχει περάσει ένα μεγάλο χρονικό διάστημα από τότε που μυήθηκαν, δεν έχουν καμία πνευματική εμπειρία ούτε έχουν αποκτήσει καμιά πνευματική δύναμη. Το παράπονό τους είναι άδικο. Πώς μπορούν αυτοί οι άνθρωποι, που δεν κάνουν τις ασκήσεις και οι οποίοι δεν ελέγχουν το νου και τις αισθήσεις τους και δεν υπακούν τις εντολές του Σατγκουρού, να περιμένουν να φτάσουν σ' αυτήν την υψηλή κατάσταση υπερσυνειδητότητας, που είναι αποτέλεσμα μακράς και συνεχούς εργασίας;

28 Δεκεμβρίου 1917

Όσον αφορά για το όραμα που με ρωτάς, αυτό είναι μια ένδειξη προόδου. Υπάρχουν δύο τρόποι που το πνεύμα εγκαταλεί-

πει το σώμα και πάει "επάνω". Ο ένας είναι με το Ηχητικό Ρεύμα και ο άλλος όταν ο ασκούμενος πάει να κοιμηθεί μετά τις πνευματικές του ασκήσεις. Στην πρώτη περίπτωση, αν έχει κάποιο όραμα που να συνοδεύεται από το Ηχητικό Ρεύμα, είναι πραγματικό και απαλλαγμένο από κάθε απάτη και κίνδυνο. Στη δεύτερη περίπτωση, το όραμα μπορεί να είναι πραγματικό ή απατηλό και σ' αυτή την περίπτωση πρέπει να επαναλαμβάνονται όλα τα πέντε Ιερά Ονόματα. Εσύ θα δεις πολλά εκλεπτυσμένα και θελκτικά οράματα, καθώς προχωράς στο ταξίδι σου. Δεν είναι αναγκαίο να είσαι στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου, για να περάσεις στις ανώτερες Περιοχές. Η πνευματική σου πρόοδος θα είναι ακριβώς η ίδια, όπου κι αν βρίσκεσαι. Η πνευματική πρόοδος εξαρτάται από την αγάπη και την πίστη, γι' αυτό και τα δύο πρέπει να τα δυναμώσεις.

Σεπτέμβριος 1918

Όσον αφορά την εμπειρία που είχες κατά το διαλογισμό: ότι «*με τη βοήθεια ενός οδηγού πέρασες μέσα από μια στενή πύλη και εκεί συνάντησες γνώριμα σε σένα άτομα*», αυτό δεν ήταν κάποιο όνειρο, όπως νομίζεις. Το πνεύμα σου πήγε "πάνω" με τη βοήθεια του οδηγού που ανέφερες. Αυτό έγινε, για να σου δοθεί μια κάποια εμπειρία, για απόδειξη. Ακριβώς πριν τον ύπνο, ο νους συγκεντρώνεται και η προσοχή έρχεται στην "Εστία των Ματιών", που συνήθως με τον ύπνο πέφτει "κάτω," καθώς έχει τη συνήθεια να πηγαίνει "κάτω" στα κατώτερα κέντρα. Μερικές φορές όμως, όταν υπάρχει λαχτάρα να πάμε "πάνω", παίρνει την προς τα πάνω πορεία, αλλά δεν συνοδεύεται από το Ηχητικό Ρεύμα. Η ψυχή παραμένει απασχολημένη στο να βλέπει και γι' αυτό είναι έξω από το Μονοπάτι. Πηγαίνει σε κάποια απόσταση κοιτάζοντας τριγύρω και εάν συνειδητοποιήσει κάτι από τον υλικό κόσμο (π.χ. ένα θόρυβο), πέφτει "πίσω". Αν είχε πάει πάνω με το Ρεύμα, θα πήγαινε πάνω σε μια πλήρως συνειδητή κατάσταση. Σου εύχομαι να ανυψωθείς σε αυτή τη συνειδητή κατάσταση. Η εμπειρία που είχες, σου έδωσε μια φευγαλέα ματιά από τον Εσωτερικό κόσμο. Ήταν αποτέλεσμα της πνευματικής σου εργασίας και σου δόθηκε για να αποκτήσεις πεποίθηση. Δεν υπάρχει πεποίθηση, χωρίς

να δει κανείς κάτι. Χωρίς προσωπική εμπειρία.

Το συμπέρασμά σου, ότι το τέλος πλησιάζει, δεν δικαιολογείται. Θα δεις πολύ περισσότερα ακόμη και θα σου δοθούν πολύ περισσότερα από αυτό που μου ανέφερες. Οι εγκόσμιοι δεσμοί φέρνουν την προσοχή πίσω. Την φέρνουν πίσω, όπως το τράβηγμα του σπάγκου φέρνει πίσω το χαρταετό. Το τέλος δεν είναι κοντά ακόμη. Έχεις ακόμη πολλά να κάνεις και να δεις και πολλά.

Ερώτηση: «Γιατί ήρθα πίσω, ενώ επιθυμούσα να πάω πιο πάνω;»

Διδάσκαλος: Δεν ήταν επιτρεπτό να πας πιο πάνω. Προσπάθησε να ανεβείς με το ρεύμα. Το γεγονός αυτό ήταν για να αυξηθεί η πίστη σου και η λαχτάρα σου να πας επάνω.

28 Ιουνίου 1919

Ο ιδιαίτερος χώρος που χρησιμοποίησες, όταν της έδωσες τις πνευματικές καθοδηγήσεις, ήταν κατάλληλος. Αν το βρίσκει άβολο να κάθεται στην καθορισμένη στάση του «μπατζάν», μπορείς να της πεις να καθίσει σε οποιαδήποτε άνετη καρέκλα με τα χέρια στην οριζόμενη θέση ή μπορεί να καθίσει σταυροπόδι και να χρησιμοποιήσει ένα ξύλινο Τ, για να στηρίζει τους αγκώνες της. Η φίλη σου δεν χρειάζεται να πάρει οπωσδήποτε την καθορισμένη στάση. Άσε την να πάρει οποιαδήποτε άνετη στάση στην καρέκλα της ή το κρεβάτι της και στρέψε την προσοχή της στον Ήχο. Το μόνο ουσιώδες είναι μιας και πάρει μια στάση να μην την αλλάξει στη διάρκεια της άσκησης.

27 Μαρτίου 1920

Σε παρακαλώ, συγκέντρωσε την προσοχή σου στο «Κέντρο των Ματιών», όταν επαναλαμβάνεις τα Ιερά Ονόματα. Καθώς η συγκέντρωσή σου γίνεται πιο δυνατή, πολλά μυστήρια θα σου λυθούν. Καθώς η ψυχή σου, έχοντας συγκεντρωθεί στην "Εστία των Ματιών",

στρέφεται προς τα μέσα, θα έχεις περισσότερες εμπειρίες Φωτός και γνώσης. Η μοναξιά φέρνει ειρήνη και βοηθάει την πνευματική πρόοδο. Το παράπονό σου πως ο νους σου περιπλανιέται στη διάρκεια των ασκήσεων είναι παράπονο που γίνεται από σχεδόν κάθε ασκούμενο στα πρωταρχικά στάδια. Ο νους νιώθει απόλαυση στο να τριγυρίζει ελεύθερα και δεν του αρέσει να παρατήσει την ελευθερία του. Ωσότου να αποκτήσει ανώτερη απόλαυση, δεν θέλει να ανταλλάξει τις τωρινές του απολαύσεις. Όμως η συνεχής άσκηση θα τον αναγκάσει να παρατήσει τις παλιές του συνήθειες.

20 Σεπτεμβρίου 1920

Αυτός που είναι να δώσει τις εμπειρίες κάθεται μέσα σου στον "Τρίτο Οφθαλμό". Απλώς περιμένει να καθαρίσει ο νους σου. Σε παρακολουθεί σε κάθε σου δράση. Η επανάληψη των Πέντε Ονομάτων θα πρέπει να γίνεται με αγάπη, στοργή και καθήλωση της προσοχής στο "Κέντρο των Ματιών", χωρίς να βάζεις καμιά πίεση στα μάτια. Να κάθεσαι ακίνητος σε μια στάση όσο το δυνατόν περισσότερο χρονικό διάστημα, έτσι ώστε να πάψεις να νιώθεις το σώμα κάτω από τα μάτια και η σκέψη να μην τρέχει έξω από την "Εστία των Ματιών". Όταν κάθεσαι, για να ακούσεις τον Ήχο, προσπάθησε να νιώθεις ευχάριστα. Κάνοντας έτσι πρώτα θα δεις το άστρο, μετά από αυτό θα δεις άσπρο Φως, μετά τη Σελήνη και τον Ήλιο και στη συνέχεια τη μορφή του Διδασκάλου σου. Αυτή η μορφή θα αρχίσει να παραμένει, καθώς η αγάπη σου θα αυξάνει. Μετά, ο Διδάσκαλος θα αρχίσει να σου μιλάει και να απαντάει στις ερωτήσεις σου. Αργότερα, θα έρθει ο ανώτερος Ήχος που έχει μια ελκτική δύναμη. Ο Ήχος που ακούς τώρα είναι ανάμικτος με τους ήχους των πέντε τάτβας (*πρωταρχικών στοιχείων*) και δεν έχει μεγάλη δύναμη έλξης προς το Σατς Καντ.

10 Ιανουαρίου 1923

Όσον αφορά τον φίλο σου που «*ακούει εσωτερικούς ήχους*», σε μερικούς ανθρώπους συμβαίνει να βλέπουν φώτα και να ακούν

ήχους από μόνοι τους, αλλά δεν υπάρχει περαιτέρω πρόοδος. Στο πρώτο στάδιο, υπάρχουν δέκα διαφορετικοί ήχοι που αντηχούν συγχρόνως. Μόνον δύο από αυτούς, δηλαδή αυτός της καμπάνας και του όστρακου που αποκαλύφθηκαν σε σένα την ώρα της μύησης, έχουν τη δύναμη να πάρουν την ψυχή προς τα πάνω, ενώ οι άλλοι την έλκουν μόνο σε μια μικρή απόσταση και δίνουν στον αφοσιωμένο μερικές από τις ονομαζόμενες υπερφυσικές δυνάμεις, (Αστρικές δυνάμεις) Εσωτερικά. Αλλά παραπέρα πρόοδος δεν υπάρχει.

10 Ιανουαρίου 1923

Είδες ένα ψυχικό φαινόμενο στο όνειρό σου, και αυτό είναι που μου περιέγραψες στο τελευταίο σου γράμμα. Μερικές φορές συμβαίνει η ψυχή να ταξιδεύει προς τα πάνω, (αντί να πηγαίνει στο κέντρο του λαιμού ή του αφαλού) όταν το σώμα κοιμάται, χωρίς όμως να έχει συνείδηση του Ηχητικού Ρεύματος. Αυτή ήταν μια εμπειρία από τέτοιες θέες. Το όνειρο που περιέγραψες ήταν ένα όραμα και είναι κάτι συνηθισμένο. Όμως όταν προχωρήσεις στις πνευματικές σου ασκήσεις, θα δεις πολύ πιο όμορφες θέες. Τα όνειρα που είναι οράματα έρχονται από μόνα τους, δεν μπορούν να αναπαραχθούν κατά βούληση. Γι' αυτό θα έπρεπε ο σκοπός σου είναι να μπορέσεις να τα δεις μέσα από τις πνευματικές σου ασκήσεις, οπότε θα είσαι πλήρως συνειδητός.

3 Ιουλίου 1924

Οι καταστάσεις του ονείρου και του βαθιού ύπνου δεν είναι επιθυμητές, γιατί και οι δύο προκαλούνται από την πτώση της ψυχής από το Τρίτο Μάτι στα Κέντρα του λαιμού και αφαλού. Όταν με τον διαλογισμό η ψυχή και ο νους προσηλωθούν στην "Εστία των Ματιών" και πάρουν τη συνήθεια να πηγαίνουν προς τα πάνω αντί προς τα κάτω, όπως τώρα, τότε δεν θα υπάρχουν όνειρα ή βαθύς ύπνος. Τότε θα υπάρχει μια κατάσταση υπερσυνειδητότητας Εσωτερικά, ενώ το σώμα κάτω από τα μάτια θα είναι αναίσθητο. Όμως οι λειτουργίες

του σώματος, όπως η αναπνοή, η κυκλοφορία κτλ. θα συνεχίζουν ανεμπόδιστες να πραγματοποιούνται τόσο στην κατάσταση του ονείρου (*ελαφρύς ύπνος*), όσο και στο βαθύ ύπνο (*όταν δεν βλέπει κανείς όνειρα*). Η ανάπαυση του φυσικού σώματος, για να επαναφέρει την κατάστασή του από την κούραση είναι ουσιώδης. Έξι ώρες ανάπαυσης είναι αρκετή. Είναι αλήθεια ότι ο χρόνος τρέχει και όταν κανείς φθάσει τα εξήντα του χρόνια, όπως εσύ, γνωρίζει την αξία του χρόνου. Αλλά δεν πρέπει να νοιώθεις αποκαρδιωμένος. Θα υψωθείς Εσωτερικά και θα δεις, ενώ ανυψώνεσαι.

3 Ιουλίου 1924

Θα πρέπει να χρησιμοποιείς περισσότερο τη δύναμη της Εσωτερικής όρασης. Καθώς χρησιμοποιείς τη δύναμη της Εσωτερικής ακοής, κοίταζε στην "Εστία των Ματιών" και άκουγε τον Ήχο, σαν να βγαίνει από αυτό το Κέντρο. Συγκεντρώσου και κράτα την προσοχή σου στην "Εστία των Ματιών". Να ακούς, ενώ κάθεσαι σ' αυτή τη θέση.

6 Ιουλίου 1926

Είμαι ενάντιος στη συγκέντρωση σε φωτογραφίες, καθώς αυτό φέρνει τη φωτογραφία και όχι την πνευματική μορφή Εσωτερικά. Μια φωτογραφία είναι χωρίς ζωή και γι' αυτό δεν μπορεί να απαντήσει σε ερωτήσεις, ούτε μπορεί να πάρει τον αφοσιωμένο προς τον πνευματικό του στόχο. Γι' αυτό έχω τελείως αρνηθεί να επιτρέψω οι φωτογραφίες μου να πάνε στα μέλη που είναι στην Ινδία, για να τους διαφυλάξω από αυτή την πλάνη. Όσοι θέλουν μπορούν να με δουν Εσωτερικά, αν συγκεντρωθούν. Αν επαναπαυθούν στις φωτογραφίες, δεν θα μπορέσουν να δουν την πραγματική μορφή μέσα τους με την αυτοσυγκέντρωση. Οι αναζητητές στην Αμερική δεν με έχουν ποτέ δει και γι' αυτό τους δίνω φωτογραφίες, όχι όμως για να συγκεντρώνονται σε αυτές αλλά μόνο για αναγνώριση.

Δεκέμβριος 1926

Ακριβώς όπως ένας περιπλανώμενος μέσα σ' ένα δάσος που έχει χάσει το δρόμο του και δεν ησυχάζει, ωσότου επιστρέψει σπίτι του, παρόμοια και η προσοχή μας παραμένει έξω από μας. Μέσω των εννέα θυρών του σώματος κατευθύνεται πάντα προς τα έξω και παραμένει σε επικοινωνία με τα εξωτερικά αντικείμενα και τις εντυπώσεις που αυτά δημιουργούν. Αυτή η συνήθεια μας έχει γίνει τόσο σταθερή, που δεν μπορούμε να κρατήσουμε την προσοχή μας μέσα μας ακόμη και για ένα δευτερόλεπτο. Ο δυτικός νους απεχθάνεται την ιδέα του κενού. Η προσοχή πρέπει να μπει μέσα και όταν της αρέσει, να μείνει εκεί, γιατί, όπως ο περιπλανώμενος που πηγαίνει σπίτι του, θα βρει ειρήνη Εσωτερικά. Το να φέρουμε την προσοχή μέσα γίνεται με την επανάληψη των Πέντε Ονομάτων με τον τρόπο που σας έχει υποδειχθεί. Η επανάληψη πρέπει να γίνεται με την προσοχή καθηλωμένη στην "Εστία των Ματιών". Επανάληψη χωρίς προσήλωση της προσοχής δεν είναι αρκετή. Αυτή η επανάληψη με προσοχή εντυπώνει πάνω στο νου την ιδέα για το τι βρίσκεται μέσα σου και έτσι προσπαθεί να σε πάρει σ' Αυτόν που αντιπροσωπεύουν τα Ονόματα. Τη στιγμή που θα μπούμε μέσα μας, το Ηχητικό Ρεύμα είναι εκεί, για να μας αναλάβει.

Η Αστρική μορφή του Διδασκάλου είναι στην "Εστία των ματιών" και είναι πάντοτε έτοιμη να μας δώσει την αναγκαία καθοδήγηση. Με τη διαδικασία της επανάληψης, σε λίγο τα άκρα θα μουδιάσουν ελαφρά, καθώς η ψυχή αποσύρεται από αυτά. Αργότερα, καθώς η διαδικασία της απόσυρσης προχωρεί, ο κορμός του σώματος γίνεται αναίσθητος και τελικά ολόκληρο το σώμα κάτω από τα μάτια θα παραμένει αναίσθητο. Η αναπνοή θα συνεχίσει κανονικά όπως στον ύπνο, μόνο που η προσοχή αντί να είναι έξω, θα είναι μέσα και πάνω από τα μάτια. Θα υπάρχει πλήρης συνειδητότητα Εσωτερικά, στα Εσωτερικά αντικείμενα, αλλά δεν θα υπάρχει συνειδητότητα όσον αφορά τον εξωτερικό κόσμο. Αυτό είναι όπως η εμπειρία του θανάτου, τον οποίο ο κόσμος φοβάται τόσο πολύ. Εκείνοι που με τον διαλογισμό διαβαίνουν αυτό το μονοπάτι είναι σαν να πεθαίνουν καθημερινά. Για αυτούς ο θάνατος δεν προκαλεί κανένα φόβο, γιατί γι' αυτούς δεν είναι παρά ένα μονοπάτι που το έχουν διαβεί πολλές φορές. Αυτός ο

τρόπος αυτοσυγκέντρωσης είναι ο πιο ασφαλής. Δεν υπάρχει ένταση σε κανένα όργανο. Συγκεντρώνουμε μόνο την προσοχή μας. Όταν μιλάμε στους φίλους μας, η προσοχή μας είναι στην ομιλία, δεν έχουμε συνείδηση του ρυθμού της αναπνοής ή της κυκλοφορίας του αίματος κ.τ.λ. Αυτά συνεχίζουν κανονικά. Παρόμοια, στην επανάληψη (*σιμράν*) μιλάμε στο Φίλο μας εσωτερικά.

Όταν η προσοχή θα αρχίσει να πηγαίνει μέσα, όπως από συνήθεια τώρα πηγαίνει έξω τώρα, το Ηχητικό Ρεύμα θα αρχίσει να την τραβά προς τα πάνω και σιγά σιγά θα την πάρει στον τόπο της αιώνιας μακαριότητας. Με την επανάληψη των Ονομάτων ο φυσικός κόσμος μένει πίσω και φτάνει κανείς στο Αστρικό επίπεδο. ***Σε αυτό το επίπεδο παρεμβαίνουν σαγηνευτικά πνεύματα, για να μας καθυστερήσουν, αλλά αυτό το κατορθώνουν μόνον, όταν η προσοχή μας είναι έξω από το Ηχητικό Ρεύμα.*** Επαναλαμβάνοντας τα Ιερά Ονόματα, η ιδέα του Ηχητικού Ρεύματος έρχεται ξανά, η προσοχή πιάνει ξανά το Ρεύμα και φεύγουν μακριά τα οποιαδήποτε αρνητικά πνεύματα. Κανένα αρνητικό πνεύμα δεν μπορεί να σταθεί μπροστά στην επανάληψη των Πέντε Ονομάτων. Καθώς το Αστρικό επίπεδο είναι η εκδήλωση της Αρνητικής Δύναμης και αυτή η Δύναμη έχει την πρόθεση να παρεμποδίζει το πνεύμα που ανεβαίνει, χρειάζεται μεγάλη προσοχή, όταν διασχίζει κανείς αυτό το επίπεδο. Εμπόδια δεν υπάρχουν, όταν μας οδηγεί η Αστρική μορφή του Διδασκάλου. Ο Διδάσκαλος που είναι φορέας της Θετικής Δύναμης θα παραμείνει στην επανάληψη των Ονομάτων.

Απρίλιος 1927

Με την "επανάληψη" (*σιμράν*) προσπαθούμε να κρατήσουμε την προσοχή, που έχει αποσυρθεί από τον εξωτερικό κόσμο, στο "Οφθαλμικό Κέντρο". Όταν προσηλώνουμε την προσοχή σε κάποιο σημείο σημαίνει ότι την αποσύρουμε από άλλα σημεία. Όταν η προσοχή αποσύρεται από τα μέρη του σώματος, που είναι κάτω από τα μάτια, και προσηλώνεται στην "Εστία των ματιών", δεν αισθανόμαστε το σώμα κάτω από τα μάτια, αλλά είμαστε υπερσυνειδητοί Εσωτερικά. Είναι ακριβώς το αντίθετο από την κατάσταση του ονείρου και του

βαθιού ύπνου. Σ' αυτές τις καταστάσεις (όνειρα και βαθύς ύπνος), η προσοχή πηγαίνει στο κέντρο του λάρυγγα και του αφαλού, που είναι μακριά από το "Κέντρο των Ματιών" και όσο πιο μακριά είναι από το "Κέντρο των Ματιών", τόσο λιγότερο συνειδητοί γινόμαστε. Αντίθετα, όσο πιο κοντά είμαστε στο "Κέντρο των Ματιών", τόσο πιο συνειδητοί γινόμαστε. Όταν υψωθούμε στην "Εστία των Ματιών", δεν έχουμε συνείδηση αυτού του υλικού κόσμου. Αμέσως μόλις υπερβούμε την Υλική περιοχή, θα εισέλθουμε στην Αστρική περιοχή και θα έχουμε περάσει ένα στάδιο του πνευματικού μας ταξιδιού.

Πίσω από τα μάτια υπάρχει ένα άνοιγμα, μια πόρτα. Από αυτή τη μεριά είναι ο Υλικός κόσμος μέσα στον οποίο ζούμε και από την άλλη μεριά είναι ο Αστρικός κόσμος. Με άλλα λόγια, θάνατος από τη μια μεριά και ζωή από την άλλη μεριά. Όταν η προσοχή επανέρχεται και περνάει (*εξωτερική έκφραση της ψυχής*), μέσα από το άνοιγμα, η προσοχή, που είναι στην ουσία η ίδια η ψυχή αποκτάει ξανά την σύνδεσή της με τον υλικό κόσμο έχοντας συγκρατήσει όμως την ανάμνηση του Αστρικού κόσμου. Έτσι, οι αφοσιωμένοι που περνούν μέσα από αυτό το άνοιγμα πεθαίνουν καθημερινά και ξαναέρχονται στη ζωή καθημερινά. Η προσοχή τους δεν έχει αποσυρθεί μόνιμα. Η σύνδεση με το σώμα δεν έχει κοπεί και δεν υπάρχει κανένας φόβος θανάτου. Φοβόμαστε το θάνατο, γιατί είναι πολύ οδυνηρό να αποσυρθεί το ψυχικό ρεύμα (*η ψυχή*) από το σώμα. Με την άσκηση μπορεί κανείς να αποσύρει το ρεύμα από το σώμα που είναι κάτω από τα μάτια και να το προσηλώσει στην "Εστία των ματιών". Τότε θα γνωρίσει τι είναι θάνατος, θα γνωρίσει πώς να πεθαίνει και θα πεθαίνει καθημερινά.

Απρίλιος 1927

Ερώτηση: «Θα μπορέσω ποτέ να δω συνειδητά τους αγαπημένους μου που έχουν φύγει από το Υλικό επίπεδο και μπορώ να τους βοηθήσω;»

Διδάσκαλος: Ναι, όταν η προσοχή έχει προσηλωθεί στην "Εστία των Ματιών" και είναι στο Αστρικό επίπεδο, μπορείς να δεις, ενώ κά-

θεσαι στην Αμερική, τι συμβαίνει οπουδήποτε αλλού πάνω στο υλικό επίπεδο. Αλλά ένα πράγμα είναι βέβαιο, ότι οι συγγενείς ενός αφοσιωμένου βοηθιούνται και η απόδειξη όλων αυτών βρίσκεται μέσα μας. Ένας ταξιδιώτης που κάθεται μέσα σ᾽ ένα τρένο βλέπει τη χώρα τριγύρω και συγχρόνως όσο περνάει η ώρα πηγαίνει και προς το τέλος του ταξιδιού του. Παρόμοια, αν η προσοχή παραμένει στο Ηχητικό Ρεύμα, το ταξίδι προχωρεί και πότε-πότε οι τοποθεσίες γύρω μάς δίνουν κάποια ιδέα για το περιβάλλον μέσω του οποίου συνεχίζεται το ταξίδι μας προς τα πάνω. Αλλά αν το Ηχητικό Ρεύμα αφεθεί και η προσοχή είναι δοσμένη ολοκληρωτικά στο να βλέπει τριγύρω τους κατώτερους κόσμους, τότε το προς τα πάνω ταξίδι καθυστερεί ή σταματάει.

Σημ. Ο Διδάσκαλος για κάποιο λόγο απέφυγε να απαντήσει ευθέως στην ερώτηση. Απαντάει μόνον ότι: "Οι αγαπημένοι σου, έχουν ήδη βοήθεια από τον Διδάσκαλο και δεν χρειάζεται να τους βοηθήσεις εσύ. Όσο για να τους δεις λέει ότι κατά την διάρκεια του διαλογισμού σου παίρνεις μια ιδέα για τους αγαπημένους σου στο μέρος του Αστρικού στο οποίο εκείνοι βρίσκονται αλλά δεν πρέπει ο Αστρικός σου νους να παραμείνει στο να θέλεις να ασχοληθείς μ᾽ αυτούς γιατί θα καθυστερήσεις το ταξίδι σου». Δεν διευκρινίζει όμως ο Διδάσκαλος αν μετά τον φυσικό θάνατο μπορείς να τους δεις. Ίσως η λέξη "συνειδητά" περιορίζει την ερώτηση στο τι γίνεται όταν βρίσκεσαι στο υλικό επίπεδο.

Όταν κάποτε διασχίσεις το Αστρικό επίπεδο και μπεις στο Αιτιατό επίπεδο, θα μπορείς να δεις παντού μέσα στο Αστρικό επίπεδο όχι μόνο την περασμένη σου ζωή, αλλά όλη η ιστορία του παρελθόντος σου θα σου γίνει γνωστή, καθώς θα υψώνεσαι πάνω. Όμως δεν σε συμβουλεύω να προσπαθείς να τη βρεις, εάν δεν έχεις φτάσει στο Τρίτο (*πνευματικό*) επίπεδο, το Ντασουάν Ντουάρ, καθώς κάτω από αυτό βρίσκεται η ζώνη του νου και δεν έχει σημασία πόσο εκλεπτυσμένος είναι νους. Ο νους ήταν ο σύνδεσμος μας με τους άλλους κόσμους και μας κράτησε για πολύ μεγάλο διάστημα δέσμιους και είναι ακριβώς αυτούς τους κόσμους που προσπαθούμε να ξεπεράσουμε τώρα. Γι᾽ αυτό, όσο είμαστε στην περιοχή του νου, είμαστε επιρρεπείς στο να ανανεώσουμε αυτές τις συνήθειες και να μπλέξουμε μαζί του.

Δεν μου ανέφερες τίποτα σχετικό με τις ασκήσεις σου, γιατί ο νους σου περιπλανιέται ακόμα. Μην ανησυχείς όμως, αλλά να κάθεσαι καθημερινά για τις ασκήσεις σου με μεγάλη ηρεμία. Ακόμη και η επιθυμία να δεις Εσωτερικά διασκορπίζει το νου. Τη στιγμή που ο νους συγκεντρώνει την προσοχή στην "Εστία των Ματιών", βλέπει το Φως. Το Φως υπάρχει ήδη εκεί. Η προσοχή σου που πρέπει να δει το Φως αλλά η προσοχή σου είναι έξω ακόμη. Επίσης, τα σκαμπανεβάσματα των εγκόσμιων υποθέσεών σου θα συνεχιστούν. Αυτά ποτέ δεν τελειώνουν. Γι' αυτό πρέπει να βρίσκεις χρόνο για τις ασκήσεις σου, σ' οποιεσδήποτε συνθήκες κι αν βρίσκεσαι.

Ερώτηση: «Αν εμφανιστεί κατά το διαλογισμό μου κάποια μορφή ή κάτι άλλο, θα είναι ολοκληρωτικά εσωτερικά; Αν βάλω τα χέρια στα μάτια μου θα εξακολουθήσω να την βλέπω μπροστά μου;»

Διδάσκαλος: Όταν η προσοχή μπει μέσα, τότε το σώμα δεν είναι συνειδητό. Τα μάτια, η δύναμη δηλαδή με την οποία βλέπει κανείς, θα βλέπει Εσωτερικά και τα χέρια σου μάλλον δεν θα είναι τότε στα μάτια σου. Οτιδήποτε βλέπεις τότε, θα το βλέπεις Εσωτερικά στο Αστρικό επίπεδο. Αλλά όταν το να μπαίνεις μέσα και το να βγαίνεις έξω γίνεται κατά βούληση, τότε οι εντυπώσεις από τον Υλικό και τον Αστρικό κόσμο θα βυθίζονται η μία στην άλλη, μια στιγμή εδώ και μια στιγμή εκεί, κατά κάποιο τρόπο.

Η επιθυμία σου είναι μια φυσική επιθυμία. Μια γενναιόδωρη καρδιά επιθυμεί όλοι να αποκτήσουν αυτό που εκείνη έχει, αλλά μη βγαίνεις έξω από το δρόμο σου. Εφόσον ο Διδάσκαλος δεν θέλει να δώσει κάτι σε κάποιον, όση προσπάθεια και αν κάνει κανείς, δεν θα έχει επιτυχία. Ο χρόνος είναι ένας μεγάλος παράγοντας. Του καθενός η ώρα είναι προκαθορισμένη. Όταν έρθει η σειρά του, θα του έρθει η επιθυμία να μπει μέσα. Τότε αυτός ο κόσμος θα του φαίνεται ψεύτικος. Οποτεδήποτε πρόκειται να βρέξει, τα σύννεφα αρχίζουν πρώτα να μαζεύονται.

Στην περίπτωση αυτών που έχουν μυηθεί, η μορφή του Διδασκάλου παραμένει μέσα τους στον Τρίτο Οφθαλμό τους και αναλαμβάνει τον αφοσιωμένο, μόλις αυτός φτάσει εκεί. Από την ώρα της μύησης ο Διδάσκαλος είναι με το μαθητή. Ανυψώσου και δες.

Ερώτηση: «Αν εμφανιστούν άσχημες θέες, θα πρέπει να επαναλαμβάνω τα Ονόματα;»

Διδάσκαλος: Ναι, απέσυρε την προσοχή σου από την άσχημη θέα και βάλε την στα Ονόματα ή στο Ηχητικό Ρεύμα. Αλλά μη ζητάς και μην επιθυμείς τίποτα, αντί γι΄αυτό βρες καταφύγιο στο Ρεύμα. Μην αποκαρδιώνεσαι, αλλά έχε εμπιστοσύνη στον Διδάσκαλο. Υπόταξε τη θέλησή σου σ' Εκείνον.

14 Οκτωβρίου 1931

Η στάση δεν είναι εύκολη για σένα και η συνηθισμένη στάση σου είναι να κάθεσαι ίσιος σε μια καρέκλα. Λες ότι πότε-πότε χάνεις στιγμιαία τη συνειδητότητα και τον μυϊκό έλεγχο και το κεφάλι σου πέφτει πίσω ή στο πλάι, ωσότου αυτό τελειώσει με ένα τίναγμα που σε ξυπνάει.

Συνήθως όταν κανείς πρόκειται να τον πάρει ο ύπνος, αυτό που συμβαίνει είναι ότι, καθώς η προσοχή αποσύρεται στην "Εστία των Ματιών", χάνει κανείς τον μυϊκό έλεγχο και παύει να έχει συνειδητότητα του σώματός του. Τελικά, τα μάτια κλείνουν και η συνειδητότητα δίνει τη θέση της στην υποσυνειδητότητα και μετά στην ασυνειδησία. Η απώλεια της συνειδητότητας σημαίνει ότι η προσοχή (*ψυχή*) δεν παραμένει στα μάτια, αλλά πέφτει κάτω από την Εστία στα κατώτερα κέντρα, δηλαδή στο Κέντρο του λάρυγγα και του αφαλού. Στο Κέντρο του λάρυγγα είναι σχεδόν σε μια υποσυνείδητη κατάσταση που προκαλεί όνειρα, ενώ στο Κέντρο του αφαλού υπάρχει πλήρης απώλεια της συνειδητότητας. Αν είχε κρατηθεί στην "Εστία των Ματιών", τότε αντί να πέσει κάτω, θα είχε πάει επάνω και θα διατηρούσε πλήρη συνειδητότητα, όχι του σώματος ούτε του εξωτερικού κόσμου, αλλά αυτού που είχες την εμπειρία του Εσωτερικά: της επανάληψης, της ακρόασης του Ρεύματος και του να βλέπεις κάτι.

Λοιπόν, η απώλεια της συνειδητότητας σημαίνει κανονικό ύπνο. Δεν μπορεί να μην υπάρχει συνειδητότητα, αν η προσοχή είναι στην "Εστία των Ματιών" ή στα Κέντρα πάνω από τα μάτια. Όταν λες ότι το τίναγμα σε ξυπνάει, αυτό σημαίνει ότι κοιμόσουν. Δεν υπάρχει τί-

ποτα το ασύνηθες σ' αυτό. Η προσοχή έχει τη συνήθεια να πηγαίνει προς τα κάτω και αυτή την τάση πρέπει την να ελέγξουμε. Εδώ είναι που αρχίζει ο αγώνας. Η προσοχή, από συνήθεια, πηγαίνει κάτω και εμείς επιθυμούμε να πάει επάνω. Λοιπόν, όταν ξυπνήσεις από κάποιο τίναγμα του κεφαλιού σου, απλώς άρχισε ξανά. Συνειδητά προσηλώσου στην "Εστία". Όταν έχεις συνείδηση της "Εστίας των Ματιών" και επανειλημμένως φέρνεις την προσοχή σε αυτήν, σιγά-σιγά θα πάψεις να έχεις συνείδηση του περιβάλλοντος και του σώματος και θα παραμένεις συνειδητός για ό,τι βρίσκεται στην "Εστία".

Αυτό είναι μια αργή διαδικασία που παίρνει χρόνο. Να είσαι σίγουρος όμως ότι αργά ή γρήγορα θα επιτύχεις. Αυτός ο αγώνας, για να κατορθωθεί η αυτοσυγκέντρωση, έχει παρομοιαστεί με το ανέβασμα ενός μυρμηγκιού πάνω σε ένα τοίχο. Το μυρμήγκι ανεβαίνει και πέφτει μερικές φορές, αφού έχει ήδη ανέβει λίγα εκατοστά, όχι σπάνια όμως, πέφτει και όταν πλησιάζει στην οροφή. Η απόσυρση του ρεύματος από το σώμα στην "Εστία των Ματιών" πρέπει να είναι όπως η άνοδος ενός μυρμηγκιού σε τοίχο, που πέφτει μεν, αλλά συνεχίζει να αγωνίζεται με αποφασιστικότητα.

Η έδρα της προσοχής (*ψυχής*) είναι η "Εστία των Ματιών" και οι ακτίνες της εμψυχώνουν και ζωογονούν ολόκληρο το σώμα και πάνε και ακόμα πιο πέρα από το φυσικό σώμα του μυημένου, στους γιους, τις θυγατέρες, τη σύζυγο και σε άλλους αγαπημένους, στην κινητή και την ακίνητη περιουσία και όταν υπάρχει αγάπη για τη χώρα, επίσης και στη χώρα του μυημένου. Η απόσυρση αυτών των ακτινών στην "Εστία" παίρνει χρόνο. Μόνον όταν οι ακτίνες έχουν εστιαστεί στο "Κέντρο των Ματιών", ο άνθρωπος είναι άνθρωπος. Αλλιώς δε διαφέρει από ένα κτήνος.

Όταν τα ρεύματα της προσοχής αρχίζουν να αποσύρονται από τα άκρα προς το "Κέντρο", νιώθει κανείς ένα ελαφρό μυρμήγκιασμα στο σώμα, ενώ συγχρόνως αισθάνεται να βιώνει μία υπερσυνειδητή κατάσταση που τον γεμίζει ευτυχία. Το Φως και ο Ήχος υπάρχουν πάντοτε στην "Εστία των Ματιών". Ποτέ δεν λείπουν από εκεί, γιατί δε θα μπορούσαμε να παραμείνουμε ζωντανοί, αν το Ψυχικό Ρεύμα (*ψυχή*) έλειπε από την "Εστία".

Μην ανησυχείς που δεν έχεις δει τίποτα μέχρι τώρα. Μπορείς να ανησυχείς για την απουσία τους, αν φτάσεις στην "Εστία" και δεν

τα βρεις εκεί. Τα πάντα βρίσκονται μέσα στην "Εστία". Τα πιο τρελά σου όνειρα και οι φαντασίες δεν μπορούν να απεικονίσουν το μεγαλείο αυτού που υπάρχει μέσα μας. Αυτοί οι θησαυροί είναι δικοί σου και είναι εκεί για σένα. Μπορείς να τους έχεις οποτεδήποτε θελήσεις. Σου το λέγω εγώ, μια για πάντα, ότι τα πάντα συμπεριλαμβανομένου και του Δημιουργού είναι μέσα σου και όποιος κατόρθωσε να βιώσει αυτή την Αλήθεια, το κατόρθωσε μπαίνοντας μέσα στην "Εστία των Ματιών". Σε διαβεβαιώνω ότι δεν υπάρχει πιο εύκολη μέθοδος από αυτή που έχεις διδαχθεί.

Σε παρακαλώ, μη βιάζεσαι. Με υπομονή και επιμονή συμπλήρωσε την εκμάθηση της αυτοσυγκέντρωσης. Το να μπει κανείς "μέσα" παίρνει χρόνο. Αργότερα η προοδευτική άνοδος Εσωτερικά είναι συγκριτικά πιο εύκολη. Το αρχικό τμήμα της προσπάθειας είναι "ανιαρό". Η γεύση έρχεται με την αυτοσυγκέντρωση. Ο αργός αλλά σταθερός αναζητητής κερδίζει τον αγώνα. Αυτό που κερδίζεται μετά από αγώνα εκτιμάται, ενώ αυτό που έρχεται εύκολα συχνά δεν εκτιμάται.

Η φυσική τάση της ψυχής είναι να πάει επάνω, γιατί είναι ένα πουλί από μια διαφορετική σφαίρα. Ο νους και το σώμα την κρατάνε κάτω. Η κρέμα στο γάλα αυτομάτως ανεβαίνει πάνω, όταν το γάλα δεν το αναταράζουμε. Από την στιγμή που το σώμα και ο νους παραμείνουν ακίνητα, η ψυχή θα αρχίσει να ανεβαίνει επάνω, στην "Εστία των Ματιών". Είναι οι περιορισμοί και οι αναταράξεις του νου και του σώματος που την κρατούν κάτω, όπως η κρέμα δεν ανεβαίνει πάνω, όταν το γάλα συνεχώς το ανακινούμε.

Υπάρχουν τρία σώματα με τους αντίστοιχους νόες: το Φυσικό σώμα, το Αστρικό σώμα και το Αιτιατό σώμα. Όλοι γνωρίζουμε το Φυσικό σώμα. ***Μπορούμε να έχουμε κάποια ιδέα για το Αστρικό σώμα, από τις μορφές που βλέπουμε στα όνειρα, με τη διαφορά ότι το όνειρο είναι μια κατάσταση με την προσοχή κάτω από τα μάτια, ενώ το Αστρικό επίπεδο είναι πάνω από τα μάτια.*** Η ιδέα του Αιτιατού σώματος δεν μπορεί να συλληφθεί, όσο η προσοχή δεν μπαίνει μέσα στην "Εστία", αλλά μπορεί να συγκριθεί με ένα μεγάλο δέντρο που οι καταβολές του βρίσκονται μέσα σε ένα μικρό σπόρο. Μέσα από το Φυσικό είναι το Αστρικό και μέσα από το Αστρικό είναι το Αιτιατό.

Όταν η προσοχή (*που είναι η εξωτερική έκφραση της ψυχής –δηλαδή είναι*

η ίδια η ψυχή) φθάσει στην "Εστία των Ματιών", έχει αποβάλλει το φυσικό σώμα και προς το παρόν είναι ελεύθερη και χωριστή από αυτό, ακριβώς όπως βγάζουμε το παλτό μας. Στο πάνω μέρος του Σαχανσντάλ Κανουάλ η προσοχή αποβάλλει την Αστρική μορφή και στο πάνω μέρος του Τρικούτι αποβάλλει και την Αιτιατή μορφή. Αυτά τα τρία σώματα ελέγχονται και λειτουργούν με τους αντίστοιχους νόες τους. Όσο η ψυχή είναι μέσα στη σφαίρα αυτών των σωμάτων και νόων, υπόκειται σε γεννήσεις και θανάτους. Σε κάθε θάνατο αλλάζει το σώμα της, καθώς αυτή η ίδια είναι αθάνατη. Το σώμα πεθαίνει ή αλλάζει αλλά όχι η ψυχή. Η αλλαγή στη μορφή του σώματος καθορίζεται από τις περασμένες δράσεις ή το κάρμα. Δεν υπάρχει σώμα χωρίς δράσεις και δεν υπάρχει δράση χωρίς σώμα. Κάθε δράση που έχει γίνει έχει αφήσει μια εντύπωση πάνω στο νου. Αυτή μπορεί να μην είναι στη μνήμη προς το παρόν, αλλά μπορεί κάποτε να ξεπηδήσει στο νου. Το θέμα είναι ότι η εντύπωση παραμένει και θα εκδηλωθεί στην ώρα της.

Όσο οι εντυπώσεις που χαράχτηκαν στο νου, από τότε που η ψυχή άρχισε να φιλοξενείται μέσα σε ανθρώπινα σώματα, δεν σβήνουν, η ψυχή δεν είναι ελεύθερη και υπόκειται στους νόμους του κάρμα και έρχεται και ξαναέρχεται μέσα στον Τροχό της ζωής και των θανάτων. Η ψυχή υφίσταται τις δράσεις μόνον, όσο χρόνο "εμψυχώνει" και δραστηριοποιεί το νου και αυτό συμβαίνει μόνον, όταν η ψυχή εγκαταλείπει το Ηχητικό Ρεύμα και ταυτίζεται με το νου. Είναι ελεύθερη από το νου, όσο βρίσκεται σε επαφή με το Ρεύμα. Στην πραγματικότητα όλη η ανθρωπότητα (*ας αφήσουμε κατά μέρος τις άλλες μορφές της Δημιουργίας*) είναι αποσυνδεδεμένη από το Ρεύμα και εκτελεί δράσεις που αφήνουν εντυπώσεις πίσω τους και γίνονται η αιτία των επαναγεννήσεων.

Κατά τη γέννηση, ένας προκαθορισμένος αριθμός δράσεων και εντυπώσεων έχουν παραχωρηθεί στην ψυχή (*Πραλάμπτα κάρμα*). Αυτές σχηματίζουν, κατά κάποιο τρόπο, το καλούπι μέσα στο οποίο η εκάστοτε ανθρώπινη ζωή διαμορφώνεται (*το 75%*). Αυτές καθορίζουν την ιδιοσυγκρασία, το διάστημα ζωής και τη ροπή των δραστηριοτήτων στη συγκεκριμένη ενσάρκωση του ανθρώπου. Κατά τη διάρκεια της ζωής του ορισμένες από αυτές διευθετούνται, ενώ με την ελεύθερή του βούληση δημιουργεί καινούργιες εντυπώσεις. Αυτές οι καινούρ-

γιες εντυπώσεις (*Κριναγιάμ κάρμα*) μαζί με τις παλιές εντυπώσεις που δεν διευθετήθηκαν συναθροίζονται ξανά (*Σαντσίτ κάρμα*) και ένας καινούργιος καθορισμένος αριθμός δράσεων και εντυπώσεων καθορίζεται για μία νέα ανθρώπινη ενσάρκωση. Έτσι, φαίνεται η διαδικασία αυτή των γεννήσεων να είναι ατελείωτη και η μόνη διέξοδος από αυτόν τον κύκλο είναι μέσω του Νάαμ.

1. Εκτιμώ την ανιδιοτελή υπηρεσία σας για το ιερό έργο του Διδασκάλου καθώς έχετε το προνόμιο να κάνετε Σάτσανγκ και να δίνετε οδηγίες μύησης στους αγαπητούς, υπό την προστατευτική καθοδήγηση του Διδασκάλου. Είναι σπάνια ευλογία να είσαστε όργανο του Θείου Σχεδίου. Πνεύμα ανιδιοτέλειας και αυταπάρνησης προκαλεί τον φιλεύσπλαχνο οίκτο Του και συμπόνια σε μεγάλη αφθονία. Η ευλαβική ταπεινότητα και αφοσίωση για Εκείνον θα σας ευλογήσει με Εσωτερική ειρήνη και αρμονία. Παρακαλώ να δώσετε την αγάπη μου σε όλα τα μέλη της ομάδας ξεχωριστά και να τους ενθαρρύνετε να μου γραφούν για την πνευματική τους πρόοδο σε τακτά χρονικά διαστήματα, έτσι ώστε να ζητούν καθοδήγηση όποτε είναι απαραίτητο.

2. Ο κώδικας ηθικής ζωής πρέπει να τηρείτε κατά γράμμα. Μια αγνή και ενάρετη ζωή είναι απαραίτητη προϋπόθεση για πρόοδο στο Μονοπάτι προς τον Θεό. Αυτές είναι θεμελιώδεις αρχές από τις οποίες δεν πρέπει να ξεφεύγουμε καθόλου. Όποιος τις παραβιάσει θα θερίσει ότι σπείρει. Τα λόγια αυτά μπορεί να ακούγονται αυστηρά, αλλά ο Πατέρας δεν επιθυμεί τα παιδιά του να ξεστρατίζουν. Έχει αγάπη που ξεχειλίζει γι᾽ αυτά και η ανύψωση τους είναι το πρωταρχικό ενδιαφέρον Του.

3. Χαίρομαι που εκτιμάται πολύ την αξία των Σάτσανγκ. Πράγματι είναι πολύ βοηθητικά, ωφέλιμα, γεμάτα αγάπη, καθώς η αγάπη και η Χάρη του Διδασκάλου ακτινοβολείται κατά τη διάρκεια τους, σε αφθονία και όσοι είναι παρόντες στα Σάτσανγκ λαμβάνουν μια Θεία ώθηση από τη Διδάσκαλο Δύναμη που δουλεύει άνωθεν. Στις ομαδικές συναντήσεις όλοι όσοι συγκεντρώνονται λαμβάνουν τη Χάρη του Διδασκάλου που ξεχειλίζει και συχνά κατά τη διεξαγωγή τους, το

ακροατήριο έχει την εμπειρία της Ακτινοβόλου παρουσίας του Διδασκάλου. Οι συναντήσεις αυτές είναι γεμάτες ευλογία και Θεία Χάρη και ως εκ τούτου πρέπει να τις πραγματοποιούμε με τρυφερότητα και με πολλή αφοσίωση.

4. Είναι φυσική η επιθυμία ενός μαθητή να θέλει να υψωθεί μέσα στα Εσωτερικά επίπεδα για να συναντήσει τον Ακτινοβόλο και γοητευτικό Διδάσκαλο και να απολαύσει την Χάρη του και τις ευλογιές του, καθώς και την τέλεια ειρήνη και μακαριότητα αυτών των Περιοχών.

Οι δυσκολίες συχνά εμποδίζουν το βηματισμό στο Δρόμο. Αυτές πρέπει να ξεπερασθούν. Έχετε ένα προστάτη πάνω από το κεφάλι σας. Βρείτε καταφύγιο σ' Αυτόν!

Γιατί θα πρέπει ένα παιδί να αισθάνεται ντροπή να γράψει στον Πατέρα του; Ο καθένας που μαθαίνει να ιππεύει, έχει την εμπειρία του πεσίματος. Το να πέσεις στην αμαρτία είναι ανθρώπινο, το να παραμείνεις εκεί είναι διαβολικό.

Σας παρακαλώ να μην αποθαρρύνεστε. Να αποφεύγετε δυσάρεστες παρέες και να είσαστε τακτικοί και ειλικρινείς στον διαλογισμό σας. Κάντε το καλύτερο και αφήστε τα υπόλοιπα στην άνωθεν Δύναμη και μην ανησυχείτε.

Η ρομαντική ζωή στο φυσικό επίπεδο δείχνει γοητευτική. Έχει κάποια γοητεία αλλά είναι ευτελής. Αφήνει πίσω της απαίσια πίκρα και απέχθεια για τη ζωή. Η ζωή στα υψηλότερο επίπεδα είναι πιο ρομαντική και δίνει αιώνια ειρήνη και χαρά. Γιατί λοιπόν χάνετε το πιο υψηλό και πιο αγνό πράγμα για το χαμηλότερο και το ευτελέστερο; Γι' αυτό ο καθένας θα πρέπει να μένει σταθερός στις αρχές του και να μην παραβιάζει τους νόμους της αγνότητας και της ηθικής. Και αυτός που το κάνει, λαμβάνει όλη την απαραίτητη βοήθεια στις προσπάθειες του και ωφελείται πάρα πολύ.

Αυτοί που βρίσκονται σε καλύτερη κατάσταση τώρα, μπορεί να ήταν σαν εσάς ή ακόμα και χειρότερα, στο παρελθόν. Επέμεναν και έκαναν τις σωστές ενέργειες. Τους έδωσε πίσω δύναμη. Μπορείτε να κάνετε κι εσείς το ίδιο. Χρειάζεται μόνο να κάνετε μια νέα αρχή. Ξεκινήστε αμέσως τώρα. Ο Διδάσκαλος ανυπομονεί να δει την πρόοδό σας. Θέλει οι μαθητές του, να φτάσουν σε θεϊκά ύψη και να έχουν

τα δοχεία τους γεμισμένα μέχρι το χείλος με νέκταρ από τη θεϊκή συνειδητότητα. Όμως τα δοχεία πρέπει πρώτα να αδειάσουν από τα σκουπίδια που περιέχουν, προκειμένου να δημιουργηθεί χώρος για να ρεύσει μέσα το νέκταρ.

Αναζητείστε συντροφιές που να είναι βοηθητικές για εσάς. Βάλτε κατά μέρος όλους τους άλλους, δείχνοντας τους όμως αγάπη και χωρίς να τους προκαλείτε. Σίγουρα θα έχετε πρόοδο. Όμως να θυμάστε ένα πράγμα. Η Ρώμη δεν χτίστηκε μέσα σε μία ημέρα. Απαιτήθηκε τεράστια προσπάθεια και κόπος από εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα.

Η πειθαρχία σας δεν χρειάζεται να είναι τόσο αυστηρή, αλλά δεν μπορείς να έχεις αυτό που θέλεις τόσο εύκολα. Πρέπει να εργαστείς γι' αυτό. Αλλά να είστε σίγουροι ότι με λίγη δουλειά, θα έχετε καλύτερα αποτελέσματα. Ο Διδάσκαλος θέλει από όλους σας να αναπτύξετε αγάπη και ταπεινότητα. Πρέπει να ζούμε με ανεκτικότητα. Είναι λυπηρό ότι αυτές οι αρετές είναι απούσες σ' αυτούς τους ανθρώπους που συναντάμε. Όμως αυτό δεν είναι δικαιολογία για κανένα να πάει προς την κατεύθυνση αυτή. Η Επιστήμη της Πνευματικότητας είναι πολύ συγκεκριμένη και όποιος την ακολουθεί, ακόμα και ο πιο ελεεινός, αλλάζει προς το καλύτερο. Αν κάποιοι άνθρωποι που είναι στο Μονοπάτι δεν έχουν αλλάξει προς το καλύτερο, το λάθος είναι αποκλειστικά δικό τους και όχι αυτής της Επιστήμης της Πνευματικότητας. Αυτός είναι ο πιο τέλειος Δρόμος που έχει δοθεί από όλους τους Διδασκάλους που έχουν έρθει στο παρελθόν.

Η καθημερινή μας ζωή πρέπει να είναι μια ζωντανή απόδειξη αυτών που διακηρύσσουμε. Αυτή εν συντομία είναι η ουσία. Όσο νωρίτερα το καταλάβουμε, τόσο καλύτερα. Δεν είναι δύσκολο να βρούμε αναμορφωτές για άλλους, αλλά είναι δύσκολο να αναμορφώσουμε τους εαυτούς μας. Είναι καλύτερο να βλέπεις τα δικά σου λάθη και να προσπαθείς να τα διορθώσεις, παρά να βρίσκεις ελαττώματα σε άλλους.

5. Ζήτησες τη συγκατάθεσή μου να επισκεφτείς την Ινδία για να βρεθείς στα ιερά Πόδια του Διδασκάλου. Πώς ένας στοργικός Πατέρας μπορεί να αρνηθεί μια τέτοια ευγενική χειρονομία από τα αγαπημένα του παιδιά που έχουν αυτό το δικαίωμα αυτοδίκαια και εκ γενε-

τής; Ο Διδάσκαλος και το περιβάλλον του θα είναι πολύ χαρούμενοι να σε υποδεχτούν. Παρ' όλα αυτά, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω τις πνευματικές σας υποχρεώσεις, που έχετε αναλάβει στην Αμερική και είσαστε πολύ τυχερός που γίνεστε πηγή έμπνευσης για πολλούς άλλους αγαπητούς. Εάν έχετε τον ελεύθερο χρόνο, μπορείτε να κάνετε αυτό το ταξίδι. Δεν υπάρχει καμία αντίρρηση γι' αυτό. Όμως, σχεδιάζω ένα ταξίδι σ' όλο τον κόσμο στο άμεσο μέλλον και θα επισκεφθώ τη χώρα σας περίπου την επόμενη άνοιξη, και τότε θα σας δοθεί η ευκαιρία να ταξιδέψετε μαζί μου.

Είμαι πολύ χαρούμενος να δω τα γεμάτα αφοσίωση ποιήματα τα οποία έχετε κατά νου να γράψετε για τους αγαπητούς που βρίσκονται στο ιερό Μονοπάτι, με σκοπό να μαζευτούν χρήματα για να χτιστεί ένα Άσραμ στην Αμερική. Αυτό, με τη Χάρη Του, θα υπηρετήσει ένα σκοπό και θα είναι μία πηγή βοήθειας και έμπνευσης για πολλούς.

Εκτιμώ το θαυμασμό σας για τον Διδάσκαλο και την αγωνία σας για να ενωθείτε με την Θειότητά Του. Παρακαλώ χαλαρώστε, έτσι ώστε η γεμάτη Χάρη Διδάσκαλος Δύναμη να σας αγκαλιάσει μέσα στο μεγαλείο και τη δόξα της. Αφήστε το "εγώ" τελείως στην αφάνεια και θα περάσετε πάνω από το επίπεδο της δυαδικότητας ξεχνώντας όλα τα περί του "εγώ" σας. Η αυταπάρνηση είναι άλλο ένα σκαλοπάτι στην κλίμακα της Πνευματικότητας. Μείνετε τελείως απορροφημένος στη γλυκιά δόξα της ενθύμησής του, ξεχνώντας τελείως το παρελθόν ή το μέλλον. Παραδοθείτε στη Θεία Θέληση Του. Το Νέκταρ της Ζωής χρειάζεται αγνότητα και δεκτικότητα, για να μπορεί να ρεύσει μέσα στην καρδιά των διψασμένων Του παιδιών.

6. Δεν χρειάζεται να ανησυχείτε για τη γνώμη των άλλων. Οι απόψεις που είναι βασισμένες στη δική σας μαρτυρία είναι οι καλλίτερες. Κάθε άνθρωπος λαμβάνει βοήθεια ανάλογα με τη δεκτικότητά του. Όλοι είναι στο δρόμο προς την τελειοποίηση. Όλοι οι αγαπητοί, αυτό που έχουν να κάνουν, είναι να συνεχίσουν τους διαλογισμούς τους τακτικά με αγάπη, πίστη και αφοσίωση και θα εξελίσσονται από μέρα σε μέρα. Όλη η απαραίτητη βοήθεια έρχεται από τη Διδάσκαλο Δύναμη και Εσωτερικά και εξωτερικά.

Η παρακολούθηση του Σάτσανγκ είναι πολύ βοηθητικός παράγοντας για την πνευματική εξέλιξη κάθε μαθητή. Οι υπεύθυνοι του μαζί

με τους βοηθούς τους, πρέπει να θεωρούν ότι το Σάτσανγκ είναι Σάτσανγκ του Διδασκάλου και να προσφέρουν με αγάπη τις υπηρεσίες και τη συνεργασία τους, ώστε να συμβάλλουν στην ηρεμία και στην αμοιβαιότητα μέσα στο Σάτσανγκ. Θα είμαι πολύ χαρούμενος να δω αγάπη και γλυκιά συνεργασία μεταξύ των παιδιών του ίδιου Πατέρα, στον κοινό δρόμο προς τον Θεό. Η ταπεινότητα είναι πάντα υπό δοκιμασία. Το ανθρώπινο σώμα είναι πολύτιμο στοιχείο, χαρισμένο από τη θεία πρόνοια στην ανοδική κλίμακα της εξέλιξης.

Η αλήθεια είναι ότι οι μέρες είναι μετρημένες. Αυτοί που δουλεύουν ειλικρινά προς την Πνευματική Τελειοποίηση, κάτω από την προστατευτική καθοδήγηση του Διδασκάλου, χρησιμοποιούν την παραμονή τους πάνω στη γη με τον καλύτερο τρόπο και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα την τελική απελευθέρωση από τον Τροχό της Ζωής. Μια λυτρωμένη ψυχή γίνεται πηγή βοήθειας και έμπνευσης γι' αυτούς που συναντά στο δρόμο της. Παρόλο που το κύμα της καταστροφής είναι σε ανοδική πορεία και όλη η ανθρωπότητα έχει παραλύσει από το φόβο του αφανισμού από τα καταστροφικά ατομικά όπλα, η Διδάσκαλος Δύναμη έχει υπό έλεγχο το πεπρωμένο της άμυαλης ανθρωπότητας και πάντοτε ασκεί τη σπλαχνική προστασία Της. Είναι μια εποχή ευημερίας και πνευματική Χάρη δίνεται σε όλους, ανεξάρτητα από το χρώμα, την τάξη ή το θρήσκευμα.

7. Εκτιμώ τις πολύτιμες προσπάθειές σας να γίνετε όργανο του Θείου Σχεδίου. Είναι σπάνια ευλογία να επιλεχθείς για ένα τέτοιο ιερό σκοπό, όπως το να φέρνεις πίσω στο ζωντανό Διδάσκαλο θλιμμένους και μόνους αδελφούς, για την πνευματική τους απελευθέρωση από τον Τροχό της Ζωής. Οι συνδυασμένες προσπάθειες συνεργασίας σας γι' αυτό τον σκοπό θα φέρουν ζωή και φως σε πολλούς αγαπητούς που περιμένουν τη σειρά τους. Αυτό από μόνο του είναι ανταμοιβή και είναι η κορύφωση της Θείας Χάρης.

8. Χωρίς αμφιβολία, δύσκολοι καιροί μας περιμένουν. Αλλά αυτοί που κάνουν μία ζωή αγνή και παραμένουν αφοσιωμένοι στον Διδάσκαλο και στον Θεό θα περάσουν μέσα από αυτές αλώβητοι.

Όλοι οι μαθητές είναι στο δρόμο. Μερικοί από αυτούς έχουν εξελιχθεί περισσότερο από άλλους. Μερικοί μπορεί να έχουν περισσότερα

ελαττώματα και αποτυχίες από άλλους. Πρέπει να απεχθανόμαστε την αμαρτία και να αγαπάμε τον αμαρτωλό. Αυτοί που κάνουν τη δουλειά του Διδασκάλου και βοηθάνε άλλους στο να βρουν και αυτοί το Δρόμο της επιστροφής, χρειάζεται να δίνουν βοήθεια και να έχουν περισσότερη ανεκτικότητα. Το παράδειγμα είναι καλύτερο από το κήρυγμα.

Τυχεροί αυτοί που έχουν επιλεχθεί και που είναι ευλογημένοι με το σπάνιο προνόμιο, του να εμφυτεύουν την πίστη και τη σωστή κατανόηση στους λιγότερο τυχερούς αδελφούς, για την πνευματική τους φώτιση.

9. Όταν ο μαθητής έχει βρει τον Αληθινό Διδάσκαλο και έχει αναπτύξει απόλυτη αγάπη για Εκείνον, εξαγνίζει τον εαυτό του σταθερά, καθώς γίνεται αποδέκτης της Θείας Χάρης. Εύχομαι όλοι οι μαθητές να συναντήσουν τον Θεό σε αυτή τους την ενσάρκωση. Κρατήστε το φυσικό σώμα αγνό κάνοντας όλες τις εξωτερικές δραστηριότητες με αγνότητα. Ακολουθείστε τα διδάγματα των Διδασκάλων και διαλογίζεστε με πίστη. Μάθετε την αυτοσυγκράτηση, δαμάστε τις επιθυμίες, γίνεται αγνοί και δραστήριοι. Αφιερώστε αυτή τη δραστηριότητα, στο διαλογισμό και η Θεϊκή Δύναμη θα δουλεύει για σας μέσω του Διδάσκαλου.

10. Το να *«συγχωρείς και να ξεχνάς»* (*forgive and forget*) είναι κάτι που πρέπει να μάθουμε να εφαρμόζουμε με τις σκέψεις, τα λόγια και τις πράξεις μας, έτσι ώστε αυτό να γίνει αναπόσπαστο μέρος της καθημερινότητας μας, από μέρα σε μέρα. Η αγάπη δεν γνωρίζει κριτική, επιβολή, κομπασμό και δεν αφήνει να δημιουργούνται σκέψεις για τα ελαττώματα των άλλων, αλλά δουλεύει με δημιουργικό τρόπο για να ενώσει όλους, σε μια ομάδα του Διδάσκαλου γεμάτη αγάπη. Η αγάπη ομορφαίνει τα πάντα.

Μην σας απασχολούν τα αποτελέσματα των πράξεών σας. Επιδιώξτε το καλύτερο και αφήστε τα αποτελέσματα στον Διδάσκαλο. Κάντε την αγάπη σας για Εκείνον τόσο ολοκληρωτική, θωρώντας το Χέρι Του παντού και έτσι θα μπορέσετε να υψωθείτε πέρα από όλα τα συναισθήματα εχθρότητας, αντιπαλότητας και αγανάκτησης. Και πάνω απ' όλα, να θυμάστε ότι ο Διδάσκαλος δεν θα κερδηθεί με λό-

για, αλλά με πράξεις. «*Αν με αγαπάτε, τηρείτε τις εντολές μου*».

Εάν μπορέσετε να το κάνετε αυτό, αν μπορέσετε να κατακτήσετε το εγώ και να το παραδώσετε στα Πόδια του Διδασκάλου, θα μπορέσετε να μάθετε να βλέπετε Εκείνον να δουλεύει μέσω όλων των καταστάσεων.

Αν μπορείτε να αποδεχτείτε το γεγονός ότι έχετε περιορισμένη όραση, αν μπορείτε να αναλάβετε μια αδιάκοπη και ένθερμη παρατήρηση πάνω στις σκέψεις και τις πράξεις σας, στοιχεία και όλες τις ατέλειες, θα κερδίσετε όχι μόνο τη Σωτηρία, αλλά θα γίνεται και ένα παράδειγμα προς μίμηση για τους άλλους.

Το παράδειγμα σας, θα λάμψει σαν δαυλός μέσα στο σκοτάδι, και άνθρωποι που ακόμα σας εχθρεύονταν πριν, θα στραφούν σε σας για καθοδήγηση και βοήθεια. Θα βρείτε μια καινούργια αίσθηση ειρήνης να σας κατακλύζει. Ειρήνη που δεν θα εξαρτάται από εξωτερικές αναταραχές, αλλά θα είναι μια Εσωτερική κατάσταση του νου η οποία θα παραμένει ακλόνητη, ακόμα και σε περιόδους που θα είναι γεμάτες από πειρασμούς. Και αυτή η ίδια η ποιότητα θα μπει όχι μόνο στην προσωπική σας ζωή, αλλά και στην ευρύτερη ζωή της μεγάλης πνευματικής κίνησης, της οποίας είσαστε μέρος.

Είναι πολύ ωραίο που απολαμβάνετε τα Σάτσανγκ. Είναι πολλή σπάνια ευλογία να βρίσκεστε μέσα στον ιερό κύκλο των αφοσιωμένων μαθητών του Διδασκάλου, όπου η στοργική αφοσίωση στα Ιερά Πόδια Του, ενισχύεται με τη Χάρη Του.

11. Πρέπει πρώτα να αναμορφώσουμε τους εαυτούς μας προτού να προσπαθήσουμε να αναμορφώσουμε τους άλλους, αλλά δυστυχώς πάντα έχουμε την τάση να προσπαθούμε να αναμορφώσουμε τους άλλους. Πρέπει να ξεριζώσουμε όλες τις ατέλειες, μία προς μία, με την αυτοενδοσκόπηση και αυτό θα φέρει ειρήνη σε όλους. Και σε μας και στους γύρω μας. Η αγάπη ομορφαίνει τα πάντα και αν μάθουμε να αγαπάμε τους πάντες, όλες οι διαφωνίες θα εξαφανιστούν, ιδιαίτερα χρησιμοποιώντας ευγενικές κουβέντες.

Εάν δύο πότες μπορούν να καθίσουν μαζί σε μία ταβέρνα, γιατί να μη μπορούν δύο αφοσιωμένοι στον Θεό και στον Διδάσκαλο να καθίσουν με αγάπη ο ένας για τον άλλον; Εάν το βρίσκουμε αυτό δύσκολο, είναι επειδή δεν έχουμε γευθεί ακόμα την απόλαυση του ελιξίριου

της Θείας Αγάπης. Η ανάγνωση των Γραφών και η σοφία που δίνεται μέσα από αυτές, δεν μπορεί να μας δώσει ούτε μία σπιθαμή αγάπης για τον Θεό ή τον άνθρωπο. Το φαγητό που έχει χωνευτεί θα σας δώσει δύναμη, ενώ αυτό που δεν έχει χωνευτεί θα προκαλέσει δυσπεψία, προκαλώντας διάφορες αρρώστιες. Ξέρουμε τόσα πολλά μέσα από τις Γραφές και τη σοφία που δίδεται σ' εμάς από τους Διδασκάλους, αλλά δεν έχουν γίνει αναπόσπαστο μέρος της ζωής μας. Είναι καλύτερο κάτι να βιωθεί. παρά να περιγραφεί. Οι προσωπικές μας αποτυχίες όντως καθυστερούν την πρόοδό μας και ακόμα δυσφημούν το έργο του Διδασκάλου και δίνουν απογοήτευση και στους άλλους.

12. Η πρώτιστη δουλειά ενός μαθητή είναι να εξελιχθεί πνευματικά και να είναι μαζί με τον Διδάσκαλό του. Η ακαταμάχητη και ευλαβική επιθυμία γι' αυτόν όταν αναπτύσσεται σ' ένα μαθητή, φέρνει καρπούς. Το Σάτσανγκ είναι μέρος όπου η Χάρη Του ανθίζει και διαποτίζει στην κυριολεξία τους συμμετέχοντες. Παρόλη τη συμπόνια που νιώθεις για τους πλανημένους, δεν χρειάζεται να ανησυχείς ή να προσπαθείς να τους αναμορφώσεις, καθώς η όρασή τους είναι περιορισμένη και δεν μπορούν να αντιληφθούν την πρόθεσή σου να τους βοηθήσεις. Ο Νόμος του Κάρμα είναι αμείλικτος αλλά θα έρθει η σειρά όλων να επωφεληθούν πνευματικά μέσω της γεμάτης Χάρη, Διδασκάλου Δύναμης που δουλεύει άνωθεν. Το περισσότερο που μπορείτε να κάνετε είναι να τους υποδείξετε ότι μπορούν να ωφεληθούν από το Σάτσανγκ και από τον Ζωντανό Διδάσκαλο. Αυτό που υπολείπεται είναι να ακολουθήσουν. Αυτοί που είναι έτοιμοι, θα εμφανιστούν με τη Χάρη Του.

13. Η ανιδιοτελής προσφορά είναι μεγάλη αρετή και εμπεριέχει κάποια επιπλέον εργασία και θυσία. Είναι η έκφραση της αγάπης και της καλοσύνης. Το μυαλό και το σώμα καθαγιάζονται μέσω της ανιδιοτελούς προσφοράς, με την προϋπόθεση ότι δεν επιτελείται με εγωισμό και ματαιοδοξία. Η αγάπη γνωρίζει προσφορά και θυσία. Ένας ταπεινός άνθρωπος ξέρει με τον καλύτερο τρόπο πώς να υπηρετεί τον ιερό σκοπό, κάτω από την προστατευτική καθοδήγηση του Ζωντανού Διδασκάλου. Η αποκορύφωση της ανιδιοτελούς υπηρεσίας είναι όταν γίνεται με εξαφάνιση του εγώ, θεωρώντας τον εαυτό

μας ένα ταπεινό υπηρέτη του Θεού και του Διδασκάλου, που μας έχει εμπιστευτεί να εκτελέσουμε κάποια καθήκοντα. Και αυτό πρέπει να θεωρείται τύχη ύψιστης σημασίας.

14. Το Μονοπάτι των Διδασκάλων δεν είναι μονοπάτι τυφλής πίστης, αλλά ένα μονοπάτι που ο καθένας θα βιώσει πραγματικότητες. Οι ψυχές που είναι έτοιμες, θα τραβηχτούν στο Ιερό Μονοπάτι. Γι' αυτούς που είναι ήδη στο Δρόμο, το Σάτσανγκ είναι σημαντικό και είναι μία βοήθεια να δέχονται και να απολαμβάνουν την ευλαβική Χάρη του Διδασκάλου.

15. Η ανάμνηση του Θεού είναι μια κύρια προϋπόθεση για να βρούμε το δρόμο προς Αυτόν. Η σκοπιμότητα όλων των εκφράσεων αφοσίωσης, των χώρων λατρείας και προσκυνήματος είναι ίδια. Το ανθρώπινο σώμα είναι ο πραγματικός ναός του Θεού.

16. Το να διάγει ο μαθητής μια ηθική ζωή, είναι η βάση για να δημιουργηθεί πρόσφορο έδαφος και να θεριέψει γρήγορα ο πνευματικός σπόρος. Όλα τα παιδιά είναι το ίδιο αγαπητά στον Διδάσκαλο και θέλει να ανθίσουν σαν όμορφα και αξιαγάπητα λουλούδια που θα αναδίδουν την ευωδία της αγάπης του Θεού. Η αγάπη του Διδασκάλου για τα παιδιά του ξεπερνάει όλα τα αγαθά είτε είναι κοσμήματα, είτε χρυσός είτε μαργαριτάρια. Θέλει τα παιδιά Του να λαμβάνουν δώρα, πνευματικής φύσης, τα οποία σε σύγκριση με εκατομμύρια άλλα δώρα που έχουν γίνει από χρυσό και διαμάντια να τα καθιστούν μηδαμινά.

17. Είναι η σπάνια Θεϊκή Χάρη Του, με την οποία έχεις ευλογηθεί και σου έχει δοθεί το μεγάλο δώρο της σωστής κατανόησης, έτσι ώστε να μπορείς να βλέπεις τα πάντα από τη σωστή τους προοπτική. Η γεμάτη Χάρη προστασία που σου έχει προσφερθεί με τη σπάνια παρουσία του Διδασκάλου και του Διδασκάλου Του, μέσω της συγκέντρωσης στον Τρίτο οφθαλμό είναι η κορύφωση της Θείας Χάρης. Είναι σταθερά μαζί σας και είσαστε τυχερός που είσαστε μάρτυρας μιας ιερής Αλήθειας,

18. Το ημερολόγιο είναι σχεδιασμένο να είναι προσωπικό, προς ενημέρωση του Διδασκάλου και ακόμα είναι μία βοηθητική και γλυκιά υπενθύμιση για το μαθητή να μην αποκλίνει από το σωστό Μονοπάτι. Επίσης τον βοηθάει να προοδεύει από μέρα σε μέρα και να βελτιώνεται. Και αν δεν υπάρχει βελτίωση να αναρωτηθεί και να σκεφτεί γιατί γίνεται αυτό. Είναι ένα πολύ βοηθητικό εργαλείο.

19. Ένας πνευματικά ανεπτυγμένος άνθρωπος πρέπει να είναι περισσότερο νηφάλιος και ανεκτικός στις συναλλαγές του, καθώς γνωρίζει τη ματαιότητα αυτού του κόσμου και ξέρει ότι είναι δεσμευμένος γι' αυτό το Ιερό ταξίδι του προς το Αληθινό Σπίτι του Πατέρα.

Ο Θεός είναι Αγάπη και ο Διδάσκαλος είναι η Αγάπη προσωποποιημένη και κάθε ένας που έρχεται στο δρόμο του είναι ευλογημένος με τη στοργική του φροντίδα και καθοδήγηση. Είσαστε αρκετά τυχερός να είσαστε μάρτυρας αυτής της Αλήθειας και μπορεί να αποδειχθεί βοηθητικός παράγων για τις ταλαιπωρημένες ψυχές που αγωνίζονται σκληρά για την απελευθέρωσή τους.

Αυτοί που κάνουν τη δουλειά του Διδασκάλου ανιδιοτελώς μέσα σε πνεύμα αγάπης, σίγουρα θα λάβουν βοήθεια και ανύψωση. Αυτοί που αισθάνονται ματαιοδοξία, κάνουν κακό στον εαυτό τους. Εύχομαι ο καθένας σας να προσπαθεί να δέχεται την άποψη του άλλου και να δρα με αγάπη.

20. Είμαι χαρούμενος που απολαμβάνετε το να είσαστε υπεύθυνος του Σάτσανγκ. Είναι μία υπηρεσία ύψιστης σημασίας και είσαστε τυχερός που είσαστε μέσα στους λίγους επιλεγμένους, οι οποίοι είναι όργανα του Θείου Σχεδίου που φέρουν το Δαυλό. Πρέπει να είσαστε σίγουρος ότι όσο περισσότερο εναποθέτετε τις προσπάθειές σας σ' Αυτόν με βαθειά πίστη και ταπεινότητα, τόσο περισσότερη μακαριότητα και αρμονία θα έρθουν σε εσάς. Η μεγάλη σημασία των ιερών διαλογισμών και η ολοκληρωτική παράδοση στη Διδάσκαλο Δύναμη, πρέπει να τονιστεί στους μαθητές.

21. Λέτε ότι οι μαθητές είναι πολύ σημαντικά πρόσωπα γι' εσάς. Αυτό είναι φυσικό. Υπάρχει μία συγγένεια μεταξύ των ταξιδιωτών στον ίδιο δρόμο και πολύ μεγαλύτερη στην περίπτωση των μαθητών,

οι οποίοι ακολουθούν το ιερό Μονοπάτι. Είναι το πεπρωμένο τους να πάνε στο ίδιο μέρος, το οποίο είναι το Αληθινό τους Σπίτι.

22. Βλέπω ότι ακούσατε το μήνυμα του Billy Graham «*αγάπα τον πλησίον σου*» κι αυτό είναι καλό. Όλοι οι μαθητές έχουν μπει σ' ένα πρακτικό μονοπάτι και προσπαθούν να καταφέρουν αυτό που είπε, δηλαδή ότι η αγάπη έρχεται από μέσα. Εσείς είσαστε στο Δρόμο. Όσο περισσότερο οι μαθητές προοδεύουν Εσωτερικά, τόσο περισσότερο αναπτύσσουν αγάπη για τον πλησίον τους και για όλη τη Δημιουργία.

Με ή χωρίς πλημμύρες, ο δρόμος του μαθητή είναι καθαρός. Προχωράει ειρηνικά, δουλεύει ανενόχλητα γιατί η Εσωτερική ανακούφιση και η Διδάσκαλος Δύναμη δουλεύουν άνωθεν. Η βοήθεια σε τέτοιες περιπτώσεις μπορεί να δοθεί μόνο από τον Διδάσκαλο. Αυτός έχει το δικό Του τρόπο να κάνει τη δουλειά Του. Το όφελος του μαθητή είναι πάντα το πρώτο μέλημα γι' Αυτόν.

23. Περιμένω ο καθένας να συμπεριφέρεται με αγάπη και ανεκτικότητα και να δείχνει σ' όλα τα θέματα πνεύμα ταπεινότητας και αυτοπειθαρχίας. Αυτό θα τους δώσει γαλήνη και ειρήνη. Τα διδάγματα των Διδασκάλων είναι βασισμένα στην απλή αλήθεια και την αγάπη. Μπορούμε να τα ζήσουμε και να τα απολαύσουμε.

Ο Διδάσκαλος εύχεται να φτάσουν σ' αυτόν όλοι Εσωτερικά έτσι ώστε να μπορέσουν να έχουν μια γρήγορη εμπειρία της αληθινής ειρήνης και ηρεμίας και να απολαύσουν την όλο αυξανόμενη στοργική Χάρη και ευλογία του.

Λυπάμαι για την οικογενειακή δυσαρμονία που προκλήθηκε από μία παρεξήγηση από τη μεριά της αγαπητής μητέρας σας και του αγαπητού συζύγου. Τέτοια πράγματα συμβαίνουν για να δοκιμάσουν την ακεραιότητα του πνευματικού αναζητητή. Εκτιμώ την ήρεμη στάση σας ενόψει της πρόκλησης, η οποία θα έχει μία ευεργετική επίπτωση στα τεντωμένα νεύρα τους. Ο χρυσός κανόνας που εφαρμόζεται σε τέτοιες περιπτώσεις είναι να φύγεις από το χώρο και να επιτρέψεις στην ατμόσφαιρα να γίνει πιο ευνοϊκή για να σταματήσουν οι συνέπειες. Ένα ποτήρι γεμάτο κρύο νερό όταν πίνεται, συχνά βοηθά για να καταλαγιάσει το θυμό και πρέπει να παραμείνουμε σ' αυτή την κατάσταση προκειμένου να επέλθει απόλυτη ησυχία. Αυτό είναι ένα

δοκιμασμένο φάρμακο για την καθοδήγησή σας, το οποίο μπορεί να ανακοινωθεί και στους δυο τους.

24. Κανένας μαθητής δεν πρέπει να ανησυχεί ούτε για τις περασμένες ζωές του ούτε για το μέλλον. Το παρόν είναι στα χέρια του και πρέπει να το εκμεταλλευτεί με τον καλύτερο τρόπο. Η δράση του πρέπει να είναι βασισμένη σε ευγενείς σκέψεις, ευγενείς πράξεις και ευγενή έργα. Όσο πιο πολύ ζει με τα διδάγματα των Διδασκάλων, τόσο πιο πολύ θα απολαμβάνει τους θησαυρούς της Θεότητας.

25. Η αγάπη είναι το μόνο γιατρικό για την έριδα που μου γράφετε. Η αγάπη είναι η αρχή και το τέλος της Πνευματικότητας. Η αγάπη γνωρίζει ανιδιοτελή προσφορά, θυσία και αυτοπαράδοση. Μην αφήσετε κανέναν που ενδιαφέρεται για πνευματική πρόοδο να παρέχει ανιδιοτελή υπηρεσία με σκοπό την αναγνώριση. Η ανιδιοτελής υπηρεσία είναι μεγάλη ανταμοιβή από μόνη της. Η αγάπη, του είδους στο οποίο αναφέρονται οι Διδάσκαλοι, είναι αγάπη η οποία εξαγνίζει τον άνθρωπο. Ο αναζητητής ο οποίος έχει βρει έναν Αληθινό Διδάσκαλο, έχει αναπτύξει τέτοια απόλυτη αγάπη για Εκείνον, που σταθερά εξαγνίζει τον εαυτό του από όλες τις ατέλειες και γίνεται ικανός δέκτης της Θείας Χάρης.

Εάν δεν υπάρχει απόλυτη εξουδετέρωση κάθε ίχνους εγωισμού, ο μαθητής δεν μπορεί να πετύχει την αταλάντευτη συγκέντρωση, η οποία είναι προ απαιτούμενη για την Εσωτερική πρόοδο. Επιπλέον, ο στόχος του πνευματικού αναζητητή βρίσκεται πέρα από τα όρια της ατομικότητας. Ο στόχος του είναι η ένωση με το Απόλυτο και για μία τέτοια ένωση είναι αναγκαία η υπερπήδηση των εμποδίων που μας χωρίζουν από τους συνάνθρωπους μας.

Αυτός που δεν μπορεί να υψωθεί πάνω από το εγώ, αιτία που δημιουργεί αυτά τα συγκεκριμένα εμπόδια, δεν μπορεί να ελπίζει να φτάσει αυτό τον σταθμό, ο οποίος είναι η άρνηση κάθε ατομικότητας και η πραγμάτωση της απόλυτης ένωσης με όλες τις μορφές ζωής.

Η αγάπη και η αυτοπαράδοση στο Θέλημα του Κυρίου είναι οι θεμέλιο των διδασκαλιών όλων των μυστικιστών και κυρίως του Σατ Ματ. Το κύριο έργο σας σαν μαθητής και μυημένος είναι να καλλιεργήσετε αυτές τις αρετές στο ύψιστο βαθμό και τα υπόλοιπα να τα

αφήσετε στον Διδάσκαλο.

Ο Διδάσκαλος διδάσκει πάντα αγάπη και ανεκτικότητα, ευγενικά λόγια και ευγενικές σκέψεις. Τα ευγενικά έργα δεν κοστίζουν τίποτα, αλλά μπορούν να δημιουργήσουν μια δυναμική ενέργεια η οποία ευλογεί τον καθένα που έρχεται σε επαφή με τον Αγαπημένο. Το να βοηθάς κάποιον που έχει ανάγκη, είναι το ηθικό κομμάτι της ζωής κάποιου και πρέπει να τηρείται οποτεδήποτε είναι δυνατό.

Το Σάτσανγκ είναι πολύ μεγάλος συντελεστής για τη βοήθεια των μαθητών προς τον πνευματικό Στόχο. Σ' αυτό ο καθένας μπορεί να "ρουφήξει" τις ιερές διδασκαλίες με τη σωστή τους διάσταση. Το Σάτσανγκ επίσης προάγει την Εσωτερική αφοσίωση για την στοργική Διδάσκαλο Δύναμη που δουλεύει άνωθεν. Επιπλέον, θα μπορέσετε να απολαύσετε την σπάνια και τρυφερή ζωογόνο ώθηση που ακτινοβολείται σε τέτοιες ιερές συγκεντρώσεις από τη Διδάσκαλο Δύναμη για το πνευματικό όφελος των αγαπημένων.

26. Συχνά έχουμε να αντιμετωπίσουμε τον περίγελο των συνανθρώπων μας και την οργανωμένη αντίθεση των καθιερωμένων θεσμών. Αλλά αν έχουμε αγκυροβολήσει σε μια τέτοια αγάπη απόλυτης αυτοπαράδοσης τίποτα δεν μπορεί να ενοχλήσει την ειρήνη του μυαλού μας ή να μας αποσπάσει από την πνευματική αρμονία η οποία είναι δική μας. Αρχικά ίσως είναι ευκολότερο στην Ανατολή να ακολουθήσεις το μυστικιστικό μονοπάτι απ' ότι στη Δύση. Για παράδειγμα, υπάρχει στην Ινδία μια πολλή παλιά παράδοση να ψάχνουν και να ακολουθούν ένα Ζωντανό Διδάσκαλο. Αυτή η παράδοση είναι άγνωστη σ' αυτούς τους οποίους η θρησκεία έχει διδαχθεί με όρους μιας κλειστής αποκάλυψης. Παρ' όλα αυτά το αρχικό πλεονέκτημα δεν είναι τόσο πολύ μεγαλύτερο απ' ότι μπορεί αρχικά να εμφανίζεται, γιατί το σημαντικό πλεονέκτημα στο πεδίο της πνευματικότητας δεν βρίσκεται εκτός αλλά εντός. Δεν στηρίζεται στην απουσία εξωτερικών διαμαχών αλλά στην Εσωτερική ικανότητα κάποιου για ολοκληρωτική αυτοπαράδοση και αγάπη και τα εξωτερικά εμπόδια μπορεί στην πραγματικότητα να δρουν σαν δοκιμασίες και ερεθίσματα για ανάπτυξη αυτής της ικανότητας. Αυτή η ικανότητα του να καθυποτάξεις το εγώ και να παραδώσεις τον εαυτό σου στην ύψιστη Θέληση, είναι το ίδιο σπάνια τόσο στην Ανατολή όσο και στη Δύση και οπου-

δήποτε βρεθεί, θα παρατηρήσεις τα αληθινά σημάδια της πνευματικότητας.

27. Όσο πιο πολύ προσπαθεί κάποιος να ξεριζώσει τις ατέλειες με την καθημερινή αυτοενδοσκόπηση, τόσο περισσότερη μακαριότητα και Χάρη έρχονται από άνωθεν. Η υπομονή και η ανιδιοτέλεια είναι υψηλές αρετές.

28. Του Διδασκάλου τα δυνατά και προστατευτικά μπράτσα και τα στοργικά και άγρυπνα μάτια Του, είναι πάντα πάνω στο ποίμνιο Του. Όταν οι εξωτερικές δυσκολίες δείχνουν σκληρές, η Εσωτερική Του Χάρη αυξάνει. Εάν κάποιος πει κάτι δυσάρεστο για σένα, αντιμετώπισε το με ηρεμία. Εάν αυτό που είπε είναι σωστό, μερικώς ή ολικώς, προσπαθήστε να απομακρύνετε αυτά τα ελαττώματά σας και ευχαριστήστε τον άνθρωπο για την ευγένεια του να σας υποδείξει αυτές τις αλήθειες. Εάν, από την άλλη μεριά, αυτά τα πράγματα δεν είναι σωστά, δεχτείτε το γεγονός, ότι αυτό το πρόσωπο δεν είχε πληροφορηθεί πλήρως και ότι είχε παρανοήσει. Δικαιολογήστε τον και συγχωρήστε τον. Εάν υπάρχει μια ευκαιρία να λυθεί η παρεξήγηση, κάντε το με αγάπη και ανοιχτή καρδιά. Αυτό θα επιταχύνει την πνευματική πρόοδο και θα βοηθήσει να καθαριστεί το δοχείο το οποίο είναι προδιαγεγραμμένο να γεμίσει με την διαρκώς έτοιμη και πάντα άφθονη Χάρη του Διδασκάλου.

29. Το να αλλάξεις και να γίνεις άνθρωπος, από άνθρωπος της ύλης, δηλαδή άτομο πνευματικό, είναι το πιο δύσκολο μέρος της Πνευματικότητας, και όταν επιτύχεις σ' αυτό το πεδίο, τότε το να γνωρίσεις τον Θεό δεν είναι δύσκολο.

Άφησε την αγάπη σου για τον Διδάσκαλο να είναι απόλυτη και η υπακοή σου στις επιθυμίες Του να είναι ανυποχώρητη. Δούλεψε με αγάπη για τον ιερό σκοπό, στο όνομα του όσο καλύτερα μπορείς. Αυτή είναι η δουλειά σου εάν επιθυμείς την Πνευματική Λύτρωση. Μην χάνεις ούτε στιγμή από του να προσπαθείς να αναμορφώνεις τον εαυτό σου.

Εσωτερική στοργική αφοσίωση και βαθιά πίστη, βοηθούν τον μαθητή να φτάσει τη Θεϊκή μακαριότητα και την αρμονία του Υπερπέ-

ραν. Πνευματικότητα σημαίνει εξέλιξη σε όλους τους τομείς της ζωής. Ευγνωμοσύνη και προσευχή συγγενεύουν. Τυφλή υπακοή και ταπεινότητα που προέρχονται από ευλάβεια, είναι οι δυο πολύ βοηθητικοί παράγοντες για την πνευματική σας πρόοδο.

30. Το Σάτσανγκ πρέπει να μην χρησιμοποιείται σαν λέσχη αντιπαραθέσεων. Οι μαθητές συμβουλεύονται να αποφεύγουν αμφιλεγόμενες ερωτήσεις. Παρόλα αυτά δεν απαγορεύεται το δικαίωμα της διευκρίνησης κάποιου συγκεκριμένου σημείου που αφορά το Ιερό Μονοπάτι, εάν κάτι τέτοιο ζητηθεί. Κάθε κριτική που δείχνει κάποιον να υπερέχει κάποιου άλλου, καθώς και ανοιχτές συζητήσεις πρέπει ευγενώς να αποφεύγονται.

31. Σημείωσα όλες τις παρατηρήσεις σας σχετικά με τον αγαπητό σας σύζυγο. Μου είναι πολύ αγαπητός και του εύχομαι κάθε πνευματική πρόοδο. Η στάση σας απέναντι του πρέπει να χαρακτηρίζεται από υπηρεσία και ευγένεια. Δεν πρέπει να χάνετε την υπομονή σας, αλλά πρέπει να είσαστε υπομονετική και διακριτική. Όλοι οι πνευματικοί αναζητητές πρέπει να ενσταλάζουν και να επιδεικνύουν σπάνια ανεκτικότητα και ταπεινότητα στη συμπεριφορά τους, έτσι ώστε οι άλλοι να ξέρουν ότι ανήκετε στον Ζωντανό Διδάσκαλο. Το ισορροπημένο μυαλό ποτέ δεν ενοχλείται και δεν εκνευρίζεται με το παραμικρό.

Όπως κάποιος μαθαίνει να κολυμπάει στο νερό, έτσι και η καθημερινή μας ζωή πρέπει να είναι σχεδιασμένη ώστε να έχουμε βάλει στόχο να μαθαίνουμε κάτι καινούργιο κάθε μέρα. Υπομονή, ταπεινότητα και αίσθηση αυτοπαράδοσης, είναι εξευγενισμένες αρετές που πρέπει να είναι εμφανείς στη ζωή των μυημένων. Θα προοδεύσετε σ' αυτόν τον τομέα με την πάροδο του χρόνου.

32. Ο Αληθινός Διδάσκαλος πάντα επιμένει στην τήρηση ενός «Αρχείου καθημερινών ολισθημάτων μας» στη σκέψη, το λόγο και την πράξη, που έχουν σχέση με την αποφυγή βίας, την φιλαλήθεια, την αγνότητα, την ταπεινότητα, την παγκόσμια αγάπη και την ανιδιοτελή προσφορά. Αυτές οι πέντε θεμελιώδεις αρετές προλειάνουν το έδαφος για την Πνευματικότητα. Είναι μόνο η γνώση των λαθών μας

που θα μας κάνει να τα ξεριζώσουμε και να αγωνιζόμαστε προς την σωστή κατεύθυνση.

33. Αυτός που επιτρέπει στον εαυτό του να ταράσσεται από το τι λένε και το τι κάνουν οι άλλοι, είναι αναμφισβήτητα κάποιος που ακόμα κατευθύνεται από το εγώ του και πρέπει να υπερνικήσει τον εγωισμό του, και να μάθει τα βασικά στοιχεία της Πνευματικότητας. Κάντε την αγάπη και την αυτοπαράδοση ακρογωνιαίους λίθους της ζωής σας. Κάντε αυτό και θα δείτε ότι η ζωή σας θα γίνει καθημερινή ευλογία. Το Μονοπάτι είναι ευθύ, στενό, δύσκολο, πολύ δύσκολο και απαιτητικό, αλλά αυτός που ζει αληθινά, έχει την υπόσχεση ότι θα του δοθεί κάθε βοήθεια για να φτάσει τον Στόχο.

34. Τα εμπόδια για την τήρηση ηθικής διαβίωσης πρέπει να ξεριζωθούν με προσεκτική παρατήρηση και συγχρόνως να ενσταλάξουμε στη ζωή μας τις απαιτούμενες αρετές, με υπομονή και καρτερικότητα. Επίσης σας παρακαλώ να αποφεύγετε να κοιτάζετε στα μάτια το αντίθετο φύλο. Ένας αληθινός σεμνός και υπάκουος πνευματικός αναζητητής πρέπει να μην επηρεάζεται από τίποτε άλλο εκτός από τη σπλαχνική Διδάσκαλο Δύναμη που δουλεύει άνωθεν. Πάντα να αναζητάτε την Θεϊκή Του καθοδήγηση, επικαλούμενοι τον οίκτο Του με ταπεινή ικεσία και Εσωτερική σφοδρή νοσταλγία για τη ματιά Του.

35. Πρέπει συνεχώς να θυμόμαστε ότι ο σκοπός μας είναι ο Θεός. Και δεν πρέπει να νοιαζόμαστε για τίποτε άλλο που μας κάνει να Τον ξεχνάμε. Όλη η ζωή μας πρέπει να είναι κτισμένη πάνω στην αγάπη και τη ταπεινότητα, οι οποίες είναι αχώριστες. Εάν κάνουμε κάποια πνευματική πρόοδο, πρέπει να φυλαχτουμε από την περηφάνια. Αντί να κοιτάμε υποτιμητικά τους συνανθρώπους πρέπει να ευχαριστούμε τον Θεό για την Χάρη Του και να την ξεπληρώνουμε με ταπεινή βοήθεια προς τους αδελφούς μας, στις υλικές και πνευματικές ανάγκες τους. Εάν υπάρχουν ορισμένοι που δεν καταλαβαίνουν ή που δεν επιθυμούν να κατανοήσουν την Αλήθεια, δεν πρέπει να αισθάνεστε εκνευρισμό μ' αυτούς. Είναι όλοι παιδιά του Θεού όπως είμαστε και εμείς και πρέπει να κερδηθούν με αγάπη και πειθώ.

36. Η ανιδιοτελής προσφορά θεωρείται ένα κόσμημα σε έναν όμορφο άνθρωπο, που στολίζει και ανυψώνει την ψυχή του έτσι ώστε να γίνει ένα καθαρό δοχείο προκειμένου να δεχθεί τη Χάρη Του. Υπηρεσία, οποιουδήποτε τύπου, που παρέχεται στο όνομα του Διδασκάλου είναι ευεργετική, για τον μαθητή, καθώς οτιδήποτε κάποιος κάνει αποφέρει ανάλογους καρπούς, σύμφωνα με το Νόμο του Κάρμα. Το μυστικό της ανιδιοτελούς υπηρεσίας είναι να αρνείστε την ανταμοιβή ή την αναγνώριση οποιουδήποτε τύπου και αντίθετα να θεωρεί ο καθένας ότι είναι το ταπεινό όργανο μέσα στα Θεϊκά χέρια, τα οποία είναι τα στηρίγματα και οι προστάτες όλων. Όλη η τιμή πρέπει να πηγαίνει στον Διδάσκαλο, καθώς όλα τα μέσα της αγάπης είναι ευλογημένα με την υπέροχη Θεϊκή του μέθη, η οποία είναι απέραντη.

37. Η ευτυχία είναι η εθελουσία προσαρμογή του εαυτού μας στο περιβάλλον μας. Εάν μπορούσατε να αφιερώσετε χρόνο στις πνευματικές ασκήσεις σε συγκεκριμένες ώρες, θα ήταν καλύτερα. Αλλά πρέπει να φροντίζετε να μη περνάει μέρα χωρίς αυτές.

Ο καλύτερος τρόπος για να έχετε μια ήρεμη ατμόσφαιρα είναι να εργαζόσαστε με φιλικές προθέσεις. Πρέπει πάντοτε να παραμένετε αφοσιωμένη και στοργική στο σύζυγο σας. Η αγάπη φέρνει αγάπη. Με αυτό τον τρόπο, ο σύζυγος σας θα γίνει βοηθητικός παράγοντας σ' όλες τις υποθέσεις σας.

Γνωρίζω ότι οι μυημένοι στο εξωτερικό είναι πολύ ανήσυχοι και θέλουν να με δουν αυτοπροσώπως κι εγώ επίσης νοσταλγώ να βρεθώ ανάμεσα τους. Μπορείτε εύκολα να φανταστείτε πόσο ευτυχισμένος και χαρούμενος ένας πατέρας αισθάνεται ανάμεσα στους γιους του και τις κόρες του, που τού είναι όλοι τρυφεροί και αξιαγάπητοι.

Γι' αυτό θα πρότεινα όσο καιρό βρίσκομαι σε ταξίδι στην Αμερική, όλοι οι μυημένοι, συμπεριλαμβανομένου των ομαδαρχών και των αντιπροσώπων, να κάνετε μια ιδιαίτερη προσπάθεια να ζείτε αγνά, όπως έζησε ο Χριστός και ο Διδάσκαλος, Έτσι ώστε όλοι οι μυημένοι θα στέκονται ανάμεσα στους άλλους ανθρώπους εκπέμποντας αγάπη σε όλο της το μεγαλείο και θα είναι διαποτισμένοι με την γλυκιά ανάμνηση του Κυρίου.

38. Ειλικρίνεια, δύναμη, κουράγιο και καλοσύνη είναι σπάνιες

αρετές, και μπορούν να αποδειχθούν πολύ χρήσιμες για την πνευματική εξέλιξη, εφόσον βέβαια στη καθημερινή σας ζωή. Χαίρομαι που κόψατε τη εφαρμόζονται συνήθεια του καπνίσματος. Η τήρηση των αυστηρών διαιτητικών κανόνων είναι πολλή σημαντική για τη σταθερή πρόοδο στο ιερό Μονοπάτι και κάθε καταστρατήγηση θα επηρεάσει την πρόοδο σας. Αυτοί οι κανόνες δεν πρέπει ποτέ να παραβιάζονται ούτε καν για χάριν των προσκεκλημένων σας.

39. Το Σάτσανγκ είναι ένας πολύ βοηθητικός παράγοντας. Ο μαθητής διαποτίζεται από τις ιερές διδασκαλίες στη σωστή τους απόδοση και δημιουργεί μια Εσωτερική στοργική αφοσίωση για τη Διδάσκαλο Δύναμη που δουλεύει άνωθεν. Επίσης θα μπορέσετε να απολαύσετε την συγκλονιστική ακτινοβολία από τη Διδάσκαλο Δύναμη μέσα σε μια τέτοια συνάθροιση. Εκτιμώ τη βαθιά ευγνωμοσύνη και την τρυφερή λατρεία σας για τη καταδεχτική Διδάσκαλο Δύναμη, μέσω της οποίας έχετε ευλογηθεί με το ιερό δώρο της μύησης στα μυστήρια του Υπερπέραν.

Ο άνθρωπος βρίσκεται ψηλότερα από όλα τα πλάσματα της Δημιουργίας. Αυτοί που αγαπάνε τον Θεό πρέπει να αγαπάνε όλη την Δημιουργία Του. Αυτός ενυπάρχει σε κάθε μορφή. Μας διδάσκει μέσα από τις πέτρες, μέσα από τα βιβλία μέσα από τα ρυάκια. Πρέπει να ζούμε με πνεύμα αλληλεγγύης για όλα τα πλάσματα και όλες τις μορφές ζωής. Όλοι οι Ρίσις και οι Άγιοι είχαν το όραμα μιας παγκόσμιας ενότητας και μιας Φύσης γεμάτης αγάπη. Ο Νάνακ μας λέει:

Όλη η Δημιουργία είναι το σπίτι του Θεού
και Εκείνος ζει μέσα σε αυτό.

40. Πρέπει να γίνετε πηγή βοηθείας και έμπνευσης για τους αδελφούς σας που είναι λιγότερο προικισμένοι και οι όποιοι μπορεί να ωφεληθούν ακολουθώντας το παράδειγμα σας. Παρακαλώ σημειώστε ότι μια ουγκιά πρακτικής είναι καλύτερη από τόνους θεωρίας. Ο κόσμος έχει βαρεθεί τα κηρύγματα, και η ανώριμη ανθρωπότητα ψάχνει απεγνωσμένα για Ζωή και Φως. Μπορείτε να γίνεται ο προάγγελος της ειρήνης και της ευημερίας, ζώντας μια ζωή όπως σας υποδεικνύεται από τον Διδάσκαλο. Μια αναπτυγμένη ψυχή θα είναι

το παράδειγμα για πολλές άλλες. Η πνευματικότητα δεν διδάσκεται, αλλά πρέπει να κολλήσει σαν λοίμωξη, η οποία περνά στους άλλους, που είναι δεκτικοί.

41. Αγάπη και όλα τα πράγματα θα δοθούν σε εσάς. Πρώτα από όλα, το Σάτσανγκ συνδέει τη ψυχή με τον Θεό και απορροφιέται μέσα σ' Αυτόν. Στο Σάτσανγκ προΐσταται ο Διδάσκαλος, ο οποίος είναι φτιαγμένος από σάρκα και οστά. Κατά την απουσία Του, όλα τα αδέλφια πρέπει να κάθονται μαζί σε διαλογισμό με τη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου και του Θεού. Το Σάτσανγκ λαμβάνει τη Χάρη του Διδασκάλου εάν γίνετε ανιδιοτελώς και με στοργική αφοσίωση στον Διδάσκαλο. Εάν θεωρηθεί ότι είναι κάποιου, "προσωπικά" το Σάτσανγκ, θα χάσει όλη τη Χάρη του Διδασκάλου.

42. Χαίρομαι που παρακολουθείτε τις συγκεντρώσεις κάθε μήνα και βοηθάτε τον ιερό σκοπό. Η ζωογόνος ώθηση μπορεί να ληφθεί από τη φορτισμένη ατμόσφαιρα των ιερών συναθροίσεων. Εκτιμώ τις επιδοκιμασίες σας για τον ύψιστο σκοπό και τον στοργικό Διδάσκαλο ο οποίος σας στηρίζει τα τελευταία δέκα χρόνια. Η Χάρη του είναι αιώνια, και είναι λίγοι οι τυχεροί που έχουν την μαρτυρία του να είναι ευγνώμονες.

43. Εκτιμώ την ευγενική εργασία που όλοι προσφέρετε για την προώθηση του έργου του Διδασκάλου, βοηθώντας την αγωνιζόμενη ανθρωπότητα να βαδίσει στο Μονοπάτι. Αυτή είναι η ύψιστη υπηρεσία που μπορεί κάποιος να κάνει για το ανθρώπινο γένος και είναι στην πραγματικότητα μια υπηρεσία στον Ίδιο τον Θεό.

44. Είναι σπάνιο προνόμιο να συγκεντρώνεστε στο όνομα Του επικαλούμενοι τον στοργικό οίκτο Του και να διαποτίζεστε με τις Ιερές διδασκαλίες. Η βάση για την τέλεια αρμονία και ευτυχία είναι η σωστή κατανόηση, η οποία είναι ένα ευγενικό δώρο που έρχεται από την Διδάσκαλο Δύναμη. Πρέπει να θεωρούμε τους εαυτούς μας ότι είμαστε αληθινά αδέλφια που δουλεύουν μαζί για την απελευθέρωση της ψυχής μας, κάτω από την προστατευτική καθοδήγηση του Ζωντανού Διδασκάλου. Εμπιστοσύνη και ανεκτικότητα φέρνουν τρυφε-

ρή συνεργασία μεταξύ των ανθρώπων. Οι ανιδιοτελείς προσπάθειες ευλογούν τον νέο μαθητή με ταπεινότητα και ευλάβεια, που είναι δύο πολύ βοηθητικοί παράγοντας στο Ιερό μονοπάτι.

45. Μπορείτε να βάλετε συγκεκριμένες, τακτικές ώρες για τις ασκήσεις σας και να το θεωρήσετε σαν ιερό καθήκον προς τον Διδάσκαλο. Όλη η ευγενική βοήθεια και καθοδήγηση θα έρθει από πάνω. Το Σάτσανγκ είναι η ιερή αρένα όπου δημιουργούνται πιστοί αφοσιωμένοι. Εδώ ακαταμάχητες στοργικές ζωογόνες ωθήσεις ακτινοβολούνται από τη καταδεχτική Διδάσκαλο Δύναμη, για το πνευματικό καλό όλων αυτών που παρακολουθούν αυτές τις ιερές συναθροίσεις.

46. Βαδίζοντας στο μονοπάτι της αρετής, ανακαλύπτουμε ότι απέχουμε πολύ από το να είμαστε τέλειοι. Η τελειότητα έρχεται σιγά σιγά και χρειάζεται χρόνο. Δεν έχει σημασία σε πια θρησκεία ανήκουμε, αρκεί να αγαπάμε τον Θεό και τους συνανθρώπους μας. Το διαβατήριο μας για το Βασίλειο του Θεού είναι η αγάπη που έχουμε στη καρδιά μας. Εάν σπουδάζουμε ψυχολογία ή μεταφυσική και έχουμε εντρυφήσει στους νόμους της νόησης και δεν έχουμε αγάπη και συμπόνια για τον συνάνθρωπο μας, είμαστε ακόμα μακριά από το Βασίλειο του Θεού. Αυτό που "είμαστε" είναι αυτό που ανοίγει την πόρτα της ψυχής μας στον Θεό και μας κάνει κανάλι των ευλογιών Του ώστε να βοηθούμε και τους άλλους.

Μερικοί άνθρωποι ελπίζουν σε έναν παράδεισο στους μακρινούς ουρανούς, αλλά ο παράδεισος είναι κατάσταση συνειδητότητας σε αυτή τη ζωή. Εάν οραματιζόμαστε να ζούμε και να αγαπάμε θεϊκά, τότε είμαστε ήδη κάτοικοι του παράδεισου που θα έρθει στη μετά θάνατον ζωή. Γιατί το βασίλειο του Θεού είναι μια κατάσταση συνειδητότητας όπου λατρεύουμε τον Θεό μ' όλη μας την καρδιά, όλο το μυαλό μας και με τόση δύναμη και αγάπη για το γείτονα όση και για τον εαυτό μας.

Γι' αυτό η θρησκεία είναι ζήτημα σχέσης μεταξύ της ψυχής και του Θεού και όλες οι άλλες μορφές λατρείας και θρησκευτικών τυπικών είναι μάταιες, εκτός αν τοποθετήσουμε σε ένα "θρόνο" την Θεϊκή αγάπη μέσα στις καρδιές μας. Είναι ο ναός της καρδιάς μέσα στον οποίο πάντα κρατάμε το Φως της Αλήθειας και της Αγάπης να καίει.

Από τότε που άρχισε ο κόσμος, υπάρχει μια αιωνία διαμάχη μεταξύ των ηθικών και ανήθικων δυνάμεων. Έχουμε μπει στο δρόμο του Θεού λόγω της αγάπης μας για τον Θεό.

47. Χαίρομαι που ξέρω ότι τα παιδιά σας μεγαλώνουν με αγάπη και σοφία, με τη Χάρη του Διδασκάλου. Η καταδεχτική Διδάσκαλος Δύναμη επεκτείνει ομοίως στοργική Χάρη και προστασία, στους κοντινούς και εξ αίματος συγγενείς των μυημένων.

48. Το Σάτσανγκ είναι μεγάλος βοηθητικός παράγοντας. Εκεί διαποτίζεσαι από τα ιερά διδάγματα στη σωστή τους απόδοση και έτσι κερδίζεις μια υψηλότερη πνευματική ζωή. Είναι κατά τη διάρκεια αυτών των στιγμών μακαριότητας και αρμονίας που βρίσκεσαι κοντά στη Πηγή της Αρμονίας και όπου μπορείς να αφομοιώσεις τη ζωογόνο ώθηση που ακτινοβολείται από την σπλαχνική Διδάσκαλο Δύναμη προς τα παιδιά του.

49. Χαίρομαι που μαθαίνω ότι το Σάτσανγκ μεγαλώνει. Όλο αυτό γίνεται με τη Χάρη του Διδασκάλου. Σας παρακαλώ να συνεχίσετε να δουλεύετε ανιδιοτελώς, όπως ήδη κάνετε και περισσότερη έμπνευση και Χάρη θα έρθει άνωθεν.

Όταν η καθημερινή εργασία εκτελείτε στο πνεύμα της υπηρεσίας προς το Θείο, μπορεί να οδηγήσει στην Πνευματική Απελευθέρωση. Δεν πρέπει να εκτελείται ούτε με τον φόβο της τιμωρίας ούτε με την ελπίδα της ανταμοιβής. Πρέπει να είναι αυθόρμητο. Μπορείς να κατευθύνεις το δικό σου πεπρωμένο. Με άλλα λόγια, ανιδιοτελής αφοσίωση στο καθήκον είναι ο "άξονας" για να πετύχεις στο μονοπάτι της δράσης.

50. Ο άνθρωπος δεν πρέπει να πιέζει τον εαυτό του, εκτός από το να τον συντονίζει σύμφωνα με τις ηθικές αξίες της αγάπης, της ειλικρινείς και της ταπεινότητας, οι οποίες θα δημιουργήσουν την απαραίτητη κατάσταση δεκτικότητας μέσα του. Όλα τα υπόλοιπα είναι στα χέρια του Διδασκάλου.

51. Η αγάπη γνωρίζει ανιδιοτελή υπηρεσία, θυσία, και αυτοπαρά-

δοση. Μην αφήσετε κανέναν που ενδιαφέρεται για πνευματική πρόοδο να εκτελεί υπηρεσία για χάρη της εκτίμησης των άλλων. Η ανιδιοτελής υπηρεσία είναι από μόνη της μεγάλη ανταμοιβή.

52. Χαίρομαι που το Σάτσανγκ μεγαλώνει και οι ηχογραφημένες ομιλίες ακούγονται από κάποιο κασετόφωνο με τόση ευχαρίστηση. Είναι πραγματικά ενθαρρυντικό να βρίσκεις ειλικρινείς αναζητητές να συρρέουν στο "ιερό ποίμνιο" και οι ανιδιοτελείς προσπάθειες σας εκτιμώνται. Η τρυφερή σας μαρτυρία για την ευσπλαχνική Διδάσκαλο Δύναμη στις ιερές συναθροίσεις είναι εμφανής. Είναι η εργασία του Κυρίου και των πιστών μαθητών που δίνουν τη δυνατότητα να απολαμβάνετε τη Χάρη Του ολοένα και περισσότερο. Οι προσπάθειες σας θα ελκύσουν τη Χάρη Του με αυξανόμενο ρυθμό και πολλοί αγαπητοί που περιμένουν τη σειρά τους, θα έρθουν, για να μοιραστούν μαζί σας τη Θεϊκή Χάρη.

53. Οι στοργικές σας προσπάθειες μέσα στο Σάτσανγκ θα δώσουν δυνατότητα σε πολλά αποκαμωμένα, μόνα και έρημα παιδιά να βρουν τον δρόμο τους πίσω στο Πραγματικό Σπίτι του Πατέρα τους, κάτω από την καθοδηγούμενη προστασία του Ζωντανού Διδάσκαλου. Είναι υπηρεσία υψίστης τάξης και τυχεροί οι λίγοι που έχουν επιλεχτεί να γίνουν όργανα του Θείου Σχεδίου. Θα γίνετε ικανός να ελευθερώσετε πολλές υποψήφιες ψυχές από τον Τροχό.

54. Χαίρομαι που ξέρω ότι είχατε ένα ωραίο και αρμονικό Σάτσανγκ, όπου όλη η ατμόσφαιρα ήταν φορτισμένη με την ακαταμάχητη αγάπη και Χάρη της Διδασκάλου Δύναμης. Ο Πατέρας πάντα ευχαριστιέται να βλέπει τα αγαπημένα παιδιά να συνεργάζονται για τον ιερό σκοπό, και Αυτός ακτινοβολεί τη στοργική Του ζωογόνο ώθηση για το πνευματικό όφελος των αγαπητών.

55. Η βαθιά σας ευγνωμοσύνη για τις πολλαπλές ευλογίες από τη φιλεύσπλαχνη Διδάσκαλο Δύναμη είναι εμφανής. Είναι το πρώτο βήμα προς τη Θεία Χάρη η οποία εκτείνεται συνεχώς με αυξανόμενη αφθονία στον νεομυημένο μαθητή. Αυτοί που ξύπνησαν με αυτή την ανυπέρβλητη αλήθεια, εμπλουτίζουν τις ζωές τους και γίνονται πηγή

έμπνευσης για τους άλλους. Χαίρομαι που βλέπω να καλωσορίζετε τους αγαπητούς που συναντιούνται στο σπίτι σας για τους ιερούς διαλογισμούς. Είναι από μόνο του μια ανταμοιβή. Καθαγιάζεται αυτό το μέρος, όπου οι αγαπητοί κάθονται για τους ιερούς διαλογισμούς. Είναι το απόγειο της Θείας Χάρης όταν τα αγαπητά παιδιά συναθροίζονται γι' αυτόν τον ιερό σκοπό.

56. Η τήρηση του καθημερινού αρχείου ή ημερολόγιου είναι η καλύτερη μέθοδος για να συνειδητοποιήσει κάποιος τα ελαττώματα του και τα λάθη του. Εξαλείψτε τα ξεριζώστε τα, και σχεδιάστε την μελλοντική σας πρόοδο. Χωρίς μια τέτοια αυτοανάλυση και αυτοκριτική, δεν είναι δυνατόν να υπάρξει πραγματική πρόοδος.

57. Είναι αλήθεια ότι χωρίς ένα ηθικό υπόβαθρο, δεν είναι ποτέ δυνατόν να υπάρξει πνευματική πρόοδος. Όποιος κρατάει αυτές τις αρχές έχει δυνατότητα πνευματικής ανάπτυξης, άσχετα με το εάν είναι πλούσιος ή φτωχός. Οι πλούσιοι πάντως λαμβάνουν οφέλη τέτοιου είδους σε μικρότερο βαθμό απ' ότι οι άλλοι.

58. Ναι, αυτό είναι σωστό, όλες οι προσπάθειες που γίνονται από το μαθητή για να αφανίσει το προσωπικό 'εγώ', είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, γιατί η συρρίκνωση του εγώ είναι το μόνο μέσο απελευθέρωσης από τον ατελείωτο κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων.

59. Είναι καλό που οι συναντήσεις των Σατσάνγκις είναι τόσο αρμονικές και στοργικές παρόλο που ο αριθμός τους δεν είναι τόσο μεγάλος. Παρακαλώ επισημάνετε στους αγαπητούς τη σημασία της τακτικής παρακολούθησης του Σάτσανγκ και των ιερών διαλογισμών, οι οποίοι έχουν πολύ μεγάλη σπουδαιότητα. Οι αυξανόμενες Εσωτερικές επαφές και η ειρήνη που δίνουν οι χορδές της ιερής Μουσικής και του Θείου Φωτός είναι τα μόνα αποτελεσματικά γιατρικά για τους φοβερούς κινδύνους και ανησυχίες τις οποίες αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα λόγω της ανακάλυψης των πάρα πολύ εξελιγμένων καταστροφικών όπλων. Τυχεροί είναι οι λίγοι επιλεγμένοι που έχουν ευλογηθεί με το ιερό δώρο της μύησης στα μυστήρια του Υπερπέραν. Τώρα, εξαρτάται από αυτούς να εκμεταλλευτούν τη κατάσταση όσο

ο ήλιος λάμπει. Είναι για το δικό τους καλό να συνεχίσουν στοργικά και να κάνουν πρόοδο από μέρα σε μέρα.

60. Η συμβουλή μου είναι, από σήμερα να κάνετε την αγάπη και την αυτοπαράδοση ακρογωνιαίους λίθους στη ζωή σας. Εάν κάνετε αυτό θα δείτε ότι η ζωή σας θα γίνεται καθημερινή ευλογία. Πρέπει να κάνετε φιλότιμες προσπάθειες να αναπτύξετε την μεγαλύτερη δυνατή αυτοπαράδοση και αγάπη για τον Διδάσκαλο, εάν επιθυμείτε να κάνετε σημαντική πρόοδο στον πνευματικό τομέα. Έχω πει πολλές φορές ότι το Μονοπάτι δεν είναι εύκολο. Πρέπει να σταυρώσετε το εγώ σας και να αφήσετε τον εγωισμό σας στο βωμό της αγάπης για τον Διδάσκαλό σας.

61. Χαίρομαι που αγαπάτε τον Διδάσκαλο. Ο Θεός είναι αγάπη και ο Διδάσκαλος είναι προσωποποίηση της αγάπης. Εκπέμπει ακτίνες αγάπης για να συντονιστούν αυτοί που είναι στο δρόμο μαζί με άλλους που αγωνίζονται να βρουν τον Θεό. Ευτυχείς και τυχεροί είναι αυτοί των οποίων το κύπελλο είναι καθαρισμένο και είναι έτοιμοι να λάβουν το γλυκό Νέκταρ της Χάρης του Διδασκάλου.

62. Υπάρχει μόνο ένα γιατρικό για όλες τις δυσαρμονίες και διχόνοιες και αυτό είναι η αγάπη. Αυτός που δεν έχει κατανοήσει πλήρως το μυστικό δεν μπορεί να ελπίζει ότι θα γίνει αποδεκτός από το περιβάλλον του Κυρίου. Είναι η αρχή και το τέλος της Πνευματικότητας. Αυτός που καταλαβαίνει την Αγάπη και την πραγματική της φύση και αυτός ο οποίος ζει και κινείται κάτω από το φως της, σίγουρα θα φτάσει τον Κύριο, τόσο σίγουρα όπως δύο και δύο κάνουν τέσσερα.

63. Ναι, είναι καλό να βοηθάς τους άλλους και να κάνεις το καλύτερο γι' αυτούς, αλλά δεν πρέπει να νοιάζεσαι για τους καρπούς που θα φέρει αυτό που έκανες. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να το αφήσεις στον Διδάσκαλο. Κάνε την αγάπη σου για Εκείνον ολοκληρωτική, ώστε βλέποντας το χέρι του παντού να είσαι πάνω από κάθε συναίσθημα εχθρότητας, διαμάχης και δυσαρέσκειας. Βλέπε Αυτόν πανταχού παρόντα και θυμήσου ότι Αυτός είναι πάντα μαζί σου, έτοιμος να σε βοηθήσει οποτεδήποτε στρέψεις τη σκέψη σου σ' Αυτόν. Πάνω απ'

όλα, μην ξεχνάς ότι Αυτός θα κερδηθεί όχι με λέξεις αλλά με πράξεις. «*Αν μ' αγαπάς ακολούθησε τις εντολές μου*». Αν μπορείς να το κάνεις αυτό, αν μπορείς να κατακτήσεις το εγώ και να το παραδώσεις στα Πόδια του Διδασκάλου, αν μπορείς να μάθεις να βλέπεις Εκείνον να δουλεύει μέσω όλων των πραγμάτων, αν μπορείς να δεχτείς το γεγονός ότι η δική σου όραση είναι περιορισμένη και ακόμα αν μπορείς να καταλάβεις την ακατάπαυστη και γεμάτη ζήλο παρατήρηση των σκέψεων και των πράξεών σου, ξεριζώνοντας όλες τις κακίες και ατέλειες, δεν θα κερδίσεις μόνο εσύ τη Λύτρωση, αλλά θα βοηθήσεις και άλλους να το επιτύχουν.

64. Χαίρομαι που ξέρω ότι υπηρετείτε τον ιερό σκοπό μεταφέροντας τον Ύμνο της Αγάπης και της Αλήθειας στην πνευματικά πεινασμένη ανώριμη ανθρωπότητα. Η συμπόνια και η κατανόηση για τα βάσανα της ανθρωπότητας καθαρίζουν τα Εσωτερικά σκουπίδια του μυαλού και γίνεσαι περισσότερο δεκτικός στην αδιάκοπη Χάρη που ρέει από τη στοργική Διδάσκαλο Δύναμη. Πάντα έχεις όφελος όταν εκπέμπεις αγάπη, συμπόνια, οίκτο και ανεκτικότητα. Με αγάπη να υπηρετείτε ο ένας τον άλλον, έτσι ώστε οι άλλοι να γνωρίζουν ότι ανήκετε στους μαθητές του Ζωντανού Διδασκάλου που έχει ανοίξει τις Εσωτερικές Πύλες της Θειότητας για την επιστροφή στο Πραγματικό σας Σπίτι. Η πνευματικότητα είναι έκφραση αγάπης. Ας ενωθούμε όλοι στο στρατό του Θεού και τα οφέλη από την ένωση θα είναι η ηθική, η οποία συνίσταται από ευγενείς σκέψεις, ευγενικά λόγια και ευγενικές πράξεις. Εύχομαι στον καθένα να ζει μια καθαρή και αγνή ζωή, να υψωθεί στα υψηλότερα επίπεδα και να απολαύσει την ασφάλεια και την ηρεμία Εσωτερικά και εξωτερικά, τόσο κατά την διάρκεια της διαμονής του εδώ όσο και κατά την τελική μας άφιξη στο Αληθινό Αιώνιο Σπίτι. Το να αναμένουμε ότι μετά τη μύηση οι υποθέσεις μας με τον κόσμο θα αλλάξουν τόσο πολύ ώστε πικρά πράγματα δεν θα ξανάρθουν ποτέ στο δρόμο μας, είναι μια λανθασμένη ιδέα. Τα πάνω κάτω έρχονται εδώ σαν αποτέλεσμα των αντιδράσεων προηγούμενων πράξεών μας. Πρέπει να αντιμετωπισθούν και να διορθωθούν. Εάν ήταν να δραπετεύουμε από αυτά, μετά την μύησή μας, τα χρέη θα παρέμεναν απλήρωτα.

Όταν κάτι πρέπει να δοθεί είναι πάντα καλύτερο να δοθεί για να

απελευθερωθούμε. Ο δρόμος που δόθηκε από τον Διδάσκαλο λειτουργεί αμφίδρομα. Δίνει Εσωτερική εξέλιξη, η οποία δυναμώνει τα όρια της ανεκτικότητας και της ταπεινότητας κάποιου ώστε να αντιμετωπίσει τις δοκιμασίες και τα σκαμπανεβάσματα της ζωής με ηρεμία, ενώ η σφοδρότητα και η διάρκεια τέτοιων δυσκολιών θα καταλαγιάζουν εμφανώς. Επομένως, ο καθένας πρέπει να διάγει τη ζωή του όπως ο Διδάσκαλος επιθυμεί και να είναι τακτικός στους διαλογισμούς του με αγνή πίστη και αφοσίωση. Εάν κάποιος αμφιταλαντεύεται για κάτι, αφήστε στους άλλους να τον επηρεάσουν για το καλό και για τίποτε άλλο.

65. Η έγγαμη ζωή δεν είναι εμπόδιο στην Πνευματικότητα εάν ζείτε σύμφωνα με τον ηθικό κώδικα που υπάρχει στις Γραφές. Η αγνή ζωή στη σύζυγο και στον σύζυγο είναι πηγή υγείας, σθένους και ενέργειας γι' αυτούς. Η Διδάσκαλος Δύναμη είναι πάντα μαζί σας, δουλεύοντας άνωθεν και δίνει απλόχερα όλη τη δυνατή αγάπη και προστασία. Ένας στοργικός πατέρας δεν θα του άρεσε να βλέπει το παιδί του να παραμένει στην κούνια για πάντα, αλλά θα ήταν ευτυχισμένος να δει το παιδί του όρθιο και να περπατά και είναι σίγουρο ότι θα προσφέρει το χέρι του στο παιδί στις προσπάθειές του να σταθεί και να περπατήσει. Σας στέλνω την αγάπη μου. Πορευθείτε εν ειρήνη.

66. Ο μαθητής φτάνει τον τελικό του Στόχο ανάλογα με την ακεραιότητα, την πίστη και την αφοσίωση του στον Διδάσκαλο.

67. Εάν επιθυμείτε πνευματική λύτρωση, μη χάνετε ούτε στιγμή να προσπαθείτε να αναμορφώσετε τον εαυτό σας. Αυτό είναι το έργο που έχετε μπροστά σας. Αφήστε την αγάπη σας για τον Διδάσκαλο να είναι απόλυτη και υπακούετε στις επιθυμίες Του χωρίς συμβιβασμό. Δουλέψτε για το έργο Του με τις καλύτερες δυνατότητές σας, αλλά μην αφήσετε την ατομικότητα της περιορισμένης όρασης να καλλιεργήσει αισθήματα αντιπαλότητας και εχθρότητας για τους συντρόφους σας ή για τους φίλους σας. Όσο κάποιος δεν έχει κατορθώσει τη συμπαντική συνειδητότητα, διαφορές γνωμών είναι επόμενο να υπάρχουν. Εάν όμως κάποιος καταλάβει την αιτίας τους, δεν θα τους επιτρέπει να ενοχλούν την ειρήνη του μυαλού του. Οποια-

δήποτε εξωτερική αντιπαλότητα, οποιαδήποτε και αν είναι η γνώμη των άλλων, αν κάποιος έχει παραδώσει ολοκληρωτικά τον εαυτό του στην αγάπη για τον Διδάσκαλο, τότε τίποτα και ποτέ δεν μπορεί να διαταράξει την ησυχία του ή να τον αποσπάσει από την πραγματική του πορεία. Αυτός που αναστατώνεται με αυτά που λένε οι άλλοι, είναι αναμφισβήτητα κάποιος που ακόμα ελέγχεται από το εγώ και έχει ακόμα μπροστά του να κατακτήσει τον εαυτό του. Έχει ακόμα να μάθει τις βασικές αρχές της Πνευματικότητας. Αφήστε με γι' αυτό να σας επιβάλω σαν ένας πατέρας, να σας παροτρύνω σαν ένας δάσκαλος, να σας πείσω σαν ένας φίλος, να στραφείτε προς την αναμόρφωση και την κατάκτηση του "εαυτού", εάν αναζητάτε να προοδεύσετε στο Εσωτερικό Μονοπάτι.

68. Αφήστε την προσπάθειά σας να είναι μία προσπάθεια χωρίς προσπάθεια και αφιερώστε χρόνο με στοργικό τρόπο αφήνοντας τις ελπίδες σας στην άνωθεν Διδάσκαλο Δύναμη. Το ημερολόγιο έχει γίνει για την προσωπική χρήση κάποιων και βοηθάει να βγάλει κανείς στην επιφάνεια πολλές από τις κρυμμένες αδυναμίες του, έτσι ώστε να μπορεί να τις δει και να προσπαθήσει να τις απομακρύνει μία-μία, γιατί με την απομάκρυνσή τους η ζωή γίνεται ευχάριστη και η πνευματική πρόοδος επιταχύνεται. Χαίρομαι που μαθαίνω ότι έχετε ωφεληθεί πάρα πολύ από τη μεγαλοπρεπή φυσική παρουσία του Διδασκάλου κατά τη διάρκεια της πρόσφατης περιοδείας μου στο εξωτερικό. Στοργική ταπεινότητα, συνδυασμένη με ολοκληρωτική αυτοπαράδοση είναι οι ευγενείς αρετές για να απορροφήσετε τις ιερές διδασκαλίες με τη σωστή τους προοπτική. Ανεπιφύλακτη υπακοή στις ιερές εντολές δίνει ανείπωτη Εσωτερική χαρά, η οποία περαιτέρω πολλαπλασιάζεται σε μεγάλο βαθμό όταν συνδυάζεται με τον διαλογισμό. Ένας πραγματικός μαθητής ευφραίνεται από την Εσωτερική ησυχία που δίνει η μακαριότητα και έχει μεγάλη ανεκτικότητα και αυτοσυγκράτηση σ' όλες τις προκλήσεις.

69. Ο Πατέρας είναι πάντα ευχαριστημένος να βλέπει τα αγαπητά παιδιά του να εργάζονται μαζί για τον ιερό σκοπό. Η καταδεκτική Διδάσκαλος Δύναμη ψάχνει και βρίσκει τις πραγματικά ειλικρινείς και γεμάτες πάθος ψυχές και τις οδηγεί να βρεθούν και να έρθουν στο

ιερό Μονοπάτι.

70. Αυτοί που ζητούν να μυηθούν, χρειάζεται πρώτα από όλα να καλλιεργήσουν και να επιδείξουν σπάνια ανεκτικότητα και στοργική συνεργασία μέσα στις οικογένειές τους. Πρέπει να σέβεσαι και να είσαι περισσότερο αφοσιωμένη στον αγαπητό σου σύζυγο, για το καλό της πνευματικής σου προόδου.

71. Μην ενοχλείσθε με τις ασήμαντες δυσαρέσκειες που μπορεί οι άλλοι να δηλώνουν λόγω της περιορισμένης όρασής τους και της ανικανότητας να καταλάβουν αυτές τις ιερές διδασκαλίες. Πρέπει να είσαστε στοργικά και ειλικρινά αφοσιωμένος, ώστε να τους υποδείξετε την αλήθεια και ύστερα εξαρτάται από αυτούς αν θα καταλάβουν την αξία και την ομορφιά της.

72. Το Νάαμ, το Σατ Νάαμ, ο Αιώνιος Λόγος είναι έμφυτος σε κάθε μορφή. Είναι μέσα στον φτωχό, στον πλούσιο και στα απόβλητα της κοινωνίας άτομα. Είμαστε όλοι αδέλφια εν Θεώ και μια παγκόσμια αδελφότητα είναι επιτακτική ανάγκη να εδραιωθεί στην εποχή μας. Πραγματική θρησκεία είναι η έκφραση της Θειότητας που ήδη υπάρχει μέσα στον άνθρωπο. Η αληθινή θρησκεία δεν θα βρεθεί στις ιεροτελεστίες ή στις τελετές ούτε στις δοξασίες ούτε στις εθιμοτυπίες. Είναι Ζωή. είναι η πρόσμιξη της ψυχής με την Μεγάλη Ζωή. Αυτή δεν είναι κλεισμένη σε ναούς, αλλά υπάρχει στην αγάπη για όλους. Η αγάπη γνωρίζει υπηρεσία και θυσία. Δεν υπάρχει μέρος που να μην βρίσκεται ο Θεός. Δεν θα Τον βρείτε σε μεγαλοπρεπείς ναούς φτιαγμένους από μάρμαρο και πέτρα. Θα Τον βρείτε στα δάκρυα του φτωχού και του χαμένου. Αληθινή ευτυχία βρίσκεται στον να δίνεις στους άλλους και όχι στο να νοιάζεσαι μόνο για την προώθηση των δικών σου ενδιαφερόντων. Δεν πρέπει να είμαστε λάτρεις του Θεού των εθιμοτυπικών. Πρέπει να υψώσουμε τις ηθικές μας βλέψεις όσο πιο ψηλά γίνεται και να αντιληφτούμε τον Θεό μέσα στον ίδιο μας τον εαυτό. Ο Θεός βρίσκεται παντού αλλά μπορούμε να έρθουμε σε επαφή μαζί του μόνο υπερβαίνοντας τις αισθήσεις μας. Προσπαθήστε να μελετήσετε το βιβλίο της Ζωής. Τον Εαυτό σας. Ας είμαστε προσεκτικοί να μην συγχέουμε τις θρησκείες με δοξασίες και τύπους. Πρέπει να

αντιληφθούμε ότι τα πράγματα τα οποία είναι εμφανή είναι προσωρινά, και τα πράγματα που είναι αθέατα είναι αιώνια και αυτός είναι ο κοινός παρανομαστής όλων των θρησκειών.

73. Κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες, ο άνθρωπος πρέπει να διατηρεί την ακεραιότητά του χαρακτήρα του, τον αυτοέλεγχο και την αγνότητα της καρδιάς του. Είναι σημαντική η αγνότητα στη σκέψη, στο λόγο και στη πράξη. Μια ηθική ζωή είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της Πνευματικότητας. Παρόλα αυτά πνευματικότητα δεν είναι μόνο ηθική ζωή. Αυτό πρέπει πάντα να υπάρχει μέσα στο νου μας.

74. Πρέπει συνεχώς να σκεφτόμαστε ότι ο σκοπός μας είναι ο Θεός και δεν πρέπει να απασχολούμαστε με οτιδήποτε άλλο μας κάνει να ξεχνάμε αυτόν το Στόχο. Πρέπει να είμαστε πάνω από κάθε διασπαστικό πνεύμα και να αποφεύγουμε τις κλίκες. Όλη η ζωή μας πρέπει να στηρίζεται στην αγάπη και την ταπεινότητα, δύο έννοιες οι οποίες είναι αχώριστες. Εάν κάνουμε κάποια πνευματική πρόοδο, πρέπει να προσέχουμε να μην εμπλέκεται η υπερηφάνεια. Αντί να υποτιμάμε τους συνανθρώπους μας, πρέπει να ευχαριστούμε τον Θεό για τη Χάρη Του και να την ξεπληρώνουμε με ταπεινή βοήθεια προς τους αδελφούς μας στις υλικές και πνευματικές ανάγκες τους. Εάν κάποιος είναι απ᾽ αυτούς που δεν καταλαβαίνουν ή μεταξύ αυτών που δεν επιθυμούν να καταλάβουν την Αλήθεια, δεν πρέπει να εκνευριζόμαστε. Είναι παιδιά του Θεού όσο είμαστε κι εμείς και πρέπει να μας χαρακτηρίζει αγάπη και πειθώ. Είμαστε όλοι εργάτες στον αμπελώνα του θεού.

75. Εκτιμώ το στοργικό σκεπτικό σας, τού να υπηρετείτε τον ιερό σκοπό με πνεύμα ολοκληρωτικής αυταπάρνησης. Για τους Διδασκάλους η αγάπη είναι ο υπέρτατος νόμος. Η αγάπη γνωρίζει υπηρεσία και θυσία. Αυτοί που θυσιάζουν τις ζωές τους στο βωμό της αγάπης, είναι ευλογημένοι με απέραντη μακαριότητα και αρμονία. Η αγάπη γεννά αγάπη. Η στοργική πίστη και στοργική αφοσίωση στην καταδεχτική Διδάσκαλο Δύναμη, είναι το κύριο θέμα των ιερών διδασκαλιών των Διδασκάλων. Η στοργική έκκληση σας για το ιερό δώρο της αγάπης είναι ελπιδοφόρο. Τέτοια ταπεινή έκκληση είναι σίγουρο ότι

θα ευοδωθεί και θα ευλογηθείτε με το ανεκτίμητο δώρο της αγάπης. Η αγάπη είναι το ευγενικό συναίσθημα που βρίσκεται κρυμμένο στην ανθρώπινη καρδιά. Είναι ο έμφυτος παλμός της ψυχής και υφίσταται ανάφλεξη με την επιβλητική "παρέμβαση" του Διδασκάλου. Είναι η εκπλήρωση του Θεϊκού Νόμου. Είναι η θετική δύναμη της εξαγνισμένης μεγαλοπρέπειας, η οποία όταν τιθασευτεί με την καθοδήγηση του Διδασκάλου, θα σας εξασφαλίσει λύτρωση και απελευθέρωση της ψυχής σας. Η αγάπη παρέχει απελευθέρωση καθώς ζεις σε αυτή τη γήινη ζωή, με τη Χάρη του Διδασκάλου. Θα είμαι ευτυχισμένος να δω όλους σας, ο ένας να αγαπά τον άλλον, να έχει εμπιστοσύνη στον άλλον και να μαζέψετε τις δυνάμεις σας για το ιερό έργο του Διδασκάλου. Καμιά θυσία δεν είναι αρκετή για την ευόδωση του Έργου του Διδασκάλου. Ας αφήσουμε τις πράξεις μας να διέπονται από αυτή την αρχή. Η αγάπη γεννά αγάπη και η αγάπη ομορφαίνει τα πάντα. Αυτή η Θεϊκή αρετή όταν αναπτυχθεί εργάζεται ομαλά, αρμονικά και ειρηνικά και βοηθάει να καταλάβει ο ένας τον άλλον. Έχω αγάπη για όλους εσάς. Εύχομαι όλα τα αδέλφια να μπορέσουν να είναι μεταξύ τους πιο ειρηνικά και να μπορέσουν να συνεργαστούν ο ένας με τον άλλον. Δουλεύουμε όλοι για έναν σκοπό και θα πρέπει να υφαίνουμε το νήμα της αγάπης σε όλες τις υποθέσεις μας, έτσι ώστε οι άλλοι να έλκονται από την τέλεια ζωή μας.

76. Όταν κάποιος ακατάπαυστα και παντού αρχίζει να ακούει το Θείο Ήχο, πείθεται για το Μονοπάτι της Αλήθειας. Το ίδιο συμβαίνει και με το Εσωτερικό Φως το οποίο έρχεται από το Βασίλειο του Θεού. Η Πνευματική Επιστήμη είναι φυσική και όχι φτιαγμένη από άνθρωπο και αυτό είναι εξακριβωμένο. Δεν είναι θέμα συναισθημάτων ή διαδικασίας μέσω της οποίας εξάγεται κάποιο συμπέρασμα. Είναι πραγματικότητα ότι κάποιος μπορεί να βλέπει και να ακούει. Αυτοί που έχουν μάτια μπορούν να δουν και αυτοί που έχουν αυτιά μπορούν να ακούσουν.

Με εσωτερική εμπειρία του εαυτού, θα δεις τον εαυτό σου σαν βράχο αμετακίνητο στο χείμαρρο των λόγων των άλλων. Γιατί συναισθήματα, αισθήματα, και διαδικασίες με τις οποίες εξάγονται συμπεράσματα, είναι πιθανόν να χάσουν τη σταθερότητα τους, γιατί στην πραγματικότητα το να δεις είναι πάνω απ' όλα. Με το να δείτε

εσείς από μόνοι σας, αντιλαμβάνεστε ολοκληρωτικά την Επιστήμη της Φύσης και μπορείτε με αγάπη να εξηγήσετε σ' όλους ποια είναι η αλήθεια. Διάβασα ότι τα οικονομικά σας πηγαίνουν καλά με τη Χάρη της ακατανίκητης Διδάσκαλου Δύναμης που ευλογεί την ανώριμη ανθρωπότητα σ' όλους τους τομείς της ζωής. Η κερδοσκοπία και ο τζόγος είναι μεγάλη αμαρτία και έτσι οι πνευματικοί αναζητητές προειδοποιούνται να μην πέφτουν σε αυτή, για το καλό της πνευματικής προόδου τους.

77. Θα ήθελα να σπείρω τους σπόρους της αγάπης στις καρδιές σας, έτσι ώστε το αίσθημα της αγάπης να έρθει σε όλους, ανάμεσα σε όλα τα έθνη, τις θρησκείες, τις αιρέσεις και τις κάστες του κόσμου. Όλοι οι Άγιοι κηρύττουν το ίδιο: «*Αγάπη και όλα τα πράγματα θα σας δοθούν*». Εάν επιθυμούμε να αγαπάμε αληθινά τον Θεό με τον πιο πρακτικό τρόπο, πρέπει να αγαπάμε τους συνάνθρωπους μας. Πρέπει να αγαπάμε τους άλλους όπως αγαπάμε τους αγαπημένους μας. Πρέπει να είμαστε ευτυχείς με την ευτυχία των άλλων και να υποφέρουμε με τα βάσανα των άλλων. Πρέπει να υπομένουμε τα πάντα που έρχονται, με ευθυμία, αποδεχόμενοι το Θείο Θέλημά Του, και ποτέ να μη βλάπτουμε ή να πληγώνουμε κανένα από τα όντα Του. Πρέπει να ξέρετε ότι για να αγαπήσουμε τον Θεό, πρέπει να ζούμε για τον Θεό και να πεθαίνουμε για τον Θεό.

78. Το Σάτσανγκ είναι το κύριο θέμα των ιερών διδασκαλιών και πάντα τονίζω στους αγαπητούς, εδώ και στο εξωτερικό, να μη το χάνουν, καθώς είναι αυτές οι στιγμές που είσαι κοντά στην πηγή της μακαριότητας και της αθανασίας. Στιγμές που συλλαμβάνεις το νόημα των διδασκαλιών καθώς κάθεσαι μέσα στην φορτισμένη ατμόσφαιρα, η οποία είναι γεμάτη από τη ζωογόνο ώθηση Του. Το Σάτσανγκ είναι ο ιερός στίβος όπου φτιάχνονται πνευματικοί πιστοί και αφοσιωμένοι. Είναι η δεξαμενή του Νέκταρ, η οποία παρέχει Θεϊκή μέθη γεμάτη μακαριότητα, όπου όλες οι διαφορές μεταξύ κάστας, θρησκείας ή χώρας βυθίζονται βαθιά στο χαμηλότερο σημείο. Είμαστε όλοι αδελφοί και αδελφές εν Θεώ και θα πρέπει να κάνουμε πράξη αυτή τη Θεϊκή αρετή της κοινής αδελφοσύνης των ανθρώπων και της πατρότητας του Θεού. Αγαπάτε πιστά και αφοσιωμένα ο ένας

τον άλλον, έτσι ώστε οι άλλοι να ξέρουν και να βλέπουν ότι ανήκετε στον Ζωντανό Διδάσκαλο. Να θυμάστε ότι οι πράξεις λένε περισσότερα από τα κηρύγματα και από τα λόγια που λέγονται κάτω από την επήρεια συναισθηματικών παρορμήσεων. Προσπαθήστε να ζείτε σαν ευωδιαστό λουλούδι, το οποίο ανθίζει μέσα στο δάσος και γεμίζει την ατμόσφαιρα με την πλούσια ευωδιά του. Θα πρέπει να ξέρετε ότι σίγουρα είσαστε Θεϊκοί από όλες τις απόψεις και είναι ο αφέντης του πεπρωμένου σας, Αυτός που σας δίνει αυτές τις υψηλές δυνατότητες. Πρέπει απλά να προσπαθήσετε να αλλάξετε προς το καλύτερο και μετά να σταθείτε σταθερά στην απόφαση σας. Όλα τ' άλλα έπονται, καθώς η Διδάσκαλος Δύναμη είναι στο πλάι σας και απλώνει κάθε δυνατή βοήθεια, Χάρη και προστασία.

79. Δεν μπορούμε να κερδίσουμε τον Θεό ούτε με κολακείες ούτε με μάταιες προσευχές, ούτε πρόκειται Εκείνος να κερδίσει ή να χάσει κάτι εάν του προσφέρουμε ή όχι μια προσευχή. Καθώς είναι συμπονετικός, η Χάρη Του δουλεύει συνεχώς μέσα στον καθένα μας με τον ίδιο τρόπο και γι' αυτό δεν μπορούμε να ζήσουμε χωρίς αυτή. Μπορούμε όμως να προσελκύσουμε αυτή τη Χάρη προς όφελος μας αφού γίνουμε κατάλληλο δοχείο γι΄αυτήν. Ταπεινότητα και πίστη εξαγνίζουν το μυαλό και το κάνουν κατάλληλο όργανο να δεχθεί τη Χάρη του Θεού. Αυτές οι δύο αρετές συμβάλλουν στο να στραφεί ο νους μας, ο οποίος προς το παρόν είναι συντονισμένος με τις αισθήσεις, προς τα άνω, ώστε η Χάρη του Θεού να μπορέσει να ρεύσει μέσα σας. Ταπεινές και ειλικρινείς προσευχές βοηθούν στην εδραίωση της αρμονίας μεταξύ του μυαλού του ανθρώπου και της Χάρης του Θεού. Το μόνο που χρειάζεται είναι ο τρόπος ζωής και η αγνή καρδιά να συντονιστούν με τη Χάρη Του που αυτόματα έλκεται από την προσευχή. Η προσευχή έχει μέσα της μεγάλη δύναμη και ισχύ. Δυναμώνει και προετοιμάζει τον άνθρωπο να αντιμετωπίσει και να πολεμήσει τις αντιξοότητες της ζωής άφοβα και με επιτυχία. Στη πραγματικότητα είναι η μόνη πανάκεια για όλους τους τύπους των ασθενειών. Είναι το κλειδί για να ξεκλειδώσεις το Βασίλειο του Παραδείσου.

80. Μετά την μύηση από έναν Τέλειο Διδάσκαλο, ο μαθητής είναι εξασφαλισμένος ότι θα πάει στο Αληθινό του Σπίτι. Αυτοί που μετά

τη μύηση έπεσαν στην αμαρτία και στη ανήθικη ζωή και παραμένουν προσκολλημένοι στον κόσμο, θα πρέπει να ενσαρκωθούν ξανά σαν άντρας ή γυναίκα και να συνεχίσουν τη πρόοδο τους στο Μονοπάτι. Αυτοί που έχουν βαθειά αγάπη και πίστη στον Διδάσκαλο τους και προοδεύουν και έχουν κόψει όλες τις προσκολλήσεις γι' αυτόν τον κόσμο, δεν θα ενσαρκωθούν ξανά σαν άντρας ή γυναίκα. Τοποθετούνται στα χαμηλότερα Εσωτερικά επίπεδα, όπου με τη βοήθεια του Διδασκάλου θα μπορέσουν να προοδεύσουν και τελικά να φτάσουν στο Πραγματικό τους Σπίτι. Συνήθως ένας κανονικός μαθητής θα χρειαστεί τέσσερεις γεννήσεις για να ολοκληρώσει τη πορεία του, αλλά μπορεί να μειωθεί ακόμα και σε μια γέννηση ανάλογα με τη αγάπη, την πίστη και την υπακοή που θα δείξει στον Διδάσκαλο.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΑΝΤ ΚΙΡΠΑΛ ΣΙΝΓΚ

Ο Διδάσκαλος έρχεται για τους αμαρτωλούς. Τραβάει ψηλά για λίγο όσους έρχονται σε Αυτόν, αλλά για να παραμείνουν ψηλά, απαιτείται αγνότητα. Έτσι ακόμα και στους πιο αμαρτωλούς ο Διδάσκαλος δίνει μια ώθηση και τους οδηγεί πάνω από τη σωματική τους συνειδητότητα, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να ρίξουν μια κρυφή ματιά μέσα από την Πύλη και να δουν Φως. Ανεξάρτητα αν είναι καλοί ή κακοί, αμαρτωλοί ή ενάρετοι, ο Διδάσκαλος τούς δίνει μια πρώτη ώθηση να ανυψωθούν. Στη συνέχεια, αν αυτοί δεν είναι προσκολλημένοι πάρα πολύ στον κόσμο, γίνονται ικανοί να παραμείνουν εκεί. Για αυτό το λόγο πρέπει να γίνουν αγνότεροι. Έτσι δίνει το χέρι στον καθένα, ακόμα και στον πιο αμαρτωλό. Αγαπάει τον αμαρτωλό, αλλά απεχθάνεται την αμαρτία. Δίνει σε όλους όσοι πάνε σ' Αυτόν μια ώθηση και κάτι που θα τους παρακινήσει να αρχίσουν το Πνευματικό τους ταξίδι. Αν ο άνθρωπος δεν οδηγηθεί πάνω από τη σωματική του συνειδητότητα, πώς μπορεί να δει το Εσωτερικό Φως; Έτσι, είναι σαν τον άνθρωπο που έφθασε πάνω στην οροφή ανεβαίνοντας από τη σκάλα. Όταν φθάσει κοντά στην οροφή, βλέπει φως. Όταν αποσυρθεί προς τα έξω και υπερβεί τη σωματική του συνειδητότητα, φθάνει πιο κοντά στο σημείο που είναι η Πύλη, η Δέκατη Πόρτα, και μόνο τότε γίνεται ικανός να δει το Φως. Αυτό το Φως ο Διδάσκαλος το δίνει στον καθένα. Αλλά το πρόβλημα είναι ότι, αν ο άνθρωπος είναι πολύ προσκολλημένος στον κόσμο, φυσικά θα πρέπει να αλλάξει. Γι' αυτό απαιτείται να ακολουθήσει μια ενάρετη ζωή. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Στις μέρες μας έχουμε το στεγνό καθάρισμα, αλλά

τα παλιά χρόνια οι νοικοκυρές συνήθιζαν να χτυπάνε τα ρούχα πάνω σε πέτρες, για να αφαιρέσουν όλη την ακαθαρσία. Αυτό γινόταν αδιάκριτα και για τα ευαίσθητα ρούχα. Σκοπός της νοικοκυράς ήταν να τα καθαρίσει. Τώρα οι εποχές άλλαξαν. Την παλιά εποχή ήταν μια κοπιαστική εργασία, αλλά στις μέρες μας το στεγνό καθάρισμα γίνεται με ήπιους τρόπους (*από τον Διδάσκαλο*) με συστάσεις και λόγια αγάπης. Το ημερολόγιο που ζητείται από τους μυημένους να κρατούν είναι ακριβώς γι' αυτή τη δουλειά. Ο Διδάσκαλος δίνει μια ώθηση στον καθένα. Τους δέχεται όλους. Έρχεται τόσο για τους αμαρτωλούς όσο και για τους ενάρετους.

Ερώτηση: ***«Ορισμένοι από μας εδώ, προ ημερών, είδαμε να δίνεται μια τέτοια ώθηση σε εξήντα πέντε άτομα κατά τη μύησή τους. Και από αυτούς, οι εξήντα τρεις είδαν Εσωτερικά τον Διδάσκαλο και οι άλλοι, στην πραγματικότητα όλοι, είχαν εμπειρίες του ενός ή του άλλου είδους. Το ίδιο θα συνέβαινε, αν επρόκειτο και για μια ομάδα που δεν ήταν Ινδοί, κατά τη μύησή τους;»***

Διδάσκαλος: Όλοι παίρνουν κάτι. Δεν υπάρχει διαφορά, αν είναι ή δεν είναι Ινδοί. Όταν πήγα στη Δύση και αυτοί που πήραν μύηση αλλά και αυτοί που δεν πήραν, όλοι, πήραν κάτι. Συνήθιζα να δίνω διαλέξεις και μετά ακολουθούσαν ερωταποκρίσεις για μια ώρα. Στη συνέχεια καλούσα όλο τον κόσμο να καθίσει για διαλογισμό και αυτό γινόταν την επόμενη μέρα. Αυτοί που διαλογίζονταν, είτε ήταν μυημένοι είτε όχι, είχαν κάποια εμπειρία. Μία κυρία ήρθε και μου είπε: «*Δεν θέλω να μάθω καμία θεωρία, δώσε μου μια εμπειρία*». Της δόθηκε. Είναι το να δοθεί μια ώθηση, αυτό που βοηθάει την ψυχή να αποσυρθεί απ' έξω και να ανεβεί. Σαν απάντηση στην ερώτησή σου: «*Αυτό θα συνέβαινε και στη Δύση*».

Ερώτηση: ***«Μερικοί περιέγραψαν το Μονοπάτι που διδάσκεται σαν μια επιστήμη, αλλά οι περισσότεροι από μας θεωρούμε ότι επιστημονικό είναι καθετί που μπορεί με τους ίδιους όρους να επαναλαμβάνεται με τα ίδια σταθερά αποτελέσματα. Εδώ προστίθεται και ο παράγων Διδάσκαλος. Μήπως λοιπόν αυτός ο επιπλέον παράγων απομακρύνει το Μονοπάτι από την πραγματική έννοια της επιστή-***

μης;»

Διδάσκαλος: Τι είναι ο Διδάσκαλος; Προφανώς δεν είναι το σώμα. Είναι η Δύναμη που λειτουργεί μέσα από αυτόν. Αυτή η Δύναμη είναι που δίνει την ώθηση. Το μικρό παιδί στο σπίτι μαθαίνει ορισμένα πράγματα από τους γονείς και τα αδέλφια του. Στο σχολείο μαθαίνει από τους δασκάλους του. Με τον ίδιο τρόπο, αυτοί που είναι ειδήμονες σ' αυτή τη δουλειά μπορούν να δώσουν αυτή την ώθηση. Αυτό δεν μπορεί να το κάνει ο καθένας, παρά μόνο αυτός που είναι εντεταλμένος. Βέβαια τίποτα δεν χάνεται στη φύση, αλλά καμιά φορά τα πράγματα συντομεύουν. Ένα καρποφόρο δέντρο, αν αφεθεί στη φύση, συνήθως δίνει καρπούς σε επτά έως οκτώ χρόνια. Αν καλλιεργηθεί με επιστημονικό τρόπο, μπορεί να δώσει καρπούς σε δύο με τρία χρόνια. Έτσι, μια ανώτερη Ψυχή μπορεί να δώσει τη δυνατότητα σε μια άλλη ψυχή να έχει μια ανώτερη εμπειρία. Το ίδιο έγινε και στη Δύση. Πήγα στην Αθήνα (1966), όπου έδωσα μια ομιλία, αλλά δε γνώριζα την Ελληνική γλώσσα. Ένας καθηγητής έκανε τον διερμηνέα (*καθηγητής Χαλάς*). Μετά την ομιλία επακολούθησαν ερωταποκρίσεις. Στο τέλος τους είπα να έρθουν για διαλογισμό την επόμενη μέρα. Ήρθαν πενήντα με εξήντα άτομα και όλοι είχαν κάποια εμπειρία. Όλοι ικανοποιήθηκαν. Στη συνέχεια ο καθηγητής έγραψε ένα βιβλίο που ανέφερε πως ο Πυθαγόρας δίδασκε τα ίδια πράγματα και ο Σωκράτης είχε πει αυτό και εκείνο. Έβαλαν τη φωτογραφία μου σε αυτό το βιβλίο και έλεγαν πως ξαναζωντάνευα την αρχαία αυτή επιστήμη. Βλέπετε λοιπόν, κάτι τους δόθηκε.

Αλλά το να το διατηρήσουν, αυτό είναι ένα άλλο σημείο αναφοράς. Δεν πρέπει να είμαστε τόσο πολύ προσκολλημένοι στον έξω κόσμο. Πρέπει να ζούμε μια φυσιολογική ζωή. Αν είστε υπέρμετρα προσκολλημένοι στον κόσμο έξω, δεν μπορείτε να συγκεντρωθείτε Εσωτερικά. Θα αποτραβηχτείτε προς τα έξω. Γι' αυτό η τήρηση του ημερολογίου αυτοελέγχου είναι χρήσιμη. Όσον αφορά τον Διδάσκαλο, αυτός είναι κάποιος που μπορεί να σας δώσει μια ώθηση, όχι ως άνθρωπος αλλά ως φορέας της Θεϊκής Δύναμης.

Ερώτηση: «Μυημένοι που δεν έχουν φθάσει σε μεγάλα ύψη προόδου, όταν προτείνουν σε άλλους να πάρουν μύηση, παίρνουν ένα

μέρος από το κάρμα αυτών που προτείνουν;»

Διδάσκαλος: Όχι, όχι, ούτε το παραμικρό. Μόνο ο Θεός είναι εκείνος που φέρνει σε επαφή τους ανθρώπους με τον Διδάσκαλο της εποχής τους, για να μυηθούν. Αυτοί που τους το προτείνουν δεν είναι παρά ένα από τα μέσα που χρησιμοποιεί ο Θεός, όπως μπορεί να είναι και μια δημοσίευση ή οτιδήποτε άλλο. Ο Διδάσκαλος μπορεί να εγκρίνει τη μύηση από κάποιον που δεν είναι ο ίδιος ο Διδάσκαλος, καθώς η Διδάσκαλος Δύναμη λειτουργεί παντού. Με τη σκέψη Του εγκρίνει και δίνει την "ώθηση", όπου και αν βρίσκεται ο μυημένος, με αποτέλεσμα αυτός να έχει κάποια Εσωτερική εμπειρία. Αν δεν έχει Εσωτερική εμπειρία είναι είτε επειδή βιάζεται, είτε επειδή πηγαίνει για μύηση πολύ κουρασμένος. Για αυτό λέω στους εξουσιοδοτημένους ομαδάρχες, σε αυτά τα άτομα, να δίνουν τη δυνατότητα να ξανακαθίσουν σε διαλογισμό, όταν είναι νηφάλιοι και ξεκούραστοι. Η Διδάσκαλος Δύναμη είναι αυτή στην οποία οφείλονται τα πάντα. Αυτή η Διδάσκαλος Δύναμη είναι η Χριστή Δύναμη ή Θεϊκή Δύναμη.

Ερώτηση: ***«Έχω την εντύπωση, μ' αυτά που είπατε, ότι είναι σαν να πατάτε το κουμπί μιας τηλεόρασης ή ενός ραδιοφώνου, οπότε παρουσιάζεται εικόνα και ήχος. Μία άλλη ερώτησή μου αφορά τη χορτοφαγία. Αν κάποιος μυημένος στο σπίτι του έχει την ευθύνη ενός βαρέως πάσχοντα ασθενή και αυτός του πει ότι πρέπει να φάει κρέας, ο μυημένος θα κάνει αρνητικό κάρμα, αν παρασκευάσει κρέας για τον ασθενή;»***

Διδάσκαλος: Αν έχει σχέση υπαλλήλου, δεν είναι υπεύθυνος. Για παράδειγμα ένας υπηρέτης ή ένας που παίρνει μια τέτοια εντολή από τον αξιωματικό του είναι υποχρεωμένος να το κάνει και ο αξιωματικός φέρει την ευθύνη. Αν ο αξιωματικός διατάξει «πυρ», ο στρατιώτης πρέπει να υπακούσει. Ο αξιωματικός είναι υπεύθυνος. Είναι υποχρεωμένος να το κάνει και δεν γίνεται αλλιώς. Εκτελεί διαταγές και πρέπει να υπακούσει. Όταν είστε αυτός που αποφασίζει, είστε και υπεύθυνος. Όταν ο αξιωματικός διατάζει «πυρ», δεν είναι από δική σας πρόθεση που το κάνετε και αυτό είναι που αξιολογείται.

Ερώτηση: «Με άλλα λόγια, αν κατά τύχη σκοτώσουμε ένα μυρμήγκι, δεν έχουμε ευθύνη και αντίθετα έχουμε ευθύνη, αν το σκοτώσουμε με τη θέλησή μας;»

Διδάσκαλος: Το θέμα είναι ότι όσο αναπνέουμε, αμαρτάνουμε. Σκοτώνουμε τόσο πολλά έντομα που δεν τα βλέπουμε. Έτσι, για υψηλότερα πράγματα μπορείτε να θυσιάσετε χαμηλότερα. Κάντε το μικρότερο κακό. Σας λέω ότι ακόμα και να τρώει κανείς λαχανικά είναι αμαρτία. Υπάρχει ζωή ακόμα και στις πέτρες, όπως και στα λαχανικά, τα έντομα, τα ερπετά, τα πουλιά, τα ζώα και τον άνθρωπο. Αλλά το θέμα είναι ότι είναι πιο ανεπτυγμένη η ζωή στα έντομα από ό,τι στα λαχανικά και ακόμα περισσότερο στα πτηνά, τα ζώα και πολύ περισσότερο στον άνθρωπο. Όλη η Δημιουργία είναι φτιαγμένη από πέντε στοιχεία: γη – νερό – φωτιά – αέρα και αιθέρα. Στα λαχανικά υπάρχουν τα λιγότερα. Υπάρχει μόνο το στοιχείο του νερού. Αν βάλεις δέκα κιλά να ξεραθούν στον ήλιο, τελικά θα μείνει μισό κιλό. Το μεγαλύτερο μέρος των λαχανικών είναι νερό. Εντούτοις υπάρχει ζωή στα λαχανικά. Στα έντομα υπάρχουν περισσότερα στοιχεία και είναι μεγαλύτερη αμαρτία να σκοτώσεις ένα έντομο από να καταστρέψεις ένα λαχανικό. Ακόμα μεγαλύτερη αμαρτία είναι να σκοτώσεις ένα πουλί και ακόμα μεγαλύτερη ένα ζώο. Αν σκοτώσεις έναν άνθρωπο, εκεί που η ζωή είναι πλήρως εκδηλωμένη, μπορεί να καταδικαστείς σε θάνατο. Αν σκοτώσεις ένα τετράποδο, μπορεί να χρειαστεί να πληρώσεις κάποιο ποσό ως αποζημίωση και αν σκοτώσεις κάποιο πουλί, κανείς δεν θα ενδιαφερθεί γι' αυτό. Η συνειδητότητα στον άνθρωπο είναι εκδηλωμένη στον ύψιστο βαθμό. Στον άνθρωπο και τα πέντε στοιχεία είναι σε πλήρη ανάπτυξη.

Στα ζώα μόνο τέσσερα από αυτά, στα πουλιά μόνο τρία, στα έντομα δύο και στα λαχανικά μόνο ένα. Η κατανάλωση ενός λαχανικού επιτρέπει στον άνθρωπο, που αποτελείται από περισσότερα στοιχεία, να ζήσει και για αυτό είναι ένα ελάχιστο αμάρτημα. Ο άνθρωπος συνεχώς αμαρτάνει, μέχρι να καταστεί ενσυνείδητος συνεργός στο Θείο Σχέδιο.

Ερώτηση: «Αυτή η φράση, "ενσυνείδητος συνεργός στο Θείο Σχέδιο" τι σημαίνει;»

Διδάσκαλος: Είναι η κατάσταση του ανθρώπου, όταν αντιληφθεί ότι ο Θεός είναι ο δρών, ότι Αυτός είναι η κατευθύνουσα Δύναμη, ότι αυτή η Δύναμη εργάζεται και εκδηλώνεται στα πάντα και ακόμα όταν αντιληφθεί ότι ο ίδιος ο άνθρωπος είναι μια πραγματική μαριονέτα. Αυτό σημαίνει το να είναι κανείς συνεργός στο Θείο Σχέδιο. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Όλοι ασχολούνται με το να κάνουν κάτι. Κάποιος βρίσκεται υπεύθυνος σε ένα σταθμό παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Όλα τα εργοστάσια εργάζονται με αυτή την ενέργεια και τίποτα δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς αυτή. Ο υπεύθυνος του σταθμού, γίνεται ενσυνείδητος συνεργάτης αυτών που έχουν τα εργοστάσια, όταν φροντίζει την παραγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας. Γίνετε ενσυνείδητοι συνεργοί στο Θείο Σχέδιο και έτσι θα σωθείτε.

***Ερώτηση:** «Και έτσι γυρίζουμε από εκεί που ξεκινήσαμε. Προκειμένου να δούμε αυτή τη Δύναμη, πρέπει να διαβούμε την πόρτα, για την οποία πριν από λίγο μιλήσαμε;»*

Διδάσκαλος: Ακριβώς και για αυτό δίνεται στο μαθητή μια ώθηση. Η ώθηση δίνεται από τον Διδάσκαλο στο μαθητή, προκειμένου αυτός να έχει κάποια Εσωτερική εμπειρία που θα αποτελέσει το έναυσμα για την πνευματική του πρόοδο. Αυτό πρέπει ο καθένας να το προσπαθήσει. Τον παλιό καιρό ο μαθητής έπρεπε πρώτα να προετοιμαστεί και να κάνει μια ορισμένη πρόοδο, για να του δώσει ο Διδάσκαλός του κάτι. Τώρα οι εποχές αυτές έχουν περάσει. Κανείς δεν μπορεί να μείνει κοντά σε ένα Διδάσκαλο για χρόνια και χρόνια. Τώρα τους δίνεται κάτι και πρέπει αυτό να το καλλιεργήσουν μέχρι ένα ορισμένο βαθμό με το διαλογισμό. Οι καιροί έχουν αλλάξει.

***Ερώτηση:** «Νομίζω ότι υπάρχει μια ιστορία σχετικά με σας ή με τον Διδάσκαλό σας που αφορούσε κάποιον που ήρθε και σας είπε να τον οδηγήσετε στα Εσωτερικά Επίπεδα, χωρίς να είναι έτοιμος. Όταν αυτό συνέβη, ο μαθητής κεραυνοβολήθηκε. Μπορείτε να μας μιλήσετε για αυτό;»*

Διδάσκαλος: Όχι, όχι, δεν κεραυνοβολήθηκε. Μια μέρα στο χωριό Μεϊρούτ ένας άνθρωπος ήρθε για μύηση. Τον έβαλα και κάθισε σε

διαλογισμό, αλλά δεν είχε καμία εμπειρία. Τον έβαλα και ξανακάθισε σε διαλογισμό, αλλά πάλι δεν είχε αποτελέσματα, γιατί δεν μπορούσε να βγει από το σώμα, επειδή παρακολουθούσε την αναπνοή του και το μυαλό του έτρεχε εδώ και κει. Τότε του είπα: «*Εντάξει, κάθισες σε διαλογισμό, σου εξήγησα τι να κάνεις. Αν το κάνεις, θα έχεις αποτελέσματα. Θα έχεις σίγουρα αποτελέσματα. Πήγαινε στο σπίτι σου, κάθισε σε διαλογισμό και κάνε ό,τι σου είπα*». Το άλλο πρωί ήρθε πίσω χωρίς ακόμα να έχει κάποια εμπειρία. Του είπα: «*Λοιπόν, κοίταξε εδώ, γύρισε το πρόσωπό σου πιο ψηλά, όπως σου δείχνω και θα είναι πιο εύκολο για σένα. Αν εγώ τραβήξω τη συνειδητότητά σου, όπως μου ζητάς, θα πέσεις κάτω και θα τραυματιστείς*». «*Όχι δεν με νοιάζει*», μου απάντησε, «*τράβηξέ την*». Όταν σε λίγο τραβήχτηκε η συνειδητότητά του προς τα πάνω, τινάχτηκε το κεφάλι του προς τα πίσω και έπεσε κάτω λιπόθυμος. Αυτά τα αποτελέσματα είχε το τράβηγμα, όπως βλέπετε. Πρέπει να διατηρείτε σε ορισμένη θέση το κεφάλι, να μη σκέπτεστε τίποτα από τον έξω κόσμο, να μη σκέπτεστε το σώμα κάτω από το επίπεδο του Τρίτου Οφθαλμού και να μην παρακολουθείτε την αναπνοή σας. Αυτή είναι η μόνη μέθοδος που δίνει σωστό αποτέλεσμα. Κρατάτε το πρόσωπό σας όρθιο και θα σας δοθεί. Έτσι είναι ευκολότερα. Όταν είστε πολύ δραστηριοποιημένος στον έξω κόσμο και κάποιος σας τραβήξει τη συνειδητότητα προς τα πάνω, φυσικά θα είναι οδυνηρό.

Ερώτηση: «Τι γίνεται με τους μυημένους που μετά τη μύησή τους δεν διαλογίζονται;»

Διδάσκαλος: Ο σπόρος δεν χάνεται. Καμία δύναμη δεν μπορεί να τον καταστρέψει. Σιγά-σιγά θα αναπτυχθεί, νωρίτερα ή αργότερα, όταν προκύψουν ευνοϊκότερες για το σκοπό αυτό συνθήκες. Αυτοί οι άνθρωποι, όταν αρρωστήσουν ή όταν τα πράγματα τους έρθουν ανάποδα, σκέπτονται και λένε: «*Θεέ μου, τι έκανα;*» Τότε, καταλαβαίνουν τι έχασαν και μετανιώνουν. Έχω δει τέτοιες περιπτώσεις. Ο Διδάσκαλός μου, έλεγε: «*Αφήνω ελεύθερο το σκοινί. Ας δούμε πόσο μακριά θα πάει*". Μετά με ένα μικρό, απότομο τράβηγμα ο άνθρωπος συνέρχεται. Έστω και αν ο μυημένος δεν κάνει κάποια πρόοδο σ' αυτή τη ζωή, ο σπόρος δεν χάνεται. Ο μυημένος θα ξαναγεννηθεί πάλι με

ανθρώπινη μορφή, γιατί ο σπόρος δεν μπορεί να αναπτυχθεί πουθενά αλλού. Ο άνθρωπος είναι στο στάδιο της διαμόρφωσης, όπως σας έχω πει. Άλλοι είναι έτοιμοι, άλλοι είναι λιγότερο έτοιμοι. Έτσι, ο άνθρωπος που λαμβάνει αυτό τον σπόρο, αν έχει κάνει έστω και μικρή πρόοδο στο παρελθόν, αυτό θα μετρήσει. Αν κάποιος τελειώσει την πρώτη τάξη ενός σχολείου και πάει σε άλλο σχολείο, δεν θα ξαναρχίσει από την πρώτη πάλι τάξη αλλά από μια ανώτερη. Όμως, υπάρχει και κάτι πολύ απόλυτο, σας λέγω: Η Αγάπη είναι μια μεγάλη δύναμη. Αν έχετε αγάπη για τον Διδάσκαλο, έστω και αν είστε αμαρτωλός, θα προοδεύσετε περισσότερο από τον καθένα. Τι είναι αμαρτία; Το να αφήνεις τη προσοχή σου να είναι προσκολλημένη σε εξωτερικά πράγματα, που μπορεί να είναι καλά ή κακά. Έστω και αν η προσοχή είναι προσκολλημένη σε σωστά πράγματα, αυτά αποτελούν εμπόδια. Είστε προσκολλημένοι, θα πρέπει να αποστασιοποιηθείτε. Αυτοί που έχουν αγάπη για τον Διδάσκαλο, πού θα πάνε; Εκεί που πάει και ο Διδάσκαλος. Αλλά ο Διδάσκαλος θα πρέπει να είναι το πάθος τους και να είναι γεμάτοι με αγάπη και πίστη για Αυτόν. Μόνο σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να υπάρξει αποτέλεσμα. Αυτό είναι σπάνιο βέβαια. Αυτοί που έχουν κάνει λίγη δουλειά, αυτοί είναι σαν το καρκίνωμα στα δέντρα του δάσους, που συχνά κατατρώγει το Εσωτερικό του κορμού και εξωτερικά τον αφήνει ανέπαφο. Εξωτερικά φαίνονται απορροφημένοι στον κόσμο, αλλά σιγά-σιγά αποστασιοποιούνται απ' αυτόν. Στο τέλος λένε: «*Ω Θεέ μου, οδήγησέ με κοντά Σου"*. Ο Θεός ανταποκρίνεται. Η βοήθεια έρχεται πάντα από μέσα, από τον Διδάσκαλο του μυημένου που είναι μέσα σας, όπως το βούτυρο στο γάλα. Πρέπει να στρέψουμε την προσοχή μας στον Διδάσκαλο. Αυτό είναι όλο. Όσο πιο δεκτικοί είμαστε, τόσο πιο γρήγορα θα έχουμε αποτελέσματα.

Ερώτηση: «Μαγνητοφωνούμε το καθετί. Σας πειράζει;»

Διδάσκαλος: Όχι, μόνο που θα πρέπει να μαγνητοφωνείτε κάτι το ουσιώδες. Όχι το καθετί... Πώς πέρασε η μέρα σας σήμερα; Είσαστε απασχολημένοι;

Ερώτηση: «Ναι, πήγαμε για κάποια ψώνια, αλλά τώρα τελειώσα-

με. Αποσυντονιστήκαμε κάπως, αλλά τώρα επανήλθαμε».

Διδάσκαλος: Είναι εντάξει. Έτσι από αύριο θα είστε κανονικοί με το διαλογισμό σας. Αύριο το πρωί μπορείτε να πάτε στις 7:30 στην αίθουσα διαλογισμού και εγώ θα έρθω μόλις τελειώσω, περίπου στις 9:00 Θα έχετε αρκετό καιρό να διαλογιστείτε. Τώρα θέλετε να συζητήσουμε κάποιο θέμα;

Ερώτηση: «Από καιρό ήθελα να σας κάνω την ερώτηση που έκαναν στο Χριστό: "Κύριε, αν πρέπει να προσευχόμαστε, πώς πρέπει να προσευχόμαστε;" Εκείνος τους έδωσε την Κυριακή προσευχή. Εσείς τι θα λέγατε;»

Διδάσκαλος: Έχω μεγάλη υπόληψη για τον Ιησού που έλεγε: «*Είμαι ο Υιός του ανθρώπου και ο Θεός εργάζεται μέσα από μένα"*. Αυτό ήταν εντάξει. Συγκεκριμένα, έδωσε μια απάντηση που ήταν η κατάλληλη για το επίπεδο των περισσότερων ατόμων, να ζητούν από τον Θεό τον "επιούσιο άρτο". Αλλά υπάρχουν πολλά επίπεδα προσευχής, για τα οποία έχω μιλήσει στο βιβλίο "Προσευχή". Υπήρχαν άνθρωποι που προσεύχονταν: «*Ω Θεέ μου, δεν θέλω τίποτα περισσότερο από μια φοράδα για να ιππεύω, ένα σπίτι για να ζω, να έχω το φαγητό μου και το ποτό μου και ακόμα αυτό και εκείνο, δώσε μού τα, γιατί μου είναι απαραίτητα*» και στο τέλος συμπληρώνανε: «*Γενηθήτω το Θέλημά Σου ως εν ουρανώ και επί της γης*».

Εμείς ως γήινα πλάσματα έχουμε ανάγκη από το καθετί. Στο βιβλίο "Προσευχή" γίνεται ανάλυση όλων αυτών των περιπτώσεων. Ο σημερινός μέσος άνθρωπος έχει ανάγκη από τουλάχιστον διακόσα δολάρια. «*Αυτό κατ' ελάχιστο ζητώ, αν δεν μπορείς να μου τα δώσεις, εγώ δεν μπορώ να προσευχηθώ*». Αυτό είναι από την οπτική γωνία ενός γήινου ανθρώπου. Αλλά τελικά καθώς προοδεύετε στο Μονοπάτι, θα παραδώσετε το καθετί. Η "Δεκάτη" είναι ένα σύστημα που δόθηκε στον άνθρωπο από τα πανάρχαια χρόνια. Έτσι στην αρχή, θα δίνετε το ένα δέκατο, μετά περισσότερα και περισσότερα και τελικά θα δώσετε τα πάντα σ' Εκείνον.

Στην αρχή ο Διδάσκαλος Sawan έδινε στον Διδάσκαλό του Baba Jaimal το ένα δέκατο από το μισθό του και Εκείνος το χρησιμοποιού-

σε για τις ανάγκες άλλων μαθητών Του. Αργότερα, όταν προόδευσε, του έδινε όλο το μισθό του και Εκείνος του έστελνε αυτά με τα οποία θα έπρεπε να περάσει το μήνα η οικογένειά Του. Αυτή είναι η πλήρης αυτοπαράδοση. Από το επίπεδο του γήινου ανθρώπου σε σχέση με τον πνευματικό άνθρωπο, αυτή η προσευχή είναι καλή. Άλλοι Διδάσκαλοι και Άγιοι έχουν δώσει επίσης προσευχές σαν και αυτή. Είναι μία προσευχή ωφέλιμη για ανθρώπους σαν και μας.

Ερώτηση: «Σαν και μας;»

Διδάσκαλος: Ναι, σαν και μας. Γιατί και εγώ, βλέπετε, είμαι ένας άνθρωπος. Δεν μπορώ να αγνοήσω το ανθρώπινο σώμα μου. Είμαι ένας άνθρωπος σαν και σας. Ένας άνθρωπος που το σώμα του η Θεϊκή Δύναμη μπορεί να το χρησιμοποιήσει κατά τον καλύτερο τρόπο. Ο αναβάτης πρέπει να είναι καλός και να έχει τα δύο του πόδια σταθερά στους αναβολείς. Αυτό είναι που μετράει, αυτό είναι που σώζει. Έτσι, οι γήινοι άνθρωποι έχουν ανάγκη από το καθετί. Όμως, καθώς προοδεύουμε, παραδίνουμε το καθετί σ' Αυτόν. Στο τέλος λέμε: «*Αν μας δώσεις, είναι καλά... αν πάλι δεν μας δώσεις, δεν έχει σημασία, είμαστε πάλι ευχαριστημένοι*». Αυτή είναι η αυτοπαράδοση στο Θέλημά Του.

Ερώτηση: «Αρχίζουμε ζητώντας πράγματα από τον Θεό, αλλά η πραγματική προσευχή είναι όταν παραδίνουμε το καθετί σε Αυτόν;»

Διδάσκαλος: Ναι. «*Αν μας δώσεις ή όχι, γενηθήτω το Θέλημά Σου*». Θα σας δώσω ένα παράδειγμα που ταιριάζει περισσότερο στην Ανατολική παρά στη Δυτική νοοτροπία. Μία νιόπαντρη γυναίκα στην αρχή πάει στο σύζυγό της και του λέει: «*Ξέρεις θέλω αυτό και εκείνο*". Είναι κάτι φυσικό. Μετά σκέπτεται: «*Με αγαπάει*». Όταν μία γυναίκα ξέρει ότι ο άνδρας της την αγαπάει, θα σκεφθεί: «*Θέλω αυτό. Αν μου το δώσει, εντάξει. Αν δεν μου το δώσει, δεν πειράζει για μένα δεν έχει και τόση σημασία*». Δεν του κρατάει μούτρα, ούτε του λέει: «*Πρέπει να μου δώσεις αυτό ή εκείνο, αλλιώς δεν μπορώ να συνεχίσω*».

Η χαμηλότερη μορφή προσευχής, όπως σας είπα, είναι: «*Θέλω αυτό, θέλω εκείνο, αλλιώς δεν μπορώ να προσευχηθώ. Δεν μπορώ να ζήσω*". Το να ζητάς "τον άρτο τον επιούσιο" είναι φυσικό. Έρχεται

όμως μια στιγμή που η γυναίκα λέει: «*Ο άντρας μου με αγαπάει και με κουρέλια και με σκισμένα ρούχα. Βλέπει την κατάστασή μου και δεν μου αγοράζει καινούργια ρούχα, εντούτοις με αγαπάει. Αν έτσι του αρέσω, ας μείνω έτσι. Το μόνο που μετράει για μένα είναι να με αγαπάει*». Αυτός είναι ο τελικός σκοπός. «*Αν ο Κύριος θέλει να με βλέπει σ' αυτή την κατάσταση, Εκείνος γνωρίζει. Για να με βλέπει και να μη μου δίνει, σημαίνει ότι έτσι θέλει να με βλέπει*". Η δουλειά η δική μου είναι να είμαι αρεστός σ' Αυτόν. Αυτό είναι το τελικό συμπέρασμα. Και υπάρχουν στάδια...

Ερώτηση: «Έτσι είναι στην Ανατολή αλλά στη Δύση υπάρχει και η διαφήμιση. Οι γυναίκες βλέπουν τηλεόραση και ακούνε ραδιόφωνο, ανακαλύπτουν ανάγκες και τους δημιουργούνται επιθυμίες και...»

Διδάσκαλος: Αυτό είναι στην αρχή. Στα αρχικά στάδια. Ως άνθρωποι όλο και κάτι θέλουμε. Αλλά, όταν μια γυναίκα συνδεθεί με κάποιον και αποφασίσει να γίνει σύντροφός του και να μοιράζεται μαζί του τη χαρά και τη λύπη, τότε πρέπει να τον κερδίσει. Αν αυτή θέλει κάτι και ο σύζυγος δεν μπορεί να της το προσφέρει, δεν αγανακτεί. Την εποχή του Πατριάρχη Αβραάμ οι σκλάβοι πουλιόντουσαν. Έτσι, όταν ο Αβραάμ αγόρασε ένα σκλάβο και τον πήγε σπίτι του, τον ρώτησε: «*Πού θέλεις να καθίσεις;*» Εκείνος απάντησε: «*Αφού με αγόρασες, είμαι δικός σου και βάλε με εσύ, όπου θέλεις να καθίσω*». «*Τι θέλεις να φας;*" «*Δεν έχω επιλογή, είμαι δούλος σου και δώσε μου εσύ ό,τι θέλεις να φάω*». Τότε ο Αβραάμ γύρισε τα μάτια του προς στον Θεό και του είπε: «*Θεέ μου αυτός είναι άξιος δούλος σου και όχι εγώ, γιατί αυτός ξέρει να αυτοπαραδίνεται*».

Ερώτηση: «Ξέρετε στη Δύση υπάρχει ένας νέος όρος η "χειραφέτηση της γυναίκας" και οι γυναίκες δεν πιστεύουν ότι πρέπει να εξαρτώνται από τους συζύγους τους. Πώς αυτά που αναφέρατε μπορεί να ισχύουν στη Δύση;»

Διδάσκαλος: Για να είναι κανείς δίκαιος, άνδρες και γυναίκες πρέπει να έχουν τα ίδια δικαιώματα. Αλλά πρέπει να είναι δύο σώματα με μία ψυχή. Αλλιώς μία οικογένεια δεν μπορεί να σταθεί. Ο Θεός τους

ένωσε σαν αποτέλεσμα γεγονότων του παρελθόντος. Τώρα μιλώ πολύ αυστηρά σύμφωνα με τις παραδόσεις. Ο Μωυσής έλεγε ότι, αν ένας άνδρας πάρει μία γυναίκα και αργότερα ο ένας ή ο άλλος θέλει να εγκαταλείψει τον ή την σύζυγό του, για να ξαναπαντρευτεί, αυτό θεωρείται μοιχεία. Εμείς δεν δεχόμαστε αυτές τις απόψεις. Πάντως αληθινή ευτυχία στα ζευγάρια υπάρχει μόνο, όταν οι δύο σύντροφοι είναι προσκολλημένοι μεταξύ τους σ' όλη τους τη ζωή. Αυτό στην Ινδία είναι ο κανόνας. Στη Δύση υπάρχουν δικαστήρια που χορηγούν διαζύγια Έτσι καθημερινά πολλά ζευγάρια που διαφωνούν για διαφόρους λόγους λένε «*θα πάρω διαζύγιο*". Έτσι πού είναι η ειρήνη; Δεν υπάρχει ειρήνη. Μετά από μερικά χρόνια γεννιούνται παιδιά από διαφορετικούς γονείς, για τα οποία πολλές φορές κανείς δεν ενδιαφέρεται. Δύσκολες καταστάσεις. Η Ινδία είναι παροιμιώδης για τη σταθερότητα των σχέσεων των συζύγων, αλλά η αρρώστια των διαζυγίων τα τελευταία χρόνια έχει έρθει και εδώ. Οι διαζευγμένοι συχνά θεωρείται ότι εμφορούνται από μοντέρνες ιδέες. Κατά τη γνώμη μου υποβιβάζουν τους εαυτούς τους με αυτό το επίπεδο σκέψης.

Έτσι στην πράξη δεν υπάρχει διαρκής ειρήνη, ενότητα ή ολοκλήρωση. Και εμείς τώρα στην Ινδία έχουμε δικαστήρια για διαζύγια, όχι πολλά, αλλά γενικά νομίζω ότι δεν θα προσφέρουν στην Ινδική κοινωνία. Τα διαζύγια στη Δύση είναι πηγή πολλών κακών. Είναι πολύ λίγοι αυτοί που είναι ειλικρινείς μεταξύ τους. Ο Θεός σας ένωσε σαν αντίδραση από πράξεις σας σε παλαιότερες εποχές, γι' αυτό αφήστε τον Θεό να χωρίζει. Εσείς πρέπει να συνεχίζετε τη ζωή σας σαν ίσοι, ενωμένοι μεταξύ σας, όχι σαν σκλάβοι, αλλά ίσοι και ενωμένοι. Γάμος σημαίνει ότι παίρνουμε ένα σύντροφο στη ζωή μας που θα είναι κοντά μας στη χαρά και τη θλίψη, σ' όλη την διάρκεια της παραμονής μας πάνω στη γη και που θα βοηθήσουμε ο ένας τον άλλο να βρούμε τον Θεό. Ένα καθήκον μας είναι να μεγαλώσουμε παιδιά. Όταν χωρίσει ένα αντρόγυνο λένε: «*Αυτό είναι το παιδί μου, δεν μπορείς εσύ να το κρατήσεις*», αρχίζουν τα δικαστήρια, τα παιδιά ζούνε με τον ένα γονέα και μετά από απόφαση άλλου δικαστηρίου πάνε στον άλλο. Με συγχωρείτε, θα έλεγα ότι αυτά δεν είναι τίμια πράγματα.

Τα διαζύγια είναι ένας από τους κύριους παράγοντες δυστυχίας στη Δύση και λυπάμαι που αυτό έχει αρχίσει και στην Ινδία. Οι Μωαμεθανοί επιτρέπουν το διαζύγιο με ορισμένες προϋποθέσεις. Αν κά-

ποιος θέλει να χωρίσει, κάνει μία αίτηση που ισχύει για τρεις μήνες. Μετά την ανανεώνει για άλλους έξι μήνες. Έτσι μετά από περίπου ένα χρόνο, αν οι σύζυγοι δεν συμφιλιωθούν, παίρνουν το διαζύγιο. Την ημέρα του διαζυγίου ο σύζυγος πληρώνει ένα ποσό. Αυτά γίνονται στο Μωαμεθανικό κόσμο. Στους Ινδουιστές ισχύει κάτι άλλο. Πρέπει και οι δύο σύζυγοι να συναποφασίσουν για το διαζύγιο. Αλλά και εδώ δεν υπάρχει ειλικρίνεια γιατί, αν το αποφασίσει ο ένας από τους συζύγους, βρίσκει τρόπο να πάρει διαζύγιο. Σε γράμματα που μου στέλνουνε τους απαντώ: «*Σας παρακαλώ, προσπαθήστε να τα βρείτε*» και συμβαίνει συχνά ζευγάρια που είχαν αποφασίσει να χωρίσουν, μετά από κάποια προσπάθεια, να συνεχίσουν να ζουν μαζί αγαπημένα. Αν κάποτε βρεθείτε σε μια τέτοια κατάσταση και νομίσετε ότι μπορείτε να συνεχίσετε την έγγαμη ζωή σας, προσπαθήστε να τα βρείτε. Σε κάθε άλλη περίπτωση, ο καθένας θα τραβήξει το δρόμο του και δεν θα υπάρχει ευτυχία στο σπίτι. Γι' αυτό πάντα συμβουλεύω: «*Να είστε ευγενικοί με τη σύζυγό σας, ειλικρινείς, τρυφεροί, ακριβείς και να αυτοελέγχεστε*». Και στις γυναίκες: «*Αν ο άντρας σας σάς στεναχωρεί, να είστε ειλικρινείς απέναντί του*». Κάθε μέρα προσπαθείτε να συνεννοείστε.

Όπως συχνά συμβαίνει, ένας νέος άντρας παντρεύεται. Μετά από δύο χρόνια χωρίζει και παίρνει μία άλλη γυναίκα και αυτή έναν άλλο άντρα. Μετά από δύο χρόνια ξαναχωρίζουν και πολλές φορές ξαναπαντρεύονται. Κάθε φορά που κάποιος ξαναπαντρεύεται, πρέπει να παίξει το ρόλο του νεαρού και γι' αυτό δίνει ιδιαίτερη σημασία στη σεξουαλική του ζωή και αυτό έχει επιπτώσεις στην πνευματική του ζωή. Αν χωρίζετε και ξαναπαντρεύεστε, επιτελείτε μοιχεία στην πνευματική σας ζωή. Έτσι πολλές φορές δεν μπορούμε να ξεχωρίσουμε το καλό από το κακό και καλούμαστε κάθε φορά μεταξύ των δύο να διαλέξουμε το λιγότερο κακό. Τα παντρεμένα ζευγάρια πρέπει να λένε: «*Εσύ και εγώ πρέπει να διατηρήσουμε αυτό που δημιουργήσαμε. Έχουμε διαφορές, αλλά πρέπει να καθίσουμε να τα βρούμε*». Αλλά συμβαίνει, όταν ο ένας φοβερίζει με διαζύγιο, ο άλλος να του ανταποδίδει τις απειλές. Αυτό όμως δεν οδηγεί πουθενά. Δεν θα υπάρξει ειρήνη, αν αυτές οι επιπόλαιες σκέψεις βασανίζουν το μυαλό σας.

Πολλές φορές μου στέλνουνε γράμματα για τέτοια θέματα. Υπάρχουν εξαιρετικά σπάνιες περιπτώσεις που μπορεί να μην είναι δυ-

νατή η συμβίωση. Στις περισσότερες με το παραμικρό λένε: «*Θα σε χωρίσω*». Πώς μπορεί κανείς να αγαπάει δύο άντρες ή δύο γυναίκες ταυτόχρονα; Υπάρχουν όμως και υποχρεώσεις. Δεν είναι πράγματα που θέλουν φιλοσοφία, είναι θέματα κοινής λογικής. Βρίσκω συχνά ανθρώπους που αλληλογραφήσαμε πάνω σε τέτοια θέματα να έχουν αλλάξει. Γι' αυτούς που είχαν προχωρήσει το διαζύγιο ήταν αργά. Αυτοί που σκέπτονταν να χωρίσουν άλλαξαν γνώμη και τώρα έχουν μία ειρηνική ζωή. Για να σας δώσω ένα παράδειγμα: αν φοράτε ένα βραχιόλι σιδερένιο ή χρυσό, δεν κάνει κανένα θόρυβο. Αν όμως φοράτε δύο ή τρία, διαρκώς θα κουδουνίζουν. Μια καρδιά προσκολλημένη σε πολλά σημεία κουράζεται. Άλλοτε τραβάει ένα δρόμο και άλλοτε κάποιον άλλο. Είναι μία σοβαρή υπόθεση το διαζύγιο. Αυτό το κακό έχει απλωθεί και στην Ινδία και απειλεί το 10% των γάμων. Μιας και ένα κακό αρχίσει, δεν αργεί να εξαπλωθεί.

Ερώτηση: «Στην Ινδία σε πολλά μέρη βλέπει κανείς διαφημίσεις για οικογενειακό προγραμματισμό. Είναι κάτι που το εγκρίνετε;»

Διδάσκαλος: Για να είμαι ειλικρινής, όχι. Αυτοί που ακολουθούν αγαμία και αποχή έχουν μεγαλύτερη δυνατότητα να αναπτυχθούν φυσικά, νοητικά και πνευματικά. Σχετικά με την έννοια της αγνότητας στο ημερολόγιο αυτοελέγχου, θέλω να σας ξεκαθαρίσω ορισμένα πράγματα. Αύριο θα συναντηθούμε το πρωί στην αίθουσα διαλογισμού και το βράδυ θα έχουμε συνομιλία καρδιά με καρδιά. (Heart to heart talk).

Ερώτηση: «Διδάσκαλε, μπορούμε να επηρεάσουμε κάποιον, αν όλοι μαζί καθίσουμε σε διαλογισμό; Για παράδειγμα, αν στείλουμε σε κάποιον σκέψεις αγάπης, αυτός θα επηρεαστεί;»

Η βαθύτερη έννοια της ερώτησης ήταν αν στέλνοντας σκέψεις για θεραπεία μπορούμε να θεραπεύσουμε κάποιον και η απάντηση ήταν πάνω σ' αυτή την έννοια.

Διδάσκαλος: Έχετε αρκετό απόθεμα αγάπης, ώστε να μπορείτε να

μοιράσετε και σε άλλους; Αν έχετε, εντάξει. Αλλιώς θα πτωχεύσετε. Δεν έχετε χρήματα στην τράπεζα ή στην τσέπη σας και κόβετε επιταγές. Αν αγαπάτε τον Θεό, επειδή η ψυχή είναι της ιδίας ουσίας με αυτή του Θεού και Αυτός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά, φυσικά θα έχετε αγάπη για τον καθένα. Αν είστε πάρα πολύ φορτισμένος με αγάπη, δεν χρειάζεται ούτε καν να προσηλώσετε την προσοχή σας σε κάποιον, γιατί από την ακτινοβολία σας και μόνο οι άλλοι θα την έχουν. Κάνοντας χρήση θα αισθανθείτε χρεοκοπημένος και εντελώς κενός. Γι' αυτό σε αυτούς που με ρωτούν, διαρκώς συνιστώ να μην κάνουν πνευματικές θεραπείες. Αυτοί που κάνουν πνευματικές θεραπείες (*δίνοντας την βιοενέργειά τους*) αποδυναμώνονται. Μπορεί να στέλνουν αγάπη, να στέλνουν καλές σκέψεις, σκέψεις για θεραπεία. Με τις πνευματικές θεραπείες πτωχεύουν και αποδυναμώνονται. Αισθάνονται εξαντλημένοι και θα πρέπει να ανακτήσουν δυνάμεις.

Η θεραπεία που προέρχεται από τον Κύριο είναι πάντα η καλύτερη. Ορισμένοι ακόμα και με το που σκέπτονται ένα Διδάσκαλο μπορεί να θεραπευτούν. Θυμηθείτε ότι, όταν ο Ιησούς ήταν στη γη, μια γυναίκα που ήταν άρρωστη (*η αιμορραγούσα γυνή*), με το που ακούμπησε την άκρη του μανδύα Του, θεραπεύτηκε. Αν έχετε χρήματα στην τράπεζα, πάει καλά. Αν έχετε 1.000 δολάρια και εκδώσετε μία επιταγή 2.000 δολάρια, τι θα συμβεί; Είναι καλό να έχουμε συμπάθεια και τρυφερότητα για όλους. Αλλά αν αγαπάτε τον Θεό, ο Θεός καθώς κατοικεί μέσα τους και η αγάπη σας θα πάει σ' αυτούς. Με ακτινοβολία οι άλλοι θα τη λάβουν. Μπορείτε να κάνετε ένα πράγμα. Μπορείτε να προσευχηθείτε στον Θεό. Να του ζητήσετε να βοηθήσει κάποιον. Αυτό είναι άλλο πράγμα.

Με λίγα χρήματα στην τσέπη σας ή με λίγο νερό στο φλασκί σας, θέλετε να δώσετε περισσότερο από αυτό που έχετε σε άλλους. Αντιλαμβάνεστε τι σας λέω; Είναι καλό να έχετε συμπάθεια, καλές σκέψεις και τρυφερότητα για τους άλλους. Είναι πολύ καλό. Αλλά μην καταναλώνεστε. Να έχετε καλές σκέψεις για όλους. Σας έλεγα προ ημερών ότι την εποχή του Διδασκάλου μου συνήθιζα να επισκέπτομαι αρρώστους. Πολλοί από αυτούς ανακουφίζονταν. Πήγαν τότε ορισμένοι μη μυημένοι στον Διδάσκαλό μου και του είπαν ότι κάνω θαύματα. Εκείνος τους είπε: «*Όχι, δεν κάνει θαύματα, αλλά οι άρρωστοι παίρνουν την ακτινοβολία του και θεραπεύονται*». Καταλαβαίνε-

τε τι θέλω να πω. Αυτή την ακτινοβολία αν μπορείτε να την εκπέμπετε, είναι εντάξει.

Το να έχετε καλές σκέψεις για τον καθένα είναι μια καλή ιδέα. Προσεύχεστε στον Θεό να δίνει ειρήνη σε όλους. Αυτό είναι κάτι άλλο. Και ακόμα μπορεί να πάτε και πιο πέρα! Ο Διδάσκαλος Nanak που ήταν η ενσάρκωση του Λόγου της εποχής του (*ο Θεάνθρωπος της εποχής Του*), προσευχόταν και έλεγε: «*Ειρήνη να υπάρχει σ' όλον τον κόσμο κάτω από το Θέλημά σου, ω Πατέρα μου!*».

Από τη στιγμή που γίνεσαι δότης, φυσικά καταναλώνεις αυτό που έχεις. Λέγετε: «*γενηθήτω το Θέλημά Σου, Κύριε*». Είναι ο καλύτερος τρόπος. Εύχεστε το καλό για όλους. Είμαστε όλοι αδελφοί και αδελφές κάτω από την Πατρότητα του Θεού. Με ακτινοβολία αυτή η Υπέρτατη Δύναμη θα δώσει τη βοήθειά Της, χωρίς εσείς να πτωχεύσετε. Βεβαίως με κατανάλωση δικής σας ενέργειας μπορείτε να κάνετε καλό σε κάποιον, αλλά εσείς θα εξαντληθείτε. Επιζητήστε όμως μία ανώτερη μορφή θεραπείας. Με την ακτινοβολία σας αφήστε τον καθένα να βοηθηθεί. Εάν έχετε βάλει άρωμα σε ικανή ποσότητα, όλοι θα το αντιληφθούν χωρίς εσείς να κάνετε κάποια ιδιαίτερη προσπάθεια. Έτσι, χωρίς να είμαι αντίθετος στο να ευχόμαστε το καλό για όλο τον κόσμο γύρω μας, σας λέγω να μη γίνεστε οι "δότες", κρατήστε ό,τι λίγο έχετε για σας και προσεύχεστε για όλους τους άλλους.

Ερώτηση: «Συχνά ένας θεραπευτής λέει ότι μπορεί να αισθάνεται αποκαμωμένος, μετά όμως από ένα διάστημα θα ξαναγεμίσει με καινούργια δύναμη».

Διδάσκαλος: Μόνον όταν πτωχεύσουν. Πρώτα αισθάνονται αδυναμία και μετά ξαναγεμίζουν ενέργεια. Αλλά αν δεν ξαναγεμίσουν, τότε; Οι Διδάσκαλοι συνηθίζουν να θεραπεύουν με ακτινοβολία πάντοτε. Αυτοί που Τον σκέπτονται, θεραπεύονται. Αυτός είναι ο ασφαλέστερος τρόπος. Κάποιος μου έγραψε κάποτε από τη Γαλλία: «*Άκουσα ότι δεν είστε καλά στην υγεία σας. Θα σας θεραπεύσω από εδώ*». Του είπα: «*Δεν μπορείς να το κάνεις*» και του εξήγησα το λόγο. «*Ένας πιο αδύνατος από σένα μπορεί να επηρεαστεί από σένα αλλά όχι ένας πιο δυνατός. Δεν μπορείς να επηρεάσεις κάποιον που είναι πιο δυνατός από σένα. Μπορείς να επηρεάσεις κάποιον πιο αδύνατο. Μπορείς να*

θεραπεύσεις άλλους που έχουν πιο αδύνατη θέληση από σένα". Έτσι του έγραψα ότι δεν θα του ήταν δυνατόν να με θεραπεύσει. Προσπάθησε με κάθε τρόπο, αλλά δεν το κατάφερε. Μπορείτε όμως να κάνετε κάτι άλλο. Να πείτε: «*Ω Διδάσκαλε ή Ω Θεέ, βοήθησέ τον!*» Αυτό είναι κάτι άλλο.

Συνέβη κάποτε, κάποιος να θέλει να με βλάψει. Δεν θέλω να αναφέρω ποιος. Έδωσαν πολλά χρήματα σε κάποιους και αυτοί προσπάθησαν κάποιο βράδυ, τα μεσάνυκτα, να με βλάψουν. Ήταν κάτι που δεν μπορούσε να γίνει και βέβαια οι προσπάθειές τους παρέμειναν άκαρπες. Δεν μπόρεσαν να με βλάψουν. (*Σημ. Οι προσπάθειά τους είχε αντίθετο αποτέλεσμα*).

Πολύ πριν γνωρίσω τον Διδάσκαλό μου, μία μέρα που ταξίδευα με το τραίνο, ήρθε κάποιος που διάβαζε τις σκέψεις των άλλων. Αυτό το έκανε με επιτυχία σε τρεις-τέσσερις άλλους επιβάτες. Είπε και σε μένα που βρισκόμουνα στο ίδιο βαγόνι να βάλω κάτι στο μυαλό μου, για να το διαβάσει. «*Δεν μπορείς να το κάνεις*», του είπα και εκείνος επέμεινε, όπως και οι άλλοι παρευρισκόμενοι. Έβαλα κάτι στο μυαλό μου, για να μπορέσει να το διαβάσει, αλλά απέτυχε. Τότε εκείνος είπε: «*Δεν τα κατάφερα σήμερα*».

Έτσι βλέπουμε ότι ο δυνατότερος μπορεί να επηρεάσει κάποιον πιο αδύνατο, ενώ ο αδύνατος δεν μπορεί. Όμως όλα αυτά δεν είναι Πνευματικότητα. Οι δυνάμεις αυτές αναπτύσσονται με τη συγκέντρωση, αλλά αν ασχολείται κανείς με αυτές, δεν μπορεί να αναπτύξει τις άλλες ικανότητες που έχει και που αναπτύσσονται με το διαλογισμό. Η πνευματικότητα δεν έχει σχέση με πνευματισμό, πνευματολατρεία, υπνωτισμό και μεσμερισμό. Είναι καθαρά θέμα αυτοανάλυσης και υπέρβασης της σωματικής συνειδητότητας, προκειμένου να γνωρίσει κανείς τον εαυτό του και τον Θεό. Στη διαδρομή αποκτάει κανείς πολλές δυνάμεις, αλλά το να κάνει χρήση αυτών των δυνάμεων είναι ένα έγκλημα, γιατί καθυστερεί την πνευματική του πρόοδο. Αλλά ακόμα, ο καρμικός νόμος είναι αμείλικτος και αυτός που τις χρησιμοποιεί θα πρέπει κάποτε να υποφέρει για τέτοιες ενέργειες.

Οι άνθρωποι κάνουν ένα σωρό τέτοια πράγματα. Ήταν κάποιος στο Λονδίνο που έλεγε ότι μπορεί να καλεί και να συνομιλεί με πνεύματα. Πέντε λίρες ήταν η είσοδος. Περνούσαμε τυχαία από κει και μπήκαμε να δούμε το θέαμα. Ήταν εννέα ή δέκα περίπου η ώρα, όταν

σβήσανε τα φώτα της αίθουσας και έγινε πυκνό σκοτάδι και ο άνθρωπος αυτός άρχισε να προσπαθεί να επιτύχει αυτή την επικοινωνία, αλλά δεν τα κατάφερνε. Αναστέναζε και ξανά αναστέναζε για περίπου μισή ώρα, αλλά δεν κατάφερε τελικά τίποτα. Στο τέλος είπε: «*Η ατμόσφαιρα είναι πολύ φορτισμένη σήμερα, δεν μπορώ να κάνω τίποτα και θα σας επιστρέψω τα χρήματά σας*». Τέτοια πράγματα, όπως η επικοινωνία με πνεύματα, μπορεί να συμβαίνουν κατά κάποιο τρόπο, αλλά στη συγκεκριμένη περίπτωση υπήρχε απάτη. Πιο είναι το τρικ; Αλλάζουν τη φωνή τους και μιλούν σαν μικρά παιδιά, ώστε να φαίνεται ότι η φωνή αυτή είναι κάποιου πνεύματος. Βλέπετε, όπως υπάρχει πλαστογραφία και εκβιασμός έξω, με τον ίδιο τρόπο και σε μεγαλύτερο βαθμό υπάρχει και σε θρησκευτικούς κύκλους. Κυριαρχεί το συμφέρον και ο εγωισμός.

Μία άλλη φορά, κατά τη διάρκεια της πρώτης μου επίσκεψης στην Αμερική, ήρθε στην αίθουσα διαλογισμού στο Σικάγο ένας μάγος, ειδικά για να μου δημιουργήσει πρόβλημα. Μου είπε ευγενικά: «*Θα μπορούσατε να με βάλετε και μένα σε διαλογισμό;*» «*Ναι, ευχαρίστως*», του είπα, και εκείνος κάθισε. Προσπάθησε με όλες του τις δυνάμεις να ενοχλήσει τον ομαδικό διαλογισμό, αλλά δεν τα κατάφερε. Αποτέλεσμα της προσπάθειάς του ήταν να πέσει κάτω με σπασμούς κρατώντας το κεφάλι του και να χάσει εντελώς τις αισθήσεις του. Αναγκάστηκα να τον κρατήσω μέσα στα χέρια μου, για να τον επαναφέρω. Στη συνέχεια τον ξάπλωσαν σε ένα κρεβάτι, για να συνέλθει και τον παρηγορούσαν ότι δεν ήταν τίποτα σοβαρό και ότι θα γινόταν γρήγορα καλά. Αυτή ήταν μία αντίδραση στην προσπάθειά του. Όταν ένα κύμα πέσει σε ένα βράχο, θα γυρίσει πίσω πιο άγριο. Αν καταλήξει στην αμμουδιά, ήρεμα θα σβήσει. Οι προσπάθειές του έπεσαν σε βράχο και το αποτέλεσμα ήταν να πέσει κάτω αναίσθητος. Ήταν οπαδός κάποιου θρησκεύματος και εκτελούσε εντολή κάποιων κύκλων. Όταν συνήλθε τελείως, του έδωσα και κάποιο φάρμακο, για να μην ξαναχάσει τις αισθήσεις του και τότε ο ίδιος γύρισε στους παρευρισκόμενους και είπε: «*Πρώτη φορά στη ζωή μου είδα την αγάπη του Χριστού. Ό,τι μου λέγανε ήταν όλα λάθος*». Ο άνθρωπος αυτός μετά από λίγο πέθανε, αλλά η γυναίκα του εξακολουθεί να μου γράφει μέχρι σήμερα.

Οι πνευματικοί άνθρωποι δεν ασχολούνται μ' αυτά. Τι ευχαρίστηση μπορεί να τους δώσει το να διαβάζουν τη σκέψη κάποιου ή να

προσπαθούν να επηρεάσουν κάποιον άλλο; Στην πραγματικότητα υπάρχει μία κάποια δυνατότητα επικοινωνίας με χαμερπείς ψυχές που έχουν αφήσει το υλικό τους σώμα και ακόμα με κάπως πιο ανώτερες ψυχές και αυτό είναι το αντικείμενο ενασχόλησής τους. Αυτό είναι το μέγιστο που μπορούν να πετύχουν. Αλλά αν η προσοχή σου είναι στραμμένη σε τέτοια πράγματα, η περαιτέρω πνευματική σου πορεία καθυστερεί. Προσωπικά αποτρέπω τους ανθρώπους και στην Ινδία και στα άλλα μέρη να ασχολούνται με αυτά τα πράγματα. Στην περίπτωση του Σικάγου δεν έγινε τίποτα. Ο Διδάσκαλός μου φυσικά είναι μέσα μου. Αυτή η Δύναμη, η Θεϊκή Δύναμη, είναι μέσα μου. Είναι η Χάρη Του. Αν Αυτός με εγκαταλείψει, εγώ δεν είμαι τίποτα. Είμαι ο " Mr Zero", ο κύριος Μηδέν. Εγώ δεν κάνω τίποτα, επαφίεμαι σ' Αυτόν. Είναι ο ασφαλέστερος δρόμος. (Σημ.: Εννοεί ότι δεν ήταν Εκείνος που έκανε κάποια ενέργεια, προκειμένου να αποφύγει την επίδραση του μάγου, με αποτέλεσμα αυτό να τον βλάψει).

Μία άλλη φορά ένας ομοιοπαθητικός γιατρός ήρθε στην Ινδία με τη σύζυγό του. Ήταν μυημένος από τον Διδάσκαλό μας. Πολλοί προσπάθησαν να πείσουν τη γυναίκα του να μυηθεί, αλλά αυτή δεν συμφωνούσε, γιατί ήταν οπαδός ενός δασκάλου από την Ευρώπη. Ο γιατρός, μου ζήτησε αν μπορώ να κάνω κάτι, για να μυηθεί η γυναίκα του από τον Διδάσκαλο Sawan. Συμβουλεύτηκα τον Διδάσκαλο και εκείνος μου είπε να την αφήσω τρεις-τέσσερις μέρες, για να συνηθίσει το περιβάλλον. Ζήτησα από τον άνδρα της να είναι μπροστά στη συζήτησή μας. Η πρώτη ερώτηση που μου έκανε ήταν: «*Εμένα τι με έφερε εδώ σε αυτόν τον Διδάσκαλο;*» Μέσα σε δέκα λεπτά της εξήγησα τους λόγους που πήγα και εκείνη με έκπληξη απάντησε ότι και εκείνη αυτό ακριβώς ήταν που γύρευε. Στη συνέχεια ρώτησε γιατί ο Διδάσκαλος Sawan δεν προσπάθησε να την τραβήξει κοντά Του. Ήταν μία ευθεία ερώτηση: «*Ο προηγούμενος δάσκαλός μου με επηρέαζε και εγώ ήμουν κάτω από την επίδρασή του*». Της είπα να με κοιτάξει δύο-τρία λεπτά και τη ρώτησα αν μπορούσε να πει κάτι διαφορετικό από εκείνο που εγώ ήθελα να πει. «*Όχι*», μου απάντησε. Με αυτό τον τρόπο και ο δάσκαλός σου σε επηρεάζει και δεν μπορείς να πεις τίποτα διαφορετικό από εκείνο το οποίο σου υπαγορεύει. Αλλά ο Διδάσκαλός μου δεν επηρεάζει κανένα. Αφήνει το καθετί στην καλή σου θέληση, στην ελεύθερη σου βούληση και σ' αυτό που σε ευχαριστεί.

Η γυναίκα αυτή δε γνώριζε Αγγλικά, αλλά μιλούσε Γαλλικά. Της είπα εφόσον δεν θα μπορούσε να παρακολουθήσει μία ομιλία που θα έδινε ο Διδάσκαλος, απλά να Τον κοιτάζει με γλυκύτητα και προσοχή και ότι δεν χρειαζόταν τίποτε άλλο. Παρακολούθησε την ομιλία του Διδασκάλου και το ίδιο βράδυ τη ρώτησα πώς βρήκε τον Διδάσκαλό μου. Εκείνη απάντησε: «*Ελκυστικό και πολύ όμορφο*». Της είπα ότι αυτή της η εντύπωση δημιουργήθηκε με την ακτινοβολία που εκπέμπει ο Διδάσκαλος και όχι με κάποια προσπάθεια που έκανε να την επηρεάσει ευμενώς προς Εκείνον. «*Αφήνει*», της είπα, «*τον καθένα στην ελεύθερή του βούληση και διάθεση*». Αν σε υπνωτίσω, θα φύγεις από εδώ με ένα συναίσθημα πτώχευσης. Μπορεί να έχεις κάτι που θα διαρκέσει για λίγο, αλλά τελικά θα νιώθεις κενή. Γι᾽ αυτό λέω ότι υπάρχει περισσότερη εκμετάλλευση μέσα από ό,τι στον έξω κόσμο. Η γυναίκα αυτή μυήθηκε από τον Διδάσκαλο Sawan και εξακολουθεί και μου γράφει μέχρι σήμερα. Ο άνδρας της, όπως σας είπα, ήταν επίσης μυημένος και συχνά τον συντρόφευα, όταν ερχόταν να δει τον Διδάσκαλο. Αλλά κάποτε ξέφυγε από το δρόμο και απαγόρευσε στη γυναίκα του να μου γράφει. Κατά τη διάρκεια του τελευταίου ταξιδιού μου ανά τον κόσμο, έγραψα ένα γράμμα στη γυναίκα αυτή, λέγοντάς της ότι θα περνούσα από εκεί και ότι αν είχε χρόνο, θα μπορούσε να έρθει να με δει. Το γράμμα αυτό το απέκρυψε ο σύζυγός της και τής το έδωσε τρεις ώρες από την ώρα που υπολόγισε ότι το αεροπλάνο μου θα είχε απογειωθεί από το τοπικό αεροδρόμιο. Όμως το αεροπλάνο είχε καθυστέρηση τέσσερις ώρες και στη συνέχεια η πτήση αναβλήθηκε λόγω βλάβης για την άλλη μέρα. Η γυναίκα πίστευε ότι, αφού την κάλεσα, δεν θα ήταν δυνατό να μη με συναντήσει και έτρεξε στο αεροδρόμιο με την πεποίθηση ότι το αεροπλάνο θα είχε καθυστέρηση. Τελικά στις έντεκα το βράδυ ήρθε η γυναίκα αυτή και με βρήκε στο ξενοδοχείο που μας στείλανε για διανυκτέρευση. Βλέπετε ότι ο Θεός βοηθάει, έστω και αν έχει κανείς όλο τον κόσμο εναντίον του.

Λέγεται ότι δεν υπάρχει δύναμη στον κόσμο που να μπορεί να εμποδίσει ένα μαθητή που θέλει έντονα να συναντήσει τον Διδάσκαλό του. Ο μόνος που μπορεί να τον εμποδίσει όταν η επιθυμία του δεν είναι έντονη, είναι ο ίδιος ο νους του.

Το αεροπλάνο τακτοποιήθηκε, αλλά μέχρι να φθάσουμε στο Κάιρο πάλι ξανά παρουσίασε προβλήματα. Μετά από μερικές ώρες μας είπαν ότι όλα ήταν πλέον εντάξει. «*Όλα εντάξει;*» ρωτήσαμε τον πιλότο. «*Ναι, τώρα όλα είναι εντάξει*», μας διαβεβαίωσε εκείνος. Φύγαμε από το Κάιρο, αλλά λίγο αργότερα η μία έλικα έπαψε να λειτουργεί. Μας είπαν ότι, αν γυρίζαμε μέσα σε είκοσι λεπτά στο Κάιρο, θα μπορούσαμε να σωθούμε. Ενώ το αεροπλάνο έκανε στροφή στις 2.000 πόδια, μας ειδοποίησαν ότι και η άλλη έλικα δε λειτουργούσε και θα προσπαθούσαμε να κάνουμε αναγκαστική προσγείωση με την ταχύτητα που ήδη είχε το αεροπλάνο. Προσγειωθήκαμε όπως-όπως στο αεροδρόμιο του Καΐρου και κανείς δεν μπορούσε να πιστέψει ότι το αεροπλάνο προσγειώθηκε ανέπαφο. Όλοι μιλούσαν για τη μεγάλη μας τύχη!

(Σημ.: Αυτόπτες μάρτυρες, μαθητές, που ταξίδευαν σε αυτή την πτήση με τον Διδάσκαλο είπαν αργότερα ότι πριν φύγουν από το Κάιρο, ο Διδάσκαλος φαινόταν κάπως διαφορετικός και κάθισε αρκετή ώρα σε βαθύ διαλογισμό. Ένας άλλος μαθητής που έκανε διαλογισμό την ώρα της πτήσης και δεν αντελήφθη τη βλάβη του αεροπλάνου, είπε αργότερα ότι είδε εσωτερικά τον Διδάσκαλο να πιλοτάρει ο ίδιος το χαλασμένο αεροπλάνο).

Βλέπεις είναι ο Θεός που σε βοηθάει. Αν έχεις γίνει δικός Του, Εκείνος θα σε φροντίσει. Δεν έχετε παρά να παραδοθείτε σ' Αυτόν. Αυτό είναι όλο. Η παράδοση δεν κοστίζει τίποτα. Κοστίζει; Και όμως είναι τόσο δύσκολη! Το να δώσει κανείς χρήματα είναι εύκολο. Το να εγκαταλείψει κανείς την εστία του, το σπίτι του, τα υπάρχοντά του είναι εύκολο. Το να εγκαταλείψει όμως κανείς το νου του και να αυτοπαραδοθεί στον Θεό είναι κάτι περισσότερο από δύσκολο. Μπήκατε σ' αυτό τον υπέροχο, όπως λένε οι Γραφές, δρόμο. Είστε τυχεροί, προχωρήστε σε αυτόν. Η Διδάσκαλος Δύναμη σας φροντίζει. Έχετε τα πάντα, αρκεί να εσωστραφείτε. Ο μεγαλύτερος γιος μου (*Σημ.: Ο Ντάρσαν*) κάποτε αρρώστησε. Ο γιατρός μου είπε να πάρω άδεια από τη δουλειά μου για τις επόμενες τρεις μέρες, γιατί οπωσδήποτε θα πέθαινε. Αυτό και έκανα και πήρα την άδεια. Αμέσως όμως μετά, ο Διδάσκαλος μού έδωσε εντολή να πάω να κάνω ένα Σάτσανγκ στο

Αμριτσάρ. Ήταν Κυριακή. Σκέφθηκα: «*Οι γιατροί είπαν πως σίγουρα θα πεθάνει. Εγώ τι μπορώ να κάνω, αφού η ζωή και ο θάνατος είναι στα χέρια Του;*» Έφυγα λοιπόν για το Αμριτσάρ και έδωσα την ομιλία. Ήταν καλοκαίρι μία με δύο το μεσημέρι. Σκέφθηκα ότι καθώς η Beas, το μέρος που έμενε ο Διδάσκαλός μου ήταν κοντά, θα μπορούσα να πάω να τον επισκεφθώ. Πήγα. Ήταν λίγο μετά τις δύο, όταν έφθασα ο Διδάσκαλος ήταν επάνω στο δωμάτιό του. Έστειλε κάποιον και με φώναξε να πάω να Τον δω. Η πρώτη του κουβέντα ήταν: «*Τι κάνει ο Ντάρσι;*» Δεν είχα προφθάσει να του πω τίποτα ακόμα, ότι δηλαδή οι γιατροί είπαν πως είναι σε εξαιρετικά σοβαρή κατάσταση. Ο Διδάσκαλος ήταν ξαπλωμένος, αλλά ανακάθισε στο κρεβάτι Του. «*Διδάσκαλε*», του είπα, «*μην ταράζεσαι, όποιος έχει το μυαλό του σε Σένα δεν έχει ανησυχίες". «Δηλαδή φορτώνεις σε μένα τις έννοιες σου*», είπε γελώντας. Και συνέχισε: «*Εντάξει, τις παίρνω*». Και τις πήρε. Ο γιος μου δεν πέθανε, μέχρι να επιστρέψω είχε ήδη σημαντική βελτίωση.

Γι' αυτό σας λέω, θα σας φροντίσει. ***Δεν χρειάζεται να προσευχηθείτε. Αυτός ξέρει.*** Το θαυμάσιο είναι ότι η Διδάσκαλος Δύναμη βρίσκεται διαρκώς σε λειτουργία. Είναι μεγάλη η ευλογία να έχει κανείς ένα ζωντανό Διδάσκαλο. Ο Διδάσκαλος δεν είναι το ανθρώπινο σώμα, είναι ο Θεός μέσα σ' αυτό. Αν το αντιλαμβάνεστε αυτό, μην παραπονιέστε για τίποτα. Εσείς να διαλογίζεστε κανονικά και να αφήσετε το καθετί σ' Αυτόν. Το μόνο που χρειάζεται είναι να κάνετε ό,τι σας λέει. Αυτό είναι όλο. Αν ένας πατέρας έχει πέντε-έξι παιδιά και ένα από αυτά έχει εμπιστοσύνη στον πατέρα του, δεν του ζητάει τίποτα και αρκείται μόνο σε αυτά που ο πατέρας του δίνει. Τότε ο πατέρας τι κάνει; Του δίνει όλα του τα κλειδιά.

Ερώτηση: «Αναφέρετε στο βιβλίο "Πνευματικό Ελιξίριο" ότι ο διαλογισμός είναι πρώτα αντικειμενικός, όταν αρχίζει κανείς να διαλογίζεται και αργότερα γίνεται υποκειμενικός. Δεν το καταλαβαίνω αυτό».

Διδάσκαλος: Ο Σανσκριτικός όρος "Ram" σημαίνει «*αυτό που διαπερνάει τα πάντα*». Έτσι η λέξη "Ram" είναι πρώτα αντικειμενική. Αν αυτή τη λέξη την συνδέσεις με κάποιες άλλες έννοιες γίνεται υποκειμενική. Νερό είναι μία λέξη αντικειμενική εξωτερικά, αλλά αυτό το

υγρό όταν το πίνουμε, γίνεται υποκειμενικό. Αντικειμενικό σημαίνει κάτι εξωτερικό, υποκειμενικό είναι κάτι που βιώνεται.

Ερώτηση: «Η προσωπική εμπειρία».

Διδάσκαλος: Ναι, η επαφή. Ο Θεός διαπερνάει τα πάντα. Η λέξη "Ram" σημαίνει αυτή τη Δύναμη που διαπερνάει τα πάντα. Έτσι η λέξη "Ram" είναι αντικειμενική εξωτερικά. Αυτό που αντιπροσωπεύει όμως είναι εσωτερικό. Όταν λέει κανείς "Ram" μόνο, οδηγεί τη σκέψη προς αυτή τη Δύναμη, αλλά δεν είναι αυτή η Δύναμη. Ακόμα υπάρχουν πολλές λέξεις που καθορίζουν το υγρό που λέγεται water και aqua. Είναι αντικειμενικές λέξεις τις οποίες μπορεί κάποιος να αναφέρει και αφορούν κάτι που μπορεί να πίνει κανείς. Λέγοντας τη λέξη νερό δεν μπορεί κανείς να ξεδιψάσει. Για να ξεδιψάσει πρέπει να πίνει το νερό. Έγινα αντιληπτός;

Ο Διδάσκαλος σε φέρνει σε επαφή με αυτή την ενεργό "Δύναμη σε έκφραση". Όχι με το Απόλυτο (*Θεό*) και αυτή η Δύναμη σαν λέξη δηλώνει κάτι. Έτσι οι λέξεις είναι που καθορίζουν και η εμπειρία είναι το υποκειμενικό. Ένα παράδειγμα είναι το "Ύδωρ της ζωής" και ο "Άρτος της Ζωής". Καθώς η Σαμαρείτισσα αντλούσε νερό από το πηγάδι, ο Ιησούς της ζήτησε νερό, για να πιει. Τότε αυτή τον ρώτησε: «*Πώς εσύ Ιουδαίος ών ζητείς να πίης παρ' εμού ήτις είμαι γυνή Σαμαρείτις;*» Ο Χριστός της απάντησε: «*Πας όστις πίνει εκ του ύδατος τούτου, θέλει διψάσει πάλιν. Όστις όμως πίει εκ του ύδατος το οποίον εγώ θέλω δώσει εις αυτόν, δεν θέλει διψάσει εις τον αιώνα*». Έτσι αυτό που οι λέξεις αποδίδουν είναι ο "Άρτος της Ζωής" και το "Ύδωρ της Ζωής". Οι λέξεις απλώς καθορίζουν. Ούτε χορταίνουν, ούτε ξεδιψάνε.

Ερώτηση: «Οι λέξεις είναι τα μέσα, για να φθάσει κανείς το σκοπό;»

Διδάσκαλος: Όχι, τα μέσα καθορίζουν το σκοπό θα έλεγα. Τα μέσα σημαίνει το να μεταφέρει κανείς κάτι. Καθορισμός είναι η καλύτερη λέξη. Αν έχεις ένα έντυπο με τα δρομολόγια των τρένων, μπορείς να δεις τι ώρα φεύγουν τα τρένα και από ποια αποβάθρα. Αλλά μόνο αν πας στο σταθμό και ανέβεις στο τρένο, θα φθάσεις στον προορισμό

σου. Οι λέξεις καθορίζουν, δεν είναι τα μέσα. Έτσι η μυστικιστική βιβλιογραφία καθορίζει όλα εκείνα που ήδη βρίσκονται μέσα σου και μπορούν να σε φέρουν σε επαφή με το Λόγο. Σαν παράδειγμα, τα αμύγδαλα και τα καρύδια που έχουν σκληρό κέλυφος. Το κέλυφος απλώς καλύπτει την ψίχα. Εάν σπάσεις το κέλυφος, μπορείς να έχεις την ψίχα. Έτσι υποκειμενικό είναι να φας την ψίχα και αντικειμενικό είναι το εξωτερικό κέλυφος. Ένα άλλο παράδειγμα: Αν σπρώξεις μια βελόνα πάνω σε ένα πράσινο καρύδι, θα το τρυπήσει εύκολα. Όταν όμως αυτό είναι ώριμο, η βελόνα δεν μπορεί να το τρυπήσει. Με τον ίδιο τρόπο αν έχεις επαφή με τον "Άρτο της Ζωής" και το "Ύδωρ της Ζωής" μέσα σου, αυτό είναι το να σπάσεις και να αποφλοιώσεις το εξωτερικό κάλυμμα. Όταν έχεις πλήρη επαφή, τότε οι εξωτερικοί παράγοντες δεν μπορούν να σε επηρεάσουν. Με άλλα λόγια αυτός είναι ένας δρόμος που οδηγεί στο άλφα ή βήτα σημείο. Είναι μια κατεύθυνση και τίποτα περισσότερο. Αλλά θα πρέπει να έχεις κάποιο μέσον, για να πας. Με τα πόδια, με το αυτοκίνητο ή με κάτι άλλο. Αυτό το μέσον που θα σε οδηγήσει σ' αυτό το Σκοπό είναι "η επαφή" μέσα σου.

Λέγεται ότι κάποτε ο Θεός θέλησε να εκφραστεί και εκφράστηκε σαν μία Δύναμη με τη μορφή του Ήχου και του Φωτός. Αν έρθει κανείς σε επαφή με αυτόν τον Ήχο ή Μουσική των Σφαιρών και το Θείο Φως μπορεί να έρθει σε επαφή με την Πηγή από την οποία εκπορεύονται. Είναι σαν ένα ασανσέρ που δεν έχεις παρά να καθίσεις σ' αυτό, για να σε πάει στους διάφορους ορόφους. Αλλά επειδή υπάρχουν πολλοί όροφοι, θα πρέπει να υπάρχει κάποιος μέσα στο ασανσέρ, για να σε οδηγήσει. Το ασανσέρ θα σε μεταφέρει, αλλά χρειάζεσαι κάποιον, για να σε οδηγήσει στον προορισμό σου. Είναι κάτι παρόμοιο. Με τη μύηση σας δόθηκε μία επαφή με αυτή τη Δύναμη. Αυτή η Δύναμη βρίσκεται πλήρως εκδηλωμένη μέσα σε Κάποιον. Εσείς ονομάστε τον όπως θέλετε. Γίνομαι αντιληπτός;

Έτσι, αρχικά χρειάζεται κάποιος να σας δώσει επαφή με το Θείο Ήχο και το Θείο Φως και συγχρόνως να μπορεί να σας οδηγήσει παραπέρα. Ο Μαουλάνα Ρούμι (*Σημ.: Τέλειος Διδάσκαλος –Σούφι– που έζησε στις αρχές της 2ης χιλιετίας μ.Χ.*) έδινε αυστηρές οδηγίες σ' αυτούς που μπαίνουν στα Εσωτερικά βασίλεια χωρίς την καθοδήγηση ενός Τέλειου Διδασκάλου. «*Χωρίς οδηγό, χωρίς τον Διδάσκαλο*», έλεγε,

«*υπάρχουν πολλές παγίδες και πλάνες που μπορεί να παραπλανήσουν τον αναζητητή*».

Πρέπει να υπάρχει κάποιος που γνωρίζει τις παγίδες, για να σας οδηγεί να τις παρακάμπτετε. Όταν ταξιδεύετε μ' ένα αεροπλάνο, πρέπει να υπάρχει κάποιος έμπειρος πιλότος που να μπορεί να σας μεταφέρει με ασφάλεια μέσα από τις καταιγίδες και τους κεραυνούς. Ακόμα και αν κατά τύχη κινδυνεύετε, θα πρέπει να έχετε κάποια ζώνη ασφαλείας να χρησιμοποιήσετε. Μέσα στις καταιγίδες της ζωής μπορεί κάποτε να πέσετε. Έχετε τη ζώνη ασφαλείας μαζί σας, για να σας συγκρατεί. Αυτή η ζώνη είναι η Εσωτερική επαφή μαζί Του. Είναι η σανίδα σωτηρίας έναντι όλων των κινδύνων αυτού του κόσμου. Η ουσία είναι να συνειδητοποιήσετε ότι αυτή η Διδάσκαλος Δύναμη βρίσκεται μέσα σας. Είναι πάντα μαζί σας. Εσείς, δηλαδή η ψυχή σας, βρίσκεστε μέσα στο ανθρώπινο σώμα και είναι κρίμα που δεν μπορείτε να επικοινωνήσετε και να μιλήσετε μαζί Του. Αν για καλή σας τύχη σας δοθεί αυτή η επαφή, φροντίστε να τη διατηρήσετε. Όσο αφήνετε τις προσκολλήσεις με τον εξωτερικό κόσμο, τόσο θα προοδεύετε Εσωτερικά.

Τώρα μπορεί να ρωτήσει κανείς: «*Ωραία, αν δεν έχουμε ενδιαφέροντα και προσκολλήσεις μ' αυτό τον κόσμο, πώς αυτός ο κόσμος θα προχωρήσει;*» Αυτό είναι σωστό. Όμως με τον καιρό αναπτύσσεται η διάκριση. Οι σχέσεις σας σάς έχουν δοθεί από το δίκαιο χέρι του Θεού, για να διευθετήσετε όλες σας τις δοσοληψίες. Αντιμετωπίστε τις σωστά και στοργικά, γιατί είναι ο Θεός που σας τις έδωσε. Είστε υποχρεωμένοι να τις αντιμετωπίσετε για την αγάπη του Θεού. Αυτός σας τις έδωσε. Υποθέστε ότι με αγαπάτε και εγώ σας λέω «*μείνετε σε αυτόν τον κήπο και φροντίστε τον*». Το κάνετε, επειδή σας το ζήτησα και όχι επειδή έχετε προσκόλληση σ' αυτόν. Έτσι δεν είναι; Είστε μέσα στον κόσμο και συγχρόνως έξω απ' αυτόν. Αυτή η ανθρώπινη γέννηση είναι μία χρυσή ευκαιρία να διευθετήσουμε τις υποχρεώσεις μας κάτω από την καθοδήγηση του Διδασκάλου. Έχετε κάτι να σας στηρίζει. Αν η μητέρα είναι κοντά και έρχεται ένα λιοντάρι, το παιδί τρέχει αμέσως στη μητέρα του. Η μητέρα θα μείνει αμετακίνητη και θα θυσιαστεί για το παιδί της. Πόσο τυχεροί είστε! Σας δόθηκε η Εσωτερική επαφή με αυτή τη Δύναμη και έχετε κάθε φυσική βοήθεια και προστασία, χωρίς να χρειάζεται να την ζητάτε.

Τελικά αυτή είναι η εξήγηση της ερώτησης υποκειμενικού-αντικειμενικού που αναφέρατε. Διαβάστε κάτι, χωνέψτε το και μπείτε βαθιά, πολύ βαθιά μέσα σ' αυτό. Μη διαβάζετε ξεφυλλίζοντας με επιπόλαιες ματιές, απλώς για να διαβάζετε. Και την παραμικρή απορία αν έχετε, πρέπει να τη διευκρινίζετε. Όταν φύγετε από τη ζωή, δεν θα μπορείτε να το κάνετε. Σας δόθηκε να έχετε επαφή με ανθρώπους που καθορίστηκαν από το χέρι του Θεού και αυτό οφείλεται σε προηγούμενες ενέργειές σας. Ένας Άγιος έλεγε ότι αν βρίσκεστε σε μια κόλαση και εκεί μέσα έρθει το γλυκό άρωμα του Θεού ή του Διδασκάλου, η κόλαση γίνεται παράδεισος. Αν είστε στον παράδεισο και δεν έχετε το άρωμα του Θεού μέσα σας, τότε αυτή είναι η κόλαση.

Όταν κάποιος είναι αφοσιωμένος σε κάποια Δύναμη, βλέπει αυτή τη Δύναμη να είναι δίπλα του. Τη βλέπει και έχει αποδείξεις γι' αυτή. Αυτή η Δύναμη ποτέ δε θα σας εγκαταλείψει. Αυτό να το θυμάστε! Μπορεί να Τον εγκαταλείψετε, αλλά Εκείνος δεν θα σας αφήσει να φύγετε. Δεν θα ήταν λοιπόν καλύτερο να υπακούετε στις Εντολές Του; Απλώς παραμένετε μέσα στον προστατευτικό φράκτη που ετοίμασε για σας. Αυτός ο φράκτης είναι: "*Αν Τον αγαπάτε, τηρείτε τις Εντολές Του*". Αν από άγνοια κάποιος τις παραβεί, αυτό συγχωρείται, όχι όμως πάντα.

Ερώτηση: «Στην Αμερική, πολλά Σάτσανγκ έχουν εκατοντάδες δολάρια σε λογαριασμούς και από ότι ξέρω αυτά τα χρήματα, αν και δεν χρειάζεται να χρησιμοποιηθούν για τις ανάγκες του Σάτσανγκ, δεν αξιοποιούνται για τη βοήθεια ανθρώπων που έχουν ανάγκη. Για παράδειγμα στην περιοχή του (...) Σάτσανγκ υπάρχουν μετανάστες, εργάτες που λιμοκτονούν. Διερωτώμαι τι θα συμβουλεύατε σε αυτές τις περιπτώσεις;»

Διδάσκαλος: Η βοήθεια αυτών που δυστυχούν είναι μέσα στα καθήκοντα όλων. Αν σε ένα μέρος υπάρχει κάποιος που βρίσκεται σε ανάγκη και είστε κοντά του, θα πρέπει να τον βοηθήσετε στο μέγιστο βαθμό που μπορείτε. Αν χρειάζεται κάτι περισσότερο, πρέπει να ζητήσετε τη συνδρομή του υπεύθυνου του Σάτσανγκ το οποίο παρακολουθείτε. Αλλά προσέξτε, αν ο καθένας, επειδή υπάρχουν ανάγκες, τρέχει στον υπεύθυνο του Σάτσανγκ και ζητάει χρήματα, επειδή οι

ανάγκες των ανθρώπων δεν τελειώνουν ποτέ, δεν θα υπάρχουν χρήματα για τις ανάγκες για τις οποίες τα χρήματα αυτά μαζεύτηκαν. Δεν μπορούμε να αμφιβάλλουμε για την τιμιότητά των υπευθύνων των Σάτσανγκ. Οι υπεύθυνοι των Σάτσανγκ λογοδοτούν για τα χρήματα που χρησιμοποιούν. Τα χρήματα αυτά μπορεί να χρησιμοποιηθούν για πολλών ειδών ανάγκες. Δεν είναι μόνο για να βοηθηθεί κάποιος που έχει ανάγκη, αλλά και για να διευκολυνθούν Σατσάνγκις που θέλουν να ταξιδέψουν, για να δουν τον Διδάσκαλο. Μια τέτοια ανάγκη δεν την ξέρουν όλοι, γιατί δεν δημοσιοποιείται, αλλά συνήθως τη γνωρίζει ο υπεύθυνος του Σάτσανγκ. Άλλοτε πάλι επισκέπτονται το Σάτσανγκ άτομα που έρχονται από μακριά και πρέπει να φιλοξενηθούν. Αλλά υπάρχουν και άλλες ανάγκες για τις οποίες φροντίζουν οι υπεύθυνοι των Σάτσανγκ. Αν υπάρχει κάποια ανάγκη όλοι θα πρέπει να κάνουν ό,τι καλύτερο μπορούν και σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να ζητηθεί και η βοήθεια του Σάτσανγκ που έχει υποχρέωση να βοηθήσει. Αλλά αν ο καθένας ζητάει από το Σάτσανγκ χρήματα για τον έναν ή τον άλλο λόγο, τότε ο υπεύθυνος έρχεται σε δύσκολη θέση. Καθώς ξέρετε οι υπεύθυνοι στέλνουν κατά διαστήματα λογαριασμό στον εκπρόσωπο κάθε κράτους για ό,τι εισπράττουν και για ό,τι δαπανούν κάθε μήνα και υφίστανται λεπτομερή έλεγχο (*Σημ. Αυτό τα τελευταία χρόνια γίνεται μόνο στην Ινδία*).

Ερώτηση: «Δεν είναι καλύτερα να δώσει κανείς χρήματα σε κάποιον που έχει ανάγκη, αντί να του δώσει κάτι που μπορεί να μην του είναι απαραίτητο;»

Διδάσκαλος: Πολλές φορές δεν ξέρεις τι ακριβώς συμβαίνει. Μπορεί κάποιος να προσποιείται ότι έχει ανάγκη. Βοήθησε με όλες σου τις δυνάμεις κάποιον που πραγματικά έχει ανάγκη και υποφέρει. Αν προσποιείται ότι έχει ανάγκη, τότε τα χρήματα θα πάνε για άλλο σκοπό. Γι' αυτό ο Σοαμίτζι έλεγε στους μαθητές του ό,τι είναι να δώσουν, να το δίνουν στον Διδάσκαλο. Ο Διδάσκαλος δεν χρησιμοποιεί τέτοια χρήματα για προσωπικές Του ανάγκες. Δεν δέχεται ποτέ ούτε χρήματα ούτε οτιδήποτε άλλο για τον εαυτό Του. Γνωρίζει όμως ποιοι έχουν πραγματική ανάγκη και τα χρήματα θα ξοδευτούν μόνο γι' αυτούς και για τις ανάγκες του Σάτσανγκ. Εσείς δίνοντας θα αισθανθείτε χαρά

και ευχαρίστηση, βέβαιοι ότι πραγματικά βοηθάτε τον συνάνθρωπό σας, γιατί Αυτός είναι υπεύθυνος για το πού θα δοθούν τα χρήματά σας και εσείς απαλλάσσεστε από την ευθύνη τού να χρησιμοποιηθούν για κακούς σκοπούς. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι, αν κάποιος υποφέρει, θα τον αφήσετε να υποφέρει. Δώστε βοήθεια, τροφή και χρήματα και ό,τι άλλο μπορείτε, έστω και αν δεν γνωρίζετε αν θα κάνει κακή χρήση των χρημάτων. Αν ένας άνθρωπος είναι εμφανώς δυστυχής και δεν έχει να θρέψει τα παιδιά του και αυτά υποφέρουν, τότε δώστε του και χρήματα.

Τέτοια χρήματα χρησιμοποιήθηκαν για τη δημιουργία του Μάναβ-Κέντρα. Πολλά εκατομμύρια ρουπίες χρησιμοποιήθηκαν για την κατασκευή του και για το καθετί κρατήθηκαν λεπτομερείς λογαριασμοί. Εγώ ζω με τη σύνταξή μου και από αυτή δίνω ό,τι μπορώ στο Σάτσανγκ. Μία φορά που ήμουν στη Δύση, σκίστηκε το πουκάμισό μου και κάποιος ήρθε και με ρώτησε αν ήθελα να μου δώσει ένα πουκάμισο και μάλιστα μου έδειξε μερικά να διαλέξω. Αρνήθηκα και του είπα ότι θα έπρεπε να το αγοράσω χρησιμοποιώντας δικά μου χρήματα. Προσωπικά δίνω τη “δεκάτη” και ακόμα περισσότερα. Σαν “Υιός του ανθρώπου” είμαι υποχρεωμένος να το κάνω. Βλέπετε σαν “Υιός του ανθρώπου” δεν απαλλάσσομαι από τα καθήκοντα των ανθρώπων. Όλοι πρέπει να βοηθούμε το συνάνθρωπό μας.

Αν το να είναι κανείς δυνατός, πλούσιος και χορτασμένος είναι καλό για μας, γιατί να μην είναι καλό και για τους άλλους. Έτσι δεν είναι; Κάντε τους άλλους ευτυχείς και πλούσιους με όλες σας τις δυνάμεις. Να έχετε καλές σκέψεις για όλους. Τα προβλήματα αρχίζουν, όταν διαλέγουμε το καλύτερο για μας. Αυτό δεν είναι σωστό. Αν ο καθένας μάθει να ζει για τους άλλους, θα υπάρξει ευτυχία στον κόσμο. Αυτός που θα θελήσει να κάνει τους άλλους ευτυχισμένους θα γίνει ο ίδιος ευτυχισμένος. Αν δεν αφήσετε ποτέ κανένα να πεθάνει από πείνα, νομίζω ότι και εσείς δεν πρόκειται να πεθάνετε από πείνα. Αν όλοι ζουν με αυτόν τον τρόπο, τότε θα επικρατήσει ευτυχία σε όλο τον κόσμο. Το πρόβλημα αρχίζει, όταν επιζητάμε να ζήσουμε σε βάρος άλλων. Αυτό είναι κακό.

Οι Διδάσκαλοι ορισμένες φορές διδάσκουν με παραβολές και άλλοτε μπαίνουν απευθείας στην ουσία με ομιλίες. Υπάρχει ένας μύθος σχετικά με τον Κύριο Βισνού (*Σημ.: θεοί ή Κύριοι ονομάζονται τα αβατάρ*).

Λέγεται λοιπόν ότι κάποτε κάλεσε σε γεύμα όλους τους ανθρώπους, καλούς και κακούς, τις θεές, τους θεούς και άλλους που δεν ήταν θεοί. Στην αρχή ήρθαν οι θεοί και πήραν θέση και αργότερα όλοι οι άλλοι και στη συνέχεια τους προσφέρθηκε ένα πολύ πλούσιο γεύμα. Πριν αρχίσουν να τρώνε, ο Κύριος Βισνού σηκώθηκε όρθιος και τους είπε: «*Αγαπητοί φίλοι, είμαι ευτυχής που ήρθατε όλοι εδώ, αλλά υπάρχει ένας όρος, για να αρχίσετε να τρώτε. Δεν θα πρέπει να σκύβετε, για να βάλετε την τροφή στο στόμα σας*». Τότε αυτοί που δεν ήταν θεοί του απάντησαν: «*Πώς θα φάμε με τελείως ίσιο το σώμα, μας κοροϊδεύεις;*» Στη συνέχεια σηκώθηκαν και έφυγαν θυμωμένοι. Μόνο οι θεοί έμειναν λέγοντας: «*Για να μας πει κάτι τέτοιο ο Κύριος Βισνού, θα υπάρχει κάποιος ιδιαίτερος λόγος, ίσως θέλει να μας δώσει κάποιο μήνυμα*». Τότε εκείνος τους είπε: «*Να δίνει ο καθένας τροφή στον αμέσως διπλανό του. Έτσι όλοι θα φάτε και κανείς δεν θα φύγει πεινασμένος*».

Μόνο αν μάθετε να ζείτε για τους άλλους, θα έχετε ευτυχία. Συνήθως μαθαίνουμε να ζούμε μόνο για τον εαυτό μας και συχνά σε βάρος των άλλων. Και αυτός είναι ο λόγος που υπάρχουν διχόνοιες και στο σπίτι και στη δουλειά και παντού. Υπάρχει ένα μικρό μυστικό για την ευτυχία όλων. «*Προσπαθείτε να κάνετε τους άλλους ευτυχισμένους*».

Χρησιμοποιούμε έξυπνους τρόπους με σκοπό να αποσπούμε χρήματα από άλλους, χωρίς αυτοί να το καταλαβαίνουν. Αλλά για πόσο καιρό μπορεί κανείς να κοροϊδεύει; Η γάτα κάποτε θα βγει από το τσουβάλι. Αυτά τα πράγματα κάποτε εδώ θα πληρωθούν. Πολλοί κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν και δεν μιλούν, αλλά βλέπουν και πικραίνονται. Με παρακολουθείτε; Γι' αυτό σας λέω να είστε πάντα ειλικρινείς με τον εαυτό σας. Αν είστε ειλικρινείς με τον εαυτό σας, δεν θα προσπαθείτε να εξαπατήσετε το πραγματικό Είναι σας, τον Θεό που είναι μέσα σας και τον Διδάσκαλο που επίσης είναι μέσα σας. Ο καθένας πρέπει να προσπαθεί να ζει για τους άλλους στο βαθμό που μπορεί και τότε όλες οι σκοτούρες θα φύγουν.

Θα σας πω ένα γεγονός που συνέβη την εποχή του Διδασκάλου Αμάρ Ντας (*Σημ. Σούφι και Τέλειος Διδάσκαλος*). Ο Διδάσκαλος έστειλε να φωνάξουν κάποιο μαθητή του που έπλενε ένα παιδί στο ποτάμι. «*Ο Διδάσκαλος*», του είπαν, «*σε γυρεύει*». Ο μαθητής παράτησε το παιδί όπως-όπως και άρχισε να τρέχει να βρει τον Διδάσκαλο. «*Πού πας και αφήνεις το παιδί έκθετο στους κινδύνους του ποταμιού;*», του

είπε αυτός που τον φώναξε. «*Ο Διδάσκαλός μου με φώναξε και τρέχω*», απάντησε ο μαθητής. Τότε ο άλλος μαθητής, όπως ήταν φυσικό, φρόντισε το παιδί. Τέτοια αγάπη πρέπει να υπάρχει μεταξύ των μαθητών. Συνήθως ο ένας βλέπει από δω και ο άλλος από κει και ο καθένας κοιτάζει να ζήσει για λογαριασμό του. Αν λέτε ότι αγαπάτε τον Διδάσκαλο και δεν αγαπάτε τους άλλους, είστε ανειλικρινείς. Αυτές οι αρχές έχουν ξεχαστεί. Ο καθένας θέλει να είναι αφεντικό και για το λόγο αυτό αρχίζουν οι διαμάχες. Το αφεντικό μπορεί να έχει δίκιο αλλά όχι πάντοτε. Έτσι η ταπεινότητα, τα γλυκά λόγια που είναι ποτισμένα με ταπεινότητα είναι η πανάκεια για κάθε κακό. Προσπαθείτε να ζείτε για τους άλλους. Σαν σύνθημα είναι τόσο απλό! Όμως, θέλουμε να μαζεύουμε χρήματα για τον εαυτό μας. Να ξεκλέψουμε, να οικειοποιηθούμε και να σπαταλήσουμε χρήματα. Τότε αρχίζουν τα προβλήματα. Ο κόσμος βλέπει, αλλά μπορεί να μη λέει τίποτα. Νομίζετε ότι αυτό που κάνουμε μέσα στους τέσσερις τοίχους του σπιτιού μας μένει πάντα κρυφό; Ακόμα και οι τοίχοι έχουν αυτιά. Για αυτό, ας γίνει το μεγάλο σύνθημά σας: "Να μην κοροϊδεύετε τον εαυτό σας".

Κάποτε δύο αναζητητές πήγαν σε ένα Διδάσκαλο και του ζήτησαν να τους μυήσει. Εκείνος τους έδωσε από ένα περιστέρι και τους είπε να το σκοτώσουν κάπου που να μην τους βλέπει κανείς. Ο ένας ήταν πολύ έξυπνος και πήγε γρήγορα πίσω από ένα τοίχο και το έπνιξε. Ο άλλος έψαχνε από δω και από κει να βρει ένα κατάλληλο μέρος. Δεν μπορούσε να βρει μέρος που θα μπορούσε να μην τον βλέπει κανείς. Το απόγευμα πήγε πίσω στον Διδάσκαλο και του είπε: «*Διδάσκαλε, δεν μπόρεσα να βρω ένα τόπο που κανένας δεν θα μπορούσε να με δει*». «*Καλά, ποιος σε έβλεπε;*», του είπε ο Διδάσκαλος. «*Να, στην αρχή εγώ έβλεπα το περιστέρι και μετά εκείνο έβλεπε εμένα και δεν μπόρεσα να βρω κανένα μέρος, για να το σκοτώσω*».

Βλέπετε, οι σκοτεινές πράξεις γίνονται στο σκοτάδι. Ο κόσμος είναι βέβαιο, πως όλες αυτές τις παρανοήσεις και τις σφαλερές εκτιμήσεις κάποτε τις αντιλαμβάνεται. Και ακόμα περισσότερο ξεψαχνίζει το καθετί και εξετάζει τον τρόπο που εσείς οι μαθητές ζείτε και βγάζουν συμπεράσματα, ο καθένας από το δικό του επίπεδο αντίληψης. Ορισμένοι μου γράφουν και με ρωτάνε για την συμπεριφορά ορισμένων μυημένων. Εγώ τους απαντώ: «*Δεν είναι όλοι άγιοι. Ο καθένας με τον τρόπο του προσπαθεί να τελειοποιηθεί*». Τι να απαντήσω; Το κύριο

μάθημα είναι να μην εξαπατάτε τον εαυτό σας. Μία λέξη. Δεν ξεψειρίζουμε το καθετί που υποπίπτει στην αντίληψή μας, για να κάνουμε κρίσεις για τους άλλους. Τι σημασία έχουν όλα αυτά; Μην ξεγελάτε τους εαυτούς σας ερευνώντας τι κάνουν οι άλλοι. Εσείς θεωρείτε ότι, όταν οι άλλοι παραπονιούνται για σας, και ο Διδάσκαλός σας παραπονιέται. Αυτές οι κρίσεις είναι αιτίες καθυστέρησης, όσο καιρό η συνειδητότητα δεν έχει ακόμα αναπτυχθεί. Από την άλλη μεριά, πώς μπορείτε να ξεγελάσετε τον Θεό; Μπορείτε να τον κοροϊδέψετε; Αν είστε ειλικρινείς με τον Εαυτό σας, είστε ειλικρινείς και με τον Θεό. Η ειλικρίνεια είναι ένα φάρμακο για όλα τα καθημερινά σφάλματα στο σπίτι μας και σε όλα τα Σάτσανγκ. Οι υπεύθυνοι των Σάτσανγκ πρέπει να είναι πιο ευγενείς, πιο γλυκείς, πιο ταπεινοί. Ο καλός ο λόγος δεν κοστίζει τίποτα.

Αυτά είναι πράγματα που μαθαίνονται με αυτοανάλυση. Τι σημαίνει αυτό; Αν ζείτε μ' αυτόν τον τρόπο, θα εκπέμπετε μια ακτινοβολία. Οι άλλοι θα πεισθούν από τον τρόπο που εσείς ζείτε. Και ακόμα, μην επηρεάζεστε από αυτά που ακούτε από τους άλλους. ***Αν δεν δείτε μόνοι σας και δεν ακούσετε με τα αυτιά σας, μην πιστέψετε.*** Σε αντίθετη περίπτωση, γινόμαστε δικαστές και κρίνουμε υποκειμενικά τον ένα και τον άλλο και τότε είναι που αρχίζουν τα προβλήματα. Υποθέστε ότι κάποιος σας λέει για κάποιον άλλο ότι δεν είναι τίμιος. Κάποιος άλλος λέει ότι ο πρώτος δεν είναι τίμιος. Μην πιστέψεις ότι ο ένας από τους δύο δεν είναι τίμιος. Κοίταξε ο ίδιος. Μπορεί κάποιος να χρησιμοποιεί χρήματα για κάποια τίμια υπόθεση. Απλώς άκουσε τι σου λένε. Όταν και οι δύο πλευρές συμφωνούν, μόνο τότε μπορεί να έχεις τη σωστή προοπτική, για να κρίνεις. Αυτά που σας λέω είναι λεπτομέρειες. Η ουσία είναι να μην ξεγελιέστε με κρίσεις, να είστε ειλικρινείς με τον εαυτό σας και να ζείτε για τους άλλους. Με απλά λόγια, αυτοί που δεν ζουν για τους άλλους δεν διαφέρουν από τα ζώα. Τα ζώα μόνο ζουν για τον εαυτό τους. Πολεμάνε με άλλα ζώα, για να προστατεύσουν τα παιδιά τους και να εξασφαλίσουν τη τροφή τους. Τα σκυλιά τσακώνονται για ένα κόκαλο και σκοτώνουν το ένα το άλλο. Αν και οι άνθρωποι κάνουν το ίδιο, είναι πράγματι άνθρωποι; Αν ακολουθείτε δύο πράγματα: «*Να είστε ειλικρινείς με τον εαυτό σας και να ζείτε για τους άλλους*», δε θα έχετε σκοτούρες. Όλες οι διαφορές θα σβήσουνε. Αν κάποιος προϊστάμενος ακούσει δύο από-

ψεις και ο ίδιος χωρίς να έχει ο ίδιος άμεση αντίληψη των πραγμάτων αποφασίσει, υπάρχει πιθανότητα να δημιουργήσει πρόβλημα.

Σαν πρόεδρος της Παγκόσμιας Ένωσης Εκκλησιών και ερχόμενος σε επαφή με πολλούς επικεφαλής κοινωνικών, πολιτικών και θρησκευτικών ομάδων εδώ στην Ινδία και στο εξωτερικό, συνάντησα πολύ λίγους να είναι ειλικρινείς ως άνθρωποι. Είναι πολιτικάντηδες στη νοοτροπία. Κάποτε ήμουν στην Αυστρία και συνάντησα μία ομάδα Ιταλών να τσακώνεται με μία ομάδα από το Τυρόλο. Ένας πόλεμος ήταν έτοιμος να ξεσπάσει κι ο Κυβερνήτης που συνάντησα μου είπε: «*Είμαι σε δίλημμα για το τι πρέπει να κάνω. Ο τόπος είναι έτοιμος για πόλεμο. Τι πρέπει να κάνω; Δεν μπορώ να αποφασίσω"*. Του είπα: «*Ό,τι είναι καλό, κάνε το αμέσως. Για ό,τι δεν φαίνεται καλό, αργοπόρησέ το. Προσπάθησε να συμβιβάσεις τα πράγματα με καλή θέληση*». Τελικά δεν έγιναν εχθροπραξίες. Αυτός ο Κυβερνήτης αργότερα μου έστειλε με κάποιον ένα γράμμα και μου έγραφε: «*Πότε θα ξανάρθεις, σε χρειαζόμαστε*». Πολύ απλά πράγματα βλέπετε, αλλά στηρίζονται στο ότι πρέπει να είναι κανείς ειλικρινής με τον εαυτό του. Δεν είμαστε ειλικρινείς. Λέμε κάτι, κάνουμε κάτι άλλο, νομίζοντας ότι κανείς δεν μας βλέπει.

Αν έρθετε σε επαφή με αυτή τη Δύναμη μέσα σας αδιάλειπτα, θα γίνετε "πηγή όλων των αρετών". Έχετε διαβάσει το Τζαπ-Τζι; Διαβάζουμε ότι, αν πάμε βαθιά μέσα στην έννοια των λέξεων: "όλες οι αρετές", θα γίνουμε η πηγή όλων των αρετών. Ακριβώς όπως μία σοδειά κόβεται και ο σπόρος αποθηκεύεται. Ο σπόρος μαζεύεται από ένα μεγάλο χωράφι και αποθηκεύεται μέσα σε ένα μικρό χώρο. Σας λέγω λοιπόν ότι πίσω από κάθε λέξη που προφέρει ένας Διδάσκαλος, υπάρχει ένα βιβλίο που τις εξηγεί. Οι διδαχές των Διδασκάλων είναι πάντα σύντομες, απλές και ουσιώδεις. Δεν χρειάζεται να χρησιμοποιούν πομπώδεις λέξεις και να προβαίνουν σε βαρύγδουπες εξαγωγές συμπερασμάτων. Χρησιμοποιούν απλά λόγια. Λένε να είστε ειλικρινείς με τον εαυτό σας και να ζείτε για τους άλλους. Υπάρχει ένα μεγάλο βιβλίο πίσω από αυτές τις λέξεις! Ένα μεγάλο κήρυγμα!

Σε μία επέτειο μου ζήτησαν να δώσω το μήνυμα των Διδασκάλων με λίγες λέξεις. Τους το έδωσα λέγοντας: "Be good, do good, be One" (*Μετ.: Να είστε καλοί –να κάνετε καλό– να γίνετε Ένα*). Λίγες λέξεις. Είστε ήδη «Ένα» ως άνθρωποι, ως ψυχές, ως προσκυνητές του Ύψιστου.

Αυτός ήταν και ο λόγος δημιουργίας του Μάναβ-Κέντρα. Το να υπηρετεί κανείς, είναι να υπηρετεί το καθετί γύρω του. Αυτός είναι και ο απώτερος σκοπός του Ρουχάνι Σάτσανγκ. Νομίζετε ότι δεν είστε ακόμα «Ένα»; Η ενότητα υπάρχει, αλλά εμείς την έχουμε ξεχάσει. Ως άνθρωποι όλοι μας έχουμε γεννηθεί με τα ίδια προνόμια από τον Θεό. Ως ψυχές είμαστε όλοι αδελφοί και αδελφές κάτω από την πατρότητα του Θεού. Σαν προσκυνητές κάποιας μεγάλης Δύναμης που μπορεί να της δώσει κανείς οποιοδήποτε όνομα, είμαστε ήδη «Ένα». Η ενότητα υπάρχει, αλλά την έχουμε ξεχάσει. Η δουλειά του Διδασκάλου είναι να φέρει όλα τα παιδιά του Θεού σε μία θέση, που να καταλαβαίνει το ένα το άλλο και ότι όλα είναι ήδη παιδιά του Ενός. Υπάρχει μία ολόκληρη διδασκαλία πίσω από το να γίνετε "Ένα". Δεν σας λέω κάτι καινούργιο, σας μιλώ με την απλή λογική. Αυτά δε χρειάζονται πολύωρες διαλέξεις, για να τα καταλάβετε. Όταν μπείτε βαθιά μέσα, θα ακούσετε τη Μουσική των Σφαιρών και τότε θα αντιληφθείτε καλύτερα. Γι' αυτό ξεκινήστε και μη σταματήσετε, πριν φθάσετε το σκοπό σας. Ο σκοπός είναι ότι είμαστε ήδη ένα με τον Θεό, μέσα στον Θεό. Είμαστε όλοι αδελφοί και αδελφές κάτω από την Πατρότητα του Θεού. *«Ευλογημένοι οι καθαροί τη καρδία, διότι αυτοί θέλουσι ιδεί τον Θεό»*. *«Ας επικρατήσει ειρήνη στον κόσμο κάτω από το Θέλημά σου, ω Κύριε»*. Όπου υπάρχει αγάπη για τον Θεό, υπάρχει αγάπη για όλη τη Δημιουργία. Αυτό είναι το κριτήριο. Ο κόσμος ρωτάει τι σημαίνει "καθαροί τη καρδία". Όταν δεν γεννιέται άλλη σκέψη από το μυαλό μας, εκτός από σκέψεις για τον Θεό, αυτό είναι καθαρότητα, αυτό είναι αγνότητα. Αν θέλετε να γίνετε αγνοί, χωρίς επιφυλάξεις μη σκέπτεστε παρά μόνο τον Θεό.

Ερώτηση: «Αν στο μέλλον μαζευτούν πολλές χιλιάδες δολάρια, θα είναι καλύτερα να μη δοθούν για βοήθεια αυτών που έχουν ανάγκη;»

Διδάσκαλος: Κατάλαβες τι είπα; Στο Μάναβ-Κέντρα έκτισα νοσοκομεία, δωρεάν σχολεία κλπ. για τους φτωχούς και τους άπορους. Ακόμα γηροκομεία για τους γέροντες. Πώς έγιναν όλα αυτά; Αυτά γίνανε με χρήματα από σας αλλά και από άλλους βέβαια. Εγώ ήμουν μόνο διαχειριστής. Σας εξήγησα λοιπόν ότι, αν έρθει κάποιος σε απευθείας επαφή μαζί σας και πεθαίνει, βοηθήστε τον και θυσιαστείτε για

αυτόν. Προσπαθείτε να ζείτε για τους άλλους. Αυτό πρέπει να γίνεται.

Εδώ δεν υπάρχουν συνδρομές και υποχρεώσεις. Πολλές φορές, από ορισμένους που έχουν λίγα χρήματα και μεγάλες οικογενειακές υποχρεώσεις, αρνούμαι να δεχθώ χρήματα φιλανθρωπίας. Έτσι αν όλοι ακολουθούσαν αυτές τις αρχές, θα κυριαρχούσε η ειρήνη. Υπάρχουν τόσο πολλές ιστορίες στη ζωή μεγάλων ανδρών! Ένας άνδρας μάζευε χρήματα, για να πάει προσκύνημα στη Μέκκα. Την προηγούμενη που θα έφευγε άκουσε ότι εκεί κοντά κάτι άνθρωποι ήταν ετοιμοθάνατοι, γιατί είχαν πολλές μέρες να φάνε. Τους έδωσε όλα του τα χρήματα και δεν έφυγε για τη Μέκκα. Πάμε σε μέρη προσκυνήματος που βρίσκεται ο Θεός ή που διέμενε κάποιος Θεάνθρωπος. Αν υπηρετείς τον Θεό που είναι μέσα σε κάθε άνθρωπο που πιθανώς πεθαίνει από την πείνα, δεν είναι αυτό ένα προσκύνημα; Είπε λοιπόν ο Θεός στον άνδρα της ιστορίας: «*Είσαι ο πρώτος άνθρωπος που το προσκύνημά του έγινε δεκτό*». Αν τα σκυλιά που είναι δίπλα σου ουρλιάζουν... μπορεί να μη γνωρίζουν, αλλά ο Θεός είναι μέσα τους. Δεν είναι;

Έτσι, καθώς είναι απαραίτητο να ζει κανείς σε κοινωνία, όταν δεις κάποιον πραγματικά να έχει ανάγκη, θυσίασε το συμφέρον σου. Δεν θα κάνεις κάτι, για να ευχαριστήσεις κάποιους άλλους, αλλά για να ευχαριστήσεις τον ίδιο σου τον εαυτό και αυτό είναι που εννοώ, όταν λέγω να είστε ειλικρινείς με τον ίδιο τον Εαυτό σας. Ακολουθείτε τα αυτά. Θα δείτε ότι δεν είναι βαθιά ριζωμένα μέσα σας, μέχρι τη στιγμή που θα έρθετε σε συνεχή επαφή με αυτή τη Δύναμη. Μπορεί να Τον εγκαταλείψετε, αλλά αυτή η Δύναμη δεν θα σας εγκαταλείψει ποτέ. Ο Διδάσκαλος είναι μέσα σου. Μπορεί να συναντήσεις αντιξοότητες, αλλά μέσα σου είναι πάντοτε ο Ήχος που σου λέει: «*Είμαι πάντα μαζί σου*". Μπήκαμε στη Χρυσή Λεωφόρο, αλλά εναπόκειται σε μας να παραμείνουμε και να εξελιχθούμε! Ο άνθρωπος πρέπει να δουλεύει για το καθετί. Ένας δυνατός άνθρωπος διασκεδάζει τη δύναμή του και ένας πιο αδύνατος διερωτάται πού τη βρήκε. Δεν την απόκτησε μόνος του σε μία μέρα. Είναι η Χάρη. Προσπαθήστε και όλα αυτά σας περιμένουν.

Ο Γκουρού Νάνακ έλεγε: «*Γιατί θα πρέπει να διδάξουμε τους άλλους να γνωρίσουν ποιος είναι ο Ζωντανός Θεός; Αν ο Διδάσκαλος είναι ο Λόγος που έγινε σάρκα και ο Λόγος μέσα Τους ακτινοβολεί, η διδασκαλία Τους προς εμάς δεν είναι απαραίτητη*». Όσο πιο πολύ

έρχεσαι σε επαφή μ' αυτήν την φυσική μορφή Εσωτερικά, τόσο το καθετί θα αυτοαποκαλύπτεται. Δεν μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε πόσο τυχεροί είμαστε που μπήκαμε στο Δρόμο, που έχουμε αληθινή επαφή με Αυτόν! Προχωρήστε λοιπόν και ο Θεός θα σας βοηθήσει. Δεν υπάρχει τίποτα για να φοβάστε, τίποτα ικανό να σας απογοητεύσει. Θα πάρετε όλοι κάτι. Ο Θεός θα σας βοηθάει.

Ερώτηση: «Είμαι πεπεισμένος ότι το καλύτερο που έχει να κάνει κανείς στη ζωή, είναι να αναπτύξει δεκτικότητα προς τον Διδάσκαλο και το Λόγο. Στο Λόγο Εσωτερικά και τον Διδάσκαλο στο Φυσικό Επίπεδο εξωτερικά. Αλλά υπάρχουν τόσο πολλές εντυπώσεις που στριφογυρίζουν μέσα στο μυαλό μου και με εμποδίζουν. Με αποσυντονίζουν, έστω και αν είμαι πεπεισμένος νοητικά γι' αυτό που πρέπει να κάνω».

Διδάσκαλος: Ήταν κάποιος νέος με το όνομα Majnu, που ήταν ξετρελαμένος με μια πριγκίπισσα, τη Laila. Μία μέρα ξεκίνησε από το σπίτι του, για να την συναντήσει ιππεύοντας μία θηλυκή καμήλα. Η καμήλα όμως φεύγοντας άφησε πίσω της ένα παιδάκι της. Ο Majnu ίππευε την καμήλα, αλλά απορροφημένος από τις σκέψεις του στη Laila άφησε τα ηνία χαλαρά και η καμήλα βρήκε ευκαιρία να γυρίσει κοντά στο παιδί της. Όταν ο Majnu κατάλαβε ότι γύριζαν πίσω, ξανατράβηξε τα ηνία και οδήγησε την καμήλα στο δρόμο προς τη Laila, αλλά πάλι ξεχνιόταν με τις σκέψεις του και πάλι η καμήλα γύριζε πίσω. Λένε ότι χρειάστηκε έξι μήνες, για να συναντήσει την αγαπημένη του. Γιατί; Η απάντηση είναι ίδια με αυτή για τη δική σου ερώτηση: «*Χαλάρωσε τα ηνία*».

Η φυσική προσπάθεια γίνεται φύση. Αυτό το γνωμικό, αν και όλοι το γνωρίζουμε στη θεωρία, στην πράξη δεν το εφαρμόζουμε. Όλοι γνωρίζουμε στη θεωρία ότι δεν είμαστε το σώμα, αλλά μόνο με την καθημερινή άσκηση μπορούμε να υπερβούμε τη σωματική μας συνειδητότητα και να βιώσουμε, στην πράξη, ότι δεν είμαστε ένα σώμα αλλά μία ψυχή. Έτσι θα χρειαστείτε έξι μήνες ή έξι χρόνια, για να φθάσετε αυτό το σκοπό. Με αντιλαμβάνεστε; Αυτή είναι η φύση του ανθρώπου. Αν κάνετε κάτι και το επαναλαμβάνετε καθημερινά για μερικούς μήνες, για παράδειγμα αν πηγαίνετε καθημερινά κάπου από

ένα ορισμένο δρόμο για πέντε-έξι μήνες, αν κάποτε θελήσετε να πάτε από άλλο δρόμο, θα δείτε τα πόδια σας να σας οδηγούν προς την κατεύθυνση του δρόμου που είχατε συνηθίσει να πηγαίνετε. Αυτό οφείλεται στη συνήθεια.

Ερώτηση: «Θα πρέπει λοιπόν να ζούμε μέχρι αυτές οι εντυπώσεις να αποσβεστούν; Με το διαλογισμό και τον τρόπο διαβίωσής μας θα πρέπει να τις εξαφανίσουμε;»

Διδάσκαλος: Ναι. Τι είναι αυτό που γνωρίζοντάς το δεν μένει τίποτα άλλο να γνωρίσουμε; Τι είναι αυτό που, όταν το γευθεί κανείς, δεν μένει τίποτε άλλο να γευθεί; Ποια είναι αυτή η ευτυχία που γνωρίζοντάς την, δεν υπάρχει άλλη ευτυχία να συγκριθεί με αυτή; Όλα αυτά είναι μέσα σας. Πόσο σημασία έχει να διαλογίζεστε! Στο σχολείο πηγαίνει κανείς πέντε-έξι ώρες και μετά επακολουθεί μελέτη για δύο-τρεις ώρες. Οκτώ ώρες την ημέρα δουλειάς για ένα χρόνο σας ανεβάζει ένα σκαλί. Ένα μέρος του έργου που θέλετε να επιτελέσετε στη ζωή. Πόσο χρόνο όμως διαθέτετε τώρα για διαλογισμό; Ευτυχώς βρίσκεστε εδώ και διαθέτετε τέσσερις-πέντε ώρες. Αλλά ακόμα και τώρα ο χρόνος αυτός δεν είναι αποδοτικός. Το φυσικό σας σώμα κάθετε σε διαλογισμό, αλλά για τον πραγματικό διαλογισμό μετράει ο χρόνος που η προσοχή δεν είναι χαλαρή, που δεν είναι σβησμένη, αλλά είναι συγκεντρωμένη στο συγκεκριμένο σημείο, στον Τρίτο Οφθαλμό.

Από τότε που γεννιόμαστε είμαστε προσκολλημένοι στο σώμα. Εργαζόμαστε στο φυσικό επίπεδο και δεν σκεπτόμαστε ότι δεν είμαστε το σώμα. Ακόμα και τώρα που δεχόμαστε ότι δεν είμαστε το σώμα, εξακολουθούμε να εργαζόμαστε στο επίπεδο του σώματος. Γι' αυτό απλώς να θυμάστε αυτή την ιστορία της καμήλας, τον Majnu και την καμήλα που είχαν σταθερά την προσοχή τους στο αντικείμενο της λατρείας τους. Η συνήθεια γίνεται φύση και αυτό είναι κάτι που θα πρέπει να αξιοποιήσουμε.

Ερώτηση: «Αν κάποιος θέλει με κάποιο τρόπο να μας βλάψει ή λέει ψέματα για μας, θα πρέπει να τον αγνοήσουμε ή να αμυνθούμε;»

Διδάσκαλος: Θα πρέπει να πάρουμε αμυντικά μέτρα, αλλά να μη του κρατήσουμε κακία. Να μη χρησιμοποιήσουμε βία, ούτε να έχουμε αρνητικές σκέψεις γι' αυτόν. Υπάρχουν δύο τρόποι δράσης. Αν κάποιος σε ενοχλεί, μπορείς ιδιαιτέρως, φιλικά και με γλυκύτητα να του ζητήσεις να αλλάξει συμπεριφορά. Ο άλλος είναι να χρησιμοποιήσεις και συ παρεμφερείς λόγους και πράξεις και σαν χολερικός ποντικός, όπου βρίσκεσαι να τον κακολογείς στους ανθρώπους και να τον μειώνεις στα μάτια τους. Αυτό δεν είναι το σωστό. Αν αυτός σφάλει, θα πρέπει κάποτε να πληρώσει για τη συμπεριφορά του. Ο καθένας πληρώνει γι' αυτά που κάνει. Μπορείς να του κάνεις κάποια νύξη γι' αυτό. Τελικά αν δεν συμμορφωθεί, άσε τον ήσυχο. Καμία άλλη ενέργεια δεν πρόκειται να σε ωφελήσει. Το παιδί είναι παιδί, πάρε τον σαν παιδί. Αν ένα παιδί πασαλειφτεί με ακαθαρσίες η μητέρα του θα το καθαρίσει, δεν θα το σκοτώσει. Ο άνθρωπος είναι μία ψυχή της ίδιας ουσίας με τον Θεό που περιορίζεται από το νου και τα αισθητήρια όργανα του σώματος που αυτή εμψυχώνει. Δες το και απ' αυτήν την άποψη και αν χρειάζεται ζήτησε συγνώμη από αυτόν που σε εχθρεύεται, αν νομίζει ότι εσύ έχεις σφάλει. Μη κάνεις κακές σκέψεις γι' αυτόν. Τα κύματα των σκέψεων έχουν μεγάλη δύναμη. Ο τρόπος που σκέπτεστε έχει επίδραση επάνω σας. Όπως σκέπτεστε, έτσι γίνεστε. Αν σκέπτεστε αρνητικά για τους άλλους, σίγουρα θα εισπράξετε αυτή την αρνητικότητα. Λένε ότι όταν οι ιεραπόστολοι πρωτοπήγαν στην Ιαπωνία, δίδασκαν τους ανθρώπους να μην χτυπούν τις γυναίκες τους. Μετά από λίγο, αυτοί που πήραν την κατήχηση διερωτήθηκαν «*εμείς χτυπάμε τις γυναίκες μας;*» και από τότε άρχισαν να τις χτυπούν.

Οι σκέψεις έχουν μεγάλη δύναμη. Υπάρχει μία ιστορία του μεγάλου Αυτοκράτορα των Ινδιών Άκμπαρ. Ο Άκμπαρ είχε για υπουργό έναν πνευματικό άνθρωπο, τον Μπίρμπαλ, που τον συμβούλευε να μην κάνει αρνητικές σκέψεις για κανένα γιατί τα κύματα των σκέψεων έχουν δύναμη και επιστρέφουν σ' αυτόν που τα εκπέμπει. Μην σκέπτεσαι το κακό κανενός και απεναντίας να σκέπτεσαι ειρήνη, χαρά και ευτυχία για τους άλλους, τον συμβούλευε. Μία μέρα που ήταν στο δρόμο, ο Άκμπαρ είπε στον Μπίρμπαλ ότι αισθανόταν εξαντλημένος. Εκείνος του έδειξε έναν καβαλάρη που ερχόταν από μακριά και βρισκόταν σε απόσταση δύο φέρλον (*400 μέτρα*) και του είπε να σκεφθεί κάτι για τον καβαλάρη και όταν αυτός θα πλησίαζε, να τον ρωτήσει τι σκέψεις θα

έκανε για εκείνον (*τον Άκμπαρ*) μόλις ο ιππέας θα τον πρωτοαντίκριζε. Έτσι και έγινε. Ο αυτοκράτορας σκέφθηκε «*θα τον βασανίσω και στο τέλος θα τον σκοτώσω*». Όταν ο καβαλάρης πλησίασε, ο Άκμπαρ του είπε: «*Φίλε μου μη φοβηθείς και πες μου ειλικρινά μόλις με πρωτοείδες τι σκέφθηκες για μένα;*» Ο καβαλάρης διστακτικά του απάντησε: «*Σκέφθηκα να σε χτυπήσω με το μαστίγιο και αν μπορούσα να σου σπάσω το κεφάλι*».

Λοιπόν μη σπαταλάτε τη ζωή και τη δύναμή σας σκεπτόμενοι αρνητικά. Να σκέπτεστε θετικά. Αν σκέπτεστε το καλό των άλλων θα έχετε και σεις καλό. Αυτό είναι και το μυστικό των Αγίων. Ακόμα και για αυτούς που επιδίωκαν να τους θανατώσουν δεν επιθυμούσαν το κακό τους.

Κάποτε όταν ήμουν κοντά στον Διδάσκαλό μου στη Μπεάς, ορισμένα άτομα από το χωριό στο οποίο τότε ζούσα που είχαν μεγάλη πολιτική ισχύ, ζήτησαν από τους φανατικούς ιερείς του ναού να με αφορίσουν. Για να βρουν κάποια αιτία, μου ζήτησαν να δώσω μία ομιλία στο ναό. Δεν μπόρεσαν να βρουν τίποτα εναντίον μου, παρόλα αυτά αυθαίρετα πήραν τελικά την απόφαση να με αφορίσουν. Ήταν πέντε άτομα που πρωτοστατούσαν στις εναντίον μου ενέργειες. Έβαλαν και κλήρο μάλιστα και για το ποιος θα με σκότωνε και είχαν καθορίσει και τη συγκεκριμένη νύχτα του 1924. Εγώ γνώριζα το σχέδιό τους αλλά δεν είπα σε κανένα τίποτα. Ήρθε το βράδυ αλλά ο υποψήφιος δολοφόνος μου δεν τόλμησε να με σκοτώσει. Πέρασε ένας χρόνος από τότε και συναντήθηκα με αυτό το άτομο σε ένα δρόμο στη Λαχώρη. Τον προσκάλεσα να φάμε μαζί, γίναμε φίλοι και μου εκμυστηρεύτηκε το σχέδιο που είχαν καταστρώσει οι πέντε εναντίον μου. Γι' αυτό σας λέω ότι οι σκέψεις έχουν σημασία. Εάν ελέγχεις τις σκέψεις σου μπορείς να ελέγξεις το καθετί. Λέγεται ότι ο Θεός με μία του «σκέψη» έκανε όλη τη Δημιουργία. Ο άνθρωπος είναι παιδί του Θεού, γι' αυτό και η σκέψη του παιδιού του Θεού έχει δύναμη.

Ερώτηση: «Είναι ο νους ικανός να γνωρίζει τι είναι σύμφωνο με το Θείο Θέλημα;»

Διδάσκαλος: Ο νους όχι. Πως λειτουργεί ο νους; Στην Ανατολή θεωρούν ότι ο νους δεν είναι συνειδητός και ότι είναι απλώς ένα ερ-

γαλείο ή μέσον επικοινωνίας της ψυχής με το περιβάλλον στο οποίο αυτή βρίσκεται. Στη Δύση θεωρούν ότι ο νους έχει δική του συνειδητότητα. Υπάρχει μία κολοσσιαία διαφορά. Στην πραγματικότητα ο νους παίρνει την συνειδητότητά του από τη ψυχή. Είναι η ψυχή που αναγνωρίζει τον Θεό και όχι ο νους. Όταν αποσύρουμε την προσοχή μας από το περιβάλλον μας και οι αισθήσεις παραμείνουν αδρανείς, ο νους αποσύρεται και ακινητοποιείται στη βάση του στον Τρίτο Οφθαλμό και η διάνοια (*Budhi*) σταματάει να λειτουργεί. Είναι η ψυχή που αναγνωρίζει τον Θεό και όχι ο νους. Το πνεύμα γνωρίζει το πνεύμα. Ο νους είναι ύλη. Είναι η ουσία της Αρνητικής Δύναμης. Η ψυχή μόνο μπορεί να γνωρίσει τον Θεό. Γι αυτό λένε, γνώρισε τον πραγματικό εαυτό σου. «*Γνώθι σε αυτόν*». Όλοι οι Διδάσκαλοι έχουν πει «*Δεν είστε ο νους αλλά έχετε πάρει ένα νου*». Μας λένε ότι «*Είμαστε μία ψυχή*» που της έχει δοθεί ένα σώμα με αισθητήρια όργανα και ένας νους με ανεπτυγμένη διάνοια. Εμείς είμαστε ψυχές, είμαστε μονάδες με επίγνωση, μονάδες συνειδητότητας, σταγόνες από τον Ωκεανό της Συνειδητότητας. Γι αυτό μόνο η ψυχή, εμείς δηλαδή, μπορούμε να γνωρίσουμε τον Θεό. Ο Θεός δεν μπορεί να γίνει καταληπτός από το νου. Ο νους είναι φτιαγμένος από ύλη. Νοητική ύλη. Ο άνθρωπος είναι η ψυχή του.

Ερώτηση: «Γιατί το να έρχομαι εδώ δυσαρεστεί πάρα πολύ τους γονείς μου;»

Διδάσκαλος: Γιατί δεν έχεις αφοσίωση στους γονείς σου και ακόμα διότι πιθανώς έχεις δημιουργήσει την εντύπωση ότι δεν ακολουθείς απόλυτα το θρήσκευμά σου. Αν τους έδινες να καταλάβουν ότι τα διδάγματα των Διδασκάλων αποτελούν τη βάση της Χριστιανοσύνης, δεν θα ανησυχούσαν. Σε αγαπάνε και φοβούνται μην πάθεις κακό. Όμως πρώτα είσαι άνθρωπος και μετά Χριστιανός και γι' αυτό το πρώτο σου καθήκον είναι απέναντι στον εαυτό σου. Φρόντισε λοιπόν πρώτα τον εαυτό σου, μετά αυτούς που σε μεγάλωσαν και μετά αυτούς που έρχονται σε επαφή μαζί σου σαν αποτέλεσμα καρμικών αντιδράσεων του παρελθόντος.

Ερώτηση: «Και τι να κάνω σε περίπτωση που οι γονείς μου πληγώ-

νονται, επειδή με βλέπουν να είμαι σταθερός στο Μονοπάτι;»

Διδάσκαλος: Αυτό σημαίνει ότι θέλουν περισσότερο από την αγάπη σου. Γι' αυτό δώσε τους περισσότερη αγάπη.

Ερώτηση: «Διδάσκαλε μας έχετε πει να είμαστε έτοιμοι να πληρώσουμε για κάθε μας παράβαση όσον αφορά τη διατροφή και γενικά κάθε παράβαση των φυσικών νόμων. Μπορείτε αυτό να μας το αναλύσετε;»

Διδάσκαλος: Κάποτε ο Προφήτης Μωάμεθ ζήτησε από ένα οπαδό του γιατρό να παραμείνει κοντά του και να φροντίζει αυτούς που τυχόν θα αρρώσταιναν. Ο γιατρός έμεινε κοντά του έξι μήνες, αλλά παρατήρησε ότι κανένας δεν αρρώστησε για να ζητήσει τη βοήθειά του. Τότε πήγε στον Προφήτη και του είπε «*Φαίνεται εδώ δεν αρρωσταίνει ποτέ κανένας, μήπως θα ήταν καλύτερα να φύγω;*» Τότε ο Μωάμεθ του απάντησε: «*Είναι επειδή τους έδωσα εντολή να τρώνε μία μπουκιά λιγότερη απ' αυτό που έχουν όρεξη να φάνε. Να αφήνουν το φαγητό τους, ενώ είναι ακόμα πεινασμένοι και να ασκούνται. Αυτό κάνουν γι' αυτό δεν έχουν ανάγκη από κανένα γιατρό*».

Αυτή είναι η καλύτερη συνταγή που μπορεί να σας δοθεί. Τρώτε μια μπουκιά λιγότερο από αυτό που έχετε όρεξη να φάτε. Αφήνετε το τραπέζι, πάντα λίγο πεινασμένοι. Συνήθως τρώμε μέχρι να γεμίσει το στομάχι μας. Αν το στομάχι είναι γεμάτο, η πέψη δεν γίνετε σωστά και αυτό είναι η απαρχή, να αρρωσταίνετε και να τρέχετε στους γιατρούς. Υπήρχε ένας γιατρός στο Παρίσι που πολλοί νέοι γιατροί πήγαιναν να μαθητεύσουν κοντά του. Συνήθιζε να τους λέει «*Όσο υπάρχουν τρεις δωρεάν γιατροί μέσα στη φύση, εμείς δεν χρειαζόμαστε. Άφθονος ήλιος, δροσερός αέρας και καθαρό νερό*».

Ο Διδάσκαλος Σοάμι Σιβ Νταγιάλ Σιγκ έλεγε: «*Αυτοί που θέλουν να κάνουν διαλογισμό πρέπει να τρώνε μία φορά την ημέρα. Όσο πιο άδειο είναι το στομάχι, τόσο καλύτερα μπορεί να συγκεντρωθεί κανείς για το διαλογισμό*". Δεν σας συμβουλεύω να κάνετε το ίδιο, απλώς σας λέω τι κάνουν ορισμένοι ειδήμονες στο διαλογισμό. Τρώνε λιγότερο από όσο είναι δυνατό να χωνέψουν. Και ο Χαβίζ επίσης έλεγε: «*Μπορεί να νηστεύετε για χρόνια. Νομίζετε ότι αυτό μπορεί να σας*

δώσει πνευματικότητα; Δεν χρειάζεται να νηστεύετε. Μία-δύο μέρες νηστεία είναι καλή, γιατί καθαρίζει το έντερο. Αυτό είναι κάτι άλλο, είναι ένας κανόνας υγιεινής. Απλώς τρώτε και σταματάτε πριν χορτάσετε».

Ερώτηση: «Διδάσκαλε, αν ακολουθώ με συνέπεια τις οδηγίες σου, πόσο καιρό θα μου πάρει για να σε συναντήσω Εσωτερικά;»

Διδάσκαλος: Δεν υπάρχει κάποιος συγκεκριμένος χρόνος γι' αυτό. Όσο πιο συνεπής είσαι, τόσο γρηγορότερα θα έχεις αποτέλεσμα. Ορισμένοι έρχονται με κάποιες καρμικές ευκολίες από το παρελθόν, ακολουθούν με συνέπεια και έχουν γρήγορα αποτελέσματα. Άλλοι αρχίζουν τις προσπάθειές τους τώρα και με κάποια προσπάθεια έχουν και αυτοί αποτελέσματα. Σημασία έχει να είναι κανείς τακτικός στις πνευματικές του ασκήσεις. Αν και οι δύο κάνουν την ίδια προσπάθεια, ο πρώτος θα έχει γρηγορότερα αποτελέσματα. Αν ο δεύτερος είναι πιο τακτικός στις ασκήσεις του, μπορεί να ξεπεράσει τον πρώτο. Παρακολουθείτε αυτά που σας λέω; Η τακτικότητα και ο χρόνος που αφιερώνει κανείς έχουν καταλυτική σημασία. Μπορεί να φθάσει κανείς τον τελικό σκοπό σ' αυτήν του την ενσάρκωση και στη μία και στην άλλη περίπτωση.

Ερώτηση: «Διδάσκαλε, είναι δυνατόν κάποιος στο διαλογισμό του να ακούει μόνο τη φωνή του Διδασκάλου του Εσωτερικά, αλλά να μην τον βλέπει;»

Διδάσκαλος: Πρόσεξε, όταν ακούσεις κάποιον να σου μιλάει, ζήτησέ του να εμφανιστεί μπροστά σου, αν παρουσιαστεί μπροστά σου, επανέλαβε τα «Πέντε Φορτισμένα Ονόματα». Αν είναι μία μορφή από τους ανώτερους πνευματικούς κόσμους, θα σταθεί, αλλιώς θα εξαφανιστεί. Έχε υπόψη σου ότι η Αρνητική Δύναμη δεν μπορεί να παραμείνει μπροστά σου, αν επαναλαμβάνεις τα «Πέντε Ονόματα». Πολλές φορές η Αρνητική Δύναμη μιμείται τη φωνή του Διδασκάλου και ο διαλογιζόμενος μπορεί να παραπλανηθεί. Πολλοί πλανήθηκαν μ' αυτόν τον τρόπο γιατί ακούγοντας μία φωνή που νόμιζαν ότι ήταν του Διδασκάλου τους, πίστεψαν ότι ήταν αυτός που τους μιλούσε και

τελικά απομακρύνθηκαν από το σκοπό τους.

Ερώτηση: «Είναι απαραίτητο να κάνω κάθε μέρα διαλογισμό;»

Διδάσκαλος: Όταν σας λέω να κάνετε κάθε μέρα διαλογισμό, γιατί δεν με ακούτε; Αν πραγματικά με αγαπάτε, τότε ζείτε σύμφωνα με αυτά που σας λέω. Μην αφήνετε το νου σας να είναι άδειος. Ο κενός νους είναι το σπίτι του διαβόλου. Ξεχάστε το παρελθόν, ξεχάστε το μέλλον και ζείτε την "*παρούσα στιγμή*", το τώρα, μην αφήσετε να το ζείτε σαν παρελθόν. Αν με καταλαβαίνετε, γιατί δεν ζείτε σύμφωνα με αυτά που σας λέω; Προσπαθείτε να ζείτε έτσι (*κάνοντας κάθε μέρα διαλογισμό*). Μέσα σε λίγο χρόνο θα έχετε αποτελέσματα.

Ερώτηση: «Διδάσκαλε, βλέπω φως Εσωτερικά κάθε φορά που κάθομαι σε διαλογισμό, αλλά τώρα είναι λιγότερο λαμπερό από ότι ήταν πριν. Έχω δυσκολία με το νου μου, στο να ελέγχω το νου μου. Προσπαθώ να διατηρώ ενθύμηση...»

Διδάσκαλος: Όχι, όχι, όχι δεν είσαι εσύ που μπορείς να ελέγξεις το νου σου. Είναι αυτή η Δύναμη μέσα σου, που σου δόθηκε (*από τον Διδάσκαλο, με τη μύησή σου*). Όσο περισσότερο έρχεσαι σε επαφή μαζί Της, τόσο ο νους μπορεί να μπαίνει κάτω από έλεγχο. Μόνο η Θεϊκή Δύναμη μπορεί να τον ελέγξει και η επαφή με αυτή τη Θεϊκή Δύναμη, με τη μορφή του Θείου Φωτός και της Μουσικής των Σφαιρών, είναι που σου δόθηκε κατά τη μύησή σου. Όσο περισσότερο έρχεσαι σε επαφή με αυτή τη Δύναμη (*με τον διαλογισμό*) τόσο περισσότερο ακινητοποιείται ο νους. ***Όταν η Μουσική των Σφαιρών θα αρχίσει να ακούγεται συνέχεια χωρίς να κλείνεις τα αυτιά σου, μόνον τότε ο νους σου θα βρίσκεται κάτω από τον έλεγχό σου.*** Ακούς τον Ήχο κάθε φορά χωρίς να κλείνεις τα αυτιά σου; Ναι; Αυτό σημαίνει ότι η διαδικασία βρίσκεται σε εξέλιξη και ότι θα αρχίσεις να τον ακούς συνέχεια. Αυτό θα σου προκαλέσει ένα είδος "αποτοξίνωσης" που θα σου δώσει τη δυνατότητα να έχεις το νου σου κάτω από τον έλεγχό σου.

Ερώτηση: «Διδάσκαλε, πολλές φορές ο διαλογισμός μου το πρωί

δεν είναι τόσο αποδοτικός όσο το βράδυ και άλλοτε πάλι συμβαίνει το αντίθετο".

Διδάσκαλος: Σε κάθε στιγμή της ζωής σου, οι σκέψεις που περνούν από το νου σου σε επηρεάζουν. Έλεγχε το νου σου. Κράτα τον πάντοτε απασχολημένο. Στην εργασία σου να είσαι απόλυτα συγκεντρωμένος σε αυτή. Η εργασία είναι λατρεία. Όταν τρως, να είσαι συγκεντρωμένος σε αυτό που τρως. Να σκέπτεσαι ότι ο Θεός σου έδωσε τη δυνατότητα να έχεις αυτό το πιάτο φαγητό. Όταν είσαι καλά στην υγεία σου να ευχαριστείς τον Θεό για αυτό. Κάθε στιγμή της ημέρας να Τον σκέπτεσαι με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Η λήθη έχει σαν αποτέλεσμα το πισωγύρισμα.

Ερώτηση: «Διδάσκαλε, ένα πράγμα που δεν καταλαβαίνω είναι... αντιλαμβάνομαι την παρουσία του Διδασκάλου στο λεωφορείο και σε μέρη άσχετα και... όχι κατά τη διάρκεια του διαλογισμού μου».

Διδάσκαλος: Όταν βρίσκεσαι στο λεωφορείο ή όπου αλλού παρατηρείς την Δύναμη να εκδηλώνεται γύρω σου. Όμως κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, κάθεσαι αποκομμένος από τον εξωτερικό κόσμο και η προσοχή σου κατευθύνεται προς το Λόγο, γι' αυτό δεν επηρεάζεσαι από το περιβάλλον. Όπως όταν είσαι σε ένα χώρο με κλιματισμό, δεν επηρεάζεσαι από την θερμότητα του εξωτερικού περιβάλλοντος.

Ερώτηση: «Διδάσκαλε, πότε θα έρθετε στη Νέα Υόρκη, οι μαθητές σας με αγωνία σας περιμένουν;»

Διδάσκαλος: Με αγωνία με περιμένουν και εγώ με περισσότερη αγωνία περιμένω να τους ιδώ. Όταν ευδοκήσει ο Θεός θα πάω. Ο άνθρωπος είναι μία μαριονέτα στα χέρια του Θεού. Ο άνθρωπος προγραμματίζει και ο Θεός ευδοκεί (*Man proposes – God disposes*).

Ερώτηση: «Διδάσκαλε πώς μπορούμε να εξηγήσουμε την αγάπη μας για σένα;» *(πάντα υπόψη ότι Διδάσκαλος δεν είναι μόνο το σώμα αλλά ο ενσαρκωμένος Λόγος, γι' αυτό και η απάντηση αναφέρεται και στη φυσική και στη Θεϊκή φύση του Διδασκάλου)*.

Διδάσκαλος: Έχετε αναπτύξει αγάπη για κανένα αδελφό ή για κάποιο άλλο πρόσωπο;

***Μαθητής:* «Για εσένα».**

Διδάσκαλος: Όχι, όχι, αυτό έρχεται αργότερα. Μιλώ για τις γήινές σας σχέσεις. Πώς αυτή η γήινη αγάπη αναπτύσσεται; Με τη γλυκιά ενθύμηση του προσώπου και με το να βρίσκεστε σε διαρκή επαφή μαζί του. Όπου υπάρχει αγάπη, υπάρχει και διαρκής γλυκιά ενθύμηση του προσώπου που αγαπάτε. Έτσι αναπτύσσεται η αγάπη.

Ο ίδιος κανόνας ισχύει και στη συγκεκριμένη περίπτωση και αυτός είναι ο ένας τρόπος (*που αφορά τον Διδάσκαλο ως άνθρωπο*). Όμως ο πλέον αποτελεσματικός τρόπος είναι να έρθεις σε επαφή μαζί Του και να απολαύσεις την παρουσία Του (*αφορά τη Θεϊκή του φύση ως Λόγο*).

Αν διασκεδάσεις με κάποιον, θα έχεις τη γλυκιά του ανάμνηση. Αν φτιάξει κάποιος για σένα ένα ειδικό γλύκισμα με φρούτα, όταν τύχει να το ξαναδοκιμάσεις θα έχεις πάντα τη γλυκιά του ενθύμηση.

Όταν έρχεσαι σε επαφή με τη φυσική μορφή του Διδασκάλου, με την ακτινοβολία του, αυτό που παίρνεις, φέρνει μαζί του τη συνεχή ενθύμηση της φυσικής του μορφής. Για να διατηρήσεις τη γλυκιά ενθύμηση, πρέπει να αναπτύξεις αγάπη. Τότε θα έχεις τη γλυκιά του ενθύμηση όλη την ώρα. Αυτός είναι ένας τρόπος.

Όταν Τον δεις (*ως Λόγο*) με κάποιο φυσικό σώμα και έχεις μιλήσει μαζί του στο φυσικό επίπεδο και έχεις απολαύσει τη φυσική Του παρουσία, τότε αυτό το γεγονός θα σου δημιουργεί διαρκώς γλυκιά ενθύμηση και αυτός είναι ο δεύτερος τρόπος.

Η αγάπη δεν μεγαλώνει σε κάποιο χωράφι, ούτε αγοράζεται από κάποιο μαγαζί. Είναι μέσα σας. Είστε αγάπη και το χαρακτηριστικό της αγάπης είναι η προσκόλλησή σας σε κάποιο αντικείμενο αγάπης.

Η ψυχή μας είναι μία ενσυνείδητη οντότητα που οφείλει να έρθει σε επαφή με τον Θεό, αλλά οφείλει να έρθει σε επαφή και με το φυσικό κόσμο. Η αγάπη προς τον κόσμο είναι μία διεφθαρμένη αγάπη. Η αγάπη της ψυχής πρέπει να στρέφεται προς την Υπερψυχή (*Θεό*). Η αγάπη είναι μέσα σας. Με εσωστροφή (*διαλογισμό*) έρχεστε σε επαφή με Αυτόν.

Ο Διδάσκαλος σας ενώνει την ώρα της μύησης μαζί Του και αυτή

την επαφή πρέπει να την αναπτύσσετε μέρα με τη μέρα. Όσο περισσότερο διαλογίζεστε τόσο το καλύτερο. Ο σπόρος όταν φυτευτεί, χρειάζεται καθημερινά νερό για να αναπτυχθεί. Η κανονικότητα στο διαλογισμό έχει σημασία, όπως σημασία έχει και η γλυκιά ενθύμησή Του.

Κασμίρ – 11 Ιουνίου 1973

Γίνεται ένας αγώνας δρόμου μεγάλης απόστασης. Ο καθένας τρέχει για να φτάσει το στόχο. Τι πρέπει να κάνουμε; Πρέπει να κάνουμε το καλύτερο που μπορούμε για να φτάσουμε το στόχο και αν είναι δυνατόν να είμαστε οι πρώτοι που θα φτάσουμε, για να πάρουμε το πρώτο βραβείο. Όταν έχετε μπει στο δρόμο μην κοιτάτε δεξιά ή αριστερά. Μην κοιτάτε αυτούς που έρχονται πίσω σας. Ούτε ακόμη να συγκρίνετε τον εαυτό σας με κανένα που πηγαίνει μπροστά σας. Κάνετε το καλύτερο που μπορείτε για να φτάσετε το στόχο. Αν βοηθήσετε αυτούς που έρχονται ασθμαίνοντας από πίσω εσείς θα αργοπορήσετε. Μη σας νοιάζει ποιος τρέχει μαζί σας, εσείς πηγαίνετε μπροστά, μην κοιτάτε ούτε αριστερά ούτε δεξιά. Αυτό είναι ένα παράδειγμα για να σας δείξει τι πρέπει να κάνετε. Μιας κι έχετε μπει στο δρόμο: «*Κοιτάτε τη δουλειά σας*»! Χρησιμοποιώ σκληρά λόγια: «*Κοιτάτε τη δουλειά σας*». Να επιθυμείτε καλό για όλους –αυτό είναι εντάξει– αλλά να ενδιαφερόσαστε μόνο για τη δική σας πρόοδο.

Είναι γι' αυτό που γράφω σε όλους: «*Για πνευματικά ζητήματα να έρχεστε σε επαφή απευθείας μαζί μου*». Κανένας δεν πρέπει να στέκεται μεταξύ ενός μυημένου και του Διδασκάλου όσον αφορά τα πνευματικά ζητήματα. Εμείς προσπαθούμε να βοηθήσουμε τους άλλους θυσιάζοντας τον εαυτό μας. Λοιπόν, φτάσετε τον στόχο και τότε αν σας έχει δοθεί αυτή η εργασία, συνεχίστε, κάντε το. Μερικοί άνθρωποι αρχίζουν να βοηθάνε άλλους αλλά το αποτέλεσμα είναι ότι η πρόοδός τους αργοπορεί και χρεοκοπούν. Λοιπόν κοιτάτε τη δουλειά σας. Όταν δείτε έναν άνθρωπο να πηγαίνει μπροστά, εντάξει και σεις επίσης πηγαίνετε μπροστά! Αυτός που έχει την εξουσιοδότηση για τη μύηση, (*δηλαδή ο Διδάσκαλος*) είναι δική του δουλειά να βοηθήσει όλους. Μιας και φτάσετε το στόχο μπορεί να σας δοθεί αυτή η εργα-

σία, αν θεωρηθείτε κατάλληλος, αλλά όχι διαφορετικά. Παρακολουθείστε τη σκέψη μου:

Αν ένας άνθρωπος που πνίγεται μέσα σε ένα πηγάδι πει σε άλλους που και αυτοί είναι στο πηγάδι: «*Για να βγείτε έξω από το πηγάδι κάντε αυτό και μετά το άλλο*» πως σας φαίνετε; Παρόμοια, αν πνιγόσαστε μέσα στο πηγάδι του κόσμου και σεις καθοδηγείτε άλλους που είναι επίσης στην ίδια θλιβερή κατάσταση, με τι εφόδια το κάνετε; Εμείς πνιγόμαστε μέσα στο πηγάδι του σώματος. Αν βγούμε έξω από το σώμα, ακόμη και τότε πρέπει να προχωρήσουμε πιο πέρα για να φτάσουμε το στόχο.

Το να βγείτε από το πηγάδι είναι καθαρά προσωπική σας εργασία. έχετέ το υπόψη σας. Μερικές φορές χαλαρώνουμε κάπως καθώς προχωρούμε στο δρόμο και το αποτέλεσμα είναι να αργοπορεί η πρόοδος μας. Συμβαίνει συχνά σ' αυτούς που προοδεύουν, η περαιτέρω πρόοδος τους να αργοπορήσει. Βεβαίως μπορεί παλαιότεροι μαθητές να οδηγούν άλλους αναζητητές για λίγο αλλά αυτό δεν αποτελεί πλήρη καθοδήγηση. Αυτή η εργασία είναι του Διδασκάλου. Αν εκείνος σας πει να βοηθήσετε άλλους, εντάξει, κάντε το. Αλλά αν εκείνος δεν σας πει, ποτέ να μην το κάνετε. Όλοι εσείς που είσαστε στο δρόμο, προσπαθήστε να ακολουθήσετε αυτά που σας λέω γιατί έχουν μεγάλη σημασία. Μη βάζετε εμπόδια στην πρόοδό σας. Πρέπει πρώτα να πάρετε εσείς το απολυτήριο και μετά μπορείτε να διοριστείτε για να διδάξετε άλλους. Πολλές φορές αρχίζουμε να βοηθάμε άλλους, αλλά αυτή η καθοδήγηση δεν είναι τέλεια και συγχρόνως καταστρέφουμε και το μέλλον μας.

Ερώτηση: «Παρακαλώ μπορείτε να εξηγήσετε τι εννοείτε όταν λέτε να μη βοηθάμε τους άλλους;»

Διδάσκαλος: Προσπαθήστε να μπείτε στο πνεύμα αυτών που σας λέω. Δεν σας λέω να μη βοηθάτε τους άλλους. Υπάρχουν άλλοι τρόποι να βοηθήσετε αλλά, στον πνευματικό δρόμο, δεν μπορείτε να βοηθήσετε. Όταν εσείς οι ίδιοι πνιγόσαστε μέσα στο πηγάδι πως μπορείτε να καθοδηγήσετε άλλους να σωθούν;

Ερώτηση: «Τι εννοείτε στον "πνευματικό δρόμο"; Όταν εμείς λέμε

το τι να κάνουμε στο διαλογισμό;»

Διδάσκαλος: Μιας και σας έχει δοθεί η μύηση, πηγαίνετε στον Διδάσκαλο! Υπάρχουν οι ομιλίες μου, υπάρχουν οι κασέτες μου, αποταθείτε σ' αυτές. Αλλά αν εσείς γίνετε ο πράττων και είναι η προσοχή σας εκεί, τότε γίνεστε ο Διδάσκαλος και το μικρό σας εγώ φουσκώνει και η πρόοδός σας αργοπορεί. Λοιπόν να μην γίνεστε ο Διδάσκαλος. Αν ο Διδάσκαλος λέει κάτι, τότε μπορείτε να το επαναλάβετε. Υπάρχει μια απέραντη διαφορά μεταξύ αυτών των δύο πραγμάτων. Μπορείτε να πείτε: «*Ο Διδάσκαλος έχει εξηγήσει το πρόβλημα ως εξής...*». Με αυτό τον τρόπο θα είναι πολλοί αυτοί που θα φτάσουν το στόχο τους. «*Ο λαγός που τρέχει γρήγορα, έχει το κέρδος. Αυτοί που έρχονται δεύτεροι και τρίτοι παίρνουν μόνο επαίνους"* (*παροιμία*).

Λοιπόν είναι γι' αυτό που είπε ο Θεός Κρίσνα «*Από χιλιάδες που έρχονται σε μένα, μόνο ένας μπαίνει στο δρόμο*». Το να θέλουμε το καλό των άλλων είναι άλλο πράγμα. Δώστε ένα βιβλίο. Τα βιβλία είναι γεμάτα από τα διδάγματα και με αυτό τον τρόπο εσείς δεν θα είστε ο πράττων. Προσέξτε, ο νους είναι ένας πολύ πονηρός φίλος. Αν εσείς κάνετε κάτι για κάποιον και μετά αισθανόσαστε ευχαριστημένοι μέσα στο βάθος της καρδιάς σας, λέγοντας: «*Εγώ του δίδαξα κάτι*», αυτό τα χαλάει όλα. Λοιπόν ακολουθείστε αυτά που σας λέω και μη κάνετε τους δασκάλους. Κοιτάτε τη δουλειά σας. Αν όχι, εσείς θα χαλάσετε τα πάντα. Μερικές φορές μπορεί να νομίζετε ότι κάποιος είναι ανώτερος από εσάς. Γιατί; Αυτοί που είναι στο δρόμο δεν πρέπει να συγκρίνουν ποιος πάει μπρος και ποιος έρχεται πίσω; Εσείς προχωρείτε μπροστά! Με το να συγκρίνετε μπορεί μερικές φορές να προκύψει κάτι αρνητικό, γιατί αν εμείς υποβιβάζουμε τους άλλους θα πρέπει να πληρώσουμε γι' αυτό. Όταν τρέχετε έναν αγώνα δρόμου, τρέξτε, τρέξτε, τρέξτε και φτάστε στο στόχο! Γι' αυτόν που φτάνει το στόχο, που πάει στο ανώτατο, ο καθένας λέει, «*Ω αυτός έχει κερδίσει!*» Ακούστε γιατί τα λόγια του Διδασκάλου είναι πολύ λίγα αλλά είναι μεστά από νόημα.

Είδα κατά τη διάρκεια της ζωής μου δύο ανθρώπους στην Ινδία και δύο έξω από την Ινδία που ήταν αρκετά προχωρημένοι και που έκαναν τους Διδασκάλους. Τελικά απομακρύνθηκαν από τον Διδάσκαλο. Κάθε μέρα βρίσκεται κάποιος που λέει: «*Εγώ ξέρω λίγο παρα-*

πάνω από σένα και σε συμβουλεύω να κάνεις... έτσι». Αυτό σημαίνει ότι αυτός γίνεται ο δάσκαλος, και σεις φεύγετε μακριά από τον Διδάσκαλό σας για λίγο. Μερικές φορές οι άνθρωποι λένε: «*Ο τάδε και ο τάδε είναι πολύ προχωρημένοι*» και αυτό είναι μια παγίδα. Γι' αυτό σας λέγω να μην συγκρίνετε. Προχωρήστε. Οδηγήστε απερίσπαστοι το δικό σας αεροπλάνο. Προσπαθήστε να κάνετε το δικό σας αεροπλάνο να φτάσει εκεί πρώτο.

Ερώτηση: «Μερικές φορές λέμε ότι ο τάδε και ο τάδε άνθρωπος προοδεύει».

Διδάσκαλος: Αυτό είναι ακριβώς εκείνο που σας λέω τώρα. Το να συγκρίνετε, αυτή η σύγκριση θα στέκεται εμπόδιο στο δρόμο σας. Λοιπόν να κοιτάτε τη δουλειά σας. Αν ένας άνθρωπος κρατάει μια λάμπα και δίνει φως στους άλλους αλλά ο ίδιος παραμένει στο σκοτάδι, τότε τι ωφέλεια έχει; Εσείς έχετε το δικό σας σύζυγο. Ο Θεός τον έχει δώσει σ' εσάς. Αν ένας άλλος άνθρωπος εμφανίζεται ότι είναι ο σύζυγό σας, τι ωφελείτε; Να έχετε σεβασμό για όλους, αυτό είναι εντάξει, αλλά να κοιτάτε μόνο αυτό που λέει ο Διδάσκαλός σας. Το λάθος μας είναι ότι πουλάμε αυτό που είναι γλυκό στους άλλους και... τι μένει σ' εμάς να πιούμε; Το πικρό! Γιατί να μη φάτε εσείς οι ίδιοι το γλυκό;

Αν κάποιος είναι καλύτερος, ή καλός, ή κακός, υπάρχει Εκείνος για να τον κρίνει. Αυτό που ο άνθρωπος θα σπείρει, αυτό και θα θερίσει. Κανένας δεν διαφεύγει. Ακόμη και τα αβατάρ και οι άγιοι δεν εξαιρούνται από αυτό το νόμο (*του κάρμα*).

Σας εξηγώ με τρόπο επιστημονικό, το γιατί δεν πρέπει να κάνετε αυτά τα πράγματα. Καταλάβατε, αυτό είναι το πιο σπουδαίο πράγμα. Είναι γι' αυτό που το να καθόσαστε δίπλα σ' ένα Διδάσκαλο είναι ευλογία γιατί σας δίνει περισσότερο απ' ότι μπορείτε να μάθετε σε εκατοντάδες χρόνια. Αυτά που σας λέγω είναι πολύ απλά πράγματα. Όταν το σπίτι σας καίγεται ποιο είναι το καθήκον σας; Το να ρωτήσετε γιατί το σπίτι σας καίγεται ή ποιος έβαλε τη φωτιά; Βγείτε έξω πρώτα και τρέξτε να γλιτώσετε. Αυτό είναι όλο. Αλλά ξέρετε τι κάνουμε εμείς; Θέλουμε να καθοδηγήσουμε τους άλλους. Όμως οι διανοούμενοι μπορούν να μας καθοδηγήσουν μόνο μέχρι το σημείο που έχουν φτάσει οι ίδιοι. Αλλά το πρώτο πράγμα είναι το να βγει

κανείς έξω από τη φυλακή του σώματος. Αυτό είναι το πρωταρχικό. Η Βασιλεία του Θεού δεν έρχεται με την παρατήρηση. Η Βασιλεία του Θεού είναι μέσα μας.

Λοιπόν το Α και το Β αρχίζουν όταν υψωνόσαστε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα. «*Μάθετε να πεθαίνετε έτσι ώστε να αρχίσετε να ζείτε*». Ελάτε επάνω. Ελάτε έξω. Αυτοί που δεν είναι εδώ (*και ο Διδάσκαλος δείχνει το σημείο μεταξύ των δύο φρυδιών*), που δεν έρχονται εδώ, καίγονται όλοι κάτω, πιασμένοι από τους εξωτερικούς "ληστές". Υψωθείτε πάνω από εκεί που αρχίζει η θρησκεία. Αν κάποιος δεν πήγε επάνω, εντάξει, δεν έχει πάει πάνω. Ωραία και καλά. Εσείς πήγατε πάνω; Κάποιος άλλος πάει κάτω λέγοντας ψέματα, αυτό και εκείνο. Κι εσείς τι κάνετε; Αυτός που έχει πάρει έναν άνθρωπο στην ακολουθία του είναι ο υπεύθυνος. Αυτός θα τον φροντίσει. Μιας και σεις έχετε μπει στην ακολουθία του Διδασκάλου, το κάθε τι είναι δικιά του υπευθυνότητα.

Πριν να έρθω εδώ απαντούσα σ' ένα γράμμα. Κάποιος ισχυριζόταν ότι είχε φτάσει το στόχο και ότι του είχαν δοθεί διαταγές από τον Διδάσκαλο Σαουάν (*να λειτουργήσει ως Διδάσκαλος*). Του είπα, «*Αυτό δεν είναι εις γνώση μου, αλλά αν θέλετε να το κάνετε, τότε κάντε το. Αυτό είναι δική σας υπευθυνότητα. Σας εύχομαι κάθε πρόοδο*». Η εργασία του Διδασκάλου είναι πάρα πολύ λεπτή. Αυτός είναι υπεύθυνος για σας σ' αυτή τη ζωή και στην άλλη επίσης. Δεν έχει τίποτα να κάνει με διαλέξεις ή με νοητικές αντεγκλήσεις. Η γνώση είναι καλή. Υπάρχει η γνώση του κόσμου, η γνώση του σώματος, η γνώση για τις ασθένειες, η γνώση για τόσα πολλά θέματα. Αλλά απ' όλες τις γνώσεις, αυτή που είναι ανώτατη όλων είναι η γνώση του εαυτού. Με τη γνώση του εαυτού μπορείτε να επιτύχετε σε οποιαδήποτε άλλη γνώση εσείς επιθυμείτε να στρέψετε το πρόσωπό σας. Λοιπόν απλώς ζυγίστε αυτά που σας λέω.

Ερώτηση: «Μπορώ να σας κάνω μια ερώτηση;»

Διδάσκαλος: Εκατόν μία, όχι μία. Όσο καλύτερα γνωρίζω θα απαντήσω. Έτσι πείτε μου.

Ερώτηση: «Ας υποθέσουμε ότι ένας άνθρωπος έρχεται σε μένα και

εγώ καταλαβαίνω ότι είναι μεθυσμένος από Θεό. Αν ήμουν σίγουρος γι' αυτό και αν αυτό με έκανε να υψωθώ, θα είχα ωφέλεια αν τον ρώταγα "Αδερφέ, μπορείς να μου δώσεις μια μικρή καθοδήγηση έτσι ώστε να γίνω κι εγώ λιγάκι σαν κι εσένα";»

Διδάσκαλος: Αυτό σημαίνει ότι εσείς δεν έχετε καθόλου πίστη στο δικό σας Διδάσκαλο και γι' αυτό δεν θα είχατε καμία ωφέλεια!

Ερώτηση: «Ω! τότε δεν πρέπει να του ζητήσω κάτι τέτοιο; »

Διδάσκαλος: Γιατί να μην το ζητήσετε από τον Διδάσκαλό σας; Γιατί είναι αυτός εκεί; Ρωτώντας κάποιον τρίτο, σημαίνει ότι ο Διδάσκαλός σας δεν είναι ικανός να σας δώσει τίποτα. Αυτός που σας έδωσε τόσα πολλά στο δρόμο μέχρι τώρα, δεν είναι αρμόδιος να σας δώσει και κάτι παραπάνω;

Ερώτηση: «Αλλά τότε σεις δεν θα έχετε χρόνο να πάρετε μια ανάσα αν όλοι το κάνουμε αυτό».

Διδάσκαλος: Ας υποθέσουμε ότι σας παίρνω σαν τον Διδάσκαλό μου. Αν εγώ νομίζω και σκέπτομαι ότι εσείς δεν είσαστε αρκετός, μόνον τότε μπορώ να ζητήσω από κάποιον άλλον να με βοηθήσει. Ο Διδάσκαλος Σιβ Νταγιάλ Σινγκ καθόταν μια φορά με μερικούς αφοσιωμένους του μαθητές. Ήρθε ένας άνθρωπος που είχε πάει σε κάποιο ταξίδι προσκυνήματος. Ένας από τους μαθητές του Διδασκάλου, άρπαξε τον άνθρωπο από το σβέρκο και του είπε: «*Κοίτα δω, σκύψε κάτω μπροστά στον Διδάσκαλο. Εδώ είναι ο αληθινός Διδάσκαλος, κι εδώ είναι το αληθινό ταξίδι προσκυνήματος*». Ο Σοάμιτζι είπε ότι αυτή η πράξη ήταν λάθος και έδωσε το παράδειγμα ενός ανθρώπου που ήτανε πλήρως αφοσιωμένος στον Διδάσκαλο του και πνιγόταν μέσα σ' ένα ποτάμι. Ήταν μόνος και δεν υπήρχε πιθανότητα να τον βοηθήσει κανείς. Όμως ξαφνικά ένα χέρι τον τράβηξε προς τα έξω και κάποιος του είπε.

«*Έλα να σε βοηθήσω*».

Ο άνθρωπος που πνιγόταν ρώτησε:

«*Ποιος είσαι;*»

Η φωνή απάντησε:
«Είμαι ο Θεός».
Ο αφοσιωμένος μαθητής τότε είπε:
«Δεν θέλω καμιά βοήθεια από κανένα εκτός απ' τον Διδάσκαλό μου».
Τότε εμφανίστηκε ένα άλλο χέρι, και ακούστηκε μια άλλη φωνή:
«Έλα να σε βοηθήσω».
Ο αφοσιωμένος ρώτησε:
«Ποιος είσαι;»
Η φωνή απάντησε:
«Είμαι ο προφήτης Μωάμεθ»
Ο αφοσιωμένος ξαναείπε:
«Δεν θέλω τη βοήθειά σου. Θέλω τον δικό μου Διδάσκαλο».
Τότε μόνο εμφανίστηκε ο Διδάσκαλός του και τον έσωσε.

Η αιτία που στρεφόμαστε προς άλλους δασκάλους είναι γιατί λείπει κάτι από την αγάπη μας προς τον Διδάσκαλό μας. Αν ο δάσκαλος δεν είναι ένας "Τέλειος Διδάσκαλος", αυτό είναι άλλο πράγμα. Αλλά σε αντίθετη περίπτωση ο Διδάσκαλος μας, είναι πάντα ο Διδάσκαλός μας.

Αν ένας δάσκαλος είναι του δημοτικού μπορεί να σας καθοδηγήσει μέχρι να τελειώσετε το δημοτικό. Αν είναι του γυμνασίου, θα σας καθοδηγήσει μέχρι να τελειώσετε το γυμνάσιο. Αν έχει πάει πέρα απ' αυτό, τότε θα μπορεί να σας οδηγήσει πιο πέρα; Ένας άνθρωπος μπορεί να βοηθήσει τους άλλους μέχρι το σημείο που αυτός έχει προχωρήσει. Λοιπόν υπάρχουν δάσκαλοι και Διδάσκαλοι! Όλοι οι επονομαζόμενοι δάσκαλοι δεν είναι "Διδάσκαλοι". Όλοι οι γκουρού δεν είναι "Γκουρού". Διδάσκαλοι ή Γκουρού, είναι αυτοί που έχουν επιτύχει τη Θέωση. Είναι γι' αυτό που σας δίνεται το κριτήριο των «Πέντε Φορτισμένων Ονομάτων» σαν ένα τεστ. Οποιοσδήποτε Εσωτερικά σταθεί μπροστά στην επανάληψη αυτών των ονομάτων, αυτός έχει φθάσει μέχρι το ανώτατο. Μόνο τα «Πέντε Φορτισμένα Ονόματα» μπορούν να σας σώσουν απ' οποιαδήποτε αρνητική επίδραση εσωτερικά. Βλέπετε, υπάρχει περισσότερη απατηλότητα εσωτερικά παρά εξωτερικά. Ο Μαουλάνα Ρούμι συνήθιζε να λέει *«Μην πάτε στο δρόμο χωρίς έναν οδηγό. Υπάρχουν πάρα πολλοί κίνδυνοι. Υπάρχουν πολλές παγίδες»*.

Όπως εξωτερικά υπάρχουν κυβερνήσεις, έτσι και στα ανώτερα επί-

πεδα υπάρχει κι εκεί μια κυβέρνηση. Όλοι οι Διδάσκαλοι που άφησαν τη γη συμμετέχουν σε αυτή και βοηθάνε τους οπαδούς Τους να προχωρήσουν, μέσω του Θεανθρώπου της κάθε εποχής, που βρίσκεται και εργάζεται πάντοτε πάνω στη γη.

Ο Θεός Κρίσνα συνήθιζε να εμφανίζεται σε πολλούς. Όταν ήμουν στη Λαχώρη ήρθε ένας άνθρωπος και έχοντας ακούσει την ομιλία μου, είπε ότι είχε δει τον Θεό Κρίσνα Εσωτερικά. Του είπα «*Εντάξει, όταν ξανασυναντήσεις τον θεό Κρίσνα ρώτησέ τον τι πρέπει να κάνεις απ' εδώ και μπρος*». Ο θεός Κρίσνα δεν ήταν ένας Διδάσκαλος της Σούρατ Σάμπτ Γιόγκα (ήταν αβατάρ). Η δουλειά του ήταν διαφορετική. Αυτό είναι εντάξει, αλλά εμείς έχουμε σεβασμό για κείνον. Αργότερα αυτός ο άνθρωπος μου είπε ότι είχε δει ξανά τον Θεό Κρίσνα Εσωτερικά και ότι ο θεός Κρίσνα του είπε: «*Αν εσύ πας σ' εκείνον (στον Κιρπάλ που είναι Τέλειος Διδάσκαλος) τότε εγώ δεν θα έρθω πια σε σένα*». Υπάρχει μια κανονική κυβέρνηση που εργάζεται. Οι άνθρωποι νομίζουν ότι είναι όπως όταν ψηφίζουμε για έναν πρόεδρο ή για ένα πρωθυπουργό αλλά αυτό δεν γίνεται με ψήφους. Η εξυπνάδα δεν θα σας βοηθήσει. Πιάστε το νόημα αυτών που σας λέω. Ο άνθρωπος που είναι μέσα στο πηγάδι δεν μπορεί να οδηγήσει άλλους να βγουν από το πηγάδι. Μπορεί μόνο να πει δοκιμάστε αυτό, δοκιμάστε εκείνο αλλά δεν θα είναι ικανός να σας δώσει καμιά πρακτική καθοδήγηση. Όταν το δικό του το σπίτι καίγεται (*όταν κάποιος ίδιος δεν έχει αποκτήσει ο ίδιος σωτηρία*), πως μπορεί να βοηθήσει κάποιον άλλον, να βγει από ένα άλλο σπίτι που καίγεται; Λοιπόν κοιτάτε τη δουλειά σας. Με απλά λόγια ποια είναι η αλήθεια πίσω απ' αυτό; Έχετε σεβασμό για όλους. Αν οι άλλοι δεν είναι καλοί, εννοώ τους επονομαζόμενους δασκάλους, εντάξει. Αυτή είναι η μοίρα τους, εσείς προσευχηθείτε γι' αυτούς, Μην συγκρίνετε. Αυτοί που έχουν το δικαίωμα, είναι αυτοί που είναι οι ανώτατοι (*Διδάσκαλοι*). Αυτοί μπορεί να έχουν αυτό το δικαίωμα, (*να κρίνουν*) αλλά ο μαθητής δεν πρέπει να μιλάει άσχημα για κανένα ούτε να χάνει το σεβασμό του για κανέναν. Αυτό είναι εκείνο που χρειάζεται. Αν εμείς χάσουμε το σεβασμό μας, εμείς χάνουμε. Αυτό είναι ένα πολύ λεπτό θέμα.

Θα ήμουν ευτυχισμένος αν υπήρχαν περισσότεροι να κάνουν τη δουλειά μου. Η δουλειά μου τότε θα ήταν πιο εύκολη. Αλλά ποιος μπορεί να δώσει; Ποιος μπορεί να δείξει; Ποιος είναι ο Διδάσκαλος;

Όταν ο Γκουρού Νάνακ επρόκειτο να φύγει από το γήινο επίπεδο, οι άνθρωποι τον ρώτησαν:

«Πως θα σε ξαναβρούμε;»

Εκείνος έδωσε μια ωραία απάντηση!

«Ο φίλος σας είναι πάντοτε εδώ. Αν έρθει με άλλα ρούχα δεν θα έχετε σεβασμό γι' αυτόν;».

Ξέρετε, υπάρχει ένας πάρα πολύ αυστηρός νόμος. Όταν ο Διδάσκαλός μου με εξουσιοδότησε να δίνω ομιλίες, τον παρακάλεσα: *«Μην μου δώσεις αυτή τη δουλειά. Δώσε μου κάποια άλλη εργασία είναι πάρα πολύ καλό εκ μέρους σου αλλά δώσε μου κάποια άλλη εργασία».*

Ο Διδάσκαλος Σαουάν με ρώτησε

«Γιατί;"

Του απάντησα.

«Γιατί όταν κάποιος κοιτάζει με σεβασμό προς εμάς, εμείς αποκτάμε υποχρεώσεις προς αυτόν. Κι εγώ πόσο έχω να δώσω;»

Τότε ο Διδάσκαλος μου είπε,

«Όταν το χέρι μου είναι πάνω από το κεφάλι σου», είπε και τέντωσε το χέρι του πάνω από το κεφάλι μου, τότε γιατί εσύ να φοβάσαι;»

Όταν εσύ σκέπτεσαι τον Διδάσκαλο και κάνεις τα πάντα στο όνομα του Διδασκάλου, όταν εσύ δεν είσαι ο πράττων. Σώζεσαι.

Ένας μικρός άνθρωπος που αρχίζει να δίνει ομιλίες θεωρεί στο βάθος της καρδιάς του ότι αυτός είναι ο Διδάσκαλος. Λέει ότι είναι πολύ ταπεινός, αλλά μέσα στην καρδιά του αισθάνεται ότι είναι κάτι το ιδιαίτερο. Όταν κάποιος αρχίζει να σκέπτεται κατ' αυτόν τον τρόπο τότε όλο το χρέος πηγαίνει στο λογαριασμό του.

Παρακολουθείστε τη σημερινή ομιλία αγαπητοί μου φίλοι; Σώστε τους εαυτούς σας. Κοιτάτε τη δουλειά σας. Ο Θεός να σας ευλογήσει. Είσαστε σ' έναν αγώνα δρόμου. Φτάστε πρώτοι. Μην κοιτάτε δεξιά και αριστερά, ποιος τρέχει πιο γρήγορα από σας ή ποιος μένει πίσω. Να επιθυμείτε το καλό για όλους. Προσεύχεστε στον Θεό: «*Είθε να υπάρχει ειρήνη σε όλο τον κόσμο, κάτω από το Θέλημά Σου, Ω Κύριε. Κάτω από το Θέλημά σου!*» Αυτή ήταν και η προσευχή του Γκουρού Νάνακ: «*Είθε όλοι να πάνε σε σένα, ω Θεέ. Βοήθησε τους όλους να έρθουν να σε συναντήσουν".*

Χιλιάδες αρχίζουν το δρόμο. Οι περισσότεροι απ' αυτούς πέφτουν

καθ' οδόν. Οι περισσότεροι! Όχι οι λίγοι! Οι περισσότεροι! Από αυτές τις χιλιάδες ένας φτάνει το στόχο. Οι άλλοι αργοπορούν. Λοιπόν μόνο όταν "Αυτός" θέλει να κάνετε κάτι, εσείς πρέπει να το κάνετε και ποτέ να μη παίρνετε τον έπαινο επάνω σας. Όταν έχετε τον Διδάσκαλό σας, να κάνετε αυτό που εκείνος θέλει. Αγαπάτε όλους όσους συνεχίζουν να τρέχουν. Αν ο Θεός θέλει να τους κάνει να είναι πρώτοι, θα είναι πρώτοι. Εσείς μην είσαστε ο πράτων.

Εγώ δεν είμαι ένας ομιλητής που κάνει διαλέξεις, αλλά βρίσκομαι εδώ για να σας καθοδηγώ. Λοιπόν σας λέω: «*Κοιτάτε τη δουλειά σας*». Συνεχίστε με το διαλογισμό, ο καθένας στο δρόμο του. Μπορείτε να προσευχόσαστε για τους άλλους και αυτό είναι εντάξει. Αυτός θα βοηθήσει όλους. Αλλά να προσευχόσαστε σ' Εκείνον που μπορεί να δώσει σε όλους. Και να σκέπτεστε ότι δεν είσαστε εσείς που δίνετε, αλλά Εκείνος!

31 Ιουλίου 1969

Αγαπητοί μου Τζιμ και Κέι Κατάλντο,

Ο γάμος είναι ιερό μυστήριο, κατά το οποίο δυο ψυχές έλκονται μεταξύ τους ως αποτέλεσμα του παρελθόντος (*Πραλάμπτα κάρμα*), για να εξαντλήσουν το αμοιβαίο τους δούναι και λαβείν. Κανείς, ούτε καν ο Διδάσκαλος, δεν επιτρέπεται να παρεμβληθεί σε μια τέτοια ένωση, είτε και οι δυο σύντροφοι είναι μυημένοι είτε ο ένας είναι και ο άλλος δεν είναι. Δεν είναι ασυνήθιστο ο ένας να αισθάνεται ισχυρή έλξη προς το Μονοπάτι, ενώ ο άλλος να μην είναι και τόσο ενθουσιώδης. Σ' αυτή την περίπτωση το ζευγάρι θα πρέπει να βρει τη χρυσή τομή. Το μέλος που αισθάνεται να έχει ισχυρούς δεσμούς με τον Διδάσκαλο θα πρέπει να συμμερίζεται και να βοηθάει το άλλο μέλος να αναπτύξει τον ίδιο ισχυρό δεσμό, γιατί δεν υπάρχει τίποτα πιο όμορφο και δεν υπάρχει κάτι που να προκαλεί τόση ικανοποίηση σε δυο ανθρώπους όσο το να βλέπει ο ένας τον άλλο να προοδεύει πνευματικά. Αντίστοιχα, το άλλο μέλος που δεν αισθάνεται τον ίδιο ισχυρό δεσμό με τον Διδάσκαλο θα πρέπει να σέβεται και να εκτιμά

τον αγώνα του συντρόφου του και θα πρέπει να προσπαθεί να μη βάζει εμπόδια στο δρόμο προς την πνευματική του εξέλιξη. Η πνευματική ένωση δύο ψυχών είναι διαχρονική, εν αντιθέσει με τη φυσική ένωση, που είναι παροδική και στις περισσότερες περιπτώσεις αφήνει μια στυφή γεύση, εφόσον περιορίζεται αποκλειστικά και μόνο στο φυσικό επίπεδο. Όταν και οι δύο σύντροφοι έχουν μπει στο Μονοπάτι, τους παρουσιάζεται μια σπάνια ευκαιρία όχι μόνο να βοηθούν ο ένας τον άλλο να προοδεύσουν πνευματικά, αλλά και να ζήσουν μια ευτυχισμένη ζωή μέχρι να φτάσουν και οι δυο να λειτουργούν με την ίδια σκέψη και πραγματικά να είναι σαν μια ψυχή. ***Αυτού του είδους η σχέση μπορεί να συνεχιστεί και στο Υπερπέραν!*** Ενώ οι πλειοψηφία των σχέσεων ολοκληρώνεται με το τέλος της γήινης ζωής μας, όταν γινόμαστε σκόνη και στάχτη.

Όπως έχω ήδη επισημάνει, ο Διδάσκαλος δεν επιτρέπεται να παρεμβαίνει σ' ένα γάμο. Ωστόσο, θα πρέπει παρόλα αυτά να συνεκτιμηθεί το γεγονός ότι είναι καθήκον του Διδασκάλου να προσφέρει τη δέουσα καθοδήγηση στα παιδιά του, έτσι ώστε αυτά να επωφεληθούν από το ανυπέρβλητο δώρο του Νάαμ. Γι' αυτό το λόγο ο Διδάσκαλος συμβουλεύει τα παιδιά του να τηρούν αγνότητα, καθώς η αγνότητα είναι μια αρετή που πρέπει να διέπει και τους δύο συντρόφους μετά την απόκτηση του αριθμού των παιδιών που θέλουν να κάνουν. «*Ο άντρας θα πρέπει να αγαπάει τη γυναίκα του όπως ο Χριστός αγάπησε την Εκκλησία*». Η αγάπη που αρχίζει και τελειώνει στο φυσικό επίπεδο δεν είναι αγάπη αλλά πόθος (λαγνεία).

Αναφορικά με την τήρηση του ημερολόγιου αυτοενδοσκόπησης, είναι το σημαντικότερο βοήθημα στην προσπάθειά μας να αποκτήσουμε επίγνωση των αδυναμιών μας. Αν δε γνωρίσουμε τα ελαττώματά μας, πώς θα μπορέσουμε να τα εξαλείψουμε; Το περιεχόμενο του ημερολόγιου μοιάζει με ανοιχτό βιβλίο που δείχνει την πρόοδο του μαθητή-παιδιού. Είναι κάτι που αφορά μόνο τον Διδάσκαλο και τον κάθε συγκεκριμένο μαθητή (*είναι απόρρητο*). Όμως υπάρχουν πολλά άλλα πράγματα που οι σύντροφοι στη ζωή μπορούν να μοιραστούν μεταξύ τους και που θα τους βοηθήσουν να προοδεύσουν πνευματικά. Όταν δυο άνθρωποι γίνουν σαν μια ψυχή, μια σκέψη, υπάρχει κάτι που σκέφτεται ο ένας και να μην το γνωρίζει ο άλλος;

Όμως γίνεται εύκολα κατανοητό ότι η πρόοδος απαιτεί χρόνο,

γιατί και η Ρώμη δεν χτίστηκε σε μια μέρα. Μέχρι τότε, ο ένας θα πρέπει να στέκεται στο πλευρό του άλλου. Εύχομαι και στους δυο σας βίο ανθόσπαρτο και ελπίζω, κάθε μέρα που περνάει να έρχεστε πιο κοντά ο ένας στον άλλον. Αυτό θα δημιουργήσει μια ευχάριστη και αρμονική ατμόσφαιρα που θα κυριαρχεί η αγάπη. Η αγάπη είναι ο ακρογωνιαίος λίθος που θα στηρίξει την ευτυχία της οικογένειας.

Θα σας ωφελήσει όλως ιδιαιτέρως αν και οι δυο διαλογίζεστε μαζί πρωί και βράδυ, για να αυξήσετε τις Εσωτερικές εμπειρίες στο Φως και τον Ήχο και να προοδεύσετε περισσότερο πνευματικά, με τη Χάρη του Διδασκάλου.

Με όλη μου την αγάπη – Κιρπάλ Σινγκ

« Ότζας είναι μία πνευματική δύναμη που θεωρείται ότι αποτελεί καρπό της αγνότητας»

Οι πιο κάτω ερωταποκρίσεις έγιναν μεταξύ του Δασκάλου και ενός ομίλου μαθητών του στο Ρατζαπούρ το απόγευμα της 27 Ιανουαρίου 1971.

Ερώτηση: «Ενώ διάβαζα χθες, συνάντησα μια σύντομη αναφορά για τη δύναμη των ότζας, αλλά δεν έδινε πολλές λεπτομέρειες για το τι είναι ότζας».

Διδάσκαλος: Ότζας είναι η δύναμη που βοηθάει να ανυψωθείτε στο Υπερπέραν. Αυτό ονομάζεται ότζας. Η αγνότητα της ζωής είναι αναγκαία γιατί όσο περισσότερη από αυτή τη δύναμη έχετε μέσα σας, τόσο περισσότερο υγιείς είστε και τόσο πιο εύκολα μπορείτε να γνωρίσετε τις Εσωτερικές πραγματικότητες.

Από τις τροφές και τα ποτά, το έντερο κατασκευάζει ένα γαλακτώδες ρευστό, ένα χυλό από τον οποίο στη συνέχεια ορισμένα στοιχεία εισέρχονται στο αίμα και το αίμα φτιάχνει τη σάρκα, τα οστά και τον μυελό των οστών (*στοιχεία από τον μυελό των οστών, δημιουργούν λευκά αιμοσφαίρια και ενεργοποιούν τους γενετικούς αδένες*). Από τον μυελό των οστών βγαίνει αυτή η δύναμη. Εκείνοι οι άνθρωποι που δεν είναι αγνοί, που έχουν παραδοθεί στην ασέλγεια, δεν έχουν καμιά ελπίδα για πνευματικότητα. Τα Ότζας είναι η δύναμη που σας βοηθά να ταξιδεύσετε στις ανώτερες περιοχές του υπερπέραν. Είναι για αυτό που «*η*

αγνότητα είναι ζωή και η σεξουαλικότητα είναι πνευματικός θάνατος». Εμείς μερικές φορές χρησιμοποιούμε λόγια αλλά δεν γνωρίζουμε το βασικό σκοπό για τον οποίο αυτά λέγονται. Κάθε τι που ξεπερνά τα όρια βλάπτει. Λοιπόν, «*Μακάριοι οι αγνοί τη καρδία διότι αυτοί θέλουσι οίδει τον Θεό...*». Αυτή η δύναμη βοηθάει. Εκείνοι που είναι πάντοτε αποστραγγισμένοι, θα έλεγα ότι έχουν κακή πνευματική υγεία, δεν έχουν μεγάλη δύναμη να σκεφτούν και να συγκεντρωθούν και δεν μπορούν να δουλέψουν σκληρά. Με λίγα λόγια δεν μπορούν να κάνουν τίποτα αξιόλογο και προπάντων διαλογισμό.

Όσοι είναι αποφασισμένοι να αφιερωθούν στο Πνευματικό Μονοπάτι και να κάνουν ταχύτατη πρόοδο, αν δεν είναι παντρεμένοι, πρέπει να τηρούν αυστηρή αποχή. Εκείνοι που είναι παντρεμένοι, πρέπει να ακολουθούν τις οδηγίες των Γραφών. Οι Γραφές λένε ότι το να παντρευτείτε σημαίνει να πάρετε ένα σύντροφο στη ζωή που να είναι στο πλευρό σας στη χαρά και στη λύπη, κατά τη διάρκεια της επίγειας παραμονής σας και ότι για να συναντήσετε τον Θεό θα πρέπει να βοηθάτε ο ένας τον άλλο. Μπορεί να είναι καθήκον το να αποκτήσετε παιδιά αλλά αυτό δεν είναι το παν. Αν θεωρείτε ότι το ανθρώπινο σώμα σας δόθηκε σαν μία μηχανή τεκνοποίησης και απόλαυσης, αυτό είναι λάθος.

Τα ότζας δεν έχουν ιατρικά προσδιοριστεί Όμως από τα ότζας σεις παίρνετε εκείνη την δύναμη που σας βοηθά να πάτε στο υπερπέραν. Αν εσείς δεν έχετε καθόλου περίσσευμα από αυτό το πολύτιμο ρευστό μέσα σας, δεν θα μπορείτε να καθίσετε για διαλογισμό; Έχει μεγάλη σημασία η αγνότητα. Η λέξη «*αγνότητα*» χρησιμοποιείται με τη σημασία της λέξης «*ζωή*» και το αντίθετο της, θεωρείται «*πνευματικός θάνατος*». Αυτά τα πράγματα είναι κρίμα που δεν μας εξηγούνται καθώς από μόνοι μας δεν μπορούμε να τα ξέρουμε και γι' αυτό τον λόγο έβαλα στα ημερολόγια αυτοελέγχου στήλες, ακόμη και για την μη αγνότητα στη σκέψη και στο λόγο. Αν είσαστε ασελγείς ακόμα και στη σκέψη ή στο λόγο, θα έχετε μηδενικά αποτελέσματα στην προσπάθειά σας για πνευματική πρόοδο.

Αν ακολουθείτε μια πολύ απλή διατροφή και αγνότητα, θα είσαστε ικανοί για κάθε πρόοδο. Τα τονωτικά, οι βιταμίνες και οι πρωτεΐνες από μόνα τους δεν θα σας βοηθήσουν, όπως δεν θα σας βοηθήσει και η πλούσια διατροφή και η συνεχής σαρκική απόλαυση. Αν προς στιγ-

μή, υπάρξει κάποιο αποτέλεσμα, αυτό θα είναι ευτελές και πρόσκαιρο. Στη Δύση συνηθίζεται οι κοπέλες να ψάχνουν για τους συζύγους τους και οι σύζυγοι να ψάχνουν για τις συντρόφους τους. Υπήρχε μια κοπέλα που ήταν άσχημη και κανείς δεν ήθελε, ούτε να την δει ούτε να την παντρευτεί. Αυτή απογοητευμένη, άφησε την πόλη και πήγε να ζήσει μονάχη της σε ένα απόμερο μέρος. Φυσικά, όταν κανείς είναι απογοητευμένος στρέφεται προς τον Θεό. Άρχισε λοιπόν να περνάει τις μέρες της με τη γλυκιά ενθύμηση του Θεού. Μετά από ένα περίπου χρόνο κάποιος πήγε και την βρήκε και της είπε: «*θα ήθελα να σε παντρευτώ*». Εκείνη του απάντησε: «*Τι είναι αυτά που μου λες, με κοροϊδεύεις; Εγώ είμαι η πιο άσχημη γυναίκα του κόσμου*». «*Όχι, όχι δεν είσαι άσχημη*» της λέει εκείνος. «*Μην αστειεύεσαι μαζί μου*» του είπε ξανά η κοπέλα και κοίταξε μετά από καιρό μέσα σ' έναν καθρέπτη. Αλλά τότε... με μεγάλη της έκπληξη ανακάλυψε ότι τα χαρακτηριστικά της είχαν αλλάξει. Λοιπόν οι σκέψεις είναι πολύ ισχυρές. Η αγνή σκέψη είναι μια ευλογία. Η δύναμη των ότζας είναι αυτή που σας λέγω, ότι σας βοηθά να μεταμορφωθείτε και να ανυψωθείτε στο υπερπέραν.

Ερώτηση: «Ακόμη και η δύναμη του να σκέπτεται κανείς πνευματικά εξαρτάται από τα ότζας;»

Διδάσκαλος: Οι σκέψεις προηγούνται και έχουν σαν αποτέλεσμα τα λόγια και τις πράξεις. Τα ότζας δεν έχουν επίδραση σε εκείνους που δεν αναζητούν τον Θεό. Όμως αν πάρετε τα ημερολόγια των μυημένων, θα δείτε ότι είναι γεμάτα από έλλειψη αγνότητας, στην πράξη. Στην καθημερινότητά τους το sex το έχουν σαν το φαγητό. Αυτό είναι σφάλμα. Δείτε προς τη σωστή κατεύθυνση. Προσέξτε η ζωή σας, αξίζει πολύ περισσότερο από αυτό αυτές τις δραστηριότητες, και δεν αξίζει να την σπαταλάτε.

Ερώτηση: «Τα ότζας βοηθάνε και την ανάπτυξη της διάνοιας;»

Διδάσκαλος: Η αγνότητα βοηθάει στα πάντα. Όμως αν το λάδι χύνεται έξω από μια λάμπα που καίει, τότε πόσο διάστημα αυτή θα εξακολουθήσει να σας δίνει φως; Τα ότζας είναι τα θεμέλια πάνω στα

οποία υψώνεται το φυσικό κτίριο: το φυσικό σας σώμα, το μυαλό σας, όλα σας.

Όταν κάποτε, διευθυντής του κυβερνητικού κολεγίου στη Λαχόρη ήταν ο Σοάμι Ραμ Τιράθ, σε μια ομιλία του είπε ότι είχε παρατηρήσει πολλές φορές οι πλέον έξυπνοι και δραστήριοι σπουδαστές του να αποτυγχάνουν στις εξετάσεις τους. Όταν με τους συναδέλφους του ερεύνησαν το θέμα, ανακάλυψαν ότι τέτοιοι σπουδαστές που αποτύγχαναν, σε μεγάλο ποσοστό, είχαν χάσει ότζας, το ζωτικό ρευστό της ζωής, την προηγούμενη νύχτα. Ο Καμπίρ λέει ότι ακόμα και ένας σκύλος όταν κάνει κατάχρηση στη συνουσία, παραμένει λυπημένος για ένα μήνα και επηρεάζεται η όλη συμπεριφορά του. Τι να πούμε για τους ανθρώπους που κάνουν κατάχρηση καθημερινά. Δεν είναι ανάγκη να λέω αυτά τα πράγματα τόσο ανοιχτά, αλλά αυτό το πράγμα κόβει τις ίδιες της ρίζες της ζωής.

Νομίζω ότι σπάνια θα βρείτε ανθρώπους που τηρούν αγνότητα ακόμη και για ένα μήνα. Πολλοί νομίζουν ότι το sex είναι κάτι ανάλογο με την καθημερινή διατροφής τους. Αλλά αυτό είναι λάθος. Λοιπόν η αγνή και απλή ζωή είναι το ζητούμενο, όπως άλλωστε ορίζεται και από τις Γραφές και... «***Όταν λέω ή όταν γράφω κάτι, αυτό, το εννοώ. Δεν το κάνω απλά για να το ακούτε ή να το διαβάζετε***».

Το έντυπο του ημερολογίου σας, το έχετε μπροστά σας: λοιπόν κοιτάξτε το. Αν οι σκέψεις, που όπως είπαμε προηγούνται από τις πράξεις είναι εντάξει, τότε καθυστερείτε την πνευματικότητά σας λιγότερο. Γιατί αν υποθέσουμε ότι χάνετε ένα σπόρο στη σκέψη, θα χάσετε πέντε σπόρους στα λόγια και μισό κιλό στην πράξη. Οι σκέψεις προηγούνται και είναι πολύ ουσιώδεις καθώς είναι αυτές που καθορίζουν τα λόγια και τις πράξεις που έχουν μεγαλύτερη καρμική βαρύτητα. Λέτε ότι θέλετε να επιστρέψετε στο Σατς Καντ κατά τη διάρκεια αυτής σας της ζωής. Εντάξει πηγαίνετε. Αλλά είναι αμφίβολο αν θα φθάσετε, τη στιγμή που από τη μια πλευρά προσπαθείτε και από την άλλη πλευρά αποστραγγίζετε τη δύναμη που σας δίνει την ικανότητα να μπορείτε να καθίσετε για διαλογισμό. ***Εκείνοι που λένε ότι δεν μπορούμε να καθίσουν για διαλογισμό, είναι γιατί ο νους τους δεν τους αφήνει και πολλές φορές αυτό οφείλεται σε πτώχευση. Σε έλλειψη ότζας.***

Στο μεγάλο έπος της Ραμαγιάνα, η αντίθετη παράταξη θα πολε-

μούσε το στρατό του Ράμα. Σκέφθηκαν αντί να πολεμήσει ο στρατός, να αναμετρηθούν δύο άτομα από κάθε παράταξη και όποιος νικήσει. Από την αντίθετη παράταξη έστειλαν κάποιον που είχε τηρήσει δώδεκα χρόνια αυστηρή αποχή και αγνότητα ζωής. Τότε από τη μεριά του Ράμα, διαλέξανε σαν αντίπαλό του τον Λάξμαν, που είχε μείνει αγνός σε όλη του τη ζωή.

Διάβασα τη ζωή του Ναπολέοντα. Με το άκουσμα του ονόματός του, ολόκληρη η Ευρώπη έτρεμε. Τι συνέβη όμως και συντρίφτηκε στη μάχη του Βατερλό; Πολλοί ισχυρίζονται ότι έχασε τη μάχη από κακούς χειρισμούς καθώς ήταν αποκαμωμένος από την ιδιαίτερη διασκέδαση που είχε την προηγούμενη νύχτα.

Στη ζωή διασήμων ανδρών θα βρείτε παρόμοια παραδείγματα. Το να λέει κανείς, είναι κάτι, αλλά το να ζει σύμφωνα με αυτά που λέει είναι κάτι άλλο. Στην Ινδία, έγιναν τρεις ή τέσσερις εισβολές από δυτικά, από την Περσία. Ο Πρίθβι Ρατζ αντιμετώπιζε κάθε φορά τους εισβολείς και τους έδιωχνε. Τελικά κάποτε έχασε τη μάχη και συνελήφθηκε. Λέγεται ότι ήταν για την ίδια αιτία καθώς μετά από τέτοιες δραστηριότητες δεν έχει κανείς την επόμενη ημέρα διαυγή σκέψη.

Δεν νομίζω ότι σας έχει δοθεί ποτέ μια τόσο ζωντανή εικόνα του πράγματος. Αν τηρείτε αυτές τις αλήθειες σεις θα ανθίσετε και κάθε σας δραστηριότητα θα επιτύχει. Όταν σεις δεν έχετε δικό σας φως, πως μπορείτε να καταλάβετε το Θείο Φως; Το να προσχηματίζετε διανοητικά την εικόνα, δεν ωφελεί. Υπάρχουν άνθρωποι που μυήθηκαν στο παρελθόν από πολλούς Διδασκάλους και δεν είχαν καμία πνευματική πρόοδο για αυτό ακριβώς το λόγο. Όπου υπάρχει αποτυχία στην αγνότητα, υπάρχει γενικότερη αποτυχία στην πνευματική πρόοδο και αυτό το θέμα αφορά και παλιούς αλλά και με υπευθυνότητες μαθητές των Διδασκάλων. Το να μην ονειρεύεται κανείς το βράδυ είναι καλό γιατί συχνά στον ύπνο μπορεί να χάσει τις παρακαταθήκες του.

Η φύση δεν λυπάται κανένα. Οι Γραφές λένε «*Μακάριοι οι καθαροί τη καρδία διότι αυτοί θέλουσι οίδει τον Θεό*». Αυτά είναι πολύ σημαντικά λόγια. Όταν δεν έχετε τη δύναμη των ότζας, δεν μπορείτε να συγκεντρωθείτε στο διαλογισμό σας για να βρείτε τον Θεό. Δεν μπορείτε να υψωθείτε μέχρις Αυτόν. Τα ότζας χρειάζονται και για να σας δώσουν ένα αρχικό σπρώξιμο αλλά χρειάζονται ακόμα και για να

διατηρηθείτε ζωηροί και δραστήριοι στο Πνευματικό Μονοπάτι.

Ζήστε με ένα κανονικό τρόπο ζωής και όχι παραδομένοι στις ακολασίες. Ο Θεός της Τροφής παραπονέθηκε στον Θεό Βισνού: «*Οι άνθρωποι με τρώνε πάρα πολύ*». Τότε Αυτός απάντησε: «*Εκείνους που τρώνε περισσότερο από ότι πράγματι έχουν ανάγκη, φάγε τους ολόκληρους"*. Όταν η διατροφή του ανθρώπου δεν είναι η ενδεδειγμένη, με τον καιρό φέρνει αρρώστιες. Τρώγοντας πάρα πολύ, δεν μπορείτε να χωνέψετε καλά με αποτέλεσμα να μη ωφελείστε από την τροφή. Αυτές οι καταστάσεις έχουν επιπτώσεις στην υγεία. Είναι και αυτός ένας λόγος που η αυτοενδοσκόπηση με το «ημερολόγιο» είναι χρήσιμη και αναγκαία. Λοιπόν ελέγξτε και μη λυπόσαστε τους εαυτούς σας.

Ερώτηση: «Όταν κάποιος παρατρώει, αυτό επηρεάζει την αγνότητα των σκέψεών του;»

Διδάσκαλος: Όταν το φαγητό δεν έχει χωνευτεί δεν μπορείτε να σκεφθείτε με ηρεμία και να καθίσετε για διαλογισμό. Είσαστε νυσταλέος. Όσο διάστημα το στομάχι σας μπορεί να δουλέψει έχει καλώς –για ένα δυο μήνες, ένα χρόνο ή λίγο παραπάνω. Μετά από αυτό αν εξακολουθείτε να παρατρώτε, δεν θα μπορείτε να χωνέψετε. Αυτό σημαίνει ότι το ίδιο το φαγητό και το ποτό, θα τρώει εσάς. Όταν δεν μπορείτε να χωνέψετε χάνετε δύναμη και σθένος. Έτσι έρχονται οι αρρώστιες; Οτιδήποτε φαγητό κάθε μέρα παραμένει αχώνευτο φέρνει ανωμαλία και τελικά αρρώστια. ***Τρία πράγματα σκοτώνουν τον άνθρωπο: η βιασύνη, η στεναχώρια και η τροφή που δεν έχει χωνευτεί.*** Βλέπετε τη μεγάλη σπουδαιότητα του πράγματος; Είναι πολύ καλό που θέσατε αυτή την ερώτηση για τα ότζας.

Ερώτηση: «Είναι η απώλεια σπέρματος κατά το νυχτερινό ύπνο, αποκλειστικά ένα θέμα που έχει σχέση με τις σκέψεις που κάναμε κατά τη διάρκεια της μέρας;»

Διδάσκαλος: Βεβαιότατα. Όταν κοιτάζετε μέσα στα μάτια των άλλων, αυτοί σας επηρεάζουν. Τα μάτια είναι τα παράθυρα της ψυχής. Μην κοιτάζετε παρατεταμένα μέσα στα μάτια των άλλων, οποιουδή-

ποτε φύλου. Αν σεις έχετε έλεγχο πάνω στον εαυτό σας και μπορείτε να επηρεάσετε τους άλλους, αυτό είναι άλλο πράγμα.

Όσο καιρό είσαστε μαθητές πρέπει να είσαστε πολύ προσεχτικοί. Όταν πια θα έχετε δυναμώσει και θα έχετε αποκτήσει μια εφεδρική άγκυρα, τότε δεν θα μπορείτε να επηρεαστείτε από τους άλλους. Αντίθετα σεις θα τους δίνετε ζωή. Μερικές φορές λέμε: ο Διδάσκαλος μιλάει «*με αγάπη*» προς όλους.

Ο Διδάσκαλος μιλάει με αγάπη μέσα από την ψυχή του και όχι μέσα από το σώμα. Οι άλλοι που μιλούν με αγάπη μιλούν από το επίπεδο του σώματος. Όμως αυτό δεν είναι αγάπη, γιατί αυτή η αγάπη αρχίζει από το σώμα και τελειώνει στο σώμα. Πραγματική αγάπη είναι αυτή που αρχίζει από το σώμα και τελειώνει στη ψυχή. Αυτή είναι Αγάπη. Η αγάπη που τελειώνει στο σώμα ονομάζεται λαγνεία. Αυτή τη διαφορά δεν θα την βρείτε στα βιβλία. Τι είναι ασέλγεια; Ασέλγεια είναι αγάπη που αρχίζει από το σώμα και τελειώνει στο σώμα. Καθισμένοι εδώ, με την ακτινοβολία που παίρνετε, έχετε μια ώθηση για να πάτε στο υπερπέραν, αυτό είναι Αγάπη. Γι' αυτό λένε πως αυτή η Αγάπη τελικά είναι φιλανθρωπία.

Ερώτηση: «Πόσο συγκρατημένοι θα πρέπει να είμαστε στις συναναστροφές μας με άλλους ανθρώπους; Ακόμη και με τους μυημένους; Δεν θα πρέπει να κάνουμε κάποια διάκριση;»

Διδάσκαλος: Να συναναστρεφόμαστε κοινωνικά τόσο όσο είναι αναγκαίο. Όταν συναντιόσαστε μέσα στο Σάτσανγκ, πρέπει όλοι σας να μη σκεπτόσαστε κανέναν άλλο παρά τον Θεό. Το Σάτσανγκ είναι πραγματικό Σάτσανγκ μόνο όταν καμιά άλλη σκέψη δεν κυριαρχεί μέσα στο νου σας παρά μόνο ο Θεός. Όταν είσαστε εκεί και συναντιόσαστε κοινωνικά, φιλώντας χαρακτηριστικά ο ένας τον άλλο αυτό δεν είναι Σάτσανγκ.

Αναφέρθηκε σε μένα ότι σε κάποιο Σάτσανγκ, άρχισαν να φέρνουν μαζί τους παιδιά και αυτά δίπλα να παίζουν και να κάνουν φασαρία οι δε γονείς να τα φιλούν και να προσπαθούν να τα καλοπιάνουν για να καθίσουν φρόνημα. Τους σταμάτησα. Αυτού του είδους η αγάπη θα καταστρέψει τη ζωή σας. Αν δυο ποτήρια είναι συσκευασμένα μαζί μέσα στην ίδια θέση, θα χτυπηθούν μεταξύ τους και θα σπάσουν, έτσι

δεν είναι; Ορισμένα πράγματα θα πρέπει να τα διαχωρίζουμε.

Τώρα οι καιροί έχουν αλλάξει. Κανένας δεν μπορεί να μείνει κοντά σε ένα δάσκαλο για μεγάλο χρονικό διάστημα προκειμένου να πάρει κάποιο πνευματικό δώρο απ' Αυτόν. Γι' αυτό πρέπει γρήγορα να τους δοθεί κάτι και αυτό που θα τους δοθεί θα πρέπει να κρατηθεί με συνεχή αυτοέλεγχο. Έτσι στις μέρες μας, δίνεται στους μαθητές των Διδασκάλων την ημέρα της μύησης μια μικρότερη ή μεγαλύτερη εμπειρία Φωτός και Ήχου. Αυτό πάει καλά για μερικές μέρες, αλλά αν αυτό το δώρο δεν διαφυλαχτεί και η διαβίωση των φρεσκομυημένων μαθητών δεν είναι η ενδεδειγμένη, αυτό το δώρο χάνεται.

Ο Θεός είναι Ζωή (*συνειδητότητα*), Αγάπη και Φως. Η Αγνότητα είναι Ζωή. Εμείς απλώς διαβάζουμε αυτά τα πράγματα, όμως δεν εμβαθύνουμε μέσα σ' αυτά. Ο Θεός είναι Ζωή, Αγάπη και Φως. Η Ζωή από πού έρχεται; Από την Αγνότητα! Αυτά τα πράγματα δεν γίνονται γνωστά και αυτό είναι το κρίμα. Απλώς σας λένε, πηγαίνετε και εκτελέστε αυτό το πράγμα και μετά κάνετε το άλλο. Αν η ζωή σας είναι πράγματι αγνή, τότε ακόμη και μια μόνο σκέψη θα σας βοηθήσει στο Πνευματικό Δρόμο. Ευχαριστείτε τον Θεό, που σας δίνει αυτό το δώρο την ημέρα της μύησης σας. Αυτό οφείλεται στη Χάρη του Διδασκάλου μας. Αλλά εμείς πρέπει να το διατηρήσουμε. Ζείτε μια απλή και αγνή ζωή και τότε θα έχετε αποτελέσματα.

Ερώτηση: «Όσον αφορά τη σκέψη, κάποιος κάποτε έκανε μια δήλωση: "Σκέπτομαι άρα υπάρχω", αλλά αυτό είναι πράγματι αληθινό; Γιατί θεωρώ πως "εγώ υπάρχω" ακόμη και αν δεν σκέπτομαι, Είναι σωστό αυτό;»

Διδάσκαλος: Ο άνθρωπος θεωρείτε ότι είναι μια συνειδητή οντότητα και η σκέψεις του δημιουργούνται από το επίπεδο συνειδητότητας του νου του. Ένας που δεν είναι σε συνειδητή κατάσταση, πως μπορεί να σκεφτεί; Λοιπόν, είναι γι' αυτό που όταν λέτε «*Εγώ σκέπτομαι*» σημαίνει ότι είσαστε σε συνειδητή κατάσταση. Συχνά μεταχειριζόμαστε λέξεις χωρίς να εμβαθύνουμε στο τι αυτές πραγματικά καθορίζουν. Οι άνθρωποι είμαστε συνειδητές οντότητες και με αυτή τη συνειδητότητα εργαζόμαστε από το επίπεδο της διάνοιας που έχουμε αναπτύξει και του εγκεφάλου, σαν ενδιάμεσου βοηθητικού οργάνου.

Η συνειδητότητα μας κάνει ικανούς να σκεφτούμε. Λοιπόν είναι γι' αυτό που λέγεται: «*Ο Θεός είναι όλη η Διάνοια, όλη η Σοφία, όλη η Αγάπη, όλη η Ζωή*». Ο Θεός είναι που εργάζεται. Αυτός είναι όλη η συνειδητότητα και σεις είσαστε μια σταγόνα του Ωκεανού αυτής της Συνειδητότητας. Σεις έχετε την ίδια δύναμη, την ίδια ουσία μέσα σας, Ζωή, Φως και Αγάπη. Μια φορά, ως πρόεδρος της Παγκοσμίου Αδελφότητας των Θρησκειών, έδωσα την ομιλία μου ακριβώς πάνω σ' αυτό το Θέμα: Ζωή, Φως και Αγάπη. Οι άνθρωποι μεταχειρίζονται αυτές τις λέξεις αλλά δεν καταλαβαίνουν τι αυτές πράγματι σημαίνουν.

Ένας που είναι παραδομένος στην εξωτερική απώλεια των ότζας, δεν είναι ποτέ ήρεμος και υπομονετικός. Η ηρεμία είναι μια εξωτερική ένδειξη. Όπως το γάλα που βράζει στο τέλος θα φουσκώσει και θα ξεχειλίσει, έτσι δεν μπορεί να ελέγξει τον εαυτό του αυτός που χάνει ότζας. Όλοι σας γνωρίζετε ότι ένας που είναι πολύ δυνατός, σκέπτεται τα πάντα και ενεργεί με ηρεμία και δείχνει υπομονή. Για εκείνον που εξαγριώνεται εύκολα και που δεν μπορεί να συγκρατήσει την αυτοκυριαρχία και τον θυμό του, είναι ένα σίγουρο σημάδι ότι δεν είναι αγνός. Αυτός έχει χάσει όλη του τη δύναμη.

Το κτίριο που έχει αδύνατο έδαφος από κάτω χρειάζεται μια δυνατή θεμελίωση. Μετά μπορείτε να προσθέσετε πολλούς ορόφους πάνω σ' αυτό. Αλλά αν το έδαφος έχει αφεθεί αδύνατο; Το κτίριο θα καταρρεύσει. Οι Διδάσκαλοι συχνά λένε σχετικά: με την δύναμη των ότζας: «*Τοίχοι που είναι καμωμένοι από άμμο πόσο διάστημα θα κρατήσουν*»;

Μπραχματσάρια είναι η λέξη που χρησιμοποιείται για την αγνότητα. Η Μπραχματσάρια είναι ο αναγκαίος τρόπος ζωής για να βρούμε τον Θεό. Μπραχματσάρια σημαίνει Εσωτερική και εξωτερική αγνότητα. Σημαίνει τον τρόπο ζωής που σας κάνει ικανούς να βρείτε τον Θεό και αυτός ο τρόπος λέγεται και Σάντακαρ, που σημαίνει «Ηθική ζωή». Μπραχματσάρια: «Μπράχμ» σημαίνει Θεός, και «Ατσάρια» σημαίνει τρόπος ζωής. Μπραχματσάρια δεν είναι μόνο να μη σπαταλάτε το σπέρμα σας, που σημαίνει εξωτερική αγνότητα, αλλά και να ελέγχετε και τη σκέψη σας. Να μην σκέπτεστε κακό για κανένα και να μην επηρεάζεστε από ότι ακούτε από τους άλλους, για τους άλλους. Όταν ακούτε να λένε: «*Είδα τον τάδε να κάνει αυτό και εκείνο το πράγμα*»,

μη το πιστέψετε.

Ερώτηση: ***«Λοιπόν η αγνότητα είναι η πιο σημαντική από όλες τις αρετές;»***

Διδάσκαλος: Η αγνότητα είναι το θεμέλιο του φυσικού σώματος. Το σώμα πρέπει να είναι θεμελιωμένο όπως ένα κτίριο που τα θεμέλια του είναι δυνατά. Ακόμη και οι σκέψεις, επιδρούν στο παιδί μέσα στη μήτρα. Μερικά παιδιά έχουν ασέλγεια και αυτό οφείλεται στους γονείς τους. Εφόσον το παιδί είναι μέσα στη μήτρα, εμείς πρέπει να είμαστε τελείως αγνοί, ήρεμοι και τρυφεροί γιατί επηρεάζεται το έμβρυο μέσα στη μήτρα. Μερικά ψυχοσωματικά προβλήματα των νεογνών οφείλονται σε αντιδράσεις του παρελθόντος, ενώ μερικά άλλα είναι αντιδράσεις των σκέψεων της εγκύου μητέρας. Αυτό το θέμα πρέπει να σας απασχολήσει.

Θα σας πω απλώς κάτι παραπάνω που θα σας βοηθήσει. Στα ζώα και τους ανθρώπους, υπάρχει μια χαρακτηριστική διαφορά. Όταν ένα ζώο εγκυμονεί, κανένα αρσενικό ζώο δεν την αγγίζει. Αλλά στους ανθρώπους που είναι το πιο εξελιγμένο είδος της Δημιουργίας, τι κάνουμε; Κρίμα δεν είναι; Ο υπαινιγμός μου είναι αρκετός δεν χρειάζεται να προχωρήσω πιο βαθιά μέσα στο θέμα. Εμείς δεν τηρούμε αυτές τις αρχές.

Ερώτηση: ***«Πολλοί από τους μυημένους, είμαι σίγουρος θα ενδιαφέρονται να μάθουν όπως και εγώ, για το πόσος χρόνος χρειάζεται για να καθαρίσουμε από ότι αρνητικό κάναμε πριν μυηθούμε».***

Διδάσκαλος: Όσο χρόνο παίρνει κανείς ένα δηλητήριο αυτό έχει τη δράση του. Αλλά μην παίρνετε πλέον δηλητήριο. ***Το να αμαρτήσει κανείς είναι ανθρώπινο, αλλά το να παραμένει στην αμαρτία είναι διαβολικό.*** Μια γυναίκα που είχε διαπράξει μοιχεία την έφεραν μπροστά στον Ιησού. Αυτός είπε, εντάξει τι λένε οι Γραφές σας, ότι πρέπει να την λιθοβολήσετε μέχρι θανάτου. Ας σταθεί λοιπόν εκεί και εσείς λιθοβολήστε την. Ας ρίξει όμως την πρώτη πέτρα αυτός που αισθάνεται μέσα στα κατάβαθα της καρδιάς του ότι είναι αναμάρτητος πάνω σε αυτό το θέμα. Κανένας δεν τόλμησε. Και τότε ο Ιησούς της είπε:

«*Γυναίκα πήγαινε και μη το ξανακάνεις*». Τον καιρό του Διδασκάλου μας όταν οι άνθρωποι διέπρατταν μοιχεία, μέσα σ' όλους τους συναθροισμένους σηκωνόταν και έλεγε: «*Διδάσκαλε έκανα αυτό το πράγμα*». Ο Μπάμπα Σαουάν Σινγκ έλεγε: «*Καλά, μπορεί κανείς από σας να επωμιστεί το φορτίο της αμαρτίας του;*» Ποιος τολμούσε να μιλήσει; Τότε Αυτός έλεγε: «*Εντάξει, μη το ξανακάνεις*», απλώς έτσι.

Εμείς θα πρέπει κάπου να σταματήσουμε. Το δηλητήριο που έχει πάρει κανείς δεν μπορεί να το απομακρύνει. Αλλά αν σεις σταματήσετε να παίρνετε δηλητήριο, τότε εντάξει. Λοιπόν υπάρχει ελπίδα για όλους.

Ερώτηση: «Μερικές φορές έχω ένα αίσθημα πως χάνω την επαφή με τις επιθυμίες μου γιατί κάνω όλα τα πράγματα από συνήθεια και βρήκα πως ο καλύτερο τρόπος είναι να προσπαθώ να σκέπτομαι κάθε στιγμή: "Τι θέλω εγώ; Δηλαδή τι θέλει η ψυχή μου";»

Διδάσκαλος: Νομίζω πως έδωσα την απάντηση με πολύ ακρίβεια αλλά σεις δεν την καταλάβατε, με αποτέλεσμα να εκφράζετε την άποψη που μόλις αναφέρατε. Λοιπόν, αν δεν μπορείτε να ζείτε σύμφωνα με ότι Αυτός κανονίζει, δεν μπορείτε να έχετε καμία δύναμη επιβολής πάνω στον εαυτό σας. Εσείς χάνετε, επειδή είσαστε πολύ χαλαρός πάνω σ' αυτό το θέμα, και προφανώς αυτό οφείλεται σε παράλειψη συμπλήρωσης του ημερολόγιου αυτοελέγχου σας. Όπως ένας αυστηρός δήμιος μη λυπόσαστε τον εαυτό σας. Αυτός που είναι μέσα σας δεν λυπάται ακόμη και μένα σας λέω. Ο Θεός να σας ευλογήσει.

Αυτό σημαίνει πως πρέπει να κάνει κανείς μια πολύ δραστική και άγρυπνη αυτοκριτική. Όπως ήδη σας έχω πει, ένας άνθρωπος οπωσδήποτε θα παραστρατήσει αν δεν έχει κάποια στήριξη στο Πνευματικό Μονοπάτι, κάποια εφεδρική άγκυρα μέσα του. Σας μιλώ για ένα πράγμα που είναι πολύ αληθινό και πολύ βασικό, στο οποίο εσείς δίνετε λίγη ή και καθόλου σημασία. Είσαστε παραδομένοι στις αισθησιακές επιθυμίες, και τις απολαύσεις, κατά τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Εφόσον είστε εκεί τόσο γερά προσκολλημένοι, πως μπορείτε να υψωθείτε πάνω από το φυσικό επίπεδο; Θα πρέπει να υπάρχει κάποια πειθαρχία. Αν φωνάξετε ένα γιατρό επειδή έχετε πυρετό και σας πει να μη πάρετε καμιά στερεά τροφή, σεις πρέπει να υπακούσετε σε

αυτό. Αυτό είναι το Μονοπάτι της μαθητείας που εγώ σήμερα σας εξηγώ. Πρέπει να είσαστε πολύ προσεχτικοί και αν ζήσετε για ένα διάστημα σύμφωνα μ' αυτά που σας λέω, στο τέλος το κάθε τι θα σας γίνει συνήθεια και δεν θα μπορείτε να κάνετε διαφορετικά. Λοιπόν γιατί να μη κάνουμε την καλύτερη χρήση της συνήθειας του νου; Κάνετε ένα πράγμα σήμερα και το ίδιο πράγμα και αύριο επί ένα μήνα ή παραπάνω. Θα δείτε ότι ο νους θα αποκτήσει τη ροπή να πηγαίνει εκεί. Κάνετε το νου σας ένα φίλο. Όταν η πειθαρχία θα έχει γίνει συνήθεια, τότε θα έχετε σωθεί. Ο νους έχει την τάση να σας φέρνει πίσω στη γη. Αυτό είναι όλο. Εφόσον οι σκέψεις μας, ο συλλογισμός μας, η συνειδητότητά μας είναι δεμένα κάτω στις αισθήσεις, εμείς δεν μπορούμε να ανυψωθούμε. Μιας και μάθουμε πώς να υψωνόμαστε υπεράνω αυτών και με τη Χάρη Του αποκτήσουμε μια αμυδρά γνώση των Εσωτερικών επιπέδων και κάθε μέρα βιώνουμε την ευδαιμονία των κόσμων αυτών, τότε σίγουρα δεν θα μας αρέσει να παραμένουμε κάτω και να ασχολούμαστε με την υλική πραγματικότητα. Αυτό όμως θέλει το χρόνο του. Θα έρθει με τη συνήθεια. Εμείς πρέπει να δουλέψουμε γι' αυτό. Κάποιο σπρώξιμο ή κάποιο κεφάλαιο που σας δίνετε με τη μύηση αποτελεί μία μεγάλη παραχώρηση. Αλλά διατηρείστε και αυξήστε το.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΑΝΤ ΝΤΑΡΣΑΝ ΣΙΝΓΚ

Ο πιο κάτω διάλογος έγινε στις 10 Μαρτίου 1979 στο Κιρπάλ Άσραμ στο Δελχί.

Ερώτηση: «Τι όφελος απολαμβάνουν οι άνθρωποι που θα παρευρεθούν σε εισαγωγικό Σάτσανγκ, εάν δεν έρθουν και σε κάποιο κανονικό Σάτσανγκ και συνεπώς δε λάβουν την μύηση;»

Διδάσκαλος: Υπάρχει μία ποιητική έκφραση που λέει: «*Οι πλεξούδες των μαλλιών του Αγαπημένου είναι απέραντες*». Αυτό σημαίνει ότι αγκαλιάζουν όχι μόνο ολόκληρο το υλικό σύμπαν, με καθετί που ζει μέσα σ' αυτό, αλλά μπορούν να αγκαλιάσουν και όλα τα σύμπαντα των συμπάντων και ολόκληρη την Δημιουργία και να επιφέρουν την επικοινωνία τους με τον Παντοδύναμο. Η λέξη "πλεξούδες" στο μυστικισμό χρησιμοποιείται με την έννοια της "πνευματικής επιρροής". Επομένως η πνευματική επιρροή του Διδασκάλου είναι πραγματικά μέγιστη. Δεν μπορούμε ούτε καν να φανταστούμε το εύρος του φάσματος που καλύπτει.

Όποτε γίνονται εισαγωγικά Σάτσανγκ, συνήθως βάζουμε κάποια διαφημιστική καταχώρηση με μια φωτογραφία του Διδασκάλου στις εφημερίδες. Κάνοντας αυτό προσελκύουμε το ενδιαφέρον τον αναγνωστών στα διδάγματα του Διδασκάλου. Οποιοσδήποτε έρχεται στο Σάτσανγκ έχει κατ' αρχάς δει την διαφήμιση και έχει μάθει κάποια λίγα σχετικά με το Μονοπάτι. Ρίχνει μια ματιά στην φωτογραφία του

Διδασκάλου και σχηματίζει μια κάποια εντύπωση για εκείνον. Εφόσον υπάρξει θετική ανταπόκριση, υπάρχει και μια μικρή έλξη που τον κάνει να μπει στον κόπο να παρευρεθεί στο εισαγωγικό Σάτσανγκ. Όταν έρθει στην συνάντηση βλέπει συνήθως μια ταινία, ακούει τη φωνή του Διδασκάλου και γίνεται μια εισαγωγή στα διδάγματα των Διδασκάλων. Όλη η ατμόσφαιρα του Σάτσανγκ είναι φορτισμένη με την δόνηση του Διδασκάλου.

Πριν τον Αγαπημένο μας Διδάσκαλο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, οι προηγούμενοι Διδάσκαλοι έλεγαν πως, όπου υπάρχει συνάθροιση πέντε μαθητών, ο Διδάσκαλος βρίσκεται μεταξύ τους. Αλλά ο Διδάσκαλός μας μάς έδωσε ένα νέο προνόμιο λέγοντας ότι: «*Οπουδήποτε βρίσκονται έστω και δύο Σατσάνγκις, ο Διδάσκαλος παρευρίσκεται μαζί τους*». Συνεπώς όποτε ερχόμαστε στο Σάτσανγκ, ο Διδάσκαλος βρίσκεται μαζί μας και η ατμόσφαιρα είναι φορτισμένη από την παρουσία Του. Οποιοσδήποτε παρευρίσκεται, έστω και εν αγνοία του, μπλέκεται στις πλεξούδες του Αγαπημένου. Μιας και πιαστεί εσκεμμένα ή ακούσια, τυχαία ή κατά λάθος, ουδέποτε θα καταφέρει να ελευθερωθεί από αυτές τις πλεξούδες. Ο δύστυχος είναι παγιδευμένος για πάντα. Είναι αναπόφευκτο να επηρεαστεί. Ακριβώς όπως ορισμένοι μικροοργανισμοί στο σώμα επωάζονται γρήγορα, ενώ κάποιοι άλλοι χρειάζονται περισσότερο χρόνο για να αναπαραχθούν, *οποιοσδήποτε παρευρεθεί σε Σάτσανγκ θα κολλήσει το μικρόβιο της πνευματικότητας*. Αγγίζει αυτήν τη "μεταδοτική ασθένεια" της πνευματικότητας και σε εύθετο χρόνο είναι προορισμένο να πέσει "θύμα" της και να βρεθεί στα πόδια του Διδασκάλου της εποχής.

Μπορώ μόνο να λυπηθώ για την τύχη αυτού του ανθρώπου που, ενώ είναι πιασμένος στον ιστό της πνευματικότητας, ενώ έχει πέσει στην "παγίδα" και έχει δοκιμάσει τη γεύση του καρπού ή του σπόρου της Εσωτερικής εμπειρίας που του έχει προσφερθεί ως δόλωμα, στη συνέχεια προσπαθεί να πεταρίσει τα φτερά του και να πετάξει μακριά. Φυσικά οι Διδάσκαλοι αφήνουν "λάσκα το σχοινί" στην ελεύθερη βούληση του μαθητή, αλλά μιας και ο καρπός έχει δοκιμασθεί, μιας και τα αφτιά σου έχουν ακούσει τη φορτισμένη φωνή του Διδασκάλου και ολόκληρη την ύπαρξή σου την έχει αγγίξει, η ακτινοβολία της παρουσίας Του, είναι αδύνατον να μείνεις ανεπηρέαστος. Αυτό το πουλί μπορεί να χτυπά τα φτερά του όσο σκληρά θέλει, προσπαθώ-

ντας να ξεφύγει. Αυτός ο άνθρωπος μπορεί να προσπαθεί να ξεγλιστρήσει έξω από την θηλιά των πλεξούδων του Διδασκάλου, μπορεί να πασχίζει να λησμονήσει τις μουσικές νότες του Θείου Ήχου που είχε ακούσει, στο τέλος όμως θα πρέπει να παραδοθεί. Όλο το πετάρισμα, όλες οι απόπειρες να ξεχάσει και να ξεπεράσει την διαπεραστική και διεισδυτική φωνή του Διδασκάλου, όλη η προσπάθεια να απαλλαχθεί από το άρωμα του Διδασκάλου, το οποίο αργά χωρίς να γίνεται αντιληπτό εισχωρεί σε κάθε πόρο του σώματος και της ψυχής του, είναι ανώφελα και μάταια. Το πουλί της καρδιάς ενός ανθρώπου που έχει αιχμαλωτιστεί από τη Διδάσκαλο Δύναμη δεν μπορεί να το σκάσει και να ξεφύγει για πολύ. Επομένως, απαντώντας ευθέως στην ερώτησή σου, αυτά τα εισαγωγικά Σάτσανγκ έχουν ένα καθοριστικό αποτέλεσμα για κείνον που τα παρακολουθεί. Οποιοσδήποτε πιάνεται μια φορά στα δίχτυα Του, είναι παγιδευμένος για πάντα.

Συνεπώς είναι άκρως εποικοδομητικό να διοργανώνονται αυτά τα Σάτσανγκ, γιατί όποιος παρευρίσκεται κάνει κάποιες σκέψεις για τον Διδάσκαλο, βλέπει τις φωτογραφίες και κάποιες από τις διδασκαλίες Του σε έντυπα και ακούει κάποια κασέτα με την φωνή Του. Όταν κάποιος μιλά πάνω στα διδάγματα και συγχρόνως ακούει για τις ιδιότητες και τα χαρακτηριστικά του Διδασκάλου, επηρεάζεται. Έτσι είναι χρήσιμο να γίνονται όσο δυνατόν περισσότερα εισαγωγικά Σάτσανγκ για την ευόδωση των σκοπών της Αποστολής του Διδασκάλου.

Ερώτηση: «Υπάρχει κάποιο όφελος, εάν κάποιος απλώς διαβάσει κάποιο βιβλίο των Διδασκάλων; Εάν για παράδειγμα τους δώσουμε το "Μυστικό των Μυστικών" να διαβάσει;»

Διδάσκαλος: Αυτά τα βιβλία είναι ροή από τα λόγια και από το πνεύμα του Διδασκάλου. Όταν διαβάζουμε αυτά τα βιβλία, η ψυχή μας είναι του Διδασκάλου στις φλέβες του. Είτε σκεφτόμαστε τον Διδάσκαλο θετικά είτε αρνητικά, γεγονός παραμένει πως Τον σκεφτόμαστε και αυτή η σκέψη θα προκαλέσει μια καρμική αντίδραση με αποτέλεσμα να μας δώσει την Χάρη Του. Οποιοσδήποτε σκέφτεται τον Διδάσκαλο και είναι στην ίδια συχνότητα μαζί Του, ακόμα και για μια παροδική στιγμή, θα καρπωθεί το όφελος. Η αγάπη του Διδασκάλου και η φιλευσπλαχνία Του είναι παγκόσμια και συμπεριλαμβάνει

οποιονδήποτε Τον σκέφτεται.

Ερώτηση: «Εάν κάποιος έρθει σε ένα Σάτσανγκ ή διαβάσει ένα βιβλίο του Διδασκάλου και δεν ξαναπάει σε Σάτσανγκ σε αυτήν την ζωή, άραγε θα λάβει ανθρώπινη ενσάρκωση στην επόμενη ζωή του;»

Διδάσκαλος: Ναι, σίγουρα.

Ερώτηση: «Στην επόμενη του ενσάρκωση θα συναντήσει τον Διδάσκαλο της εποχής;»

Διδάσκαλος: Ναι, θα λάβει αυτό το όφελος.

Ερώτηση: «Ακόμα και ένας περαστικός που περπατά στον δρόμο και απλώς αντικρίζει μια φωτογραφία του Διδασκάλου σε μια αφίσα έχει ωφέλεια;»

Διδάσκαλος: Ναι, εάν την κοιτάζει ευνοϊκά, η μοίρα του έχει ευλογηθεί. Ακόμα και μια ρήση του Διδασκάλου εάν αρέσει σε κάποιον και την επαναλαμβάνει, είναι δεδομένο πως θα ευλογηθεί από τον Διδάσκαλο.

Ερώτηση: «Όταν ο Διδάσκαλος είναι σε περιοδεία, οποιοσδήποτε τον βλέπει στον δρόμο, στο αεροδρόμιο ή στο αεροπλάνο μπλέκεται στις "πλεξούδες" του Αγαπημένου;»

Διδάσκαλος: Ναι, είναι απλώς θέμα χρόνου.

Ερώτηση: «Υπάρχει κάποια ιστορία για τον Διδάσκαλο Κιρπάλ Σινγκ, όταν είχε πάει στο ενυδρείο του Μαϊάμι το 1963. Υπήρχε ένα λευκό δελφίνι το οποίο Τον συμπάθησε, Τον ακολουθούσε γύρω από την πισίνα και συνεχώς πηδούσε στο νερό, προσπαθώντας να αποσπάσει την προσοχή Του. Λένε πως αυτό το δελφίνι πέθανε λίγο καιρό αργότερα. Έμαθα πως επέστρεψε...»

Διδάσκαλος: Ναι, είναι προδιαγεγραμμένο, όταν ξανάρθει να έχει

την ανθρώπινη μορφή.

Ερώτηση: «Υπάρχει μια άλλη ιστορία στην Ινδία σχετικά με μια κυρία ή οποία είχε δυο κατοικίδια πουλιά. Μια φορά ο Διδάσκαλος την επισκέφτηκε στο σπίτι της και πρόσφερε κάτι στο ένα από τα πουλιά. Την επομένη αυτό το πουλί πέθανε. Την μεθεπόμενη ημέρα, όταν ο Διδάσκαλος την ξαναεπισκέφθηκε, ήθελε να δώσει κάτι και στο άλλο πουλί να φάει, αλλά η γυναίκα του είπε: "Σε παρακαλώ, μην το κάνεις". Ο Μαχαράτζ Τζι πήρε πίσω το φαγητό και της είπε πως το πουλί αυτό θα ζούσε. Και αυτό το πουλί είναι ζωντανό ακόμα και σήμερα».

Διδάσκαλος: Δεν συμβαίνει απαραίτητα κάθε πουλί που βλέπει ο Διδάσκαλος να πεθαίνει. Ο Διδάσκαλος έχεις τους δικούς Του υπέροχους τρόπους που ενεργεί. Θα μπορούσε να έχει προκαλέσει την αποχώρηση του πουλιού από αυτό το είδος της Δημιουργίας δίνοντάς του σε επόμενη γέννηση την ανθρώπινη μορφή. Αυτό μπορεί να συνέβηκε την πρώτη ημέρα της επίσκεψής του στο σπίτι αυτής της Ινδής κυρίας. Άλλες πάλι φορές επιλέγει να κρατήσει το πουλί στην ίδια μορφή για ένα χρονικό διάστημα, αλλά τελικά του δίνει το όφελος. Μιας και ο Διδάσκαλος κοιτάξει ένα πουλί και το πουλί κοιτάξει στα μάτια του ή ακόμα και εάν ένα πουλί πετάει στον ουρανό και λαμβάνει το βλέμμα του Διδασκάλου, μπορεί να ευλογηθεί από τον Διδάσκαλο και όταν ξαναγεννηθεί να λάβει την ανθρώπινη μορφή. Εάν ένα δέντρο είναι τόσο τυχερό, που τα κλαδιά του χρησιμοποιηθούν για μπαστούνι από τον Διδάσκαλο ή εάν πίνει γάλα από ένα βουβάλι, μια κατσίκα ή μια αγελάδα, όλα τους έχουν εξασφαλίσει την σωτηρία τους. Οπότε η Χάρη του Διδασκάλου είναι χωρίς φραγμούς.

Η φιλευσπλαχνία του είναι απεριόριστη. Δεν μπορούμε να διανοηθούμε το εύρος της φιλευσπλαχνίας Του. Είμαστε ανίκανοι να αντιληφθούμε πώς ο Θεός έχει οργανώσει το Θείο Σχέδιο και τι εξουσίες έχει δώσει στον Διδάσκαλο της κάθε εποχής.

Κάποτε ρώτησα τον Αγαπημένο Διδάσκαλο για τα προνόμια που παραχωρούνται σε ανθρώπους που δε συνάντησαν τον Διδάσκαλο στην φυσική του μορφή, αλλά έρχονται με κάποιον τρόπο μέσα στην περίμετρο της προσοχής του Διδασκάλου. Ενδιαφερόμουν συγκεκρι-

μένα για δυο καθηγητές μου, που με είχαν καθοδηγήσει από πολύ κοντά στις σπουδές μου και επιπροσθέτως με βοήθησαν και στην διόρθωση αποφθεγμάτων για το Γκουρμάτ Σιντχάντ, αλλά που δεν μπορούσαν να συναντήσουν τον Αγαπημένο Διδάσκαλο στην φυσική του μορφή. Του μιλούσα συχνά για αυτούς τους δύο καθηγητές και μου ανέφερε πως σίγουρα θα απολαμβάνανε τα οφέλη. Μια άλλη φορά τον ρώτησα: «*Κύριε αναφέρεις αποσπάσματα από το Σαίξπηρ, τον Κιτς, τον Μπάιρον, το Μίλτον και τόσους άλλους συγγραφείς. Όταν τους μνημονεύεις με αγάπη και εκτιμάς το συγγραφικό τους έργο, αυτοί λαμβάνουν κάποιο όφελος;*» Αυτός απάντησε: «*Ναι, ασφαλώς και λαμβάνουν κάποιο όφελος, οπουδήποτε και εάν βρίσκονται".* Εάν οι άνθρωποι από τους οποίους ο Διδάσκαλος απλώς παραθέτει αποσπάσματα λαμβάνουν όφελος και μπορείς φυσικά να φανταστείς το εύρος της φιλευσπλαχνίας και της πνευματικής Του επιρροής.

Ερώτηση: «Εάν βρίσκεστε σε περιοδεία και κοιτάζετε κάποιον που μπορεί να μη σας βλέπει, αλλά που συμβαίνει απλώς να παρευρίσκεται στο σημείο αυτό, εάν τον προσέξετε, εάν του δώσετε την προσοχή σας, θα "παγιδευθεί από τον Διδάσκαλο";»

Διδάσκαλος: Εάν βρίσκονται στον χώρο και είναι έστω και λίγο δεκτικοί, τότε σίγουρα απολαμβάνουν κάποιο όφελος.

Ερώτηση: «Με άλλα λόγια η προσοχή τους πρέπει να είναι στον Διδάσκαλο με κάποιο τρόπο;»

Διδάσκαλος: Μια γέφυρα πρέπει να ορθωθεί, για να ενώσει καρδιά με καρδιά, μάτια με μάτια και ψυχή με ψυχή. Αυτή η γέφυρα μπορεί να περιλαμβάνει παιάνες και εγκώμια ή γιρλάντες από παράπονα, οι σκέψεις τους μπορεί να είναι θετικές ή και αρνητικές, αλλά όταν λαμβάνουν την προσοχή του Διδασκάλου, αναμφίβολα θα ωφεληθούν κάποια καθορισμένη στιγμή. Όλα εξαρτώνται από την αμοιβαία προσοχή. Πρέπει όμως να υπάρχει μια ανταπόδοση, μια ανταπόκριση. Ερώτηση: «Είναι υπέροχο να γνωρίζουμε για την πνευματική επιρροή του Διδασκάλου και είμαι σίγουρος πως θα εμπνεύσει τους Σατσάνγκις σε όλον τον κόσμο να κάνουν περισσότερα εισαγωγικά

Σάτσανγκ και να διαδώσουν τα διδάγματα. Είναι τόσο τεράστια ευλογία! Τόσες πολλές φορές νοιώθουμε πως αυτές οι συναντήσεις δεν είναι επιτυχείς, καθώς τα άτομα που παρευρίσκονταν, στην συνέχεια δεν ξανάρχονται στο Σάτσανγκ".

Διδάσκαλος: Σε τελική ανάλυση τι είναι η μύηση; «***Μύηση είναι απλώς η "προσοχή" του Διδασκάλου***». Όταν ο Διδάσκαλος Χαζούρ άφησε το υλικό επίπεδο, ο Αγαπημένος Διδάσκαλος Κιρπάλ μας ζήτησε να βρούμε πόσοι άνθρωποι είχαν επίσημα μυηθεί από τον Χαζούρ. Όταν ελέγξαμε τα αρχεία και βρήκαμε πως περίπου 125.000 άνθρωποι είχαν λάβει την μύηση από Αυτόν, το αναφέραμε στον Αγαπημένο Διδάσκαλο και εκείνος τότε είπε ότι αυτός ήταν ο αριθμός των ατόμων που είχαν μυηθεί παίρνοντας τα «Πέντε Ιερά Ονόματα», αλλά ο αριθμός των πραγματικά μυημένων ήταν πολλαπλάσιος, καθώς μυημένοι ήταν και αυτοί που είχε μυήσει απλώς ρίχνοντάς επάνω τους το βλέμμα Του. Όμως μόνο ένας Θεάνθρωπος έχει αντίληψη αυτού του γεγονότος. Τα παραπάνω είναι απλώς μια ένδειξη του μεγάλου αριθμού των ατόμων που επωφελούνται από τον Διδάσκαλο και οι οποίοι δεν βρίσκονται στα επίσημα αρχεία της Αποστολής.

Συνεπώς, οποιοσδήποτε πίνει έστω και ελάχιστη ποσότητα από το "κρασί της θειότητας" που ρέει μέσω της Χάρης του Διδασκάλου στο Σάτσανγκ, δεν μπορεί να μείνει ανεπηρέαστος από τη Θεία μέθη που αυτό χαρίζει. Τα σημάδια της ζάλης ίσως να εμφανιστούν αμέσως, ίσως σε λίγους μήνες ή σε μερικά χρόνια ή ακόμα αργότερα. Αλλά εφόσον κάποιος παρευρεθεί σε ένα Σάτσανγκ και φορτιστεί με τις εξυψωτικές και εξευγενιστικές ακτίνες της Διδασκάλου Δυνάμεως, έχει πλέον έρθει στο Μονοπάτι. Όσο κι αν προσπαθεί να απομακρύνει τις συνέπειες του αρώματος του Αγαπημένου, με το οποίο έχει ευλογήσει το Σάτσανγκ, ποτέ δεν θα μπορέσει να το κατορθώσει τέλεια. Το πολύ να καθυστερήσει την πλήρη ανάδυση των αποτελεσμάτων του. Ίσως μπορέσει να καθυστερήσει το πρόγραμμα για λίγους μήνες ή και για λίγα χρόνια, αλλά μιας και έχει γευτεί έστω και λίγο από τον εκλεκτό Θείο Οίνο, μιας και έχει φορτιστεί με την ακτινοβολία της παρουσίας του Διδασκάλου και τα αφτιά του έχουν ακούσει τις καταγεγραμμένες ομιλίες του Διδασκάλου, δεν μπορεί να ξεφύγει. Γίνεται εντέλει λεία της Χάρης και της φιλευσπλαχνίας των Διδασκάλων. Έτσι, όταν κάνουμε αυτά τα εισαγωγικά Σάτσανγκ, εκτεταμένοι ιστοί

από τις πλεξούδες του Διδασκάλου ξεδιπλώνονται αθόρυβα και όλοι πιάνονται χωρίς περιθώρια διαφυγής και μπερδεύονται στην παγίδα της φιλευσπλαχνίας, της αγάπης και της θειότητάς Του.

Ερώτηση: «Προσπαθώντας στη ζωή μας να αναπτύξουμε ταπεινότητα, έρχονται στιγμές που αυτό θεωρείται αδυναμία. Έτσι συμβαίνει συχνά στη δουλειά μας αυτό να το εκμεταλλεύονται ορισμένοι άνθρωποι που συνηθίζουν να χρησιμοποιούν θεμιτά και αθέμιτα μέσα, για να αναδειχθούν. Πώς μπορούμε να αντιμετωπίζουμε τέτοιες καταστάσεις;»

Διδάσκαλος: Εμείς θα πρέπει πάντοτε να ζούμε με βάση τις ανώτερες αξίες της ζωής. Ο Αγαπημένος Διδάσκαλος Κιρπάλ Σινγκ εφάρμοσε την τιμιότητα, τη φιλαλήθεια και όλες τις άλλες ηθικές αξίες στη ζωή Του. Επίσης, ο Διδάσκαλος Σαουάν Σινγκ ήταν η "ενσάρκωση" όλων αυτών των αρετών. Συμβαίνει, μερικές φορές, οι άλλοι να προσπαθούν να εκμεταλλευτούν τις αρετές μας. Παρόλο αυτά όμως δεν πρέπει να τις εγκαταλείπουμε. Οι ίδιες υψηλές αξίες της ζωής είναι πολύ πιο σημαντικές από τη δόξα εδώ ή από κάποια μικρή αναγνώριση εκεί. Έχουμε δει με ποιους τρόπους πνευματικοί Διδάσκαλοι, άγιοι και μύστες έχουν υποφέρει από άλλους ανθρώπους, οι οποίοι εκμεταλλεύτηκαν την αγνότητα και την καλοσύνη τους. Η θυσία είναι συνυφασμένη με την ταπεινότητα. Πρέπει να είμαστε ταπεινοί, πρέπει να είμαστε ειλικρινείς, πρέπει να είμαστε φιλαλήθεις, έστω και αν συμβαίνει σε αυτόν τον κόσμο οι άνθρωποι να προσπαθούν να μας εκμεταλλευτούν. Όμως σημειώστε ότι αυτό συμβαίνει μόνο στα αρχικά στάδια. Τελικά είναι η αλήθεια που θριαμβεύει. Στα αρχικά στάδια μπορεί να γίνουμε θύματα εκμετάλλευσης, αλλά αυτή είναι μια πολύ μικρή θυσία για τις σπουδαίες θεϊκές αξίες με τις οποίες έχουμε ευλογηθεί. Υπάρχει ένας στίχος από τον Γκαλίμπ που λέει: «*Οι φίλοι μας, οι αγαπημένοι μας, οι αποκαλούμενοι ευεργέτες μας δεν θα αφήσουν τους κακούς τους τρόπους. Γιατί, λοιπόν, εμείς θα πρέπει να αφήσουμε το μονοπάτι της ηθικής;*» Πρέπει να μείνουμε αληθινοί με τον εαυτό μας και να μη θυσιάζουμε τις υψηλότερες αξίες τις ζωής και τις θεϊκές αρχές. Αν παραμείνουμε σταθεροί σε αυτές τις αρχές, τελικά θα αποκτήσουμε το σεβασμό, την αγάπη και την προσοχή όλων εκείνων που

προσπάθησαν να μας εκμεταλλευτούν στα αρχικά στάδια.

Ερώτηση: ***«Διαβάζουμε στην Αγία Γραφή: "Ευλογημένοι οι πτωχοί τω πνεύματι, γιατί αυτοί θα γνωρίσουν τη Βασιλεία των Ουρανών". Μπορείτε να μας δώσετε ένα παράδειγμα για το πώς μπορούμε να εφαρμόσουμε αυτή την εντολή στη ζωή μας;»***

Διδάσκαλος: Στην αναφορά που κάνατε, οι λέξεις κλειδί είναι «*πτωχοί τω πνεύματι*». Η έκφραση αυτή χρησιμοποιείται, για να δηλώσει την ταπεινότητα και την σεμνότητα. Αν είμαστε σεμνοί, αν είμαστε ταπεινοί, τότε αυτές οι δύο ιδιότητες τελικά θα μας κάνουν ικανούς να πραγματώσουμε το ανεκτίμητο δώρο της αγάπης και είναι μόνο μέσω της ταπεινότητας, της σεμνότητας και της αγάπης, που μπορεί να γίνουμε ικανοί να κάνουμε πρόοδο στο Θείο Μονοπάτι και να "εισέλθουμε στο βασίλειο του Θεού". Έτσι, σε αυτόν το στίχο «πτωχοί» σημαίνει να έχουμε ταπεινότητα, αγάπη και συμπόνια. Όταν αφήνουμε τον εαυτό μας να είναι πολύ φτωχός στο πνεύμα, τότε αυτή η στάση γίνεται θεμέλιο, πάνω στο οποίο το σπουδαίο οικοδόμημα της πνευματικότητας μπορεί να χτιστεί.

Ερώτηση: ***«Κάνοντας αυτοενδοσκόπηση συνειδητοποίησα ότι τα σφάλματα τα οποία θεωρούσα τόσο κακά στους άλλους ήταν στην πραγματικότητα μέσα σε μένα. Όταν πήγα ακόμη μακρύτερα, είδα ότι η κριτική μου για τους άλλους ήταν αποτέλεσμα μιας βασικής έλλειψης συμπόνοιας, ένας εγωκεντρισμός και μια απέχθεια συγκεκριμένων χαρακτηριστικών άλλων ανθρώπων. Ένιωθα όλη μου τη ζωή έτσι και τώρα δεν νομίζω ότι μπορώ να αλλάξω».***

Διδάσκαλος: Υπάρχει ένας στίχος μέσα στις ιερές Γραφές που λέει ότι για οτιδήποτε οι μαθητές προσεύχονται, ο Διδάσκαλος τους το δίνει. Έτσι, δεν υπάρχει χώρος για απελπισία ή απογοήτευση. Το Μονοπάτι μας είναι ένα μονοπάτι ελπίδας. Οι Διδάσκαλοί μας είναι προφήτες της ελπίδας. Όλοι έχουμε αποτυχίες. Ένας ποιητής είχε πει: «*Ω Κύριε, δεν είμαστε άγγελοι, είμαστε άνθρωποι και σφάλλουμε και κάνουμε αμαρτίες"*. Αλλά ο Διδάσκαλος ποτέ δεν κοιτάζει τις αμαρτίες μας. Πάντοτε αγνοεί τα λάθη μας και παρόλο τις αδυναμίες μας δια-

μοιράζει την αλχημεία της αθανασίας, της ευλογίας και της ειρήνης στον καθένα μας.

Είμαστε τριπλά ευλογημένοι: Πρώτον, έχουμε αποκτήσει το ανθρώπινο σώμα που είναι η κορωνίδα της Δημιουργίας. Δεύτερον, ο Διδάσκαλός μας μάς έχει φέρει στα ιερά Του πόδια μέσω της ακτινοβολίας Του και μέσω των μεταξένιων δεσμών της αγάπης. Είμαστε όλοι χαμένα πρόβατα, τα οποία δεν μπορούν να αναγνωρίσουν τον ποιμένα τους. Είναι ο ποιμένας μας που μας αναγνωρίζει. Έπειτα, αφού μας καλέσει στα ιερά Του πόδια, προσπερνά τις αποτυχίες μας και μας χαρίζει και την τρίτη αιώνια ευλογία, την μύηση. Μας υποδεικνύει το πώς να "πεθαίνουμε ενόσω ζούμε", που σημαίνει ότι μας υποδεικνύει τον τρόπο να υπερβαίνουμε τη σωματική μας συνειδητότητα. Στη συνέχεια, μας οδηγεί μέχρι τα ύψιστα πνευματικά επίπεδα και τελικά στην ένωσή μας με τον Θεό. Έτσι, λοιπόν, αυτό το Μονοπάτι είναι ένα μονοπάτι ελπίδας.

Είμαστε όλοι οι χειρότεροι από τους αμαρτωλούς, αλλά οι Διδάσκαλοί μας είναι όλο Χάρη. Αυτή η συνειδητοποίηση καταλήγει στα πρώτα στάδια της προσευχής, που είναι μια προσευχή όλο ικεσία. Ζητάμε να ευλογηθούμε με κάποιο δώρο. Όλοι μας αρχίζουμε μ' αυτόν τον τύπο προσευχής. Τώρα όμως, παρακαλείτε τον Διδάσκαλο για τις υψηλότερες αξίες της ζωής. Αν ο πόθος για τον Θεό βγει σαν μία κραυγή που έρχεται από τα βάθη της καρδιάς και της ψυχής σας, ο Διδάσκαλος σίγουρα θα σας ακούσει. Η μόνη προϋπόθεση είναι ότι πρέπει να είμαστε ταπεινοί και ότι πρέπει να καθίσουμε στη γλυκιά του ενθύμηση χωρίς προσκόλληση. Αυτή η "clutching tendency" (*τάση αρπαγής*), είναι μία έκφραση που χρησιμοποιήθηκε από τον Αγαπημένο Διδάσκαλο και σημαίνει ότι, όταν καθόμαστε για διαλογισμό, εμείς σκεφτόμαστε ότι ***πρέπει*** να δούμε τη μορφή του Διδασκάλου ή περιμένουμε να έχουμε κάποια συγκεκριμένη Εσωτερική εμπειρία, αυτή η τάση πρέπει να αποφεύγεται. Αντίθετα, πρέπει να καθόμαστε με ταπεινότητα στην πόρτα του Διδασκάλου και να περιμένουμε και όχι να επιδιώκουμε κάποια συγκεκριμένη Εσωτερικά εμπειρία στο διαλογισμό. Συχνά μας έλεγε πως ο Διδάσκαλος γνωρίζει ότι κάποιος Τον περιμένει και εμφανίζεται και ικανοποιεί την παράκλησή του την κατάλληλη στιγμή.

Αυτό το μονοπάτι δεν χαρακτηρίζεται από απελπισία, απογοήτευ-

ση ή φόβο. Είναι ένα μονοπάτι ελπίδας. Αν προσευχόμαστε στον Διδάσκαλο να μας ευεργετήσει με τα οφέλη όλων αυτών των αρετών και να μας δώσει τη δύναμη να ξεπεράσουμε τις αδυναμίες μας, τότε Αυτός σίγουρα θα μας ευεργετήσει με αυτά τα δώρα.

Έτσι, πρέπει να πηγαίνουμε χαρούμενοι, όπως ο Διδάσκαλος είπε, και πάντα πρέπει να προσευχόμαστε στον Διδάσκαλο με όλη την ταπεινότητα στην καρδιά μας. Ταπεινότητα πρώτον, ταπεινότητα δεύτερον και ταπεινότητα στο τέλος –αυτή είναι η βασική αρχή της πνευματικότητας. Αν προσευχόμαστε μέσα από την καρδιά μας, ο Διδάσκαλος σίγουρα θα ακούσει την προσευχή μας. Μετά θα μας ευλογήσει με αυτές τις θεϊκές αρετές, στο βαθμό που Εκείνος νομίζει καλύτερα, διότι Εκείνος γνωρίζει τι είναι το καλύτερο για εμάς. Έτσι, από την αρχή ξεκίνα με ένα πνεύμα αυτοπαράδοσης, με ένα πνεύμα που να στηρίζεται στην αρχή: «*Γλυκό είναι το Θέλημά Σου*» και σίγουρα θα ευλογηθείς. Αυτό ισχύει για όλους μας. Υπάρχει ελπίδα για τον καθένα. Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος συχνά μας έλεγε πως: «*Κάθε άγιος έχει ένα παρελθόν και κάθε αμαρτωλός έχει ένα μέλλον*». Εμείς βρισκόμαστε στην τελευταία κατηγορία. Έχουμε ένα μέλλον και αυτό είναι ένα λαμπρό μέλλον. Μπορώ να σας διαβεβαιώσω γι' αυτό, στο όνομα των δύο μεγάλων Διδασκάλων.

Ερώτηση: ***«Διδάσκαλε, έχω ένα μόνιμο φόβο στη ζωή μου. Αναρωτιέμαι αν αυτό είναι κάτι από το οποίο μπορώ να απαλλαχθώ και αν είναι κάτι το οποίο θα πρέπει να σημειώνω στο ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης;»***

Διδάσκαλος: Τι είδους φόβος είναι αυτός; Ποιες είναι οι ανησυχίες σου;

Ερώτηση: ***«Φοβάμαι πολλά πράγματα, όπως ένα πυρηνικό πόλεμο, ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα, μήπως τα παιδιά μου πέσουν θύματα μιας επίθεσης και μήπως και εγώ η ίδια γίνω το θύμα μιας επίθεσης».***

Διδάσκαλος: Η θεραπεία του φόβου σου είναι ο διαλογισμός. Θα πρέπει να αρχίζεις να κάθεσαι για διαλογισμό τις πρώτες ώρες του

πρωινού. Συγκεντρώσου στον Τρίτο ή Μοναδικό οφθαλμό και προσευχήσου να γίνεις ένα με τον Διδάσκαλο. Αν μπορέσεις να κάνεις κάποια πρόοδο στο πνευματικό ταξίδι της επιστροφής, όλοι αυτοί οι φόβοι και οι ανησυχίες σου θα εξαφανιστούν.

Πρέπει να συνειδητοποιήσεις ότι η ζωή σου, οι ζωές των παιδιών σου, όπως και η δικιά μου η ζωή, είναι όλες στα χέρια του Διδασκάλου. Έχουμε αυτήν την προστατευτική ομπρέλα πάνω από τα κεφάλια μας. Είμαστε πλήρως προστατευμένοι από την απεριόριστη Χάρη των Διδασκάλων και θα αφήσουμε αυτό το σώμα, μόνον όταν η ώρα για την φυσική μας αποχώρηση έχει φτάσει. Τελικά, πρέπει να εναρμονιστούμε με την χρυσή αρχή: «*Γλυκό είναι το Θέλημά Σου*» και πρέπει να προσευχόμαστε στον Θεό με όλη μας την καρδιά, με όλη μας την ψυχή και με όλη τη διάνοιά μας. Τότε, δεν θα υπάρχουν ζητήματα για άγχος, φόβους και ανησυχίες.

Έχε πίστη στον εαυτό σου και ακόμα να έχεις πίστη στον Διδάσκαλό σου, γιατί ένα άτομο χωρίς πίστη είναι όπως ακριβώς ένα καβούρι χωρίς το κέλυφος. Τα καβούρια είναι πολύ ευαίσθητα είδη. Είναι πιθανό να τραυματιστούν οποιαδήποτε στιγμή, αλλά έχουν ένα δυνατό κέλυφος και αυτό τα προστατεύει. Παρόμοια, η πίστη μας λειτουργεί όπως το κέλυφος. Έτσι, δεν χρειάζεται να έχουμε καθόλου φόβους, καμιά ανησυχία ή αμφιβολία. Έχε πίστη στον Θεό και πίστη στον Διδάσκαλό σου και η πίστη σου θα σε βοηθήσει να ξεπεράσεις όλες τις σκέψεις, οι οποίες είναι δημιούργημα του νου σου. Οι φόβοι και οι ανησυχίες είναι δημιουργήματα του νου μας. Αν έχεις πίστη στον εαυτό σου και ακόμα πίστη στον Διδάσκαλο και στον Θεό, τότε το ζήτημα τού να βασανίζεσαι από αυτούς τους φόβους και τις ανησυχίες δεν θα υφίσταται.

Ερώτηση: «Διδάσκαλε, αναφέρατε ότι ο λόγος που δημιουργούνται οι φόβοι μας είναι η έλλειψη της συγκέντρωσης και έχω σοβαρά προβλήματα με τη συγκέντρωση κατά τη διάρκεια του διαλογισμού».

Διδάσκαλος: Αν έχουμε δυσκολία στο διαλογισμό, τότε πριν καθίσουμε για διαλογισμό, καλό θα είναι να ψιθυρίζουμε έναν ύμνο, από αυτούς που περιγράφουν τον πόνο του αποχωρισμού και τον πόθο για ένωση με τον Θεό. Αυτό θα δημιουργήσει μια κατάλληλη ατμό-

σφαιρα. Αν μετά από αυτό καθίσεις στην γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου, τότε ο διαλογισμός θα είναι περισσότερο καρποφόρος και θα μπορείς να συγκεντρωθείς καλύτερα.

Ερώτηση: «Μπορείτε να μιλήσετε για την ανάπτυξη δεκτικότητας;»

Διδάσκαλος: Δεκτικότητα στην πραγματικότητα σημαίνει να χάνεις τον εαυτό σου στον Διδάσκαλο. Έχουμε πλήρη δεκτικότητα, όταν ξεχνάμε όλα όσα αφορούν τον εαυτό μας και σκεφτόμαστε μόνο τον Θεό. Αν καθίσουμε στην ενθύμηση του Διδασκάλου μ' όλη μας την καρδιά, μ' όλη μας την ψυχή και μ' όλη μας τη διάνοια, οι προσευχές μας πρόκειται να εισακουστούν. Βαθμιαία, θα αναπτύσσουμε μεγαλύτερη και όλο μεγαλύτερη δεκτικότητα. Μερικές φορές έχουμε περισσότερη δεκτικότητα, εξαιτίας περασμένου κάρμα, και μερικές φορές είναι θέμα της αγάπης που αναπτύσσουμε για τον Διδάσκαλο. Αυτό έγινε και στην περίπτωση με τους αγαπημένους Διδασκάλους μας, Κιρπάλ και Μπάμπα Σαουάν. Συνήθως, παίρνει λίγο χρόνο, αλλά σταδιακά αναπτύσσουμε περισσότερη και περισσότερη αγάπη, μεγαλύτερη και μεγαλύτερη δεκτικότητα. Σ' ένα από τα επικά ποιήματα της Ινδικής παράδοσης αναφέρεται η ιστορία δύο εραστών, της Hir και του Ranja. Συμβολικά, η Hir εκπροσωπεί την ψυχή και ο Ranja τον Κύριο. Υπάρχει ένας στίχος από το ποίημα, στον οποίο η γυναίκα λέει: «*Επαναλαμβάνω τη λέξη Ranja – Ranja μία, δύο, τρεις φορές, εκατό φορές, χίλιες φορές και με αυτή τη διαδικασία έχω γίνει Ranja η ίδια*". Παρόμοια, οι Γραφές μας δηλώνουν ότι στο πνευματικό επίπεδο έχουμε μια σύζυγο, την ψυχή, και έναν Κύριο και ότι όλες οι ψυχές θεωρούνται νύφες του Κυρίου. Αυτές οι νύφες συνέχεια θυμούνται τον Κύριο και επαναλαμβάνουν το όνομά Του. Έτσι και εμείς πρέπει να επαναλαμβάνουμε το "σιμράν" με αγάπη και μεγάλη αφοσίωση. Με αυτόν τον τρόπο, θα αναπτύξουμε μεγαλύτερη και όλο μεγαλύτερη δεκτικότητα. Αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας θα είναι όλες οι ερωτήσεις μας να απαντηθούν, οι προσευχές μας να εισακουστούν και να έχουμε συνειδητοποίηση αυτών των ευλογιών.

Ερώτηση: «Νιώθω ότι έχω να κάνω ένα πολύ μακρύ δρόμο στο

πνευματικό Μονοπάτι και μου φαίνεται ασύλληπτο το ότι κάποτε θα κατορθώσω αναπτύξω όλες τις πνευματικές αρετές».

Διδάσκαλος: Πρέπει να καλλιεργήσουμε την επιμονή και την υπομονή μας. Πρέπει να έχουμε την ελπίδα ότι σταδιακά θα αναπτύξουμε αυτές τις αρετές. Πρέπει να προσευχόμαστε στον Διδάσκαλο να μας ευλογήσει με αυτές τις καλές ιδιότητες. Ο λόγος που δεν έχουμε έλεγχο στη συμπεριφορά μας και στη σκέψη μας είναι η έλλειψη συγκέντρωσης. Αλλά, αν καθόμαστε σε διαλογισμό για περισσότερο και όλο και περισσότερο χρόνο, τότε σίγουρα θα γίνουμε ικανοί να αναπτυχθούμε πνευματικά.

Σκεφτόμαστε και δουλεύουμε προς λάθος κατεύθυνση και συμπεριφερόμαστε στους άλλους με τρόπους που δεν είναι ευπρεπείς, επειδή παρασυρόμαστε από τις πανουργίες του νου μας. Είμαστε προσωρινά με τη συνειδητότητά μας να λειτουργεί από το επίπεδο του νου. Δεν έχουμε (*η ψυχή μας*) έλεγχο στο νου μας και γι' αυτό έχουμε δυσκολίες στο να αλλάξουμε τους τρόπους μας. Αλλά αν λάβουμε τη Χάρη του Διδασκάλου και προσπαθήσουμε να εναρμονίσουμε τη ζωή μας σύμφωνα με τις οδηγίες Του, τότε τα πράγματα γύρω μας θα είναι πάντα αρμονικά. Σε κάτι στίχους διαβάζουμε:

Ο κόσμος δεν έχει έλεγχο στις σκέψεις μου.
Δεν μπορώ να βιώσω το σκοτάδι,
ακόμη και σε μια νύχτα θεοσκότεινη!

Αυτός ο στίχος σημαίνει ότι είμαι γεμάτος από την ακτινοβολία και το Φως του Διδασκάλου. Είμαι γεμάτος από τη λαμπρότητά του, ακόμη και αν έξω είναι μια νύχτα σκοτεινή και μαύρη, σαν την πίσσα. Η σκοτεινιά δεν πρέπει να υπάρχει στο λεξιλόγιό μας. Αν είμαστε ικανοί να "συγκεντρωθούμε" κατάλληλα, τότε σίγουρα θα είμαστε ικανοί να ελέγχουμε τις σκέψεις μας και να ελέγχουμε τη συμπεριφορά μας και έτσι να γίνουμε ιδανικοί άνθρωποι. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος να ξεπεράσουμε τις σκέψεις και τη συμπεριφορά μας.

Έχουμε παράξενες σκέψεις και συμπεριφερόμαστε παράξενα σε περιόδους που ξεχνάμε τον αληθινό μας εαυτό. Εκείνος μπορεί να μας δώσει αυτή τη "συγκέντρωση" ως αγκυροβόλι, έτσι ώστε να μπο-

ρούμε να προσπερνάμε όλες αυτές τις αποτυχίες και να γεμίζουμε με χαρά, ευλογία και γαλήνη.

Πρέπει να θυμόμαστε και ένα άλλο πράγμα: Ο κόσμος δεν προσαρμόζεται στις επιθυμίες μας. Εμείς πρέπει να προσαρμοστούμε σε ό,τι έρχεται στο διάβα μας. Πρέπει να το δεχόμαστε με καλή διάθεση. Να λέμε: «*Γλυκό και ευπρόσδεκτο το Θέλημά Σου*». Όταν είμαστε στο μονοπάτι, βαθμιαία αρχίζουμε να προσαρμοζόμαστε στις περιστάσεις και όπως έλεγε ο Αγαπημένος Διδάσκαλος: «*Η προσαρμογή είναι ένα άλλο όνομα για την ευτυχία. Αυτό είναι ένα κλειδί για την επιτυχία στη ζωή μας*».

Ερώτηση: «Όταν πρέπει να υποστούμε το θάνατο και τελικά αφήνουμε το σώμα μας, αισθανόμαστε φόβο εκείνη τη στιγμή;»

Διδάσκαλος: Πώς μπορείς να νιώθεις φόβο; Στις εγκόσμιες υποθέσεις μας ακόμη, όταν ο εγκόσμιος αγαπημένος μας είναι μαζί μας, πού είναι οι φόβοι μας; Και ο εαυτός σου πού είναι εκείνη τη στιγμή; Είσαι πλήρως χαμένη στον αγαπημένο σου. Υπάρχει μόνο έκσταση, απόλυτη χαρά και όλο χαμόγελα. Η ερώτηση ενός μυημένου για φόβο την ώρα που ο θάνατος έρχεται είναι αφελής. Μία μεγάλη ευεργεσία γι' αυτόν που μυείται είναι ότι, την στιγμή της τελικής αποχώρησης από το φυσικό του σώμα, ο Διδάσκαλος έρχεται απαστράπτων, στην Αστρική του μορφή και του μιλάει. Αλλά και πριν, κάθε φορά που ανακαλύπτεις ότι ο Αγαπημένος είναι μαζί σου, είσαι όλο χαρά εκείνη τη στιγμή. Το ζήτημα του φόβου σε μια τέτοια κατάσταση ποτέ δεν προκύπτει, γιατί βρισκόμαστε σε πλήρη έκσταση.

Ερώτηση: «Τι συμβαίνει, όταν δεν έχουμε υψωθεί πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα, πριν έλθει ο θάνατος;»

Διδάσκαλος: Ακόμη και αν δεν έχουμε κάνει ουσιαστική πρόοδο στη ζωή μας, τη στιγμή του θανάτου ο Διδάσκαλος μας φροντίζει και ποτέ δεν βιώνουμε φόβο.

Ερώτηση: «Πάνω από ποια επίπεδα δεν υπάρχουν μορφές και υπάρχει μόνο Φως;»

Διδάσκαλος: Πάνω από τα κατώτερα επίπεδα της Δημιουργίας, δηλαδή όταν υπερβείς το Αστρικό, το Αιτιατό και το Υπεραιτιατό επίπεδο και αρχίζεις να γεύεσαι το Νέκταρ της Αθανασίας. Εκεί βρίσκεται η Πηγή της Αθανασίας που ονομάζεται Chasma-e-Kausar στο Σουφισμό, Amritsar στις Γραφές των Σικχ και Mansrover στις Γραφές των Ινδουιστών. Εκεί είναι που απορρίπτεις όλα τα καλύμματα: το Φυσικό, το Αστρικό, το Αιτιατό. Σ' εκείνο το στάδιο αρχίζεις να συνειδητοποιείς ότι είσαι ψυχή. Από εδώ και στο εξής καταλαβαίνεις ότι είσαι μια σταγόνα και ότι θέλεις να γίνεις ένα με τον Ωκεανό της θεότητας, ότι είσαι μια ακτίνα και θέλεις να γίνεις ένα με τον Ήλιο. Αυτή είναι η περιοχή του απόλυτου Φωτός. Φως, φυσικά, υπάρχει και στα χαμηλότερα πνευματικά πεδία. Φως υπάρχει αμέσως μόλις υψωθούμε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα. Υπάρχει παντού μια αρμονική σύνθεση Φωτός και Ήχου. Σταδιακά το Φως αλλάζει σε υψηλότερες και όλο και υψηλότερες συχνότητες. Και όταν διασχίσουμε τα τρία κατώτερα επίπεδα, συναντάμε περισσότερο και όλο και περισσότερο Φως, περισσότερο και όλο και περισσότερο Ήχο. Τελικά, όταν φτάσουμε στο Σατς Καντ, εισερχόμαστε στην περιοχή του απόλυτου Φωτός και της Μουσικής των Σφαιρών. Η εμπειρία του Φωτός και Ήχου που έχουμε είναι απερίγραπτη, επειδή η γλώσσα μπορεί να εξηγήσει όσα συμβαίνουν μέχρι το τρίτο επίπεδο. ***Πέρα από αυτό, μπορούμε να μιλάμε μόνο με σύμβολα και με αλληγορίες.*** Η περιοχή του απόλυτου Φωτός και της Ουράνιας Μουσικής είναι το Σατς Καντ.

Ερώτηση: «Όταν πεθάνουμε και φτάσουμε στο Σατς Καντ, θα χρειαστεί ποτέ να επιστρέψουμε στο φυσικό επίπεδο;»

Διδάσκαλος: Όχι, δεν πρέπει να επιστρέψουμε, εκτός και αν επιφορτιστούμε με Αποστολή από τον Θεό να έρθουμε εδώ για τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Αλλά όλες οι ψυχές τελικά που φτάνουν σ' αυτό το επίπεδο δεν είναι επιφορτισμένες με μια τέτοια Αποστολή. Μόνο πολύ λίγες ψυχές είναι επιφορτισμένες και επιστρέφουν στον κόσμο, λαμβάνουν το ανθρώπινο σώμα, για να βοηθήσουν τον άνθρωπο να σπάσει τα δεσμά της ψευδαίσθησης, του νου και της ύλης. Βοηθούν τους αναζητητές της αλήθειας να υπερβούν τη σωματική

συνειδητότητα, να ταξιδέψουν μέσω του Φυσικού, Αστρικού και Αιτιατού επιπέδου, να γευτούν το Νερό της Αθανασίας, να συνειδητοποιήσουν ότι είναι της ίδιας ουσίας με τον Θεό, να συγχωνευτούν με τον Διδάσκαλο τους και τελικά να συγχωνευτούν με τον Θεό.

Ερώτηση: «Διδάσκαλε, αν μια ψυχή δεν πρέπει να επιστρέψει πίσω στο Φυσικό κόσμο, αλλά προοδεύει στο Αστρικό επίπεδο, υπάρχει ο ίδιος πόνος αποχωρισμού από τον Διδάσκαλο που υπάρχει και εδώ στο Φυσικό επίπεδο;»

Διδάσκαλος: Εκεί απολαμβάνουμε συνεχώς τις ματιές του Διδασκάλου, διότι ο Διδάσκαλος είναι μέσα μας. Και όχι μόνο συναντάμε τον Διδάσκαλό μας, αλλά συναντάμε και τους παλιούς Διδασκάλους. Εκεί έχουμε επίσης την συνείδηση ότι πρέπει να πάμε ψηλότερα και ψηλότερα και η συνειδητοποίηση αυτή σημαίνει ότι έχουμε ακόμη μίλια να διανύσουμε. Αυτό το είδος της επιθυμίας επιτείνεται όλο και περισσότερο, καθώς προοδεύουμε στο Μονοπάτι. Όταν υπερβούμε τα τρία πρώτα επίπεδα και αρχίζουμε να συνειδητοποιούμε ότι είμαστε όλοι της ίδιας ουσίας με τον Θεό, τότε η επιθυμία μας γίνεται ακόμη πιο έντονη. Είναι μόνο η ένταση της ατέλειωτης αναμονής και του πάθους για τον τελικό μας στόχο, που μας βοηθάει και με τη Χάρη του Διδασκάλου διασχίζουμε τα υψηλότερα επίπεδα της υπερσυνειδητότητας. Αυτό συνεχίζεται μέχρι να κατορθώσουμε τον τελικό μας στόχο, που είναι η επίτευξη της ενότητας με τον Θεό.

Ερώτηση: «Μέχρι ποιο επίπεδο υπάρχει ο κίνδυνος της αποτυχίας;»

Διδάσκαλος: Αυτό συμβαίνει στα αρχικά στάδια. Τα αρχικά στάδια είναι γεμάτα από σκαμπανεβάσματα, επειδή είμαστε ακόμη στα δίχτυα του νου. Όταν είμαστε στο φυσικό σώμα, έχουμε το φυσικό νου. Όταν είμαστε στο Αστρικό σώμα, έχουμε τον Αστρικό νου και όταν είμαστε στο Αιτιατό σώμα, έχουμε τον Αιτιατό νου. Είναι μόνο όταν ερχόμαστε πάνω από αυτά τα επίπεδα, που ενωνόμαστε με τον Θεϊκό Διδάσκαλό μας (*Sat Guru*). Και αυτή η άμεση σχέση επίσης καλλιεργείται ανά στάδια, μέχρι να φτάσουμε στον τελικό μας στόχο. Όμως

αυτά τα σκαμπανεβάσματα στην πρόοδό μας δεν θα πρέπει να μας αποθαρρύνουν. Δεν υπάρχει λόγος να είμαστε απογοητευμένοι, τρομαγμένοι ή φοβισμένοι σ' αυτά τα στάδια. Θυμάμαι ένα περιστατικό από τη ζωή της Βασίλισσας Ελισάβετ της Αγγλίας. Λέγεται ότι δεν παντρεύτηκε, αλλά ήταν πάντοτε ευνοϊκή στον έναν ή στον άλλον από τους ιππότες της. Έτσι, μερικές φορές ενίσχυε τον έναν και άλλοτε προήγαγε τον άλλον. Όλοι προσπαθούσαν και έκαναν το μέγιστο δυνατόν, ώστε να γίνουν το «γαλαζοαίματο αγόρι» της. Μεταξύ των ιπποτών που ήθελαν να γίνουν ο αγαπημένος της, ήταν και κάποιος αξιωματικός του ναυτικού με το όνομα Drake. Ο Drake όμως γνωρίζοντας ότι αν πετύχαινε το σκοπό του, θα έπρεπε να της κάνει όλα τα γούστα, σκεπτόταν αν θα έπρεπε να διεκδικήσει την καρδιά της. Έτσι, μια μέρα καθώς περνούσε από το γραφείο της, βρήκε το θάρρος και της έγραψε: «*Θέλω να υψωθώ, αλλά φοβάμαι μήπως πέσω*». (*I want to rise, but I fear a fall*). Όταν η Βασίλισσα Ελισάβετ είδε το γράμμα, χαμογέλασε και πρόσθεσε δύο γραμμές κάτω από αυτό που είχε γράψει ο Drake: «*Αφού φοβάσαι μην πέσεις, γιατί προσπαθείς να υψωθείς;*» (*If you fear a fall, why rise at all?*)

Αυτό το περιστατικό μας διδάσκει κάτι πολύ σημαντικό. Δεν χρειάζεται να αποθαρρυνόμαστε από πιθανές αποτυχίες και απογοητεύσεις ούτε από τα σκαμπανεβάσματα στην πρόοδό μας. Πρέπει να είμαστε επίμονοι και αποφασιστικοί, για να φτάσουμε το στόχο μας. Και αυτό είναι κάτι που ισχύει σε όλες τις σφαίρες της ζωής. Πρέπει να είμαστε τολμηροί και αποφασιστικοί, για να εκπληρώνουμε τις επιθυμίες της καρδιάς μας. Σε κάθε τομέα στη ζωή, έχουμε στιγμές ευλογίας και στιγμές πισωγυρισμάτων, αλλά αυτό δεν πρέπει να μας προκαλεί απογοήτευση. Πρέπει να είμαστε επίμονοι στις προσπάθειές μας και να καλωσορίζουμε τα σκαμπανεβάσματα στα αρχικά στάδια του πνευματικού μας ταξιδιού, γιατί τελικά είναι αυτά που θα μας οδηγήσουν στο να υψωνόμαστε όλο και πιο πολύ, μέχρι να γίνουμε ένα με τον Θεό.

Ερώτηση: «Διδάσκαλε, όταν είσαστε στα τριάντα σας χρόνια και φτιάχνατε την οικογένειά σας, τι ιδιαίτερες πρακτικές εφαρμόζατε, ώστε και να τηρείτε τις αρχές του Μονοπατιού και συγχρόνως να εργάζεστε και να είστε ενεργό μέλος της καινούριας οικογένειας;

Υπάρχουν κάποιες ιδιαίτερες πρακτικές που θα μπορούσατε να μας συστήσετε;»

Διδάσκαλος: Ευτυχώς, άνοιξα τα μάτια μου και μεγάλωσα σε ένα περιβάλλον που ήταν φορτισμένο με πνευματικότητα. Βίωσα και συνειδητοποίησα στην παιδική μου ηλικία ότι οι γονείς μου ζούσαν κατά ένα τρόπο ιδανικό. Ακόμη θυμάμαι ότι, όταν ήμουν ακόμη μικρό αγόρι τεσσάρων ετών περίπου, όταν ξυπνούσα, έβρισκα νωρίς το πρωί τους γονείς μου, τον αγαπημένο Διδάσκαλο και τη μητέρα μου, να κάθονται σε διαλογισμό. Μέχρι τότε δεν ήξερα τι ήταν διαλογισμός. Από τότε άρχισα να κάθομαι και εγώ δίπλα τους οκλαδόν και έκλεινα τα μάτια μου. Ακολουθούσα το παράδειγμά τους. Και τότε ανακάλυψα πολλούς εραστές του Θεού να έρχονται στο σπίτι μας και οι γονείς μου συνέχεια να τους υπηρετούν. Οι γονείς μου μού έδωσαν παραδείγματα τρυφερότητας και προσφοράς προς όλους. Έτσι, κάποια από αυτά τα χαρακτηριστικά ήταν μέσα μου ριζωμένα. Όταν και εγώ έγινα οικογενειάρχης, προσπάθησα να ακολουθήσω το παράδειγμά τους. Έμαθα στην παιδική μου ηλικία ότι, αν χρειαζόμουν κάτι, οι γονείς μου έδιναν προτεραιότητα στις δικές μου ανάγκες. Αυτήν την συμπεριφορά είχε ο Αγαπημένος μου Διδάσκαλος και προς εμένα αλλά στον ίδιο βαθμό και προς τους άλλους.

Από τη στιγμή που κάνουμε ένα εγκόσμιο γάμο, πρέπει να σκεπτόμαστε λιγότερο τον εαυτό μας και περισσότερο την ή τον σύντροφό μας. Μέχρι εκείνο το σημείο, οι περισσότεροι από εμάς είμαστε εγωιστές και σκεπτόμαστε μόνο τον εαυτό μας. Αλλά όταν παντρευόμαστε, αρχίζουμε να κατανοούμε ότι μετά το γάμο χρειάζεται να αλλάξουμε κάποιες προτεραιότητες και να βάλουμε σε πρώτη προτεραιότητα τις ανάγκες των άλλων μελών της οικογένειας που φτιάξαμε. Έτσι, αν η σύζυγός μου είχε κάποια ανάγκη και εγώ είχα κάποια ανάγκη, η δική της θα ικανοποιούνταν πρώτα. Όταν στα είκοσι μου ο πρώτος μου γιος, ο Raji, γεννήθηκε, οι ανάγκες μου πήγαν σε τρίτη προτεραιότητα και όταν γεννήθηκε ο Bawa, πήγαν σε τέταρτη. Έτσι, αν ο Raji και ο Bawa χρειάζονταν οτιδήποτε και χρειαζόμουν και εγώ κάτι και η σύζυγός μου επίσης χρειαζότανε κάτι και οι δύο μας θυσιαζόμασταν και ο Bawa και ο Raji ήταν οι πρώτοι, των οποίων οι ανάγκες ικανοποιούνταν. Και αφού τακτοποιούνταν τα παιδιά μας, αν

κάτι περίσσευε, αυτό πήγαινε στη γυναίκα μου. Μερικές φορές έπρεπε να αναβάλλω την ικανοποίηση των αναγκών μου, μερικές φορές για εβδομάδες, άλλοτε για μήνες και άλλοτε για χρόνια. Αυτό ήταν εξάσκηση, για να διευρύνω τον εαυτό μου.

Έτσι εξηγείται αυτό που συχνά λέω ότι γίνονται πολλές υποχωρήσεις στο Μονοπάτι της Πνευματικότητας και ότι είναι ένα μονοπάτι συρρίκνωσης αλλά συγχρόνως και ένα μονοπάτι διεύρυνσης. Είναι σαν τον Θεό που, όπως έλεγε ο Μαουλάνα Ρούμι: «*Ο Θεός δεν μπορεί να περιοριστεί ακόμα και μέσα σε όλα τα σύμπαντα, μπορεί όμως να περιοριστεί στο ανθρώπινο σώμα"*. Και ο Θεός δουλεύει μέσω αυτού του σώματος. Έτσι, είναι ένα μονοπάτι συρρίκνωσης. Όταν ο Θεός ακούσει τις κραυγές των ψυχών, όταν αυτές βρεθούν σε μια απέλπιδα και αβοήθητη κατάσταση και δεν μπορούν να βοηθήσουν τον εαυτό τους από τα δεσμά του νου, της ύλης και της ψευδαίσθησης, κατεβαίνει κάτω για τη σωτηρία τους και παίρνει σαν Θεάνθρωπος το ανθρώπινο σώμα. Από την άλλη μεριά, η πνευματικότητα είναι ένα μονοπάτι επέκτασης και διεύρυνσης. Διευρυνόμαστε από τον εαυτό μας στην οικογένειά μας και αυτό είναι το πρώτο σπουδαίο βήμα. Μετά, από την οικογένεια διευρυνόμαστε προς την κοινότητα, από την κοινότητα στην κοινωνία μας, από την κοινωνία μας στο έθνος μας και από το εθνικό επίπεδο υψωνόμαστε και φτάνουμε σε παγκόσμιο και τελικά σε κοσμικό επίπεδο. Όταν φτάσουμε σε κοσμικό επίπεδο, τότε έχουμε τη συνειδητοποίηση ότι είμαστε της ίδιας ουσίας με τον Θεό και τελικά γινόμαστε ένα με τον Θεό.

Υπάρχει ένας φόβος στη Δύση ότι σ' αυτή την διαδικασία χάνουμε την προσωπικότητά μας, αλλά δεν υπάρχει τέτοιο ζήτημα. Είμαστε "μικροθεοί" τώρα και αργότερα από "μικροθεοί" γινόμαστε συνειδητοί συνεργάτες του Θείου Σχεδίου. Γινόμαστε μέρος της Θειότητας και αυτό είναι μια διαδικασία εξέλιξης. Δεν πρόκειται για μια διαδικασία απώλειας της ταυτότητάς μας. Αυτό είναι κάτι που διαρκώς εξηγώ στις περιοδείες μου. Τονίζω ότι τελικά γινόμαστε συνειδητοί συνεργάτες του Θείου Σχεδίου. Έτσι, ό,τι έμαθα στα είκοσι, όταν παντρεύτηκα και οτιδήποτε συνέχιζα να μαθαίνω στα τριάντα και στα σαράντα, με βοήθησε τελικά στην επέκταση του εαυτού μου. Το να είσαι οικογενειάρχης είναι ένας σπουδαίος και βοηθητικός παράγοντας στην συνειδητοποίηση ότι πρέπει να επεκτείνουμε τη συνειδητότη-

τά μας και στη συνέχεια ότι πρέπει να βοηθάμε τους γείτονες, τους φίλους, την κοινότητά μας, την κοινωνία μας, το έθνος μας και στη συνέχεια να δίνουμε κάθε δυνατή βοήθεια σε παγκόσμιο και κοσμικό επίπεδο.

Ερώτηση: «Ποιος είναι ο τρόπος, για να φθάσουμε τον Θεό;»

Διδάσκαλος: Ο καλύτερος τρόπος, για να φθάσουμε τον Θεό, είναι να αναπτύξουμε την ψυχή μας μέσω της Χάρης ενός ζωντανού Διδασκάλου. Η ψυχή μας είναι της ίδιας ουσίας με αυτήν του Θεού. Ο Θεός είναι αγάπη, η ψυχή μας που είναι της ίδιας ουσίας με αυτήν του Θεού είναι επίσης αγάπη και ο δρόμος επιστροφής στον Θεό είναι μέσω της αγάπης. Για να έχει η ψυχή μας απόλυτη επικοινωνία με τον Θεό, πρέπει να αναπτύξουμε θεϊκή αγάπη. Όταν μιλώ για αγάπη, εννοώ τη θεϊκή αγάπη, δεν εννοώ τη λαγνεία. Όταν χρησιμοποιούμε τη λέξη "αγάπη" σε αυτόν τον κόσμο των ανθρώπων και των γεγονότων, δεν καταλαβαίνουμε την αληθινή της σπουδαιότητα. "Αγάπη" πραγματικά σημαίνει «*αγάπη για τον Θεό και αγάπη για το ανθρώπινο γένος*», είναι αυτό που λέμε Θεϊκή αγάπη.

Όταν αναπτύξουμε αγάπη για τον Θεό, αναπτύσσουμε συγχρόνως και την συνειδητότητά μας, καθώς ο Θεός είναι πανσυνειδητότητα. Το Μονοπάτι της Surat Sabd Yoga είναι ένα Μονοπάτι ανάπτυξης της συνειδητότητας. Είναι ένα *Μονοπάτι συγκέντρωσης της προσοχής μας στον Θεό* που είναι ο Ωκεανός της Πανσυνειδότητας. Έτσι, πρέπει να αναπτύξουμε τη συνειδητότητά μας και αυτό το δώρο μπορεί να δοθεί μόνο με τη Χάρη του Διδασκάλου, του ενσαρκωμένου Λόγου, του ζωντανού Χριστού, ο οποίος ο ίδιος έχει λύσει το μυστήριο της ζωής και του θανάτου. Ο Θεός είναι ένας Ωκεανός Πανσυνειδητότητας και ενσταλάζει αυτήν τη συνειδητότητα μέσα στο σώμα μας.

Ο άνθρωπος έχει κάνει μια τεράστια και φανταστική πρόοδο στο υλικό επίπεδο. Έχουμε φθάσει στο φεγγάρι και προσπαθούμε να φθάσουμε και σε άλλους πλανήτες. Παρόλη όμως αυτή την υλική μας πρόοδο, είναι σήμερα ο άνθρωπος πιο ευτυχισμένος από ό,τι ήταν πριν; Φαίνεται πως όχι, καθώς ανακαλύπτουμε ότι όλο και περισσότερο το άγχος και η ένταση αυξάνονται σε κάθε τομέα της σύγχρονης ζωής. Αντίθετα όμως, οι μαθητές των Διδασκάλων ακολουθώντας το

Πνευματικό Μονοπάτι φαίνεται να βιώνουν μια περίοδο πνευματικής αφύπνισης. Ακόμη και γιατροί ερευνητές έχουν φθάσει στο σημείο να συνειδητοποιήσουν ότι ένας από τους καλύτερους τρόπους, για να αποβάλλουμε τις εντάσεις και τις φυσικές ασθένειες, είναι να εξασκηθούμε σε κάποιο είδος διαλογισμού. Ένας φίλος μου γιατρός πρόσφατα παρουσίασε καρδιακή αρρυθμία. Σήμερα που τον είδα μου είπε ότι, όταν πήγε και εξετάστηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες από ειδικούς καρδιολόγους, αυτοί του συνέστησαν να διαλογίζεται. Έτσι, του είπαν, ότι θα μπορούσε να θεραπευτεί όχι μόνο από το άγχος αλλά και από την καρδιακή αρρυθμία. ***Ο διαλογισμός είναι πραγματικά μια πανάκεια για όλες τις ανθρώπινες ασθένειες.***

Η υλική μας πρόοδος δεν μας έχει βοηθήσει στο να αναπτύξουμε τη συνειδητότητά μας, γιατί είναι μια πρόοδος που αφορά μόνο την υλική μας ζωή. Οτιδήποτε είναι υλικό μπορεί να βοηθήσει το σώμα μας, το οποίο είναι φτιαγμένο από τα πέντε στοιχεία, αλλά δεν μπορεί να βοηθήσει την ψυχή μας που είναι μια σταγόνα συνειδητότητας. Είναι μόνο με τη Χάρη ενός Θεανθρώπου, που μπορεί να αναπτυχθεί η συνειδητότητά μας και να ανακουφιστεί το πνεύμα μας. Με την ανάπτυξη της συνειδητότητας που είναι επακόλουθο της ανάπτυξης της Αγάπης, μπορούμε να γίνουμε ένα με τον Θεό και να αποκτήσουμε απόλυτη ευτυχία, ευλογία, γαλήνη και ειρήνη.

Ερώτηση: «Πώς μπορούμε να αφυπνισθούμε πνευματικά, να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας και να γνωρίσουμε τον Θεό;»

Διδάσκαλος: Οι γραφές των Σιχ λένε ότι όλοι κοιμόμαστε. Ζούμε σε μια απάτη. Οι γονείς μας κοιμούνται. Οι δάσκαλοί μας κοιμούνται. Τα αδέρφια μας κοιμούνται. Οι φίλοι μας κοιμούνται. Πώς μπορεί κάποιος που κοιμάται ο ίδιος, να αφυπνίσει κάποιον άλλον που επίσης κοιμάται; Προκειμένου να αφυπνιστούμε, πρέπει να πάμε στα ιερά πόδια κάποιου, ο οποίος ο ίδιος να είναι αφυπνισμένος. Σε κάποιον που να έχει γνωρίσει τον πραγματικό εαυτό του και να έχει πραγματοποιήσει τον Θεό. Το φως έρχεται από το Φως και η ζωή έρχεται από τη Ζωή. Η αφύπνιση έρχεται από έναν αφυπνισμένο άνθρωπο.

Είμαστε όλοι χαμένοι στην απάτη. Είμαστε όλοι πιασμένοι στον ιστό της αράχνης των πειρασμών. Είμαστε όλοι τυφλωμένοι μέσα

στον κόσμο του νου και της ύλης. Κάποιος που έχει λύσει το μυστήριο της ζωής και του θανάτου, κάποιος που έχει υποτάξει το νου και έχει υπερβεί τις περιοχές του νου και της ύλης, είναι ο μόνος ικανός και αρμόδιος να μας ενσταλάξει πνευματικότητα. Μπορεί να μας δώσει την πνευματική αφύπνιση και μπορεί να μας βοηθήσει να γνωρίσουμε τον εαυτό μας και να πραγματώσουμε τον Θεό. Ο σπουδαίος Πέρσης ποιητής, Bhai Nand Lai Goya, έχει πει ότι: «*Μόνον ένας τέλειος Διδάσκαλος μπορεί να θεραπεύει ταυτόχρονα και την καρδιά και την ψυχή μας*». Και αυτή η θεραπεία έρχεται από καρδιά σε καρδιά και από ψυχή σε ψυχή. Μόνον Αυτός μπορεί να ενσταλάζει μέσα μας τον πόθο για θεϊκή ζωή.

Ερώτηση: «Εμείς διαλέγουμε τον Διδάσκαλο ή είναι ο Διδάσκαλος που διαλέγει εμάς;»

Διδάσκαλος: Είναι ο Διδάσκαλος που μας διαλέγει, αλλά για να έχουμε αυτή τη Χάρη, πρέπει να προσευχηθούμε από τα βάθη της καρδιάς μας και από τα βάθη της ψυχής μας. Πρέπει πρώτα να έχουμε μια πολύ έντονη επιθυμία να γνωρίσουμε τον εαυτό μας και να συναντήσουμε τον Θεό.

Όταν αυτή η επιθυμία γίνει τόσο έντονη, όταν η λαχτάρα και ο πόθος μας γίνει τόσο μεγάλος, τότε ο Θεός ακούει τις κραυγές της καρδιάς μας. Λέγεται ότι: «*Ο Θεός ακούει το κλάμα της καρδιάς ενός μυρμηγκιού καλύτερα από την κλαγγή ενός ελέφαντα"*. Έτσι, όταν ο Θεός ακούσει τις κραυγές της καρδιάς μας, έρχεται και παίρνει την ανθρώπινη μορφή. Αν η ένταση της επιθυμίας μας να γνωρίσουμε τον Θεό είναι μεγάλη, τότε ο Θεάνθρωπος, μέσω της δικής Του ακτινοβολίας, μας καλεί στα ιερά Του πόδια και μας ευλογεί με τη μύηση, που είναι μια άμεση επαφή με το Φως του Θεού και τη μουσική των Σφαιρών. Είναι ο Διδάσκαλος που μας καλεί στα ιερά του πόδια και το κάνει, όταν η έντονη επιθυμία μας να γνωρίσουμε τον Θεό αναπτυχθεί μέσα στα βάθη της καρδιάς και της ψυχής μας.

Ερώτηση: «Πρέπει ο Διδάσκαλος να έχει φυσική μορφή, ώστε να υπηρετήσει το έργο του ως Ζωντανός Διδάσκαλος;»

Διδάσκαλος: Ναι. Ο άνθρωπος μπορεί να διδαχθεί μόνο από άνθρωπο. Στέλνουμε τα παιδιά μας στο σχολείο, σε κολέγια και σε πανεπιστήμια και ακόμα, αν θέλουμε να μάθουμε μια τέχνη, πηγαίνουμε σε κάποιον ζωντανό δάσκαλο να μας την μάθει. Η εκπαίδευση από ένα ζωντανό δάσκαλο δεν μπορεί να αντικατασταθεί με τίποτε άλλο στην καθημερινή μας ζωή και αν για κάθε τομέα της ζωής μας ισχύει αυτό, γιατί άραγε δεν θα πρέπει να ισχύει και για την πνευματικότητα; Υπάρχουν ακόμη δύο ιδιαίτεροι λόγοι. Ο ένας είναι ότι αν θέλουμε να ακολουθήσουμε το Πνευματικό Μονοπάτι, θα πρέπει να καταλάβουμε τις Γραφές. Ο Χριστός είπε ότι, όταν μιλούσε στους κοινούς ανθρώπους με παραβολές, αλλά όταν μιλούσε στους μαθητές του, μιλούσε "παρρησία", δηλαδή ευθέως και κυριολεκτικά. Καθώς λοιπόν οι Γραφές μιλούν για Επίπεδα και Περιοχές τα οποία οι Άγιοι βίωσαν και καθώς τα Επίπεδα αυτά υπερβαίνουν την ικανότητα της ανθρώπινης νόησης, πολλές πραγματικότητες έχουν διατυπωθεί με παραβολές, σύμβολα και μεταφορές. Γι' αυτό, αν δεν ζητήσουμε τη βοήθεια κάποιου, ο οποίος να έχει ο ίδιος ταξιδέψει σε εκείνα τα Επίπεδα, δεν μπορούμε να κατανοήσουμε την πραγματική σημασία των Γραφών. Είναι πιθανό να αντιληφθούμε ως μεταφορικό ό,τι είναι κυριολεκτικό και ως κυριολεκτικό ό,τι είναι μεταφορικό. Έτσι, χρειαζόμαστε έναν ζωντανό άνθρωπο για Διδάσκαλο, για να μας εξηγεί την αληθινή σημασία των Γραφών.

Δεύτερον, η πνευματικότητα δεν είναι μόνο θέμα γνώσης. Η πνευματικότητα είναι κυρίως θέμα της δικής μας, μιας πρώτο χέρι πνευματικής εμπειρίας. Και επειδή πρέπει να αποκτήσουμε εμπειρία αυτών των Περιοχών, οι οποίες βρίσκονται πάνω από επίπεδο του νου και της διανόησης, πρέπει να αναζητήσουμε την καθοδήγηση ενός ζωντανού Διδασκάλου, ο οποίος ο ίδιος έχει λύσει το μυστήριο της ζωής και του θανάτου και έχει διαβεί τα Εσωτερικά πνευματικά επίπεδα, που υπερβαίνουν τον κόσμο της νόησης. Αυτός και μόνο αυτός μπορεί να μας βοηθήσει να αποκτήσουμε εμπειρία αυτών των επιπέδων. Έτσι, είναι απολύτως ουσιώδες να έχουμε ένα δάσκαλο με σάρκα και αίμα στη φυσική μορφή, για να μας οδηγήσει στην πνευματική μας αναζήτηση.

***Ερώτηση:** «Η επιδίωξη για απόκτηση Θεογνωσίας έχει επίδραση*

στην ικανότητα του να είναι κανείς επιτυχημένος και σε άλλους τομείς της ζωής; Για παράδειγμα στον τρόπο που κερδίζει τα προς το ζην».

Διδάσκαλος: Ναι, φυσικά καθώς η βασική αρχή της πνευματικότητας είναι η "συγκέντρωση". Αν δεν είμαστε ικανοί να συγκεντρωθούμε, δεν είμαστε και σε θέση να βαδίσουμε στο Πνευματικό Μονοπάτι. Η συγκέντρωση γνωρίζουμε ότι είναι το κλειδί της επιτυχίας σε κάθε τομέα της ζωής. Επαγγελματικά κατείχα μία πολύ σπουδαία θέση στην Ινδική δημόσια διοίκηση και τη θέση αυτή την διατήρησα για πολλά χρόνια, ακριβώς επειδή μπόρεσα να χρησιμοποιήσω την ικανότητα της συγκέντρωσης, που με βοήθησαν να αναπτύξω οι δύο σπουδαίοι Διδάσκαλοί μου. Αν αναπτύξεις συγκέντρωση, μπορείς στο σχολείο να είσαι ένας καλός μαθητής. Μπορείς αργότερα να έχεις επιτυχία στις σπουδές σου, όπως μπορείς να τελειώσεις τη μελέτη ενός βιβλίου μέσα σε λίγες ώρες. Αντίθετα, αν δεν έχεις συγκέντρωση, θα συνεχίζεις να κοιτάς αφηρημένα την ίδια σελίδα για ώρες και ώρες και το μυαλό σου θα βρίσκεται σε μια άλλη διάσταση. Η συγκέντρωση μάς βοηθά ακόμα και σε κάθε άλλο τομέα της ζωής, είτε αφορά στην εργασία, είτε αφορά στην τέχνη. Μπορώ να σας μιλήσω και για την σφαίρα της τέχνης, επειδή και εγώ ο ίδιος είμαι καλλιτέχνης. Αν δεν είσαι πλήρως απορροφημένος στην τέχνη σου, αν δεν είσαι πλήρως συγκεντρωμένος, δεν μπορείς να δημιουργήσεις ένα επιτυχημένο έργο. Συμπερασματικά, η συγκέντρωση μας βοηθά σε κάθε δραστηριότητά μας στη ζωή.

Ερώτηση: «Γιατί είμαι τόσο ανεπαρκής στο να εκφράσω την αγάπη μου για τον Διδάσκαλο».

Διδάσκαλος: Πρώτον, είμαστε ανεπαρκείς, επειδή δεν έχουμε το απαιτούμενο πάθος και ζήλο για τα διδάγματα του Διδασκάλου. Έπειτα, δεν έχουμε αποφασίσει σχετικά με τις προτεραιότητες στη ζωή μας, όπως ο Sant Kirpal Singh που κάποτε είπε: «*Πρώτα ο Θεός και ο κόσμος έπειτα*». Αυτή είναι η μια όψη της ερώτησης. Δεύτερον, επειδή αυτό που ακολουθούμε είναι ένα Μονοπάτι στο οποίο ο μαθητής πάντα βιώνει ότι είναι ανεπαρκής να φτάσει το στόχο. Ο Διδάσκαλος

είναι ένας παγκόσμιος Οινοχόος που προσφέρει στον καθένα μας το θεϊκό κρασί, το κρασί της θεϊκής αγάπης, αλλά το θεϊκό κρασί είναι τέτοιο, ώστε όσο περισσότερο πίνεις από αυτό, τόσο περισσότερο το αποζητάς. Όσο περισσότερη αγάπη παίρνει ένας μαθητής, τόσο περισσότερο αγάπη θέλει. Αυτό είναι ένα μονοπάτι δίψας. Είναι ένα μονοπάτι αναζήτησης. Μόνο όταν φθάσουμε στο τελικό στάδιο, που είναι το να βυθιστούμε στον Διδάσκαλο και στη συνέχεια να βιώσουμε τη Θέωση, αυτή η δίψα θα πάρει τέλος. Διαφορετικά, αν δεν φτάσουμε στον τελικό μας προορισμό, η δίψα μας θα γίνεται μεγαλύτερη και μεγαλύτερη, με αποτέλεσμα να αισθανόμαστε την ανεπάρκεια του Θείου Οίνου όλο και περισσότερο.

Ερώτηση: «Προσπαθώ να κάνω το καλύτερο που μπορώ, αλλά παρόλα αυτά ανησυχώ πολύ».

Διδάσκαλος: Είναι επειδή ακολουθούμε ένα μονοπάτι ανησυχίας, όμως στην πραγματικότητα το μονοπάτι αυτό δεν είναι μονοπάτι στεναχώριας και έντασης. Είναι ένα μονοπάτι καλής ελπίδας. Είναι ένα μονοπάτι ξεκούρασης. Πρέπει να σιγουρευτούμε πως κάνουμε ό,τι καλύτερο. Έπειτα, πρέπει να καθίσουμε ήσυχα στο κατώφλι του Αγαπημένου. Ο Διδάσκαλος Κιρπάλ συχνά μας έλεγε: «*Κάθισε στην πόρτα του Διδασκάλου σου. Ακολούθησε τις εντολές Του. Εκείνος γνωρίζει τι κάνεις"*. Γνωρίζει ποιος κάθεται στο κατώφλι Του. Και όποτε νομίζει καλύτερα, αφαιρεί το πέπλο και δίνει το θείο βλέμμα Του. Έτσι, αν κάνεις το καλύτερο που μπορείς, δεν θα πρέπει να ανησυχείς καθόλου. Να έχεις απόλυτη πίστη στον Διδάσκαλό σου και Αυτός θα σου δώσει την απαραίτητη ώθηση και θα σου παραχωρήσει τους πνευματικούς θησαυρούς την κατάλληλη στιγμή.

Ερώτηση: «Δεν γνωρίζω αληθινά τι είναι το καλύτερο για μένα».

Διδάσκαλος: Εσύ ο ίδιος πριν από λίγο είπες ότι κάνεις το καλύτερο δυνατό που μπορείς. Αυτό σημαίνει ότι έχεις βάλει την πνευματικότητα σαν κορυφαία στις προτεραιότητές σου. Αν αποφασίσεις, όπως ο Αγαπημένος Διδάσκαλος Κιρπάλ ότι «*ο Θεός πρώτα και έπειτα ο κόσμος*», τότε θα διαθέτεις τον μέγιστο χρόνο στο διαλογισμό

και στην ανιδιοτελή προσφορά. Αυτό που μπορούμε να κάνουμε είναι το να ζούμε με βάση τις εντολές του Διδασκάλου μας, αξιοποιώντας το καλύτερο των ικανοτήτων μας και έτσι να βρισκόμαστε συνεχώς σε κατάσταση απόλυτης αυτοπαράδοσης. Δεν θα πρέπει να έχουμε μια «clutching tendency», δηλαδή μία τάση διαρκούς δραστηριότητας. Όταν καθόμαστε σε διαλογισμό, αυτό που συχνά συμβαίνει είναι ότι σκεφτόμαστε ότι πρέπει να δούμε τη μορφή του Διδασκάλου, ότι πρέπει να δούμε κάποιες μορφές φωτός μέσα μας. Αυτό είναι που ο Αγαπημένος Διδάσκαλος ονόμασε clutching tendency. Αντίθετα, θα πρέπει να καθόμαστε σε διαλογισμό στο κατώφλι του Διδασκάλου σε μια κατάσταση απόλυτης αυτοπαράδοσης, με την ιδέα ότι ο Διδάσκαλος γνωρίζει ποιο είναι το καλύτερο για μας και ότι σίγουρα θα μας ευλογήσει με την εμπειρία που περιμένουμε. Αργότερα θα μας ευλογήσει με μια ακόμη υψηλότερη εμπειρία που πραγματικά θα αξίζουμε. Ο ίδιος είναι όλο ευλογία. Είναι γεμάτος με ευσπλαχνία. Έτσι, ας κάνουμε το καλύτερο δυνατό και ας αφήσουμε τα υπόλοιπα στον Διδάσκαλο.

Ερώτηση: «Πώς μπορούμε να καταπολεμήσουμε το "εγώ" μας;»

Διδάσκαλος: Εγώ σημαίνει άρνηση της ταπεινότητας. Το εγώ είναι το αντίθετο της ταπεινότητας. Αν μπορούμε να εντυπώσουμε στο νου μας την ταπεινότητα και την ανιδιοτελή προσφορά, το εγώ μας θα εξαφανιστεί εντελώς. Για να εντυπώσουμε την ταπεινότητα και την ανιδιοτελή προσφορά, πρέπει να έχουμε ως θεμέλιο ή ως βάση την αγάπη. Αν μάθουμε να αγαπούμε ολόκληρη τη Δημιουργία, θα μάθουμε να είμαστε ταπεινοί. Θα μάθουμε την ανιδιοτελή προσφορά. Και αν μάθουμε την ταπεινότητα και την ανιδιοτελή προσφορά, το εγώ μας θα εξαφανιστεί αυτόματα.

Ερώτηση: «Τι είναι μύηση;»

Διδάσκαλος: «***Μύηση είναι να μάθουμε τη διαδικασία με την οποία θα μπορούμε να αποσύρουμε την προσοχή μας από τις εξωτερικές αισθήσεις, να την στρέψουμε εσωτερικά και να συγκεντρωθούμε στον Μοναδικό ή Τρίτο οφθαλμό***». Ακολουθώντας αυτήν την δια-

δικασία γινόμαστε ικανοί, με τη Χάρη του Διδασκάλου, να βιώσουμε το Φως του Θεού και την Ουράνια Μουσική. «***Μύηση σημαίνει ότι μαθαίνουμε τον τρόπο και τη διαδικασία με την οποία μπορούμε να εσωστρέψουμε τα αισθητηριακά ρεύματα από τον έξω κόσμο προς τα μέσα μας***». Μπορούμε να στρέψουμε την προσοχή μας από τον εξωτερικό κόσμο στον Εσωτερικό κόσμο και να έχουμε άμεση εμπειρία του Φωτός του Θεού και της Ουράνιας Μουσικής. Αυτό σημαίνει μύηση.

Ερώτηση: «Το να είναι κανείς μυημένος είναι μια δέσμευση;»

Διδάσκαλος: Ναι, είναι μια δέσμευση, επειδή, όταν είμαστε μυημένοι, πρέπει να τηρούμε συγκεκριμένα προαπαιτούμενα, όπως το να ακολουθούμε μια αυστηρή χορτοφαγική διατροφή με απόλυτη αποχή από οινοπνευματώδη ποτά. Ακόμα να πιστεύουμε σε έναν μόνο Θεό και να διάγουμε μια ζωή αγνότητας, κερδίζοντας το επιούσιο άρτο με τον ιδρώτα του προσώπου μας και πάντα αφιερώνοντας αρκετό χρόνο για την πνευματική ανύψωση της ψυχής μας. Υπό αυτή την έννοια, η μύηση είναι κατά ένα βαθμό μια δέσμευση, αλλά όχι μια δέσμευση που προϋποθέτει και την αλλαγή του θρησκεύματός μας. Η μύησή μας είναι η εισαγωγή μας σε μία επιστήμη. Στην επιστήμη της πνευματικότητας. Πρέπει να αξιοποιήσουμε αυτή την επιστήμη, για να φθάσουμε στον τελικό σκοπό που είναι η Θέωση. Η μύηση όμως μόνη της δεν αρκεί, καθώς χρειάζεται ακόμα πειθαρχία και συστηματική προσπάθεια.

Ερώτηση: «Χρειάζεται κάποια νοητική προετοιμασία για τη μύηση; Για να μυηθεί κανείς πρέπει να μην έχει αμφιβολίες ή οι αμφιβολίες αποβάλλονται μετά τη μύηση;»

Διδάσκαλος: Προσπαθούμε να αποβάλλουμε όλες μας τις αμφιβολίες πριν τη μύηση, καθώς δεν μας ζητάνε να μυηθούμε με βιασύνη. Ας ικανοποιηθεί ο καθένας από μόνος του. Ας αφήσουμε τον καθένα να παρακολουθεί τις ομιλίες στα Σάτσανγκ. Ας τον αφήσουμε να διαβάσει τη μυστικιστική φιλολογία. Ας τον αφήσουμε να πάρει μέρος στις συγκεντρώσεις για διαλογισμό και στις περιοδείες του Διδασκά-

λου. Και μόνο όταν πεισθεί για την ακρίβεια και την ειλικρίνεια του Μονοπατιού, θα πρέπει να ζητήσει να μυηθεί.

Ερώτηση: «Διδάσκαλε, είμαι το μόνο μυημένο μέλος στην οικογένειά μου. Τα υπόλοιπα μέρη της οικογένειας είναι γενικά πολύ θυμωμένα με μένα, επειδή είμαι μυημένος. Και το βρίσκω δύσκολο κατά καιρούς να αντιμετωπίσω το θυμό τους».

Διδάσκαλος: Ένας ανεκτίμητος πολύτιμος λίθος, όταν βρίσκεται ανάμεσα σε άλλους πολύτιμους λίθους, δανείζει το χρώμα του, την ακτινοβολία του και στους υπόλοιπους λίθους. Ένας μυημένος είναι μια λάμπα, της οποίας το φυτίλι της πνευματικότητας γίνεται λαμπρότερο και λαμπρότερο κάθε μέρα που περνάει. Όταν ένας μυημένος ακολουθεί το Μονοπάτι με ιδανικό τρόπο, γίνεται ένας φάρος και ένας πόλος έλξης για τους άλλους ανθρώπους. Να θυμάστε όμως ότι το παράδειγμα πάντα είναι καλύτερο από τις διδασκαλίες. Συνηθίζουμε να συζητούμε πράγματα με τους συγγενείς και τους φίλους μας σε ένα θεωρητικό και διανοητικό επίπεδο. Αυτό είναι καλό, αλλά μπορούμε να είμαστε πιο αποτελεσματικοί, αν πρώτα από όλα εμείς οι ίδιοι έχουμε κάνει την απαιτούμενη πρόοδο στο Μονοπάτι, γιατί τότε αρχίζουμε να ακτινοβολούμε την αγάπη, το Φως και την ευωδιά του Διδασκάλου μας. Οποιοσδήποτε επηρεαστεί από το Φως και από αυτό το άρωμα, βαθμιαία θα τραβηχτεί προς εμάς και όταν εμείς τον έλκουμε, τότε θα κατευθύνει την προσοχή του και θα γοητευτεί από τον Διδάσκαλο.

Ερώτηση: «Αν κάποια φορά απομακρυνθούμε από το Μονοπάτι και ξεπέσουμε, πώς μπορούμε να επανέλθουμε από αυτήν την πτώση;»

Διδάσκαλος: Το να σφάλλει κανείς είναι ανθρώπινο, αλλά το να συγχωράει είναι θεϊκό. Ο σπουδαίος ποιητής Iqbal έχει πει ότι: «*Είναι πολύ εύκολο να δώσει κάποιος σε ένα άλλο τόσο πολύ κρασί, που τελικά αυτός να πέσει κάτω, όμως το αληθινό έργο του Θείου Οινοχόου είναι να στηρίξει αυτόν που έχει παραστρατήσει και να τον σηκώσει στα χέρια Του. Να του προσφέρει την πραγματική μέθη του Θεού, η*

οποία χαρίζει την αιώνια ζωή». Το αληθινό καθήκον του Διδασκάλου είναι να βοηθά και να ενισχύει αυτούς που έχουν λοξοδρομήσει από το Μονοπάτι. Με τη Χάρη ενός ζωντανού Διδασκάλου, μπορούμε πάντα να "σηκωθούμε" από τις πτώσεις μας και να παραμείνουμε σταθεροί στο Μονοπάτι, ώστε τελικά να φτάσουμε στο στόχο μας, που είναι η ένωσή μας με τον Θεό.

Ερώτηση: «Μπορείτε, σας παρακαλώ, να μιλήσετε για το πώς μπορούμε να διατηρήσουμε το ζήλο μας στο Μονοπάτι;»

Διδάσκαλος: Αν θέλουμε να διατηρήσουμε τον ζήλο μας στο Μονοπάτι, θα πρέπει να ενεργούμε με βάση τη χρυσή αρχή των Διδασκάλων: «*Αν με αγαπάς, να τηρείς τις εντολές μου*». Πρέπει να διαμορφώσουμε τις ζωές μας σύμφωνα με τις εντολές των Διδασκάλων. Πρέπει να τηρούμε καθημερινά το ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης, επειδή το ημερολόγιο αυτό, το οποίο καταγράφει όλες τις αποτυχίες μας στην τήρηση της μη βίας, της ειλικρίνειας, της αγνότητας, της ταπεινότητας και της ανιδιοτελούς προσφοράς, αποτελεί έναν καθρέφτη, στον οποίο μπορούμε να δούμε τα ελαττώματα και τα σημάδια που υπάρχουν στο πρόσωπό μας.

Όταν πρόκειται να συναντήσουμε τον Αγαπημένο μας, προσπαθούμε να ανανεώσουμε τον εαυτό μας και να αφαιρέσουμε όλα τα ψεγάδια από το πρόσωπό μας. Στην πνευματικότητα, ο ενσαρκωμένος Θεός, ο Διδάσκαλος είναι ο γαμπρός και ο αιώνιος σύζυγος, που εμείς οι νύφες πρόκειται να συναντήσουμε και είναι φυσικό να μη θέλουμε να έχουμε ψεγάδια στο πρόσωπό μας. Για να διατηρήσουμε το ζήλο μας στο πνευματικό Μονοπάτι, πρέπει να συνειδητοποιούμε τα λάθη που κάνουμε κατά τη διάρκεια της ημέρας και να επιχειρούμε να μειώσουμε τον αριθμό τους στο μέγιστο δυνατό βαθμό.

Ερώτηση: «Αρχίζω τον διαλογισμό μου και μερικές φορές κάνοντας σιμράν αποκοιμιέμαι».

Διδάσκαλος: Κατά πρώτο λόγο, πρέπει να κάθεσαι για διαλογισμό, όταν δεν είσαι κουρασμένος και όταν έχεις κοιμηθεί αρκετά. Ας υποθέσουμε ότι έχεις επιστρέψει σπίτι μετά τη δουλειά και είσαι κου-

ρασμένος. Αν είσαι κουρασμένος, πρέπει να ξεκουραστείς και μετά ξεκούραστος να αρχίσεις να επαναλαμβάνεις τα πέντε Ιερά Ονόματα ή να κάθεσαι για την άσκηση του μπατζάν. Τότε δεν θα αποκοιμηθείς. Το δεύτερο πράγμα είναι ότι πρέπει πάντα να παίρνουμε ένα ελαφρύ βραδινό γεύμα και να υπάρχει κάποιο διάστημα μεταξύ του δείπνου και της ώρας του διαλογισμού. Αν υποθέσουμε ότι παίρνεις το δείπνο ή το γεύμα σου και αμέσως μετά από αυτό κάθεσαι για διαλογισμό, τότε είναι πιθανόν να αποκοιμηθείς. Αλλά αν υπάρξει κάποιο διάστημα μεταξύ αυτών των δύο, τότε η τροφή θα έχει κάπως χωνευτεί μέχρι εκείνη την ώρα και θα βρίσκεσαι σε κατάσταση μεγαλύτερης εγρήγορσης. Το τρίτο πράγμα είναι ότι την ώρα του διαλογισμού, δεν θα πρέπει να στηρίζεσαι στον τοίχο ούτε στην πλάτη της καρέκλας, εκτός αν δεν μπορείς να κάνεις διαφορετικά. Όταν στηρίζουμε την πλάτη μας, ερχόμαστε σε θέση χαλάρωσης και είναι πιθανό να αποκοιμηθούμε. Αυτούς τους τρεις παράγοντες πρέπει να τους έχεις πάντα στο μυαλό σου. Επαναλαμβάνω: Πρώτον, όταν κάθεσαι για διαλογισμό, πρέπει να είσαι σε εγρήγορση. Δεύτερον, πρέπει να υπάρχει κάποιο διάστημα μεταξύ γεύματος και διαλογισμού και τρίτον, πρέπει να αποφεύγεις να στηρίζεις την πλάτη σου στον τοίχο ή στην πλάτη της καρέκλας.

Ερώτηση: «Λένε ότι πρέπει να δεχόμαστε οτιδήποτε μας δίνει ο Θεός και πως ότι έρχεται πρέπει να το δεχόμαστε με χαρά. Αλλά είμαι σίγουρη ότι υπάρχουν αρκετοί άνθρωποι σαν εμένα, σ᾽ αυτόν τον κόσμο, που μερικές φορές θέλουν κάτι, αλλά τα πράγματα δεν έρχονται πάντα με τον τρόπο που θέλουμε. Έτσι δεν το αποδεχόμαστε και ακόμη μνησικακούμε για αυτό. Ο Θεός θυμώνει και μας τιμωρεί που δεν αποδχόμαστε το Θέλημά Του;»

Διδάσκαλος: Υπάρχουν ποικίλα στάδια προσευχής και ποικίλα στάδια αποδοχής. Η πνευματικότητα είναι ένα μονοπάτι στο οποίο μπορεί να παρατηρήσει κανείς πολλά παράδοξα. Αρχίζουμε με μια προσευχή ικεσίας ή προσευχή αιτήματος. Ζητάμε από τον Θεό τα πάντα, αλλά αυτό συμβαίνει στα αρχικά στάδια. Καθώς προοδεύουμε στο Μονοπάτι της Πνευματικότητας, αρχίζουμε να ακολουθούμε τη χρυσή αρχή: «*Γλυκό το Θέλημά Σου, Κύριε*». Σε αυτό το σημείο

θα ήθελα να αναφέρω την ιστορία του Γκουρού Arjan Dev, ο οποίος θεωρείται ο βασιλιάς όλων των πνευματικών μαρτύρων. Όταν αναγκάστηκε από τους Μογγόλους βασανιστές του να καθίσει πάνω σε μια σιδερένια πλάκα που την πύρωναν από κάτω και συγχρόνως του έριχναν στο σώμα καυτή άμμο, ένας από τους μαθητές του που βρισκόταν κοντά του, ο Hazrat Mian Mir, (*είναι αυτός που είχε θέσει και το θεμέλιο λίθο στο ναό του Amritsar*), δεν άντεχε το θέαμα και φώναξε στον Διδάσκαλό του να του επιτρέψει να χρησιμοποιήσει (*Αστρικές*) δυνάμεις, για να εξολοθρεύσει στη στιγμή τους βασανιστές του και να κατεδαφίσει όλα τα παλάτια και τα κτίρια της Μογγολικής δυναστείας στην περιοχή.

Όμως ο Διδάσκαλός του μέσα στον πόνο του, τού απάντησε: «*Αγαπημένε μου, νομίζεις ότι αυτό είναι κάτι που εγώ δεν μπορώ να το κάνω; Όμως το Μονοπάτι των Διδασκάλων μας είναι ένα μονοπάτι που βασίζεται στο ότι «Είναι γλυκό και ευπρόσδεκτο το Θέλημά του Κυρίου*»

Καθώς προοδεύει κανείς στο Μονοπάτι του ΣαντΜατ, αρχίζει να πιστεύει στην αρχή: «*Γλυκό είναι το Θέλημά Σου Κύριε*». Μπορεί στα αρχικά στάδια να ζητάμε από τον Θεό να πραγματοποιήσει τις επιθυμίες μας και αν αυτές δεν πραγματοποιούνται, μερικές φορές μπορεί να δυσφορούμε και να πικραινόμαστε. Όμως ο Θεός είναι φιλεύσπλαχνος. Είναι πολύ συμπονετικός. Μπορεί να μην το καταλαβαίνουμε, αλλά ο Θεός δεν μας τιμωρεί, επειδή μας έχει βάλει στο δικό Του «παιχνίδι» ο Ίδιος θεωρητικά αβοήθητους. Μας λυπάται όμως και αν είμαστε ειλικρινείς στις προσευχές μας, τότε μας οδηγεί στα ιερά πόδια του ζωντανού Διδασκάλου της εποχής μας, ο οποίος στη συνέχεια μας μυεί στο Μονοπάτι των Διδασκάλων ή Μονοπάτι του Σαντ Ματ ή Μονοπάτι της Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα. Στη συνέχεια μας καθοδηγεί τόσο εξωτερικά όσο και εσωτερικά, για να προοδεύσουμε στο Μονοπάτι και να πραγματοποιήσουμε το τελικό στάδιο, στο οποίο μπορούμε να ενεργούμε σύμφωνα με την χρυσή αρχή: «*Γλυκό είναι το Θέλημά Σου Κύριε*».

Κύριε μου, Θεέ μου, Ω Διδάσκαλε Ντάρσαν,
Πάρε τη ζωή μου και άσε την να αφιερωθεί, ω Κύριε,
σ' Εσένα!

Πάρε τα χέρια μου και άσε τα να κρατούν πάντα την αλήθεια
για Εσένα!
Πάρε τα πόδια μου και άφισ' τα να βαδίζουν πάντα
στο Μονοπάτι που οδηγεί σ' Εσένα!
Πάρε τη γλώσσα μου και αφισ' τη να τραγουδά
πάντα ύμνους για Εσένα!
Πάρε την καρδιά μου και επίτρεψέ της να προσφερθεί,
ω Κύριε, σε Εσένα!

Elizabeth Bradner

Ερώτηση: «Πώς μπορούμε να ακολουθούμε το πνευματικό Μονοπάτι και την ίδια στιγμή να επιτελούμε τις εγκόσμιες υποχρεώσεις μας;»

Διδάσκαλος: Οι Άγιοι, οι μύστες και οι προφήτες μας έχουν διδάξει από την αρχή του χρόνου ότι το ανθρώπινο σώμα είναι κορυφαίο. Είναι η κορωνίδα της Δημιουργίας. Μόνο μέσα απ' αυτή τη μορφή μπορούμε να επιτύχουμε το σκοπό τη ανθρώπινή μας ύπαρξης που είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση. Μας έχουν πει πώς να κάνουμε το καλύτερο σ' αυτό τον κόσμο, πώς να εκπληρώσουμε τα καθήκοντά μας με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και παράλληλα με αυτά πώς να χρησιμοποιήσουμε καλύτερα αυτή τη ζωή, επιτυγχάνοντας τον ύστατο στόχο μας, αυτόν της ένωσής μας με τον Θεό.

Όταν για πρώτη φορά ήρθα στη Δύση το 1978, ανακάλυψα ότι πολλοί από τους αδελφούς και αδελφές μας, ιδιαίτερα κάποιοι φιλόσοφοι, είχαν εσφαλμένη αντίληψη για το Μονοπάτι μας. Νόμιζαν ότι ο Ανατολικός μυστικισμός μας διδάσκει να αφήνουμε τις εστίες και τα σπίτια μας, να πηγαίνουμε στις παγωμένες σπηλιές των Ιμαλαίων ή σε καλύβες της ερήμου και να ξοδεύουμε τη ζωή μας εκεί σε διαλογισμό. Δικαίως είπαν ότι μια τέτοια προσέγγιση ήταν ένα μονοπάτι δραπέτευσης που δεν μας βοηθά να γίνουμε πολίτες του κόσμου. Αλλά τους είπα ότι οι Διδάσκαλοι του Σαντ Ματ ή της Σούρατ Σαμπτ Γιόγκα δεν πιστεύουν στον αρνητικό μυστικισμό. Δεν πιστεύουμε επίσης στην απάρνηση ή στον ασκητισμό. Αντίθετα πιστεύουμε στο “θετικό μυστικισμό”.

Σ' αυτήν τη περιοδεία, έπλασα δύο φράσεις, «***Αρνητικός μυστικισμός***» και «***Θετικός μυστικισμός***», για να δώσω μια ξεκάθαρη κατανόηση της Σούρατ Σαμπτ Γιόγκα, η οποία μας έχει διδαχτεί σαν επιστήμη του σύγχρονου κόσμου από τους δύο μεγάλους Διδασκάλους μας, Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν και Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Πιστεύουμε ότι πρέπει να εκπληρώνουμε τις υποχρεώσεις μας στους γονείς μας, στις οικογένειές μας, στο έθνος μας και έπειτα στο διεθνές και κοσμικό επίπεδο. Πριν μερικές δεκαετίες, είμαστε μόνο στη γη, αλλά από τότε που πατήσαμε το πόδια μας στη σελήνη, γίναμε διαπλανητικοί άνθρωποι και ελπίζουμε ότι σε λίγο θα γίνουμε κοσμικές ανθρώπινες υπάρξεις. Επίσης εξήγησα ότι πιστεύουμε στην εκπλήρωση των επίγειων καθηκόντων μας με το καλύτερο δυνατό τρόπο και ενόσω κάνουμε αυτό, θα πρέπει πάντα να ρίχνουμε μια ματιά στον πρωταρχικό αντικειμενικό σκοπό της ανθρώπινης ζωής μας, ο οποίος είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση. Έτσι, πιστεύουμε να έχουμε το καλύτερο και των δύο κόσμων.

Ο θετικός μυστικισμός μας διδάσκει να κερδίζουμε τα προς το ζην με τον ιδρώτα του προσώπου μας. Δεν θα πρέπει να ζούμε εις βάρος των άλλων. Ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν ήταν συνταξιούχος μηχανικός της κυβέρνησης. Ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ συνταξιοδοτήθηκε ως λογιστής και εγώ ως αναπληρωτής γραμματέας της κυβέρνησης.

Όλοι παίρνουμε τις συντάξεις μας και ζούμε με τα δικά μας χρήματα. Προσπαθούμε να ξοδεύουμε για τον εαυτό μας όσα είναι απαραίτητα και τα υπόλοιπα να τα παρέχουμε για όφελος της ανθρωπότητας. Βοηθάμε τα θύματα από τις φυσικές καταστροφές ανά τον κόσμο. Μπορέσαμε να βοηθήσουμε με δωρεά την Αιθιοπία και έχουμε επίσης βοηθήσει θύματα στο Μεξικό και την Κολομβία, όπου υπήρξαν φυσικές καταστροφές. Έτσι ακολουθούμε αυτό που ονομάζω «Μονοπάτι Θετικού μυστικισμού».

Όταν ήρθα εδώ, το 1983, υπήρχε πολλή ειδησεογραφία για τα ταξίδια στο διάστημα. Έκανα μερικές σκέψεις γι' αυτό το θέμα και παρατήρησα ότι, ενώ πατήσαμε στο φεγγάρι, είναι παράξενο ότι δεν ξέρουμε αν ο γείτονάς μας πεθαίνει από πείνα ή υποφέρει από πόνους. Έτσι, έπλασα τη φράση "Εσωτερικό Διάστημα" κι έδωσα ομιλίες για αυτό το θέμα στο ραδιόφωνο, την τηλεόραση και σε ορισμένες

διαλέξεις, όπου επεκτάθηκα σ' αυτή την αλληγορία με περισσότερες λεπτομέρειες. Είπα στους φίλους μου ότι, ενώ αυτοί συζητούσαν για το εξωτερικό διάστημα, οι Άγιοι, οι προφήτες μας και οι πνευματικοί Διδάσκαλοι, μιλούσαν για το εσωτερικό διάστημα από την αρχή του χρόνου. Όπως για τα ταξίδια στο εξωτερικό διάστημα έχουμε εξέδρα εκτόξευσης, έτσι και για να εκτοξευθούμε στο Εσωτερικό διάστημα, έχουμε εξέδρα εκτόξευσης το ανθρώπινο σώμα, το τέμπλο που είναι φτιαγμένο με τα χέρια του Θεού. Παρομοίως, όπως έχουμε διαστημόπλοια για τα εξωτερικά ταξίδια, έχουμε και διαστημόπλοιο τον ιερό Λόγο ή Νάαμ για το Εσωτερικό μας ταξίδι. Λέει στην Αγία Γραφή: «*Στην αρχή ήταν ο Λόγος και ο Λόγος ήταν ο Θεός και Θεός είναι ο Λόγος*». Έτσι ο Λόγος ή το Ηχητικό Ρεύμα είναι το μέσο με το οποίο η ψυχή μας μπορεί να ταξιδέψει στο Εσωτερικό διάστημα.

Έχουμε πιλότους και συστήματα εδάφους με κομπιούτερ για ταξίδια στο διάστημα. Όλες αυτές οι λειτουργίες εκτελούνται από τον Διδάσκαλό μας στο Εσωτερικό διάστημα. Όπως υπάρχουν κίνδυνοι στο εξωτερικό διάστημα και οι πιλότοι μας ελέγχουν την ελκτική βαρύτητα άλλων πλανητών, παρομοίως υπάρχουν κίνδυνοι και στο Εσωτερικό διάστημα. Υπάρχουν τόσοι πολλοί πειρασμοί και τόσες πολλές παγίδες στο Εσωτερικό μας ταξίδι, αλλά ο Διδάσκαλός μας, μάς εξασφαλίζει ένα απαλό ταξίδι για την επιστροφή στο Σπίτι μας.

Τέλος, οι επιστήμονες χρησιμοποιούν ένα ειδικό καύσιμο για τα ταξίδια στο διάστημα. Στο Εσωτερικό διάστημα έχουμε το ειδικό καύσιμο της "παγκόσμιας αγάπης". Μιλάμε για την ειρήνη από ένα πνευματικό επίπεδο. Αλλά μόνο όταν καταστούμε ικανοί να εισέλθουμε στο Εσωτερικό διάστημα και να περάσουμε το Αστρικό, το Αιτιατό και το Υπεραιτιατό επίπεδο και τελικά να επιτύχουμε την ένωσή μας με τον Θεό, μόνο τότε συνειδητοποιούμε πραγματικά την ειρήνη και την αγάπη. Όταν επιστρέφουμε στο σώμα μέσω της ασημένιας χορδής, (*Αργυρά άλυσος της Χριστιανικής παράδοσης*) φέρνουμε μαζί μας τις αρετές και τις ιδιότητες του Θεού. Αυτές οι αρετές είναι η παγκόσμια αγάπη και η ταπεινότητα.

Ένας από τους παράγοντες που μας βοηθάει να αγαπάμε όλη την Δημιουργία είναι ότι αρχίζουμε να βλέπουμε το Φως του Θεού σε όλα τα πλάσματα. Μόνον βλέποντας το Φως του Θεού μέσα στα πάντα, μπορούμε να έχουμε παγκόσμια αγάπη. Οι υπουργοί μας, οι λόγιοι

και οι μουλάδες θα έπρεπε να δείχνουν στους ανθρώπους τον τρόπο για παγκόσμια αγάπη, αλλά αντί γι' αυτό συμβάλλουν προς την κατεύθυνση της διάσπασης. Στην Ινδία, το 15ο αιώνα, υπήρχε διάσπαση μεταξύ Ινδουιστών και Μουσουλμάνων. Οι ινδουιστές ιερείς ισχυρίζονταν ότι οποιοσδήποτε ακολουθούσε τις ιεροτελεστίες και τα τελετουργικά τους, θα ήταν ικανός να φτάσει τον Θεό. Αυτή ήταν η στιγμή, που οι ιερείς Μουσουλμάνοι και Ινδουιστές ξέχασαν την ουσία της θρησκείας και χάθηκαν μέσα στα τελετουργικά και τις ιεροτελεστίες. Αυτοί οι ιερείς ισχυρίζονταν ότι μόνο αυτοί που ακολουθούσαν τις δικές τους θρησκείες και ιεροτελεστίες θα πήγαιναν στον παράδεισο. Έτσι κήρυτταν την εχθρότητα και το μίσος ο ένας για τον άλλο.

Έχασαν το πνεύμα του μυστικισμού, το οποίο είναι να συνειδητοποιήσουμε την Πατρότητα του Θεού και την αδελφότητα των ανθρώπων και έδιναν έμφαση στην εξωτερική πλευρά της θρησκείας, η οποία είναι συνυφασμένη με τελετουργικά και ιεροτελεστίες. Αλλά η πεμπτουσία των διδαγμάτων όλων των θρησκειών είναι ότι, αντίθετα, θα πρέπει να δίνουμε έμφαση στην εσωτερική πλευρά των θρησκειών.

Ο Καμπίρ ήταν ο πρώτος Άγιος που βροντοφώναζε ότι, αν θέλουμε να επιτύχουμε τον ύψιστο σκοπό της ανθρώπινης ζωής, που είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση και αν θέλουμε διαρκή ειρήνη και τέλεια ευτυχία πάνω στη γη, θα πρέπει να ακολουθήσουμε τη *Σούρατ Σαμπτ Γιόγκα*. «Σούρατ» σημαίνει "προσοχή", «Σαμπτ» σημαίνει "Ουράνια Μουσική" ή "Αρμονία των Αρμονιών" ή "Ιερός Λόγος" και «Γιόγκα» σημαίνει "Ένωση". Έτσι, Σούρατ Σαμπτ Γιόγκα στην πραγματικότητα σημαίνει το δρόμο που οδηγεί την ψυχή μας στην Ουράνια μουσική ή το Λόγο ο οποίος μας οδηγεί πίσω στον Θεό. Εάν ψάχναμε την ετυμολογία της λέξης «religion», θα βρίσκαμε ότι σημαίνει ακριβώς το ίδιο πράγμα: "re" Λατινικά σημαίνει πίσω και "ligio" σημαίνει "Ενώνω". Έτσι, η πραγματική σημασία της λέξης religion είναι κάτι το οποίο μας εξασφαλίζει την επανένωση ή την επιστροφή μας στον Θεό.

Ο Καμπίρ Σαχίμπ ήταν ο πρωτοπόρος που δίδαξε τη Σούρατ Σαμπτ Γιόγκα, η οποία είναι ο ευκολότερος και ο συντομότερος δρόμος, για να πραγματώσουμε την ένωση της ψυχής μας με τον Θεό. Πριν από αυτό, οι άνθρωποι στην Ινδία ακολουθούσαν διάφορα είδη γιό-

γκα που περιλάμβαναν άκαμπτες και απαιτητικές στάσεις σώματος. Αυτές μπορούσαν να πραγματοποιηθούν από εκείνους που είτε ήταν νέοι ή είχαν άψογο σώμα. Αυτές οι μορφές γιόγκα δεν μπορούσαν να εξασκηθούν από παιδιά, ηλικιωμένους ή άρρωστους και πάσχοντες. Αλλά στη Σούρατ Σαμπτ Γιόγκα, οι Διδάσκαλοι διδάσκουν ότι, για να φτάσουμε τον Θεό, μπορούμε να καθίσουμε σε όποια στάση είμαστε πιο βολικά και στην οποία μπορούμε να καθίσουμε όση περισσότερη ώρα γίνεται. Επίσης, οι άλλες μορφές γιόγκα περιλαμβάνουν αναπνοές, ενόσω οι άνθρωποι διαλογίζονται. Στην Σούρατ Σαμπτ Γιόγκα μας ζητείται να μην συγκεντρωνόμαστε στην αναπνοή μας, ενόσω διαλογιζόμαστε. Οι Διδάσκαλοι εξηγούν ότι υπάρχουν δύο ειδών ρεύματα στο σώμα μας. Το πρώτο το ονομάζουμε ***κινητικό ρεύμα***, και είναι αυτό το οποίο ελέγχει το αναπνευστικό σύστημα, τη κυκλοφορία του αίματός μας, τη λειτουργία της πέψης, το μεγάλωμα των μαλλιών, των νυχιών κτλ. Τα κινητικά ρεύματα εκτελούν τις λειτουργίες από μόνα τους και δε χρειάζεται να επεμβαίνουμε σε αυτά. Οι Διδάσκαλοι λένε ότι θα πρέπει να ασχοληθούμε μόνο με το ***αισθητηριακό μας ρεύμα*** το οποίο έχει να κάνει με τη "προσοχή" μας. Πριν από την εποχή του Καμπίρ Σαχίμπ, οι άνθρωποι ξεκινούσαν να συγκεντρώνονται πρώτα στο σημείο της γκουνταλίνης, έπειτα στο σημείο του αφαλού, της καρδιάς και του λαιμού. Τελικά, έφταναν στο σημείο του Τρίτου οφθαλμού, ο οποίος αναφέρεται και στην Αγία Γραφή ως "Μοναδικός" ή "Απλός Οφθαλμός": «*Αν ο οφθαλμός σου είναι μοναδικός, ολόκληρο το σώμα σου θα γεμίσει Φως*». Αλλά στη Σούρατ Σαμπτ Γιόγκα ξεκινάμε τη συγκέντρωση από το Τρίτο ή Μοναδικό οφθαλμό, ο οποίος βρίσκεται μεταξύ και πίσω από τα δύο φρύδια. Αυτός είναι ο συντομότερος δρόμος της προσπάθειάς μας να επιτύχουμε το στόχο μας, ο οποίος είναι η ένωσή μας με τον Θεό. Ο Καμπίρ Σαχίμπ ήταν ο σκαπανέας της διάδοσης της Σούρατ Σαμπτ Γιόγκα. Αυτά τα διδάγματα ήρθαν σε εμάς από το Μπάμπα Σαουάν Σινγκ και τον αγαπημένο μας Διδάσκαλο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ.

Ερώτηση: «Πόσες ώρες διαλογισμού θα πρέπει κάποιος να αφιερώνει καθημερινά, προκειμένου να φθάσει στο Σατς Καντ, το βασίλειο του καθαρού πνεύματος, όπου εκεί επιτυγχάνουμε την ένωση της ψυχής μας με τον Θεό; Το να φτάσει κάποιος στο Σατς Καντ σ'

αυτή του την ενσάρκωση είναι κάτι προδιαγεγραμμένο και ανεξάρτητο από το πόσες ώρες αφιερώνει γι' αυτό;»

Διδάσκαλος: Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος μας έλεγε συνεχώς να αφιερώνουμε το μέγιστο δυνατό χρόνο στο διαλογισμό. Ο χρόνος που πρέπει να αφιερώνουμε στο διαλογισμό, με σκοπό να επιτύχουμε την ένωση της ψυχής μας με το Κύριο, εξαρτάται από το πόσο είχαμε προοδεύσει στο παρελθόν. Κάποιοι από εμάς έχουν ένα πολύ πλούσιο παρελθόν, ό,τι κάναμε στο παρελθόν και ό,τι κάναμε τώρα, πριν συναντήσουμε τον Διδάσκαλό μας, έχει δοθεί ως ξεκίνημα του ταξιδιού της επιστροφής μας πίσω στο Σπίτι μας. Υπάρχουν κάποιοι, που από την ημέρα της μύησης ευλογήθηκαν με το να συναντήσουν Εσωτερικά την Ακτινοβόλο Μορφή του Διδασκάλου και άρχισαν να ακούν τον ήχο από τις καμπάνες από την πρώτη κιόλας μέρα. Μερικοί άνθρωποι μπορούν να επιτύχουν το τελικό τους σκοπό νωρίτερα, αν αφιερώσουν το μέγιστο αριθμό ωρών γι' αυτό.

Σαν γενική αρχή οι Διδάσκαλοι συνηθίζουν να λένε ότι θα πρέπει να αφιερώνουμε το ένα δέκατο του χρόνου που έχουμε στη διάθεσή μας. Στις είκοσι τέσσερις ώρες της ημέρας, το ένα δέκατο αντιστοιχεί με δυόμιση ώρες. Αν αρχίσουμε να διαλογιζόμαστε καθημερινά δυόμιση ώρες και ζούμε σύμφωνα με τις οδηγίες των Διδασκάλων, τότε θα είμαστε σίγουροι ότι θα επιτύχουμε το στόχο μας σ' αυτή τη ζωή. Η ηλικία που ξεκινάμε τη διαδικασία του διαλογισμού μας και ο χρόνος που μας απομένει να ζήσουμε είναι δύο παράγοντες που πρέπει επίσης να υπολογίζουμε. Για αυτό, ας διαθέσουμε όσο περισσότερο χρόνο μπορούμε και ας το κάνουμε μ' όλο το ζήλο και το πάθος που διαθέτουμε. Ας αφεθούμε να δράσουμε με την αρχή της συνύπαρξής μας με τον Διδάσκαλο ή τον Θεό, εννοώντας ότι, όταν διαλογιζόμαστε, σκεφτόμαστε αποκλειστικά και μόνο Αυτόν, χωρίς να παρεμβαίνουν άλλες σκέψεις. Οι Μύστες, οι Άγιοι και οι προφήτες μάς λένε να κάνουμε μόνο ένα πράγμα κάθε φορά. Όταν κάνουμε διαλογισμό, να συγκεντρωνόμαστε μόνο στον Διδάσκαλο. Όταν ασχολούμαστε με άλλες δουλειές, θα πρέπει να αφιερωνόμαστε ολόψυχα σ' αυτό. Αν ακολουθήσουμε αυτές τις αρχές με το ελάχιστο των δυόμιση ωρών διαλογισμού –και διαλογισμό εννοούμε την πλήρη συγκέντρωσή μας– τότε θα είμαστε σίγουρα ικανοί να επιτύχουμε το σκοπό της ύπαρξής

μας, που είναι η ένωση της ψυχής μας με τον Θεό, μέσα σ' αυτή μας την ενσάρκωση.

Ερώτηση: «Αν μπαίνοντας εσωτερικά, υπάρχει κάποια αντίληψη υψηλότερης πνευματικής ενέργειας, τότε πιστεύω ότι το απώτερο τέλος του διαλογισμού είναι μια κατάσταση στην οποία κάποιος έχει εσωστραφεί εντελώς και δεν είναι πλέον δεσμευμένος από τον εξωτερικό κόσμο».

Διδάσκαλος: Πιστεύουμε ότι η Πηγή όλης της ενέργειας υπάρχει μέσα μας. Αλλά όταν εργαζόμαστε μέσα στο κόσμο, θα πρέπει να επεκτείνουμε αυτή την αυξανόμενη συνειδητότητα σε όλα τα πεδία στα οποία εργαζόμαστε σ' αυτή τη προσωρινή διαμονή μας. Ο απώτατος σκοπός όλων των γιόγκα και όλων των θρησκειών είναι ο ίδιος, η ένωση της ψυχής με τον Θεό. Λέγεται ότι στην αρχή ο Θεός ήταν ολομόναχος. Ήταν ένας Ωκεανός Πανσυνειδητότητας. Μετά "σκέφθηκε" να γίνει "πολλοί από ένας" και αυτή η σκέψη προκάλεσε μια δόνηση, η οποία εκδηλώθηκε με δύο μορφές: Το Φως του Θεού και τη Μουσική των Σφαιρών. Ο συνδυασμός και των δύο είναι γνωστός σαν Ιερός Λόγος. Αυτός ο Ιερός Λόγος έγινε η δημιουργική Δύναμη και αρχικά έφερε σε ύπαρξη της πνευματικές περιοχές τα στερεώματα, τους άλλους γαλαξίες, τις ανθρώπινες υπάρξεις και τα υπόλοιπα από τα 8,4 εκατομμύρια είδη ζωής. Έτσι ξεκίνησε ο κόσμος. Η ψυχή μας μπορεί να συγχωνευθεί με τον Θεό μόνο μέσω της εκδήλωσης του Φωτός του Θεού και της Μουσικής των Σφαιρών. Αυτός είναι ο απώτερος στόχος μας. Αλλά ενόσω βρισκόμαστε σ' αυτό τον κόσμο, θα πρέπει να εκτελούμε τα εγκόσμια καθήκοντά μας.

Το Μονοπάτι μας, είναι μια κατάφαση στη ζωή. Όσο εργαζόμαστε σ' αυτό τον κόσμο, θα πρέπει να εκπληρώνουμε τα καθήκοντά μας με το καλύτερο δυνατό τρόπο. Αυτό μπορούμε να το κάνουμε, επεκτείνοντας την ενέργεια και την πνευματική δύναμη που παίρνουμε Εσωτερικά και έτσι γινόμαστε ικανοί να ακτινοβολούμε αγάπη και ειρήνη προς όλες τις κατευθύνσεις, να προσφέρουμε ανιδιοτελή υπηρεσία στον όσο το δυνατόν μεγαλύτερο βαθμό, να έχουμε ταπεινότητα και να αναπτύξουμε γλυκύτητα στο λόγο μας, ώστε να μπορούμε να προσφέρουμε βάλσαμο στις πληγές των βασανισμένων από άλλους

ανθρώπους ή από διάφορες άλλες συνθήκες της ζωής τους. ***Αυτή η εσωτερική ενέργεια και η πνευματική δύναμη που παίρνουμε με το διαλογισμό, όταν επεκτείνεται στον εξωτερικό κόσμο, είναι αυτό που ονομάζω "ψυχοενέρχεια" "soulergy" ή "innergy".***

Τελικά και άλλοι θα ωφεληθούν απ' αυτό και με τον καιρό θα μετακινηθούμε αρμονικά προς τον απώτερο σκοπό μας, της ένωσής μας με τον Θεό. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να ακολουθήσουμε το δρόμο της αδράνειας. Το Μονοπάτι της Πνευματικότητας ή της Σούρατ Σαμπτ Γιόγκα είναι ένα ενεργό μονοπάτι. Πρέπει να ενεργοποιήσουμε το κοιμισμένο μέρος μας, το οποίο είναι η ψυχή. Πρέπει να ενεργοποιήσουμε τη ψυχή μας και να την κάνουμε δυνατή. Τώρα βρίσκεται σε μια κατάσταση ύπνωσης και εμείς πρέπει να αποκτήσουμε περισσότερη συνειδητότητα, έτσι ώστε τελικά να γίνουμε ικανοί να ενωθούμε με το Δημιουργό. Μετά η ψυχή μας θα είναι ικανή να ακτινοβολεί τις αρετές της θεότητας σε όλους πάνω σ' αυτή τη γη και με αυτό τον τρόπο να φέρουμε ειρήνη και ευλογία.

Αυτός είναι ο τρόπος που εργαζόμαστε σ' αυτόν τον κόσμο. Δεν εργαζόμαστε μόνο για τους εαυτούς μας. Φυσικά η φιλευσπλαχνία ξεκινά από το σπίτι μας, γι' αυτό θα πρέπει να αναμορφώσουμε τους εαυτούς μας πρώτα. Έτσι έχοντας επιτύχει τον απώτερο στόχο μας σ' αυτή τη ζωή, μπορούμε να επεκτείνουμε αυτή την ευλογία και σε οποιονδήποτε άλλον σ' αυτό τον κόσμο. Αυτό είναι το πιστεύω μας.

Ερώτηση: «Ο Διδάσκαλος αναφέρει για τον κόσμο μας ότι βρίσκεται σ' ένα κρίσιμο σημείο κατά το οποίο με ένα λάθος βήμα, αυτός ο κόσμος μπορεί να καταστραφεί. Τα διδάγματα λένε ότι πρέπει να πάρουμε την ανθρώπινη μορφή, προκειμένου να επιτύχουμε τη σωτηρία μας και να φθάσουμε το Sach Khand. Τι γίνεται όμως στη περίπτωση ενός πυρηνικού ολοκαυτώματος, όταν η ανθρώπινη ζωή δεν θα είναι πιθανή πάνω στη γη; Πώς ένας μαθητής ο οποίος δεν έχει φθάσει στο Sach Khand θα το επιτύχει, όταν δεν θα υπάρχει φυσικό επίπεδο ύπαρξης;»

Διδάσκαλος: Η ερώτησή σου δεν είναι δύσκολο να απαντηθεί. Οι άνθρωποι έχουν την ουσία του Θεού μέσα τους. Έχουν τη σπίθα του Θεού μέσα τους. Από την αρχή του χρόνου, επειδή έχουμε

το στοιχείο του Θεού μέσα μας, είμαστε ικανοί να αντιμετωπίσουμε όλες τις προκλήσεις του κόσμου. Υπάρχουν τόσα άλλα είδη ζωής τα οποία δεν είναι ικανά να αντιμετωπίσουν τη πρόκληση της ζωής και τα οποία έχουν εκλείψει. Αλλά οι άνθρωποι έχουν αντέξει σ' όλες τις προκλήσεις και είμαι σίγουρος ότι το ίδιο θα κάνουν και στο μέλλον. Υπάρχει και μία άλλη άποψη σ' αυτή την ερώτηση. Διαβάζουμε μέσα στις Γραφές για διάλυση και μεγάλη διάλυση. Μια φορά ετέθη η παρακάτω ερώτηση στον Διδάσκαλο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν: «*Τι θα γίνει, όταν συμβεί η Διάλυση ή Μεγάλη Διάλυση;*»

Ο Χαζούρ είπε ότι οι ψυχές των μυημένων θα πάνε πέραν της σφαίρας επιρροής της μεγάλης διάλυσης. Οι άλλες ψυχές θα πρέπει να ξαναέρθουν με την ανθρώπινη μορφή και με άλλες μορφές ζωής επίσης και να συνεχίσουν τη πρόοδό τους. Έτσι, δεν υπάρχει ερώτηση περί εξαφάνισης του ανθρώπινου είδους. Η ανθρωπότητα είχε συναντήσει όλα τα είδη των προκλήσεων αλλά έχει φτιαχτεί κατ' εικόνα του Θεού, θα συνεχίσουμε να αντιμετωπίζουμε προκλήσεις, μέχρι επιτέλους η ψυχή μας να φθάσει στο αληθινό της Σπίτι και γίνει ένα με τον Θεό.

Ερώτηση: «Διδάσκαλε, θέτω αυτή την ερώτηση παίρνοντας υπόψη το χρόνο που θα πρέπει να αφιερώνουμε στο διαλογισμό. Αφού έχω εκπληρώσει τα δικά μου καθήκοντα, προσπαθώ να κάνω πράγματα που θα με εξυψώσουν και σκέφτομαι: "Λοιπόν, θα λύσω κάποια προβλήματα που αφορούν την οικογένειά μου, να κάνω κάτι για την καλή φυσική κατάσταση του σώματός μου και μετά τις ώρες που μου απομένουν θα τις ξοδέψω βλέποντας βιντεοταινίες των Διδασκάλων ή διαβάζοντας τα βιβλία τους. Μου είναι δύσκολο να γνωρίζω πόσο χρόνο θα αφιερώνω για το καθετί».

Διδάσκαλος: Θα πρέπει να αποφασίσουμε ποιες είναι οι προτεραιότητές μας στη ζωή. Θα πρέπει να κατανείμουμε το χρόνο που χρειάζεται, για να έχουμε υγεία σ' όλους τους τομείς. Έχουμε ένα σώμα και θα πρέπει να αφιερώνουμε λίγο χρόνο για φυσικές ασκήσεις. Αλλά μπορούμε να καταναλώνουμε το λιγότερο χρόνο που χρειάζεται γ' αυτό. Θα πρέπει να κερδίζουμε το ψωμί μας με τον ιδρώτα του προσώπου μας, έτσι χρειάζεται να αφιερώνουμε κάποιο χρόνο και σ' αυτό.

Μετά θα πρέπει να αφιερώνουμε χρόνο για ανιδιοτελή εξυπηρέτηση των συνανθρώπων μας. Η ανιδιοτελής προσφορά δεν είναι λιγότερο σημαντική από το διαλογισμό, έτσι πρόσθεσε και αυτό στη λίστα σου.

Αν μπορούμε να καθίσουμε για διαλογισμό, αφού έχουμε προσφέρει τις ανιδιοτελείς μας υπηρεσίες, τότε θα εισπράξουμε μια ανοδική ώθηση στο διαλογισμό μας. Έτσι, ο καθένας και η καθεμία από εμάς θα πρέπει ανάλογα να κατανείμει το χρόνο του ανάλογα με τη προσωπική του περίπτωση.

Κάποιοι άνθρωποι μπορεί να χρειάζονται περισσότερη εξάσκηση, κάποιοι άνθρωποι μπορεί να χρειάζονται λιγότερη εξάσκηση. Όμως θα πρέπει να θυμόμαστε ότι θα πρέπει να δώσουμε πρώτη προτεραιότητα στην ανύψωση της ψυχής μας. Αν κοιτάξουμε τη λίστα των προτεραιοτήτων μας στη ζωή, θα δούμε ότι οι περισσότεροι άνθρωποι δίνουν προτεραιότητα στο να είναι υγιείς, ακμαίοι και αστραφτεροί και ακόμα να αποκτήσουν πλούτο με σκοπό να αποκτήσουν όλα τα πλεονεκτήματα της μοντέρνας ζωής. Μετά θέλουμε να τακτοποιηθούν τα παιδιά μας και πάει λέγοντας. Άλλες φορές είναι καταφανής η απουσία της πνευματικής ανύψωσης από τη λίστα των προτεραιοτήτων μας ή, αν υπάρχει στη λίστα, θα είναι από τις τελευταίες μας προτεραιότητες. Χρειάζεται να αναθεωρήσουμε τις προτεραιότητές μας και να τοποθετήσουμε την πνευματική μας ανύψωση στην κορυφή.

Ερώτηση: «Πώς μπορούμε να αναπτύξουμε λαχτάρα, επιθυμία και διακαή πόθο για τον Θεό;»

Διδάσκαλος: Η λαχτάρα μας, η επιθυμία μας και ο διακαής πόθος μας για τον Θεό εξαρτώνται από το πώς βάζουμε τις προτεραιότητές μας στους διαφόρους τομείς της ζωής. Αν θέλουμε να έχουμε τη μέγιστη επιθυμία για τον Αγαπημένο, τον Αιώνιο Αγαπημένο, τότε θα πρέπει να αποφασίσουμε ότι η τελική επικοινωνία με τον Θεό αποτελεί την προτεραιότητα υπ’ αριθμόν ένα στη ζωή μας. Για το σκοπό αυτό πρέπει να εξετάσουμε όλους τους τομείς της ζωής μας σ’ αυτόν τον κόσμο, στους οποίους έλκεται η προσοχή μας. Αυτοί οι τομείς πρέπει να αναθεωρηθούν ένας προς έναν, να απορριφθούν, αν πρέπει, ένας προς έναν ή να τους δοθεί η σωστή σειρά προτεραιότητας.

Εάν κάποια στιγμή αποφασίσουμε ότι η επικοινωνία μας με τον Αγαπημένο ή με τον Θεό είναι το άλφα και το ωμέγα της ζωής μας και ότι στη ζωή μας έχουμε μόνο μία σκέψη, ένα αντικείμενο, μία έντονη επιθυμία και ένα πάθος, δηλαδή την ένωσή μας με τον Θεό, τότε η λαχτάρα και ο πόθος μας για τον Θεό θα έλθουν από μόνα τους. Η λαχτάρα αυτή και ο πόθος έρχονται σε άμεση συνάρτηση με την αξία που δίνουμε στη θεία υπόσταση της ζωής μας. Αν κάποιος καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι ανώτατες σπουδές σε μια συγκεκριμένη επιστήμη είναι για αυτόν η προτεραιότητα υπ᾽ αριθμόν ένα και είναι αυτό που πραγματικά επιθυμεί, τότε δίνει τα πάντα προς αυτή την κατεύθυνση. Αν κάποιος νομίζει ότι τον ενδιαφέρει να σπουδάσει πολιτικές επιστήμες, αγωνίζεται με ένταση προς αυτή την κατεύθυνση. Κάποιοι άλλοι δίνουν προτεραιότητα στις απολαύσεις των αισθήσεων. Αν, κατά παρόμοιο τρόπο, εμείς αποφασίσουμε ότι η θεία μας υπόσταση και η ένωσή μας με τον Θεό αποτελούν την ανώτατη προτεραιότητα στη ζωή μας, όλα τα άλλα ενδιαφέροντά μας θα υποβιβαστούν σε δευτερεύουσες θέσεις.

Όλα τα προβλήματα στη ζωή μας δημιουργούνται από τις λανθασμένες προτεραιότητες που βάζουμε σε συγκεκριμένους τομείς της ζωής μας. Αν μπορέσουμε να κατανοήσουμε τις αληθινές αξίες της ζωής μας και τους δώσουμε τη θέση που τους αξίζει στον κατάλογο με τις προτεραιότητές μας, τότε δεν θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε καμία δυσκολία. Δυστυχώς όμως, στην παρούσα κατάστασή μας, βάζουμε σε πολύ υψηλή θέση τις εγκόσμιες επιδιώξεις μας και την απόκτηση εξωτερικής γνώσης, αντί να δίνουμε στην Εσωτερική γνώση τη θέση που της αξίζει. Έτσι απομακρυνόμαστε όλο και περισσότερο από τον πραγματικό σκοπό της ανθρώπινης ζωής.

Για να μπορέσουμε να πραγματοποιήσουμε τον ανώτατο σκοπό της ανθρώπινης ζωής, που είναι η Αυτογνωσία και η Θεογνωσία, πρέπει να αποφασίσουμε μια για πάντα και να δώσουμε την προτεραιότητα υπ᾽ αριθμόν ένα στη θεϊκή υπόσταση της ζωής μας. Τη στιγμή που θα μπορέσουμε να πάρουμε αυτή την απόφαση και να μείνουμε στη συνέχεια σταθεροί σ᾽ αυτήν, θα πάψει να υπάρχει οποιαδήποτε δυσκολία.

Ερώτηση: «Νομίζετε ότι στην αρχή, αφού έχουμε πάρει αυτή την

απόφαση, δηλαδή πρώτα ο Θεός και έπειτα ο κόσμος, είναι ωφέλιμο να επαναλαμβάνουμε τέτοιες φράσεις που επιβεβαιώνουν την απόφασή μας, δηλαδή τη φράση για παράδειγμα αυτή: "πρώτα ο Θεός και έπειτα ο κόσμος";»

Διδάσκαλος: Λέω κάθε φορά ότι πρέπει να πάρουμε αυτή την αρχική απόφαση και στη συνέχεια να παραμείνουμε σταθεροί σ' αυτήν. Όταν ρωτάμε αν είναι καλύτερα να επαναλαμβάνουμε κάτι, για να επιβεβαιώνουμε αυτή μας την απόφαση, αυτό δείχνει ότι υπάρχει κάποια διακοπή ενώ εγώ είπα ότι πρέπει να πάρουμε αυτή την απόφαση μία φορά και κατόπιν να μείνουμε σταθεροί σ' αυτήν. Αυτή η άποψη δεν εμπεριέχει καμία διακοπή.

Αλλά στην περίπτωση που ανακαλύπτει κανείς ότι σε κάποιο στάδιο η απόφαση αυτή έχει ατονήσει, τότε θα μπορούσαμε να καταφύγουμε στη μέθοδο που αναφέρετε, κάνοντας δηλαδή μία νέα δήλωση ότι θα πρέπει να τοποθετήσουμε στη ζωή μας πρώτα τον Θεό και έπειτα τον κόσμο. Αν όμως πάρετε μία φορά την απόφασή σας και, όπως έκανε ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος, δεν παρεκκλίνετε ποτέ απ' αυτήν, τότε δεν θα υπάρξει ανάγκη για μια δεύτερη παρόμοια δήλωση. Οι Άγιοι και όλοι οι σπουδαίοι άνθρωποι παίρνουν τις αποφάσεις τους και στη συνέχεια τις ακολουθούν πιστά. Όμως οι απλοί άνθρωποι, όπως εμείς, είμαστε πιο αδύνατοι και χρειαζόμαστε μερικές φορές επιβεβαιώσεις και μ' αυτή την έννοια είναι πιθανόν να χρειαστεί να πάρουμε και δεύτερη φορά την απόφασή μας και τρίτη φορά και τέταρτη και ούτω καθεξής. Υπάρχει όμως ένα πράγμα που πρέπει να σας πω: ο Θεός δεν είναι ένας κοινός εραστής ή ένας κοινός αγαπημένος. Στο μυστικισμό πιστεύουμε στη μία και μοναδική αγάπη. Πιστεύουμε στη σταθερότητα της αγάπης. *Μία αγάπη χωρίς σταθερότητα δεν είναι αγάπη.*

Σε σχέση με την αγάπη μας για τον Θεό, δεν πρέπει να παίρνουμε καινούργιες αποφάσεις κάθε εβδομάδα, κάθε μήνα, ή κάθε χρόνο. Ακόμη και όταν την πρώτη ημέρα κάθε νέου έτους συνηθίζουμε να παίρνουμε αποφάσεις για όλα τα άλλα πράγματα, δεν χρειάζεται να κάνουμε το ίδιο σε σχέση με τη σταθερότητα της αγάπης μας, διότι στην αγάπη η πρώτη απόφαση είναι και η τελευταία. Και η πρώτη μας αυτή απόφαση δεν κρατάει μόνο όσο αναπνέουμε σ' αυτόν τον

κόσμο, αλλά συνεχίζεται και πέρα απ' αυτόν.

Άρα το μονοπάτι της μυστικιστικής αγάπης είναι το μονοπάτι της σταθερότητας. Η απόφασή μας αυτή πρέπει να παρθεί από την αρχή και η αγάπη μας για τον Θεό πρέπει να είναι στην πρώτη θέση των προτεραιοτήτων μας. «*Πρώτα ο Θεός και έπειτα ο κόσμος*» θα πρέπει να είναι η πρώτη και μοναδική μας απόφαση στη ζωή και αυτή θα πρέπει να μας συνοδεύει καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής μας σ' αυτό εδώ το φυσικό επίπεδο καθώς και στους παραπέρα κόσμους.

Ερώτηση: «Για να πάρουμε μία τέτοια απόφαση, να επιλέξουμε πρώτα τον Θεό, θα πρέπει να ελέγχουμε καταρχήν το νου και το σώμα μας».

Διδάσκαλος: Ναι, η απόφαση αυτή έρχεται στο νου μας μόνον, όταν έχουμε το κατάλληλο υπόβαθρο και όταν υπάρχει αυτό, είναι πάντα δυνατόν να πάρει κάποιος μία τέτοια απόφαση. Η απόφαση αυτή βασίζεται στη Χάρη, την απεριόριστη Χάρη την οποία απολαμβάνουμε κάτω από την προστασία της Θείας Δύναμης και επίσης στο βαθμό της εξέλιξής μας σε σχέση με τις προηγούμενες ζωές μας. Άρα, πρόκειται για ένα συνδυασμό όλων αυτών των στοιχείων. Η απόφαση αυτή λαμβάνεται από τους λίγους εκλεκτούς και δεν είναι για τον καθένα. Βλέπουμε ότι ο αριθμός εκείνων που ακολουθούν τον Θεό σ' αυτήν την υλιστική εποχή είναι πολύ περιορισμένος, πολύ ασήμαντος σε σύγκριση με το συνολικό αριθμό των ψυχών που υπάρχουν σ' αυτόν τον κόσμο. Όμως ο καθένας από εμάς μπορεί να είναι ανάμεσα σ' αυτούς τους λίγους εκλεκτούς.

Ερώτηση: «Θα μπορούσατε, σας παρακαλώ, να μας μιλήσετε σχετικά με το ημερολόγιο;»

Διδάσκαλος: Το ημερολόγιο μας βοηθάει να χαλιναγωγήσουμε τον εγωισμό μας. Όταν αρχίζουμε για πρώτη φορά να κρατάμε το ημερολόγιο, δε συμβιβαζόμαστε με την ιδέα ότι έχουμε διαπράξει κάποιο λάθος κατά τη διάρκεια της ημέρας. Πάντα προβάλλουμε επιχειρήματα όπως: «*Ναι, εντάξει, φραστικά έθιξα μία φορά τον τάδε, όμως αυτός είχε εξαπολύσει εναντίον μου δεκάδες βρισιές πριν*». Προσπα-

θούμε να δικαιολογήσουμε τις πράξεις μας και δεν αντιλαμβανόμαστε σε ποιο σημείο κάναμε λάθος. Αυτό που είναι αξιοθαύμαστο είναι ότι, όταν αρχίζουμε να κρατάμε το ημερολόγιο αυτοενδοσκόπισής μας, τον πρώτο καιρό, τις πρώτες εβδομάδες ή τους πρώτους μήνες, βλέπουμε τον αριθμό των παραπτωμάτων μας να αυξάνεται και το γεγονός αυτό συχνά μας τρομάζει. Στην πραγματικότητα όμως δεν αυξάνεται ο αριθμός των παραπτωμάτων που διαπράττουμε, αλλά η ικανότητά μας να τα εντοπίζουμε. Στη συνέχεια, οι αριθμοί αρχίζουν να μειώνονται, καθώς αρχίζουμε να συνειδητοποιούμε τα περισσότερα από τα λάθη μας και προσπαθούμε να τα περιορίσουμε. Αυτό βοηθάει στη χαλιναγώγηση του εγωισμού μας. Διαφορετικά, δεν θα είμαστε σε θέση να ομολογήσουμε κανένα από τα λάθη που κάναμε.

Τα στάδια που περνάμε λοιπόν είναι να παραδεχθούμε κατ' αρχάς ότι έχουμε κάνει κάποιο λάθος, να το κατανοήσουμε και στη συνέχεια να προσπαθήσουμε να μειώσουμε αυτά τα λάθη που κάνουμε. Τελικά, μπορούμε να φθάσουμε σ' ένα στάδιο που όλοι οι αριθμοί των παραπτωμάτων στο ημερολόγιό μας μηδενίζονται. Μηδενίζεται ο αριθμός των παραπτωμάτων στις αντίστοιχες στήλες της μη-βίας, της φιλαλήθειας, της αγνότητας, της ταπεινότητας ή εξάλειψης του εγωισμού, ενώ παράλληλα κορυφώνεται η συμμετοχή μας σε πράξεις ανιδιοτελούς προσφοράς προς τους συνανθρώπους μας. Η διαδικασία βέβαια αυτή επιτελείται σταδιακά και μας βοηθάει να απαλλαχθούμε τελικά από το εγώ.

Ερώτηση: «Αφού γνωρίζουμε ότι ήταν ο Διδάσκαλος Κιρπάλ που επινόησε το ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης, θα ήθελα από περιέργεια να μάθω τι έκαναν πάνω σ' αυτό το θέμα με τους μαθητές τους οι προηγούμενοι Διδάσκαλοι, όπως ο Χαζούρ και οι προηγούμενοι από αυτόν Διδάσκαλοι».

Διδάσκαλος: Ο Χαζούρ ζητούσε πάντα από εμάς να κάνουμε αυτοενδοσκόπηση, αλλά αυτό το ημερολόγιο στην παρούσα μορφή του φτιάχτηκε από τον Αγαπημένο Διδάσκαλο Κιρπάλ. Αν όμως ανατρέξετε στις σελίδες της ιστορίας, θα δείτε ότι άνθρωποι, όπως για παράδειγμα ο Κβάτζια Χαφίζ, είχαν αναπτύξει τις δικές τους μεθόδους αυτοενδοσκόπησης. Ο Χαφίζ χρησιμοποιούσε ένα μεγάλο πήλινο

κανάτι που το είχε κοντά του και κάθε φορά που ανακάλυπτε ότι είχε κάνει κάποιο παράπτωμα, έριχνε μέσα ένα μικρό βότσαλο. Μετά από λίγες ημέρες έμενε κατάπληκτος, όταν έβλεπε το κανάτι να είναι σχεδόν γεμάτο από βότσαλα.

Κατά παρόμοιο τρόπο αναφέρεται στην ιστορία ότι ο Λογιόλα κρατούσε ένα είδος ημερολογίου. Το ίδιο ισχύει και για τον Αμερικανό πρόεδρο Βενιαμίν Φράνκλιν αλλά και για όλους τους μεγάλους άνδρες της ιστορίας. Όσοι σπουδάζουν θεολογία, λογοτεχνία ή και ιστορία και διαβάζουν τις βιογραφίες σπουδαίων ανθρώπων στο χώρο της θρησκείας, της πολιτικής, της επιστήμης, των τεχνών και της κοινωνιολογίας, ανακαλύπτουν ότι υπήρχε ένα κοινό σημείο στη ζωή τους, καθώς όλοι με κάποιο τρόπο, είτε στο τέλος κάθε ημέρας είτε στην αρχή της επόμενης, έκαναν ένα απολογισμό των σφαλμάτων τους και προσπαθούσαν να βρουν τρόπους να τα διορθώσουν. Αυτό ήταν το κλειδί της επιτυχίας στη ζωή κάθε σπουδαίου ανθρώπου. Άρα λοιπόν αυτή η αυτοενδοσκόπηση έχει χρησιμοποιηθεί απ' όλους τους ανθρώπους που έγιναν σπουδαίοι σε κάθε τομέα της ζωής, όπως προκύπτει από την παγκόσμια ιστορία.

Είναι τόσο σημαντικό που ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος έχει δώσει στο ημερολόγιο μία τόσο απλή, αλλά συγχρόνως επιστημονική μορφή που μας βοηθάει στην αυτοενδοσκόπηση μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα και κατά ένα πολύ συντονισμένο και επιστημονικό τρόπο. Τη χρυσή αυτή αρχή ακολουθούσαν στη ζωή τους οι Άγιοι, οι προφήτες και οι σπουδαίοι άνθρωποι.

Ερώτηση: «Διδάσκαλε, μπορείτε να μας μιλήσετε για την Αγάπη και τη Χάρη;»

Διδάσκαλος: Ο Θεός είναι αγάπη. Η ψυχή μας, που είναι της ίδιας ουσίας με τον Θεό, είναι επίσης αγάπη και ο δρόμος που οδηγεί πίσω σ' Αυτόν είναι η αγάπη. Ο Θεός έρχεται επάνω σ' αυτή τη Γη με ανθρώπινη μορφή και σκορπίζει ακτίνες αγάπης. Η βασική έννοια του μυστικισμού είναι το ότι η αγάπη εκπηγάζει πάντα από τη καρδιά του Αγαπημένου. Δηλαδή η αγάπη ξεκινάει πάντα από τον Διδάσκαλο και βρίσκει το μαθητή. Ο μαθητής οδηγείται στα Ιερά πόδια του Διδασκάλου δεμένος με τα μεταξωτά δεσμά της αγάπης. Όλη αυτή η

υπόθεση ξεκινάει με την αγάπη του Διδασκάλου, που ρέει προς το μαθητή, ο οποίος στη συνέχεια έλκεται στα πόδια του Διδασκάλου του. Ο Διδάσκαλος δεν κοιτάζει τα παραπτώματα και τις αμαρτίες του μαθητή, γιατί Αυτός φέρνει μαζί Του αμέτρητους θησαυρούς Θειότητας και Αγάπης. Στην πραγματικότητα, η Αγάπη και η Θειότητα είναι ακριβώς το ίδιο πράγμα. Έτσι, ο Διδάσκαλος δίνει την πρώτη δόση αγάπης, η οποία θα λέγαμε ότι εγχέεται στο μαθητή και στη συνέχεια ο μαθητής ανταποκρίνεται. Το πρώτο μικρό τόξο στον κύκλο της αγάπης σχηματίζεται από τον Διδάσκαλο, ο οποίος στη συνέχεια μυεί το μαθητή και του μαθαίνει την τέχνη του «*να πεθαίνει ενόσω ζει*». Αυτός μας χαρίζει το δώρο της όρασης του Θείου Φωτός και το άκουσμα της Μουσικής των Σφαιρών. Αυτό το χάρισμα σταδιακά αναπτύσσεται. Το πρώτο τόξο, λοιπόν, σχηματίζεται από τον Διδάσκαλο, για να μπορέσουμε εμείς στη συνέχεια να ανταποκριθούμε. Έπειτα ο Διδάσκαλος σχηματίζει ένα άλλο μικρό τόξο, στο οποίο πάλι εμείς ανταποκρινόμαστε. Ο Διδάσκαλος κατόπιν δείχνει για μας περισσότερη συμπόνια και σχηματίζεται πάλι ακόμα ένα τόξο και μετά απ᾽ αυτό ακολουθεί ένα ακόμα μεγαλύτερο. Μ᾽ αυτό τον τρόπο το ένα τόξο μπαίνει δίπλα στο άλλο κι έτσι ο κύκλος ολοένα μεγαλώνει. Όταν αρχίζουμε να αποσύρουμε την προσοχή μας από τη σωματική συνειδητότητα, περνάμε μέσα από τα ανώτερα Πνευματικά Επίπεδα έχοντας γίνει ένα με τον Διδάσκαλο και τελικά φθάνουμε σ᾽ ένα σημείο που συγχωνευόμαστε με τον ίδιο τον Θεό. Αυτός είναι ο τρόπος που προοδεύουμε στο Πνευματικό Μονοπάτι.

Μερικές φορές παρατηρούμε ότι, αφού κάνουμε κάποια πρόοδο, αντιμετωπίζουμε κάποια εμπόδια και μπορεί να υπάρξουν στιγμές που φαίνεται σαν να βρισκόμαστε, από πλευράς πνευματικής προόδου, στο χαμηλότερο σημείο. Άλλες φορές μας φαίνεται ότι ο Διδάσκαλος αδιαφορεί για μας. Αλλά όλα αυτά έχουν το σκοπό τους. Ακόμα και στις ιστορίες του εγκόσμιου έρωτα, πολλές φορές ο αγαπημένος φαίνεται να δείχνει αδιαφορία για την αγαπημένη του. Στην περίπτωση όμως του Πνευματικού Αγαπημένου, η αδιαφορία αυτή είναι μόνο φαινομενική. Συχνά αυτή η φαινομενική έλλειψη προσοχής από την πλευρά του Διδασκάλου μας προκαλεί μεγαλύτερο πάθος και μεγαλύτερο πνευματικό ζήλο και έτσι η πρόοδός μας στο Πνευματικό Μονοπάτι επιταχύνεται.

Το Μονοπάτι της Αγάπης έχει πολλά παράδοξα. Ένα από τα παράδοξα αυτά είναι ότι ο αναζητητής που μόλις έχει μπει στο Μονοπάτι, αρχίζει με προσευχές ικεσίας. Όμως κάποιος που έχει προχωρήσει, θεωρεί αυτού του είδους την προσευχή ιεροσυλία, επειδή θεωρεί ότι οι ικεσίες προς τον Θεό αντιτίθενται στην αρχή: «*Γλυκό είναι το Θέλημά Σου*». Αυτό βέβαια συμβαίνει όταν ο μαθητής προχωρήσει πολύ. Στα αρχικά στάδια πρέπει να προσευχόμαστε και να ζητούμε από τον Θεό ό,τι χρειαζόμαστε.

Μερικοί λοιπόν καταδικάζουν τις προσευχές που γίνονται, προκειμένου να ζητήσουμε κάτι από τον Θεό, καθώς πιστεύουν ότι θα πρέπει να προσευχόμαστε με μοναδικό μας αίτημα την ένωση της ψυχής μας με τον Θεό. Αλλά πραγματικά η συνηθέστερη μορφή προσευχής είναι η προσευχή ικεσίας. Όταν ρωτήθηκε γι' αυτό το θέμα ο Σουάμι Βιβεκανάντα, απάντησε ότι, αν ο άνθρωπος δεν είχε κάτι να ζητάει για τον εαυτό του, δεν θα κατέφευγε σε κανένα είδος προσευχής ή λατρείας. Επομένως, η πρώτη μορφή προσευχής είναι η προσευχή ικεσίας και ακολουθούν οι διάφορες άλλες μορφές.

Το δεύτερο στάδιο έρχεται, όταν ο λάτρης δεν ζητάει τίποτα από τον Θεό, καθώς αναγνωρίζει ότι Εκείνος που γνωρίζει τα πάντα θα του δώσει ό,τι χρειάζεται. Το τρίτο στάδιο προσευχής είναι εκείνο κατά το οποίο προσευχόμαστε στον Θεό να μας οδηγήσει στα πόδια Του. Στο τέταρτο στάδιο προσευχόμαστε στον Θεό να μας συγχωρήσει, αφού έχουμε παραδεχθεί τις αμαρτίες μας. Το πέμπτο στάδιο προσευχής είναι ο διαλογισμός.

Σ' αυτό το στάδιο αρχίζουμε να ενεργούμε σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου μας και προοδεύουμε σταδιακά. Αυτά τα πέντε στάδια προσευχής αποτελούν ένα τμήμα στο ταξίδι της αγάπης, που μας οδηγεί στο Αληθινό μας Σπίτι. Καθώς προχωράμε στα ανώτερα στάδια, αρχίζουμε πραγματικά να συνειδητοποιούμε αυτή την αλήθεια, ότι δηλαδή η προσευχή που γίνεται, για να ζητήσουμε κάτι από τον Θεό είναι ένα είδος ιεροσυλίας, επειδή έχουμε αρχίσει να πιστεύουμε αληθινά ότι «*είναι γλυκό το Θέλημά Του*». Τότε παραδινόμαστε πλήρως στο Θείο Θέλημα. Αυτό έγινε στην περίπτωση του Γκουρού Αρτζάν, για παράδειγμα, του πέμπτου Γκουρού των Σιχ, ο οποίος οδηγήθηκε σε μαρτυρικό θάνατο και κάηκε ζωντανός από τους εκτελεστές του, που τον έβαλαν επάνω σε μία μεταλλική πλάκα, κάτω

από την οποία είχαν ανάψει δυνατή φωτιά, ενώ συγχρόνως έριχναν στο σώμα του πυρακτωμένη άμμο. Ένας μαθητής του Γκουρού Αρτζάν, ο Χαζράτ Μιαν Μιρ, ο οποίος παρακολουθούσε το μαρτύριο του Διδασκάλου και ο οποίος ήταν επίσης ένας μεγάλος Μύστης και ήταν αυτός που είχε βάλει το θεμέλιο λίθο στην κατασκευή του Χρυσού Ναού στο Αμριτσάρ της Ινδίας, δεν μπορούσε να αντέξει αυτή την αποτρόπαια εικόνα και ζήτησε από τον Γκουρού Αρτζάν να του επιτρέψει να δώσει ένα μάθημα στους Μογγόλους βασανιστές, ισοπεδώνοντας αν το επιθυμούσε ολόκληρη τη Μογγολική Αυτοκρατορία. Όμως ο Γκουρού Αρτζάν μέσα στους πόνους του χαμογέλασε και του είπε: «*Αγαπημένε μου, θα μπορούσα να το κάνω κι εγώ αυτό, όμως το δικό μας Μονοπάτι βασίζεται στην αρχή: Γλυκό και ευπρόσδεκτο είναι το Θέλημά Σου, Κύριε*».

Έτσι, λοιπόν, καθώς προοδεύουμε στο Πνευματικό Μονοπάτι, συναντάμε πολλά παράδοξα. Κάτι, δηλαδή, που επιτρέπεται στα αρχικά στάδια, μπορεί στα ανώτερα να θεωρείται ιεροσυλία.

Λέγεται ακόμα ότι οι αληθινοί εραστές του Θεού μέχρι να φθάσουν στην τελειότητα και στο ζενίθ της πνευματικής προόδου, εκεί που γίνονται ένα με τον Θεό, πρέπει να τρώνε λιγότερο και επίσης να μιλούν λιγότερο. Οι αληθινοί εραστές δεν κρίνουν τους άλλους, ούτε ασχολούνται με το τι κάνουν οι άλλοι. Σε ένα στίχο μου έχω γράψει:

Πού είναι ο χρόνος για τον εραστή
να σκέφτεται και να περιγελά άλλους;
Αυτός γελάει μονάχα για τη δική του κατάσταση.

Αυτό που απασχολεί τους αληθινούς εραστές του Θεού είναι πρώτα-πρώτα η δική τους κατάσταση και η πραγματοποίηση του πνευματικού τους στόχου. Μόνον αφού πραγματοποιήσουν αυτό το στόχο αναλαμβάνουν αποστολή και τότε αρχίζουν να μιλούν και στους άλλους και να διαλαλούν ότι βρήκαν τον Θεό και ότι και οι άλλοι μπορούν επίσης να Τον βρουν.

Τελικά, ο σκοπός μας είναι να μπορούμε να αγαπάμε, κάθε πλάσμα, δηλαδή όχι μόνο τους ανθρώπους αλλά και τα ζώα, τα πουλιά, τα ερπετά και όλα τα έμβια όντα. Τώρα η επιστήμη γνωρίζει ότι υπάρχει ζωή ακόμα και στα φυτά. Πρόσφατα, μάλιστα, διάβαζα για κάποια

περίπτωση ενός βοτανολόγου, ο οποίος τοποθέτησε δύο φυτά μέσα στο υπνοδωμάτιο του, ένα σε κάθε άκρη και άρχισε να πειραματίζεται ως εξής: Στο ένα φυτό φερόταν με αγάπη, το κοίταζε φιλικά και του χαμογελούσε, ενώ στο άλλο έκανε μορφασμούς αποδοκιμασίας και το αντιμετώπιζε με εχθρικό τρόπο. Μετά από λίγες μέρες το πρώτο φυτό είχε ανθίσει πολύ περισσότερο και είχε ξεπεράσει σε ύψος το δεύτερο, που είχε αρχίσει να μαραίνεται.

Επομένως, υπάρχει ζωή και στα φυτά, τα οποία μάλιστα είναι πολύ ευαίσθητα στους κραδασμούς που τους εκπέμπουμε ανάλογα με τα συναισθήματα που έχουμε γι' αυτά. Έτσι, ο τελικός στόχος των εραστών του Θεού είναι να αρχίσουν να βλέπουν το Φως Του σε όλα τα πλάσματα της Δημιουργίας και να αρχίσουν να τα αγαπούν όλα. Οι λάτρεις του Θεού βλέπουν το Φως Του μέσα σε κάθε άνθρωπο, μέσα σε κάθε ζώο, πτηνό, ερπετό και φυτό. Αν εγώ βλέπω μέσα σ' εσάς το ίδιο Φως που υπάρχει και μέσα μου, τότε είναι φυσικό να σας αγαπώ. Σ' αυτή την περίπτωση δεν μπαίνει θέμα μίσους για κανένα και γι' αυτό ένας Διδάσκαλος ανήκει σε ολόκληρη την ανθρωπότητα. Ένας από τους στίχους μου που αναφέρονται στον Αγαπημένο Διδάσκαλο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ λέει:

Η Μουσική σου είναι
ένα Θείο Μήνυμα Φωτός και Αφύπνισης,
που απευθύνεται σ' ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Οι Άγιοι που έρχονται στη Γη δεν ανήκουν σε καμιά συγκεκριμένη θρησκεία ούτε σε κάποια συγκεκριμένη εθνικότητα αλλά σε όλη την ανθρωπότητα. Κατά την περιοδεία μου στην Αμερική, το 1983, ένας από τους αδελφούς μας στη Νέα Υόρκη με καλωσόρισε λέγοντάς μου ότι ήθελε να με ευχαριστήσει που επισκέφθηκα τη χώρα του. Τότε του απάντησα με ένα στίχο που έχω γράψει:

Τι σημασία έχει αν με λένε άνθρωπο;
Αληθινά εγώ είμαι η ίδια η ψυχή της αγάπης.
Ολόκληρη η Γη είναι το σπίτι μου
και χώρα μου το Σύμπαν.

Έτσι, όταν έρχεται κάποιος Διδάσκαλος, αφού έχει αγάπη για όλους, έρχεται για όλη την ανθρωπότητα και για όλη τη Δημιουργία. Αυτό είναι το αποκορύφωμα της αγάπης. Όταν κάποιος αρχίζει να βλέπει το Φως του Θεού μέσα σε όλη τη Δημιουργία και αρχίζει να αγαπάει ολόκληρη τη Δημιουργία του Θεού, στο τέλος γίνεται ένα μ' Εκείνον.

Οι άνθρωποι στη Δύση νομίζουν ότι όταν κάποιος ακολουθεί το Μονοπάτι ή όταν γίνει ένα με τον Θεό, χάνει τη δική του ταυτότητα. Ακούγοντας ότι φθάνουμε στο στάδιο της συγχώνευσης με τον Διδάσκαλο και της συγχώνευσης με τον Θεό, φοβούνται ότι χάνουμε τη δική μας ταυτότητα. Όμως τα πράγματα δεν είναι έτσι και αυτό που λέγεται είναι απλώς ένας τρόπος έκφρασης. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι τώρα έχουμε την ταυτότητά μας σαν ανθρώπινα όντα και από τη φύση μας έχουμε την τάση προς την αμαρτία. Όταν όμως έλθουμε σε επαφή με ένα Πνευματικό Διδάσκαλο, η κατάστασή μας σταδιακά αναβαθμίζεται. Τώρα δεν είμαστε καν αληθινά ανθρώπινα όντα, αφού δεν έχουμε όλες εκείνες τις αρετές που θα πρέπει να έχει ένας πραγματικός άνθρωπος. Τα ελαττώματά μας έχουν αντικαταστήσει τις θείες αρετές που αποτελούν πνευματική κληρονομιά μας. Εμείς ως άνθρωποι βρισκόμαστε σε πολύ χαμηλό επίπεδο σε σχέση με τον Διδάσκαλό μας, ο οποίος βρίσκεται σε ένα πολύ υψηλό επίπεδο. Αλλά όπως συμβαίνει με ένα ρευστό, που πάντα ρέει από ένα ψηλό σημείο σε ένα χαμηλότερο, έτσι ακριβώς ρέει η Αγάπη του Διδασκάλου και οι υπόλοιπες Θείες Αρετές Του προς εμάς.

Έτσι, τα ελαττώματά μας ξεπλένονται ένα-ένα και μας εγκαταλείπουν, τελικά διαποτιζόμαστε πρώτα απ' όλες τις ανθρώπινες αρετές και στη συνέχεια, αφού γίνουμε αληθινοί άνθρωποι, αρχίζουμε να υψωνόμαστε ακόμα περισσότερο. Αφού γίνουμε, δηλαδή, πρώτα καλοί άνθρωποι, αποκτούμε στη συνέχεια διάφορες Θείες Αρετές και υψωνόμαστε πνευματικά. Στο τέλος, γινόμαστε συνειδητοί συνεργάτες του Θείου Σχεδίου. Το να γίνει κάποιος ένας συνειδητός συνεργάτης του Θεού, δεν σημαίνει ότι χάνει την ταυτότητά του. Σημαίνει ότι γινόμαστε ένα με τον Θεό και ότι υψωνόμαστε τρισεκατομμύρια φορές πάνω από το επίπεδο που βρισκόμαστε πριν. Η νέα κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε τώρα είναι ασυγκρίτως ανώτερη, αφού γινόμαστε συνειδητοί συνεργάτες του Θείου Σχεδίου. Όταν εξήγησα

αυτή την αλήθεια στους ανθρώπους της Δύσης, μπόρεσαν να την δεχτούν. Η πραγματοποίηση του ανώτατου στόχου της ζωής μας είναι συμπερασματικά, δώρο της Θείας αγάπης. Σε σχέση λοιπόν με την αγάπη που ρωτήσατε, πρόκειται για ένα θέμα για το οποίο μπορεί κάποιος να συζητάει επί αιώνες. Διότι η αγάπη έχει πολλές όψεις και πολλές πλευρές.

Ερώτηση: «Κάποιες μέρες αισθάνομαι ότι δεν έχω καθόλου αυτοπειθαρχία και δεν διαθέτω τον χρόνο που πρέπει για διαλογισμό. Πώς μπορώ να γίνω περισσότερο πειθαρχημένος;»

Διδάσκαλος: Το πόσο τακτικοί είμαστε στο διαλογισμό και το σύνολο του ελεύθερου χρόνου μας, τον οποίο διαθέτουμε σε γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου, είναι σε άμεση αναλογία με τη λαχτάρα, την αγάπη και το ζήλο που έχουμε, για να επιτύχουμε το στόχο μας στον ελάχιστο δυνατό χρόνο. Αν είμαστε πραγματικά αφοσιωμένοι και θέλουμε να φθάσουμε στον προορισμό μας όσο το δυνατόν γρηγορότερα, τότε αναπτύσσουμε τακτικότητα στο διαλογισμό και αξιοποιούμε κάθε στιγμή που έχουμε διαθέσιμη από τον ελεύθερο χρόνο μας για τη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου. Αυτές οι καταστάσεις, έρχονται τότε μόνες τους. Αυτό που πρέπει μόνο να κάνουμε εμείς είναι να αναπτύξουμε πραγματική αφοσίωση, πραγματική δεκτικότητα και πραγματική αγάπη για τον τελικό μας σκοπό που είναι η επικοινωνία με τον Θεό. Από τη στιγμή που θα έχουμε αναπτύξει αυτές τις ιδιότητες, όλα τα άλλα θα τακτοποιηθούν αυτόματα.

Όταν ξυπνάτε νωρίς το πρωί και πρέπει να πάτε στη δουλειά σας, ακόμα κι αν είσαστε λίγο αδιάθετοι και αισθανόσαστε ότι δεν θα θέλατε να πάτε, τελικά πηγαίνετε. Και εγώ ο ίδιος πήγαινα επί 35 χρόνια στο γραφείο μου και μάλιστα ανελλιπώς, ακόμα και με βροχές, με καταιγίδες και κρύα και πολλές φορές ενώ ήμουνα αδιάθετος. Πήγαινα, γιατί μία από τις προτεραιότητές μου στη ζωή ήταν η δουλειά μου. Τώρα εσείς λέτε ότι δεν έχετε όρεξη να καθίσετε για διαλογισμό. Αυτό συμβαίνει, επειδή ο νους παίζει μαζί σας το παιχνίδι του.

Έχω πει πολλές φορές ότι ο νους παίζει χιλιάδες παιχνίδια μαζί μας. Η έλλειψη ελέγχου του νου υποδηλώνει ότι θεωρούμε την Πνευματικότητα μία επιπόλαια αναζήτηση. Στο βάθος της καρδιάς μας δεν

της έχουμε δώσει την σωστή προτεραιότητα. Θα μπορούσαμε όμως να την αντιμετωπίζουμε από πλευράς σπουδαιότητας, τουλάχιστον, όπως αντιμετωπίζουμε τη δουλειά μας. Αν δώσετε στην Πνευματικότητα τη σημασία που πρέπει, θα βρίσκετε πάντα χρόνο για διαλογισμό, θα έχετε πάντα τη θέληση να το κάνετε και θα ελέγχετε το νου σας. Ακόμα και ο Θεός Κρίσνα είχε δηλώσει ότι μόνο με τη γεμάτη έμπνευση Ουράνια Μουσική του φλάουτου μπορούσε να δαμάσει την "κόμπρα με τα χίλια κεφάλια".

Αυτή η κόμπρα με τα χίλια κεφάλια συμβολίζει το νου μας. Όμως ο νους τελικά ακινητοποιείται ακούγοντας τον ήχο του φλάουτου. Ακριβώς όπως η ψυχή μας είναι της ίδιας ουσίας με τον Θεό, ο νους μας είναι της ίδιας ουσίας με τον Μπραχμ. Ανακαλύπτω ότι μερικοί αγαπητοί μου μιλούν κάποιες φορές με τρόπο που δείχνει ότι τον υποτιμούν πολύ, αλλά πρέπει να κατανοήσουμε ότι ο νους δεν είναι καθόλου εύκολος αντίπαλος. Ο Γκουρού Νανάκ Σαχίμπ έχει πει ότι όποιος μπόρεσε να νικήσει το νου του, νίκησε ολόκληρο το Σύμπαν.

Θα πρέπει να είσαστε πολύ προσεκτικοί με τα τεχνάσματα του νου και θα πρέπει επίσης να δώσετε προτεραιότητα στην Αυτογνωσία και τη Θεογνωσία, θέματα που, ενώ στην ουσία είναι τα σημαντικότερα στη ζωή μας, είναι και τα πλέον παραμελημένα. Αν βάλετε αυτή την εργασία στη σωστή θέση, τότε δεν θα έχετε κανένα πρόβλημα. Το πρόβλημα αρχίζει μόνον εφόσον δεν συμπεριλαμβάνετε καθόλου την Πνευματικότητα στον κατάλογο με τις προτεραιότητές σας ή όταν την έχετε στο τέλος, που σημαίνει ότι, όταν φθάσει η προσοχή σας και σ' αυτήν, έχετε ήδη ξοδέψει όλο το χρόνο της ημέρας.

Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, όταν τέλειωσε τις σπουδές του, έπρεπε να αποφασίσει για το ποιες ήταν οι προτεραιότητες της ζωής του και πέρασε αρκετές ημέρες συλογιζόμενος πολύ επάνω σ' αυτό το θέμα, μέχρι που αποφάσισε να βάλει πρώτα τον Θεό και έπειτα τον κόσμο. Από τη στιγμή που πήρε αυτή την απόφαση, δεν την άλλαξε ποτέ.

Το δικό μας πρόβλημα είναι ότι ασχολούμαστε με την Πνευματικότητα κατά τρόπο πολύ επιπόλαιο και δεν γίνεται αυτή το κυρίαρχο πάθος μας, όπως έγινε στην περίπτωση του Αγαπημένου μας Διδασκάλου. Εκείνος πάντοτε έλεγε ότι η Πνευματικότητα πρέπει να είναι το κυρίαρχο πάθος μας (*The ruling passion*). Το πόσο αφοσιωνόμαστε

σε κάποιο συγκεκριμένο αντικείμενο, εξαρτάται από το πάθος και το ζήλο που έχουμε γι' αυτό. Όταν λοιπόν έχουμε ένα κυρίαρχο πάθος για κάτι, όταν επιθυμούμε να επιτύχουμε ένα στόχο όσο πιο γρήγορα γίνεται, τότε δεν χάνουμε ούτε δευτερόλεπτο.

Ας πάρουμε το παράδειγμα των εξετάσεων. Έχω κι εγώ περάσει πολλές νύχτες άγρυπνος, επειδή την επόμενη ημέρα έγραφα εξετάσεις και αυτό είναι κάτι που συμβαίνει με τους περισσότερους σπουδαστές, γιατί ξέρουν ότι ο χρόνος μέσα στον οποίο πρέπει να καλύψουν κάποια συγκεκριμένη ύλη είναι περιορισμένος. Αντιλαμβανόμαστε ότι, μέσα στο σύντομο χρόνο που έχουμε στη διάθεσή μας, δεν μπορούμε να κάνουμε επανάληψη όλης της ύλης, γι' αυτό αρχίζουμε από τα πιο σημαντικά θέματα ή αυτά τα οποία θεωρούμε ως πιθανότερα να μπουν στις εξετάσεις και μετά προχωράμε στα υπόλοιπα. Προσπαθούμε με κάθε τρόπο να καλύψουμε όσο γίνεται περισσότερη ύλη, πριν πάμε στην αίθουσα των εξετάσεων. Αν λοιπόν περνάμε άγρυπνες νύχτες για χάρη των εξετάσεων, που έχουν στο κάτω-κάτω προσωρινή σημασία μέσα στη σύντομη "παράσταση" της ζωής μας, τότε, αν επιθυμούμε να συναντήσουμε τον Θεό και να γίνουμε ένα μ' Εκείνον, πόσο ισχυρό πραγματικά θα πρέπει να είναι το πάθος μας, για να προχωρήσουμε στο Μονοπάτι Του; Αν το πάθος μας είναι αληθινά έντονο, δεν σπαταλάμε ούτε δευτερόλεπτο.

Επομένως τα προβλήματα που έχουμε σε σχέση με την τακτικότητα στο διαλογισμό μας οφείλονται στο ότι δίνουμε περισσότερη σημασία στη δουλειά μας, στις κοινωνικές μας σχέσεις, στις προσωπικές μας απολαύσεις, ενώ παραμερίζουμε την πλευρά εκείνη της ζωής μας που είναι η σπουδαιότερη. Σας συμβουλεύω λοιπόν να αλλάξετε τη σειρά των προτεραιοτήτων σας. Αν μπορείτε και πηγαίνετε στο γραφείο σας παρόλο τις δυσκολίες που μπορεί να υπάρξουν, τις καταιγίδες, τις αστραπές, τις βροντές και τη βροχή, τότε σίγουρα μπορείτε να καθίσετε και για διαλογισμό, όποια κι αν είναι τα εμπόδια. Αν αλλάξετε τις προτεραιότητές σας, δεν θα υπάρχει καμία αντίδραση, αλλά και όταν υπάρχει, θα είναι αντίδραση στα παιχνίδια του νου σας. Το νου σας πρέπει να τον ελέγξετε αργά ή γρήγορα και όσο πιο γρήγορα το κάνετε, τόσο το καλύτερο.

Ερώτηση: «Μπορούμε να δούμε τον Θεό;»

Διδάσκαλος: Ναι, μπορούμε να δούμε τον Θεό κατά τη διάρκεια αυτής της ζωής μας.

Ερώτηση: «Τι απόδειξη έχετε για αυτό που λέτε;»

Διδάσκαλος: Ακριβώς όπως η απόδειξη για μια πουτίγκα έγκειται στο να τη φας, έτσι και η επίτευξη της πνευματικής προόδου έγκειται στη βιωματική εμπειρία. Μπορούμε να επιτύχουμε την Αυτογνωσία και τη Θέωση μέσω των μυστικιστικών εμπειριών που διδάσκονται στο Μονοπάτι των Τέλειων Διδασκάλων. Κάποτε ο Παραχάμσα Ραμακρίσνα ρωτήθηκε από τον αφοσιωμένο του μαθητή Βιβεκανάντα: «*Πατέρα, έχεις δει ποτέ τον Θεό;*» και εκείνος απάντησε: «*Ναι, παιδί μου, έχω δει τον Θεό, όσο καθαρά βλέπω τώρα εσένα*».

Ο Θεός κάποτε θέλησε να εκφραστεί και εκδηλώθηκε με δύο μορφές: Το Φως του Θεού και τη Μουσική των Σφαιρών. Ερχόμενοι σε επαφή με αυτές τις δύο Αρχές, μπορούμε όχι μόνο να δούμε τον Θεό, αλλά μπορούμε να μιλήσουμε μαζί Του πρόσωπο με πρόσωπο, μπορούμε να λάβουμε τη καθοδήγησή Του για όλες μας τις υποθέσεις και τελικά να συγχωνευτούμε μαζί Του.

Ερώτηση: «Με τι μοιάζει ο Θεός;»

Διδάσκαλος: Ο Θεός δεν έχει μορφή. Ο Θεός είναι γεμάτος λαμπρότητα, γεμάτος Φως και πρωτόγονη δόξα, λάμψη και μεγαλοπρέπεια. Ο Θεός είναι τόσο λαμπερός, που το Φως Του δεν μπορεί να περιγραφεί, αλλά λέγεται μέσα στις Γραφές ότι, ακόμα και αν ενώναμε το φως τρισεκατομμυρίων ήλιων και σελήνων μαζί, δεν θα μπορούσαν να αποδώσουν τη λαμπρότητα του Θεού ούτε στο ελάχιστο. Μπορούμε να δούμε τον Θεό στην πρωτόγονη μεγαλοπρέπειά Του, στα ψηλότερα πνευματικά επίπεδα. Επειδή όμως τα ανώτερα πνευματικά βασίλεια είναι πέρα από το νου και τη διάνοια, δεν μπορεί να περιγραφεί αυτή η εμπειρία με απλά λόγια.

Λέγεται ότι σ᾽ αυτό το στάδιο, μπορούμε να μιλάμε χωρίς γλώσσα, μπορούμε να βλέπουμε χωρίς μάτια, να ακούμε χωρίς αυτιά, να περπατάμε χωρίς πόδια και να δουλεύουμε χωρίς χέρια. Αυτά τα βασίλεια δεν μπορούν να περιγραφούν με λόγια και όλα αυτά που έχουν ειπω-

θεί από τους Αγίους δίνουν μόνο μια θαμπή εκτίμηση και μια συμβολική παρουσίαση. Αλλά υπάρχει ένα πράγμα που μπορεί να ειπωθεί: Υπάρχει μόνο μία γλώσσα και αυτή είναι η γλώσσα της αγάπης.

Ερώτηση: «Με ποιους τρόπους μπορούμε να δούμε τον Θεό;»

Διδάσκαλος: Ο Θεός έχει γίνει ορατός από όλους τους Αγίους και τους Μύστες από την αυγή της ανθρωπότητας. Ο Γκουρού Νάνακ είχε πει: *«Έχω δει τον Θεό πριν από τον εαυτό μου"*. Άλλοι Άγιοι μας έχουν πει ότι έχουν δει τον Θεό μέσα τους. Τον Θεό σπάνια θα Τον δούμε σε διάφορους τόπους προσκυνήματος, διότι ο Θεός δεν κατοικεί σε ναούς φτιαγμένους από ανθρώπινα χέρια. Αυτός κατοικεί σε ναούς φτιαγμένους από τα δικά Του χέρια και αυτοί οι ναοί είναι τα ανθρώπινα σώματα. Το ανθρώπινο σώμα είναι ο πραγματικός ναός, όπου μπορούμε να δούμε τον Θεό σε όλη Του τη λαμπρότητα.

Ερώτηση: «Έχουν γραφτεί πάρα πολλά βιβλία για τις μεταθανάτιες εμπειρίες. Ποια είναι η άποψή σας πάνω σε αυτό;»

Διδάσκαλος: Τα διάφορα βιβλία που έχουν γραφτεί για τη ζωή μετά το θάνατο, συμπεριλαμβανομένου και αυτό του Dr. Raymond Moody "Ζωή μετά τη Ζωή", δίνουν έμφαση στην αναπόφευκτη κατάσταση του θανάτου και τη συνέχιση της ζωής μας μετά το θάνατο του φυσικού σώματος. Οι πρόσφατες αποκαλύψεις αυτών των αληθειών ίσως να έχουν προκαλέσει μια αναταραχή στη Δύση, μα στην πραγματικότητα όλοι οι Άγιοι, οι Μύστες και οι προφήτες σ' όλον τον κόσμο μιλούν για αυτές τις αλήθειες από την αρχή της αιωνιότητας. Έχουν δώσει έμφαση στην ανάγκη να μάθουμε «*να πεθαίνουμε, ώστε να μπορέσουμε να αρχίσουμε να ζούμε*» και αυτοί οι ίδιοι βιώνουν τη διαδικασία του "θανάτου" πολλές φορές την ημέρα. Έχουν ευλογηθεί με το να έρχονται σε επαφή με το Λόγο, ο οποίος είναι Το Φως του Θεού και η Μουσική όλων των Αρμονιών. Αυτά τα Θεϊκά δώρα δίνονται στους αναζητητές της Αλήθειας την ώρα της μύησης, μέσω της Χάρης και της ευσπλαχνίας του ζωντανού Διδασκάλου της εποχής.

Ερώτηση: «Γιατί χρειαζόμαστε ένα ζωντανό Διδάσκαλο;»

Διδάσκαλος: Ο ζωντανός Διδάσκαλος είναι εκείνος που όχι μόνο έχει μάθει να "πεθαίνει ενόσω ζει", και γι' αυτό το λόγο έχει επιτύχει την ένωσή Του με το παντοδύναμο Θεό, αλλά μπορεί ο ίδιος να διδάξει και σε άλλους τη τεχνική του να "πεθαίνεις ενόσω ζεις", έτσι ώστε να μπορέσουν να ενώσουν τη ψυχή τους με τον Θεό. Οι ειλικρινείς αναζητητές της Αλήθειας πηγαίνουν στον Τέλειο Διδάσκαλο, για να μάθουν αυτή την τεχνική και να επιτύχουν τον απώτερο σκοπό τους που είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση.

Ερώτηση: «Ποιος είναι ο σκοπός του διαλογισμού;»

Διδάσκαλος: Παρόλο που καθένας σε αυτό τον κόσμο αναζητά την ευτυχία, βλέπουμε ότι όλοι υποφέρουν από πόνο, απογοήτευση και δυστυχία. Η παροδικότητα των υλικών αγαθών στη ζωή είναι η αιτία που αυτά δεν μπορούν να μας δώσουν καμιά ευχαρίστηση διαρκείας.

Αφού η ψυχή είναι μια συνειδητή οντότητα και είναι της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού, είναι μόνο μέσω της συνειδητής μας επαφής με την Θεία ουσία, μέσα μας, που μπορεί να μας δοθεί ανακούφιση και ειρήνη του νου. Τελευταία βλέπουμε ότι όλο και περισσότεροι άνθρωποι αναζητούν την Εσωτερική ειρήνη, τη διαρκή ειρήνη. Ο διαλογισμός είναι η διαδικασία της απόσυρσης της προσοχής μας από τον κόσμο και τις αισθήσεις και η συγκέντρωσή της μέσα μας, ώστε να έρθουμε σε επαφή με το Φως και τον Ήχο του Θεού, που είναι η Πηγή όλης της αγάπης, της χαράς, της ειρήνης και της τέλειας ευτυχίας.

Ερώτηση: «Υπάρχουν πολλές καινούριες ομάδες ιδιαίτερα στην Αμερική, οι οποίες ασχολούνται με κάποιους διαφορετικούς τύπους διαλογισμού, παρόλο που δεν ακολουθούν κάποια ορισμένα διδάγματα. Ποια είναι η διαφορά μεταξύ αυτού του είδους διαλογισμού και του πιο πνευματικού διαλογισμού, σαν αυτόν που εσείς διδάσκετε;»

Διδάσκαλος: Τα περισσότερα είδη διαλογισμού που έχουν υιοθετηθεί σχετίζονται με τις γιογκικές ασκήσεις. Κάποιες από αυτές τις ασκήσεις έχουν ως στόχο να κρατούν το σώμα σε καλή φυσική κατάσταση και υγεία, αλλά έχουν ελάχιστη ή καθόλου σχέση με την ανύ-

ψωση της ψυχής και της ένωσής της με το παντοδύναμο Θεό, που είναι ο σκοπός της ανθρώπινής μας ύπαρξης.

Ερώτηση: «Ποιες είναι οι προϋποθέσεις, για να πάρει κάποιος μύηση;»

Διδάσκαλος: Όλες οι Γραφές μας λένε πως πρέπει να διάγουμε έναν ηθικό βίο, που είναι ένα πρώτο βήμα προς τη πνευματικότητα. Μια ηθική ζωή σημαίνει μια ζωή αλήθειας, αγάπης για όλους, αγνότητας, ταπεινότητας, ανιδιοτελούς προσφοράς και μη βίας. Μια άλλη προϋπόθεση είναι η τήρηση χορτοφαγικής διατροφής, αποχή από κρέας, ψάρια, πουλερικά και αυγά γονιμοποιημένα ή μη. Αν λέμε πως έχουμε αγάπη και ευσπλαχνία για όλους, πώς μπορούμε να ισχυριζόμαστε πως είμαστε εραστές ολόκληρης της Δημιουργίας του Θεού, όταν τρώμε τα σώματα των ζώων που μας προσφέρονται σαν φαγητό;

Ερώτηση: «Ποιες άλλες προϋποθέσεις χρειάζονται, για να μπορέσει κάποιος να πάρει τη μύηση;»

Διδάσκαλος: Κάτι άλλο που απαιτείται σε σχέση με την διαβίωσή μας είναι η αποφυγή του αλκοόλ, των ναρκωτικών και παραισθησιογόνων ουσιών.

Ερώτηση: «Αν μια γυναίκα είναι έγκυος και τρώει αυγά, υπάρχει κάποια επίδραση πάνω στο μωρό το οποίο πρόκειται να γεννηθεί;»

Διδάσκαλος: Σίγουρα υπάρχει κάποια επίδραση στο μωρό. Τα βασικά διδάγματα των Διδασκάλων είναι ότι από τη στιγμή της σύλληψης, και όχι μόνο μέχρι την ημέρα του τοκετού, αλλά μέχρι το χρόνο που το μωρό απογαλακτιστεί και παύει να είναι κάτω από την στενή φροντίδα της μητέρας, θα πρέπει να έχει μια πολύ προσεκτική και αγνή ζωή. Η μητέρα θα πρέπει να διατηρεί με ακρίβεια την χορτοφαγική διατροφή και να ξοδεύει όσο περισσότερο χρόνο είναι δυνατόν στην ενθύμηση του Θεού και στο διαλογισμό. Η δόνηση της μητέρας πραγματικά επιδρά στα παιδιά. Αν μια μητέρα είναι αγνή και ακολουθεί το Μονοπάτι των Διδασκάλων ολοκληρωτικά, τότε το παιδί θα

μεγαλώσει σε μια πνευματική ατμόσφαιρα και θα έχει τις προϋποθέσεις να προοδεύσει στο Πνευματικό Μονοπάτι «leaps and bounds», δηλαδή πολύ γρήγορα. Έτσι, οι δονήσεις της μητέρας έχουν σπουδαία επίδραση στο παιδί. Η μητέρα δεν πρέπει να τρώει αυγά και καμία από τις απαγορευμένες τροφές.

Ερώτηση: ***«Για ποιο λόγο απαγορεύεται το αλκοόλ και τα ναρκωτικά;»***

Διδάσκαλος: Η πνευματικότητα είναι το ξύπνημα της θείας συνειδητότητας η οποία βρίσκεται μέσα στο καθένα μας. Για να προχωρήσουμε στο Πνευματικό Μονοπάτι, θα πρέπει να γίνουμε περισσότερο συνειδητοί. Όταν πίνουμε αλκοόλ ή παίρνουμε ναρκωτικά, θολώνουμε, αντί να διευρύνουμε τη συνειδητότητά μας. Η πνευματικότητα είναι ένα μονοπάτι ελευθερίας, αλλά αν εθιζόμαστε στο αλκοόλ ή στα ναρκωτικά, τότε που είναι η ελευθερία μας; Οτιδήποτε μας δημιουργεί εξάρτηση ή μειώνει τη συνειδητότητά μας μπαίνει εμπόδιο στον απώτερο σκοπό της ζωής μας, που είναι η απελευθέρωση της ψυχής μας, η οποία είναι μια συνειδητή οντότητα, από τα δεσμά του νου και της ύλης. Μόνο αφού μπορέσει η ψυχή να σπάσει αυτά τα δεσμά, θα διασχίσει τις ανώτερες Περιοχές και θα επικοινωνήσει με τον Θεό, ο οποίος είναι καθαρή συνειδητότητα.

Ερώτηση: ***«Μπορείτε να μας εξηγήσετε αυτή την παράγραφο από τη Βίβλο, η οποία λέει ότι: "Κάποιοι θα απομακρυνθούν από τη πίστη τους, θα παραδοθούν σε εξαπατημένα πνεύματα και ψεύτικες δαιμονικές διδασκαλίες από ψεύτες, των οποίων οι συνειδήσεις έχουν σημαδευτεί με ανεξίτηλο τρόπο από την αρνητικότητα. Απαγορεύουν το γάμο και το να γευόμαστε τα φαγητά που δημιούργησε ο Θεός για εμάς, αντίθετα από αυτούς που πιστεύουν ότι ό,τι έφτιαξε ο Θεός είναι καλό και τίποτα δεν πρέπει να απορρίπτουμε, όταν αυτό το λαμβάνουμε με ευγνωμοσύνη και είναι αγιασμένο μέσα από το Λόγο του Θεού και την προσευχή";»***

Διδάσκαλος: Αυτό το εδάφιο μιλά σχετικά με το γάμο και το φαγητό. Όσον αφορά το γάμο, έχω ήδη ξεκάθαρα δηλώσει ότι ο γάμος

δεν αποτελεί εμπόδιο στην πνευματικότητα, υπό τον όρο ότι θα διάγουμε τον έγγαμο βίο σύμφωνα με όσα αναφέρονται στις Γραφές. Έχουμε δει από την ιστορία ότι ακόμα και οι Άγιοι είχαν οικογενειακή ζωή και αναλάμβαναν όλες τις οικογενειακές τους υποχρεώσεις.

Όσον αφορά την ερώτηση για το φαγητό, δεν έχει απαγορευτεί από κανένα να τρώει οτιδήποτε μας δίνει η φύση με τη μορφή λαχανικών. Εάν δηλώνουμε από τη μία μεριά ότι αγαπάμε όλη τη Δημιουργία, πώς μπορούμε από την άλλη μεριά να συμφωνούμε στη σφαγή των ζώων, των πουλιών και των ψαριών μόνο για την ικανοποίηση των ορέξεών μας; Λέμε ότι ο Χριστός ήταν ο Απόστολος της Ειρήνης και πως αυτός ήταν η ενσάρκωση της μη βίας. Ο Χριστός και η μη βία πάνε μαζί. Ο Χριστός είπε: «*Αν κάποιος σε κτυπήσει στο δεξί μάγουλο, τότε να γυρίσεις και το αριστερό σου"*. Αν η αγάπη Του για τη μη βία ήταν τέτοιου βαθμού, δεν θα μπορούσε να ήταν βίαιος στα κατώτερα είδη της Δημιουργίας, στα ζώα, τα πουλιά και τα ψάρια. Αυτός ήταν σημαιοφόρος της παγκόσμιας αγάπης και της αποφυγής βίας. Αν και εμείς δεχόμαστε τη διδασκαλία του για την παγκόσμια αγάπη και τη μη βία, θα πρέπει να μη σκοτώνουμε κανένα ζωντανό πλάσμα.

Έτσι και αλλιώς έχει γραφτεί στη Βίβλο: «*Ου φονεύσεις*». Αν ακολουθήσουμε αυτή τη χρυσή αρχή του «*Ου φονεύσεις*», τότε σίγουρα δεν θα πρέπει να τρώμε τα ζώα, τα ψάρια, τα πουλερικά και τα κυνήγια. Έτσι, όσο ακολουθούμε τη χορτοφαγική διατροφή, ακολουθούμε πιστά τις εντολές του Αποστόλου της Ειρήνης, διότι αυτός μας ζητά να μη συμβάλλουμε και να μην αποδεχόμαστε κανένα φόνο. Μας συστήνει να έχουμε αγάπη για όλη τη Δημιουργία και αυτό μαζί με τη μη βία, θα μας αποτρέψει από το να σκοτώνουμε και να τρώμε τα ζώα.

Ερώτηση: «Λέγεται ότι, όταν τρώμε τα πάντα, παίρνουμε μια κατώτερη μορφή ζωής, στην ουσία σκοτώνοντας και χωνεύοντάς το μέσα στο ίδιο μας το σώμα, ακόμα και τα λαχανικά και το νερό. Μπορείτε να μας το εξηγήσετε αυτό;»

Διδάσκαλος: Στις αρχαίες Γραφές λένε ότι υπάρχουν πέντε tatwas (*τάτβας*) ή Υλικά Δημιουργίας, τα οποία κατά σειρά είναι η γη, το νερό, η φωτιά, ο αέρας και ο αιθέρας (*στερεά, υγρά, αέρια, ενέργεια και συνειδητότητα*) Το ανθρώπινο σώμα περιέχει και τα πέντε tatwas και θεωρείται

ότι ανήκει στην ψηλότερη και με μεγαλύτερη αξία βαθμίδα της Δημιουργίας. Ο φόνος ενός ανθρώπου θεωρείται ως το πλέον αποτρόπαιο έγκλημα και επιφέρει βαρύτατες ποινές σε όλα τα μέρη του κόσμου.

Τα επόμενα σε αξία είναι τα τετράποδα και τα κτήνη που αποτελούνται από τέσσερα tatwas ή συστατικά, όπου δηλαδή λείπει ο αιθέρας ή βρίσκεται σε ασήμαντο ποσοστό. Σύμφωνα με τις περισσότερες νομολογίες ο φόνος ενός τέτοιου ζώου τιμωρείται με πρόστιμο ίσο με την αξία του ζώου. Η τρίτη κατηγορία περιλαμβάνει τα πτηνά που έχουν τρία ενεργά στοιχεία μέσα τους, δηλαδή νερό, φωτιά και αέρα. Αν κάποιος σκοτώσει ένα αδέσποτο πουλί, συνήθως δεν υπέχει ποινική ευθύνη, ενώ για ένα προστατευόμενο πουλί ο κυνηγός μπορεί να πληρώσει ένα μικρό πρόστιμο. Μικρότερη ακόμη είναι η αξία των ερπετών, σκουληκιών και εντόμων που έχουν μόνο δυο tatwas ή ενεργά στοιχεία, γη και φωτιά, ενώ τα άλλα τρία στοιχεία βρίσκονται σε λανθάνουσα μορφή. Η αφαίρεση της ζωής ενός τέτοιου οργανισμού δεν επιφέρει καμία ποινή σύμφωνα με τη νομολογία των περισσότερων κρατών του κόσμου. Τα τελευταία σε αξία είναι οι ρίζες, τα λαχανικά και τα φρούτα που περιέχουν μόνο νερό σαν ενεργό στοιχείο. Έτσι, καρμικά, η χορτοφαγική ή φρουτοφαγική διατροφή είναι αυτή που προκαλεί λιγότερο πόνο και υιοθετώντας την ο άνθρωπος δημιουργεί το μικρότερο καρμικό χρέος. Εφόσον πρέπει να διατηρούμε το σώμα μας στη ζωή κι εφόσον έχουμε ως σκοπό την πρόοδό μας στο μονοπάτι της μη βίας, πρέπει να τηρούμε τη χορτοφαγική διατροφή, γιατί αυτή έχει σαν αποτέλεσμα τη μικρότερη δυνατή καταστροφή.

Πολλοί άνθρωποι έχουν λανθασμένη εντύπωση για τη θρεπτική αξία της χορτοφαγικής διατροφής και νομίζει ότι αυτή δεν μας δίνει όλες τις απαραίτητες θρεπτικές ουσίες που πρέπει να δίνει η τροφή και κυρίως πως δεν δίνει τις αναγκαίες πρωτεΐνες. Οι τελευταίες επιστημονικές έρευνες στην Ινδία αποδείξανε ότι με τη χορτοφαγική διατροφή μπορεί να πάρει κανείς άφθονες πρωτεΐνες και μάλιστα περισσότερες από ό,τι χρειάζεται. Το ίδιο ισχύει για τις βιταμίνες, τα άλατα κλπ. Οι σύγχρονοι διαιτολόγοι με τις έρευνές τους βεβαιώνουν ότι μια ισορροπημένη χορτοφαγική διατροφή μπορεί να δώσει στο σώμα μια καλύτερη υγεία.

Ερώτηση: «Θα μπορούσε να δώσω ένα συμβολικό ποσό, για να

ακολουθήσω το Μονοπάτι των Τέλειων Διδασκάλων;»

Διδάσκαλος: Η πνευματικότητα, όπως όλα τα δώρα της φύσης, παρέχεται δωρεάν στους αναζητητές της αλήθειας. Ένας αληθινός Διδάσκαλος κερδίζει μόνος του τα προς το ζην και δεν δέχεται καμία προσφορά ή δώρο από τους μαθητές του.

Ερώτηση: «Για να ακολουθήσει κάποιος το Μονοπάτι των Διδασκάλων, θα πρέπει να αφήσει το σπίτι του, τις δουλειά του και τις εγκόσμιες ασχολίες του;»

Διδάσκαλος: Όχι, δε χρειάζεται να αφήσουμε τον κόσμο και να πάμε στα βουνά ή στη ζούγκλα, για να βρούμε τον Θεό. Αυτό, το δικό μας, δεν είναι ένα μονοπάτι αρνητικού μυστικισμού, είναι ένα μονοπάτι θετικού μυστικισμού. Θα πρέπει να παραμείνουμε στο κόσμο, αλλά να μην έχουμε προσκόλληση σ' αυτόν. Θα πρέπει να εκπληρώνουμε τις εγκόσμιες υποχρεώσεις μας, να κερδίζουμε τα προς το ζην και να τα μοιραζόμαστε με τους άλλους. Δεν χρειάζεται να αφήσουμε τις οικογένειές μας. Η πνευματικότητα δεν απαγορεύει το γάμο, αν αυτός πραγματοποιείται με βάση τις ιερές Γραφές. Βλέπουμε ότι πολλοί από τους Αγίους μας είχαν οικογένεια και εκπλήρωναν τις υποχρεώσεις τους ως οικογενειάρχες. Οι Άγιοι μας ζητούν να ζούμε μια φυσιολογική ζωή και να εξασκούμαστε στην αυτοπειθαρχία, στην ηθική διαβίωση και στο διαλογισμό. Αυτό είναι όλο που χρειαζόμαστε. Θα πρέπει να αναπτύξουμε αυτές τις ικανότητες, με σκοπό τη πρόοδό μας στο πνευματικό μονοπάτι.

Ερώτηση: «Είναι εφικτό και για ένα Χριστιανό να ακολουθήσει το Μονοπάτι των Διδασκάλων;»

Διδάσκαλος: Ναι. Το Μονοπάτι μας είναι ένα επιστημονικό μονοπάτι. Παρουσιάζουμε την πνευματικότητα μόνο ως επιστήμη. Αν το ακολουθήσει κάποιος Χριστιανός, θα πρέπει να είναι ένας καλός Χριστιανός και να ακολουθεί τα διδάγματα του Χριστού. Και εμείς ακολουθούμε τα διδάγματα του Χριστού και όλων των άλλων προφητών και αγίων που ευλόγησαν τη γη από αμνημονεύτων χρόνων,

αλλά εφαρμόζουμε την πίστη μας μόνο σαν μια τέλεια επιστήμη. Δεν ασχολούμαστε με την εξωτερική πλευρά της, η οποία αναφέρεται στην εξωτερική μορφή της λατρείας, που είναι οι ιεροτελεστίες και τα τελετουργικά. Εμείς ασχολούμαστε μόνο με την Εσωτερική πλευρά η οποία είναι παγκόσμια.

Ερώτηση: «Ποια είναι η σχέση του Διδασκάλου με τους μαθητές Του;»

Διδάσκαλος: Η σχέση ανάμεσα στον Διδάσκαλο και τους μαθητές Του είναι μια σχέση ανιδιοτελούς αγάπης. Ο Διδάσκαλος καθοδηγεί τους μαθητές του τόσο σε αυτόν το κόσμο όσο και μετά από αυτόν. Βοηθά το μαθητή του έως ότου αυτός φθάσει στον τελικό πνευματικό του προορισμό και επιτύχει την ένωσή του με τον Παντοδύναμο Θεό. Διαδοχικά ο μαθητής υποκινείται από ένα πνεύμα τέλειας αφοσίωσης, απόλυτης αυτοπαράδοσης και ανεπιφύλακτης υπακοής απέναντι στον Διδάσκαλό του. Εξομοιώνει τη δική του με την υπερτέλεια ζωή Του Διδασκάλου του, με σκοπό να εμποτιστεί με τις Θεϊκές αρετές Του.

Ερώτηση: «Πόσος χρόνος απαιτείται για ένα μαθητή να επιτύχει τον απώτερο σκοπό του;»

Διδάσκαλος: Δεν μπορούμε να ορίσουμε κάποιο όριο, διότι όλα εξαρτώνται από την εξέλιξη της ψυχής του μαθητή. Κάποιοι από τους μαθητές είναι ήδη πολύ ανεπτυγμένοι στο Πνευματικό Μονοπάτι, τη στιγμή που έρχονται σε ένα Διδάσκαλο και έτσι έχουν γρήγορη πρόοδο. Αλλά άλλοι που δεν είναι τόσο ανεπτυγμένοι πνευματικά ή δεν έχουν τον ίδιο ζήλο και πάθος για το Πνευματικό Μονοπάτι, αυτοί θα χρειαστούν κάποιο παραπάνω χρόνο.

Ερώτηση: «Πώς μπορούν αυτά τα πνευματικά διδάγματα να βοηθήσουν τον κόσμο;»

Διδάσκαλος: Παρά τη τεχνολογική μας πρόοδο, ο κόσμος βρίσκεται στην άκρη ενός γκρεμού. Διαθέτοντας όλα αυτά τα πυρηνικά

όπλα με ένα λάθος βήμα το ανθρώπινο είδος είναι δυνατό να πέσει στην άβυσσο της τέλειας καταστροφής και εκμηδένισης. Πριν να μπορέσουμε να ελέγξουμε τον ίδιο μας τον εαυτό, έχουμε προσπαθήσει να ελέγξουμε της δυνάμεις της φύσης. Αν είχαμε τελειοποιήσει τους εαυτούς μας πρώτα, τότε η τεχνολογική πρόοδος θα είχε χρησιμοποιηθεί για το καλό της ανθρωπότητας. Για να έχουμε επιτυχία σε κάθε βήμα στη ζωή μας, θα πρέπει να έχουμε έλεγχο στο νου και τις αισθήσεις μας. Ο μεγάλος Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ συχνά είχε ερωτηθεί για το πώς να έχουμε διαρκή ειρήνη στο κόσμο. Η απάντησή του ήταν πολύ απλή, έλεγε: «*Αν οι βασιλείς ήταν υπεράνω των βασιλείων και οι ιερείς υπεράνω των δογμάτων, τότε θα υπήρχε διαρκής ειρήνη*". Δεν δίδασκε με κανένα δογματισμό και παρουσίαζε την πνευματικότητα ως επιστήμη. Έλεγε πως αν είσαι Χριστιανός, τότε να είσαι ένας αληθινός Χριστιανός, αν είσαι Σικχ, τότε να είσαι ένας αληθινός Σικχ, αν είσαι Ινδουιστής, τότε να είσαι ένας αληθινός Ινδουιστής. Αυτό μπορούμε να το επιτύχουμε μόνο, αν διάγουμε έναν ηθικό βίο και αν ζούμε σύμφωνα με τις ηθικές αξίες. Οι εντολές όλων των θρησκειών είναι να αγαπάμε τον πλησίον μας, ακόμα και τους εχθρούς μας. Τότε μόνο μπορούμε να κατανοήσουμε την Πατρότητα του Θεού και την αδελφότητα του ανθρώπου. Είμαστε όλοι αδελφοί και αδελφές, παιδιά ενός Θεού, επομένως θα πρέπει να αγαπάμε ο ένας τον άλλον άσχετα από τα θρησκευτικά μας πιστεύω, το χρώμα ή την κοινωνική μας θέση. Αν το κάνουμε αυτό, τότε το βασίλειο του Θεού θα έρθει στη γη. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσα από τη Χάρη και την ευσπλαχνία του ζωντανού Διδασκάλου ο οποίος έχει λύσει το μυστήριο της ζωής και του θανάτου και μπορεί να βοηθήσει και άλλους να το επιτύχουν.

Ερώτηση: «Θα θέλατε κλείνοντας να μας πείτε κάτι, ίσως κάτι που θα μπορούσε να μας βοηθήσει σε όλη τη διάρκεια της ημέρας μας;»

Διδάσκαλος: Θα μπορούσαμε όλοι, όχι μόνο να ισχυριζόμαστε, αλλά να κάνουμε πράξη την αγάπη και την φροντίδα μας, όχι μόνο για όλα τα ανθρώπινα πλάσματα αλλά για όλη την Δημιουργία του Θεού, γιατί αν αναπτύξουμε πραγματική αγάπη για όλη την Δημιουργία του Θεού, τότε δεν θα υπάρχουν ερωτήματα για την ανομοιότητα

και τη δυσκολία στη πρόοδό μας. Μιας και μάθουμε να είμαστε ενωμένοι σαν αδελφοί και αδελφές κάτω από τον ίδιο Θεό, τότε θα έχουμε αιώνια ειρήνη, αιώνια ευλογία, αιώνια έκσταση, αιώνια ηρεμία και σωτηρία. Και αν μπορέσουμε να το επιτύχουμε αυτό, τότε μπορεί να είμαστε βέβαιοι πως το Βασίλειο του Θεού μπορεί να υπάρξει στη γη, διότι το σύμπαν θα είναι γεμάτο από αγάπη, γεμάτο από αφοσίωση, γεμάτο από ευσπλαχνία και θα έχουμε την αγάπη, την ταπεινότητα και την ηθική διαβίωση σαν βάση στη ζωή μας. Η ηθικές αυτές αξίες αναφέρονται στην αγάπη για όλη τη Δημιουργία, στην πλήρη ταπεινότητα, την αγνότητα και την καθαρότητα, διότι «*μόνον οι καθαροί στη καρδιά θα δουν τον Θεό*». Παράλληλα μ᾽ αυτό, θα μπορέσουμε να απαλλαχθούμε από το εγώ μας, γιατί ο ανθρώπινος εγωισμός είναι η αιτία για τις αγωνίες μας, τις θλίψεις και τις οδύνες μας και για όλους τους πολέμους που υπάρχουν στη γη. Αν μόνο μπορούσαμε να αναγνωρίσουμε την ενότητα του ανθρώπινου είδους από τα βάθη της καρδιάς μας, τότε δεν θα προσπαθούσαμε να καταπατούμε τα δικαιώματα των άλλων ανθρώπων και θα ακτινοβολούσαμε αγάπη και ευσπλαχνία, όπου και αν βρισκόμαστε. Αν μπορέσουμε να επιτύχουμε αυτή τη κατάσταση, τότε θα δώσουμε ένα τέλος σε όλους τους πολέμους, τις διαμάχες και τους αγώνες μας και θα υπάρχει ειρήνη και ευλογία παντού. Αυτό πιστεύω ότι είναι το άλφα και το ωμέγα στη ζωή μας.

Αυτό είναι ένα Μονοπάτι με το οποίο δεν οδηγεί στην απομόνωση. Θα πρέπει να έχουμε συναισθήματα για όλους τους ανθρώπους και θα πρέπει να εργαζόμαστε για το καλό των ανθρώπων που βρίσκονται γύρω μας.

Σ᾽ αυτή την ύπαρξη, θα πρέπει να παίζουμε το κατάλληλο ρόλο στην ορχήστρα της ζωής, έτσι ώστε να έχουμε τη συμφωνία της αγάπης, και τη συμφωνία της ειρήνης, η οποία θα αντηχεί μέσα στο σύμπαν.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΑΝΤ ΡΑΤΖΙΝΤΕΡ ΣΙΝΓΚ

Αγαπητοί Αδελφοί και Αδελφές,

Είμαστε πολύ χαρούμενοι που έχουμε όλους εσάς εδώ μαζί μας. Ξέρω ότι πολλοί από εσάς ήλθαν από πολύ μακρινά σημεία και εύχομαι, ώστε η παραμονή σας εδώ να είναι χαρούμενη και αποδοτική. Καθώς μαζευόμαστε όλοι εμείς εδώ από διαφορετικά σημεία του κόσμου και παρά το ότι οι γλώσσες που μιλάμε ή οι θρησκείες στις οποίες γεννηθήκαμε είναι διαφορετικές, ο στόχος όλων μας είναι κοινός, διότι όλοι επιθυμούμε να προοδεύσουμε πνευματικά. Το Πνευματικό Μονοπάτι μας δίνει τη δυνατότητα να γνωρίσουμε πραγματικά ποιος είναι ο σκοπός της ζωής μας και ο καθένας από εμάς μπορεί να το ακολουθεί ανάλογα με τους ρυθμούς της ζωής του και σύμφωνα με τις παραδόσεις του. Καθώς λοιπόν μαζευόμαστε εδώ, χρησιμοποιούμε τα απογεύματα κάθε Σαββάτου για ερωτήσεις και απαντήσεις. Έτσι, όποιος από εσάς έχει κάποια ερώτηση, που νομίζει ότι θα τον βοηθούσε να κατανοήσει το Πνευματικό Μονοπάτι καλύτερα ή που θα βοηθούσε ίσως κάποιον άλλον προς αυτή την κατεύθυνση, τον παρακαλώ να σηκώσει το χέρι του.

Ερώτηση:** (Η ερώτηση αυτή τέθηκε από κάποιο μεταφραστή για λογαριασμό κάποιου άλλου)* ***«Ο κύριος αυτός έρχεται εδώ για πρώτη φορά και θα ήθελε να ξέρει ποιος τον έφερε εδώ».

Διδάσκαλος: Πολλές φορές κατά τη διάρκεια της ζωής μας, συμ-

βαίνει να βρεθούμε στο κατάλληλο σημείο την κατάλληλη στιγμή και μπορεί να μην κατανοούμε πώς βρεθήκαμε εκεί, όμως θα πρέπει όλοι να ξέρουμε πως ό,τι συμβαίνει στη ζωή μας, γίνεται σύμφωνα με το Θείο Θέλημα, γιατί ο Θεός φροντίζει για όλους μας. Ο Θεός δίνει τη Χάρη Του στον καθένα από εμάς και όταν σύμφωνα με αυτή τη Θεία Χάρη πρόκειται να έχουμε μία συγκεκριμένη εμπειρία στη ζωή μας, τότε δημιουργούνται οι ανάλογες συνθήκες, για να βιώσουμε αυτή την εμπειρία. Άρα λοιπόν εσείς είσαστε εδώ, επειδή όλοι εμείς θέλουμε να απολαύσουμε τη συντροφιά σας.

Ερώτηση: «Θα ήθελα να κάνω μία ερώτηση σε σχέση με τον Καλ. Έχω την περιέργεια να μάθω αν ο Καλ είναι μία πραγματική πνευματική οντότητα ή αν είναι κάτι που υπάρχει μέσα μας. Πρόκειται γι' αυτό που οι Χριστιανοί ονομάζουν Διάβολο ή Αρνητική Δύναμη;»

Διδάσκαλος: Οι Άγιοι έχουν εξηγήσει (*αλληγορικά πάντα*) ότι ο Καλ ήταν "κάποιος" που ήταν πολύ αφοσιωμένος στον Θεό. Εξαιτίας αυτής του της αφοσίωσης και της προσπάθειας, ο Θεός με τη Σοφία Του τού έδωσε κάποια Θεία δώρα. Σε πολλές παραδόσεις υπάρχουν αναφορές σε Θεία δώρα, που είχαν δοθεί σε ανθρώπους που ήταν αφοσιωμένοι στον Κύριο.

Έτσι, πριν έλθει σε ύπαρξη αυτός ο φυσικός κόσμος, υπήρχε μόνο η Περιοχή του Σατς Καντ και το Υπεραιτιατό Επίπεδο. Δεν υπήρχαν τότε τα άλλα Επίπεδα, δηλαδή το Φυσικό, το Αστρικό, το Αιτιατό. Ο Καλ λοιπόν ανέπτυξε μία εγωιστική επιθυμία και ζήτησε σαν δώρο από τον Θεό μία δική του Περιοχή. Με αυτό τον τρόπο ήλθαν σε ύπαρξη τα κατώτερα επίπεδα της Δημιουργίας. Αυτά βέβαια τα θέματα δεν είναι εύκολο να εξηγηθούν σε καμία φυσική γλώσσα και οι πραγματικότητες δίνονται με αλληγορίες που καμιά φορά μοιάζουν με παιδικά παραμύθια. Σε σχέση με τον Καλ έχουν χρησιμοποιηθεί πολλές λέξεις, μία εκ των οποίων είναι η «Αρνητική Δύναμη».

Για μένα, ο καλύτερος τρόπος για να το καταλάβουμε είναι ο εξής: Οι Περιοχές του Μπραχμάντ, του Αντ και του Πιντ, όπως λέγονται στα Ινδικά, δηλαδή το Αιτιατό Επίπεδο, το Αστρικό Επίπεδο και το Φυσικό Επίπεδο είναι κάτω από την μερική κυριαρχία του Καλ, παρά το γεγονός ότι τα πάντα είναι κάτω από την απόλυτη κυριαρχία του

Θεού. Ας πάρουμε το παράδειγμα μιας εταιρείας, η οποία έχει, ας πούμε, την έδρα της εδώ στο Νέηπερβιλ και ο πρόεδρος της εταιρείας έχει κι αυτός το γραφείο του εδώ. Στη συνέχεια, η εταιρεία αυτή μπορεί να επεκταθεί πέρα από τις Ηνωμένες Πολιτείες και να δημιουργήσει ένα παράρτημα στην Ευρώπη και αργότερα στην Ασία, την Αφρική και την Αυστραλία. Έτσι ορίζονται κάποιοι υπεύθυνοι της εταιρείας στα αντίστοιχα παραρτήματα, άλλος στην Ευρώπη, άλλος στην Ασία, άλλος στην Αφρική, κ.τ.λ. Ο πρόεδρος τώρα της εταιρείας έχει ορίσει κάποιον υπεύθυνο και επικεφαλής αυτών των παραρτημάτων της εταιρείας στις άλλες χώρες, έχοντας εξουσιοδοτήσει να ενεργεί αυτόνομα και να παίρνει αποφάσεις. Βέβαια, ο πρόεδρος που έχει έδρα στο Νέηπερβιλ μπορεί οποιαδήποτε στιγμή να επικυρώσει ή και να αλλάξει τις αποφάσεις αυτού του ανθρώπου, αλλά ας υποθέσουμε ότι, για να λειτουργεί η εταιρεία, ο πρόεδρος τον αφήνει να κάνει ό,τι νομίζει. Κατά παρόμοιο τρόπο ο Θεός έχει δώσει αυτονομία στον Καλ σε σχέση με αυτά τα τρία Επίπεδα και αυτός κάνει το καλύτερο για να διευρύνει, θα λέγαμε, την επιχείρησή του. Η διεύρυνση αυτής της επιχείρησης έγκειται στο να διατηρεί όσο γίνεται περισσότερες ψυχές σ' αυτά τα επίπεδα, προσπαθώντας να μην επιτρέπει στις ψυχές που ήδη υπάρχουν σ' αυτά να φεύγουν. Ο Καλ γνωρίζει ότι, όταν φεύγουν ψυχές απ' αυτά τα Επίπεδα, το βασίλειό του απογυμνώνεται. Προσωπικά λοιπόν, από το να αναφέρομαι στον Καλ ως «Αρνητική Δύναμη» προτιμώ τον όρο «***Συγκρατούσα Δύναμη***», αφού ο Καλ προσπαθεί να συγκρατήσει ό,τι έχει. Στην προσπάθεια του λοιπόν να συγκρατεί τις ψυχές στα κατώτερα Επίπεδα, ο Καλ νομοθέτησε το νόμο του Κάρμα, ο οποίος είναι ένας δίκαιος νόμος μεν αλλά χωρίς ίχνος οίκτου για τις ψυχές. Ο νόμος του Κάρμα λειτουργεί σύμφωνα με την αρχή: «*οφθαλμόν αντί οφθαλμού*», που σημαίνει ότι εάν έχουμε καλές σκέψεις, λέμε καλά λόγια και κάνουμε καλές πράξεις, θα ανταμειφθούμε γι' αυτές, ενώ αντίθετα για τις κακές μας σκέψεις, τα κακά λόγια και τις κακές πράξεις πρέπει να τιμωρηθούμε. Με το σύστημα αυτό ο Καλ κρατάει τις ψυχές παγιδευμένες στο βασίλειό του.

Επομένως, ο Καλ κυριαρχεί σ' αυτά τα τρία χαμηλότερα Επίπεδα και ακόμα, στην προσπάθειά του να διατηρεί τις ψυχές παγιδευμένες σ' αυτά, έχει αποσπάσει ένα τμήμα από τον εαυτό του, που ονομάζεται «νους», και το έχει προσκολλήσει επάνω σε κάθε ψυχή. Έτσι, αφού

ο νους αυτός βρίσκεται μέσα στο σώμα, μπορούμε να πούμε ότι ***ο Καλ υπάρχει τόσο εξωτερικά όσο και μέσα μας, διότι ο Καλ λειτουργεί μέσω του νου.*** Προσπαθεί να μας κρατάει παγιδευμένους εμπλέκοντάς μας σε διάφορες εγκόσμιες δραστηριότητες. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο νους μας, οι επιθυμίες και οι αισθήσεις μας είναι η αιτία και ο φορέας της δράσης μας σε συναισθηματικό, διανοητικό και υλικό επίπεδο, καθώς και κάθε ενέργειας που μας κρατάει παγιδευμένους μέσα σ' αυτό το φυσικό κόσμο.

Εγώ, λοιπόν, δεν θα ήθελα να ονομάζω τον Καλ Αρνητική Δύναμη, διότι και αυτός είναι δημιούργημα του Θεού και τίποτα απ' όσα έχει δημιουργήσει ο Θεός δεν μπορεί να είναι αρνητικό. Απλώς, η δουλειά του Καλ είναι η διατήρηση των χαμηλών επιπέδων της Δημιουργίας και αυτό ακριβώς προσπαθεί να κάνει. Επειδή όμως εμείς, ως ψυχές, δεν θέλουμε να παγιδευτούμε μέσα στον κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων, ο Καλ αποτελεί για μας ένα μεγάλο εμπόδιο.

Είναι κάτι ανάλογο με αυτό που συμβαίνει μερικές φορές σε κάποια οικογένεια που ο πατέρας είναι πολύ αυστηρός, με αποτέλεσμα οι υπόλοιποι να μην είναι ευτυχισμένοι, επειδή ο αυστηρός αυτός πατέρας βάζει πάντα εμπόδια. Τα πράγματα δυσκολεύουν ακόμα περισσότερο, όταν λείπει και η συμπόνια και αυτό ακριβώς συμβαίνει με τον Καλ. Είναι δηλαδή πολύ δύσκολο να τα βγάλουμε πέρα μαζί του, επειδή δεν υπάρχει από την πλευρά του καθόλου συμπόνια. Έτσι, όταν κάνουμε κάποιο λάθος –και αυτό είναι κάτι που δεν μπορούμε να το αποφύγουμε– μας δικάζει και μας τιμωρεί και έτσι δεν μπορούμε να βγούμε από τον κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων.

Όταν κάνουμε λάθη, χρειαζόμαστε κάποιον να μας βοηθήσει. Ο Καλ όμως δε μας βοηθάει να μάθουμε από τα λάθη μας και αυτή είναι ακριβώς και η δυσκολία που έχουμε μαζί του. Αν ο Καλ έλεγε για παράδειγμα: «*Εντάξει, έκανες αυτό το λάθος, αλλά δεν πειράζει, θα σου δώσω ακόμα μία ευκαιρία*», τότε θα είμαστε ευχαριστημένοι μαζί του. Όμως στην περίπτωση του Καλ είναι όπως το παιχνίδι που παίζαμε σαν παιδιά στην Ινδία και ονομάζεται «*Φίδια και σκάλες*». Σ' αυτό, λοιπόν, το επιτραπέζιο παιχνίδι υπάρχει ένας πίνακας με εκατό τετραγωνάκια σε δέκα σειρές και ο κάθε παίκτης ξεκινάει από το πρώτο αριστερό τετραγωνάκι στη χαμηλότερη σειρά, προσπαθώντας να φθάσει στο τελευταίο. Κάθε φορά μετακινεί το πιόνι του ανάλογα

με τον αριθμό που θα φέρει το ζάρι που ρίχνει. Όμως στον πίνακα υπάρχουν σε διάφορα σημεία σκάλες και σε άλλα σημεία φίδια. Αν βρεθείς, λοιπόν, σε κάποιο τετραγωνάκι που υπάρχει το κεφάλι του φιδιού, πέφτεις ακολουθώντας το φίδι και πηγαίνεις πίσω, εκεί που αρχίζει η ουρά του. Αν πάλι βρεθείς σε ένα τετραγωνάκι από το οποίο ξεκινάει μία σκάλα, κερδίζεις πόντους και ανεβαίνεις αμέσως στο τετραγωνάκι που οδηγεί η σκάλα. Στην Ινδία λοιπόν το παιχνίδι αυτό ονομάζεται «*Φίδια και σκάλες*» και νομίζω ότι υπάρχει κι εδώ κάποιο αντίστοιχο που ονομάζεται «*Τσουλήθρες και σκάλες*». Στα παιχνίδια αυτά λοιπόν, όταν γλιστρήσεις ή όταν σε δαγκώσει ένα φίδι, πέφτεις αμέσως και χάνεις πόντους, χωρίς να έχεις τη δυνατότητα να δοκιμάσεις ξανά με το ζάρι.

Κάτι παρόμοιο ισχύει και στην περίπτωση του Καλ, ο οποίος δε γνωρίζει συγχώρηση ή οίκτο. Αλλά για να μπορέσει κανείς να γίνει καλύτερος, πρέπει να έχει κάποιον να τον βοηθάει, όταν πέφτει. Πρέπει να έχει κάποιον, που να μπορεί να του εξηγεί με ωραίο τρόπο ότι έκανε το συγκεκριμένο λάθος και ακόμη να τον καθοδηγεί σε σχέση με το πώς θα μπορέσει να μην το επαναλάβει. Ή ακόμα να τον συμβουλεύει για τους κανόνες που πρέπει να ακολουθεί, για να μην οδηγηθεί μπροστά σε κάποια προβλήματα.

Ο Καλ όμως δεν κάνει κάτι τέτοιο. Αυτό που κάνει ο Καλ είναι να μας τιμωρεί, μόλις κάνουμε κάποιο λάθος, με αποτέλεσμα να μην μπορούμε να μάθουμε από τα λάθη μας. Αυτό είναι κατά τη γνώμη μου το δυσκολότερο σημείο σε σχέση με τον Καλ. Αυτός είναι και ο λόγος που παγιδευόμαστε όλο και περισσότερο μέσα στη ζωή μας.

Ένα άλλο παράδειγμα, που χρησιμοποιώ πολλές φορές και που μας βοηθάει να κατανοήσουμε πώς λειτουργεί ο Καλ, είναι το παράδειγμα της λάσπης. Όταν βρέχει πολύ, σε κάποιες περιοχές γίνονται κατολισθήσεις και πέφτουν στους δρόμους τεράστιοι όγκοι λάσπης. Δεν ξέρω αν κάποιοι από σας είχαν ποτέ αυτή την εμπειρία, να βρεθούν δηλαδή μέσα σε τέτοια λάσπη, αλλά είναι κάτι πολύ επικίνδυνο, γιατί όταν βρεθεί κάποιος μέσα σ' αυτή τη μάζα που έχει μαλακώσει από το νερό, καθώς προσπαθεί να βγει, βουλιάζει ακόμα πιο πολύ. Είναι σαν να ανοίγει η γη και να σας καταπίνει, και αν δε βρεθεί κάποιος απ' έξω να σας δώσει το χέρι του ή ένα μπαστούνι, για να σας τραβήξει, βουλιάζετε όλο και περισσότερο.

Κατά παρόμοιο τρόπο, αφού ο Καλ δεν μας βοηθάει να συνειδητοποιήσουμε ποια λάθη κάνουμε και γιατί τα κάνουμε, ενώ ζούμε σ' αυτόν τον κόσμο, μόνοι μας σκάβουμε όλο και πιο βαθιές τρύπες για τους εαυτούς μας. Όμως ο Θεός με τη Φιλευσπλαχνία Του βρήκε ένα σύστημα, για να μας βοηθήσει να βγούμε απ' αυτό το αδιέξοδο. Μέσω των Αγίων και των Μυστικιστών μας δίνεται η βοήθεια και η στήριξη που χρειαζόμαστε. Έχουμε κάποιον που μπορεί να μας πει: «*Εντάξει, κι αν ακόμα έκανες κάποιο λάθος, δεν είναι το τέλος του κόσμου*». Έχουμε κάποιον που μπορεί να μας εξηγήσει με ποιο τρόπο μπορούμε να αποφύγουμε να κάνουμε τα ίδια λάθη ξανά και ξανά. Υπάρχει κάποιος που μπορεί να μας πει ότι υπάρχει και κάτι άλλο, πέρα απ' αυτό το επίπεδο του Καλ μέσα στο οποίο ζούμε. Αυτή η στήριξη που μας δίνεται μας συγκρατεί και μας τραβάει έξω από τη λάσπη. Πατώντας τότε ξανά σε σταθερό έδαφος, μπαίνουμε στο δρόμο που οδηγεί πίσω στον Θεό.

Ερώτηση: «Η δική μου ερώτηση έχει να κάνει με την αυτοπαράδοση στον Διδάσκαλο. Στο βιβλίο "Πνευματική Αφύπνιση", του Διδασκάλου Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, ο Διδάσκαλος αναφέρει ότι μόνο λίγοι είναι οι τυχεροί που ακολουθούν το Μονοπάτι της Αυτοπαράδοσης. Αναφέρει ακόμα ότι το μονοπάτι αυτό είναι ένα δύσκολο μονοπάτι, αλλά αν μπορέσουμε να αυτοπαραδοθούμε στον Διδάσκαλο, το ταξίδι της ζωής μας γίνεται ομαλό και αβίαστο. Στη συνέχεια λέει ότι δεν υπάρχει άλλη διέξοδος πέρα από την αυτοπαράδοση και ότι αργά ή γρήγορα πρέπει όλοι να φθάσουμε σ' αυτό το στάδιο. Διαβάζοντας λοιπόν αυτό το κείμενο, θέλω να ρωτήσω ποια βήματα πρέπει να ακολουθήσει ένας μαθητής, για να επιτύχει την αυτοπαράδοση σε ένα Διδάσκαλο; Γιατί νομίζω ότι εύκολα μπορούμε να πούμε "Παραδίνομαι στον Διδάσκαλό μου", ποιες είναι όμως οι πράξεις αυτές που πρέπει να κάνει ο μαθητής, για να επιτύχει πραγματικά το σκοπό;»

Διδάσκαλος: Πριν αρχίσουμε να κάνουμε βήματα προς αυτή την κατεύθυνση, νομίζω ότι είναι σημαντικό να κατανοήσουμε τη σπουδαιότητα της παράδοσης στο Θείο Θέλημα. Καθώς, λοιπόν, ζούμε μέσα σ' αυτό το ανθρώπινο σώμα, επειδή ζει μαζί μας και ο νους, αναπτύσσουμε ένα τεράστιο εγωισμό, ο οποίος στη συνέχεια δημιουργεί

δυαδικότητα, αφού, όπου υπάρχει ο εγωισμός υπάρχει και η αίσθηση ότι εγώ, για παράδειγμα, είμαι καλύτερος από κάποιον άλλο. Όταν συμβαίνει αυτό, τότε πάντα υπάρχει διαχωρισμός. Ο σκοπός όμως της ζωής μας είναι η επανένωση της ψυχή μας με τον Θεό, η συγχώνευσή μας μ' Εκείνον. Για να μπορέσει να επιτευχθεί αυτή η ένωση, πρέπει να ξεφύγουμε από τη δυαδικότητα. Πρέπει μάλιστα να αντιληφθούμε ότι δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στην ψυχή μας και στον Θεό, καθώς και οι δύο αυτές έννοιες είναι ουσιαστικά ταυτόσημες. Αν πιστεύουμε ότι είμαστε διαφορετικοί από τον Θεό, δε θα μπορέσουμε ποτέ να ενωθούμε μαζί Του. Ο Θεός είναι ένας Ωκεανός Αγάπης. Ένας Ωκεανός Συνειδητότητας. Ένας Ωκεανός Αλήθειας. Ένας Ωκεανός Φωτός και Αγνότητας. Για να μπορέσουμε να συγχωνευθούμε μαζί Του, θα πρέπει κι εμείς να φθάσουμε σ' αυτή την κατάσταση. Ένας Άγιος της Ινδίας το έχει εκφράσει πολύ όμορφα σ' ένα του ποίημα χρησιμοποιώντας το συμβολισμό του ποταμού Γάγγη, ο οποίος θεωρείται ιερός από τους Ινδούς. Λέει λοιπόν ότι ο Γάγγης, σαν ιερός που είναι, δεν δέχεται ακαθαρσίες και για να μπορέσει μία σταγόνα νερού να γίνει ένα μ' αυτόν, πρέπει να είναι καθαρή όπως ο ίδιος. Το ίδιο κι εμείς, για να μπορέσουμε να συγχωνευθούμε με τον Θεό, πρέπει να πλησιάσουμε τη δική Του κατάσταση, από πλευράς αγνότητας, αγάπης και ειλικρίνειας. Για να γίνει όμως αυτό, πρέπει να ξεφύγουμε από τα τεχνάσματα του νου, της ύλης και της απατηλότητας. Η αληθινή παράδοση αρχίζει μόνον όταν έχουμε πλήρη πίστη στον Θεό και ζούμε σύμφωνα με την αρχή «*Γλυκό είναι το Θέλημά Σου*».

Ως άνθρωποι, όλοι εμείς, σκεφτόμαστε πάντα με τον ίδιο περίπου τρόπο και λέμε, για παράδειγμα: «*Τι μπορώ να κάνω, για να πετύχω αυτό ή εκείνο το πράγμα; Τι πρέπει να κάνω, για να βρεθώ σ' αυτό το σημείο και ποια θέματα πρέπει να τακτοποιήσω, για να φθάσω στον συγκεκριμένο στόχο;*» Όταν όμως προσπαθούμε να κάνουμε κάποια πράγματα έχοντας ένα στόχο και τα αποτελέσματα δεν είναι αυτά που περιμέναμε, γινόμαστε δυστυχισμένοι.

Θα μπορούσαμε όμως να ακολουθούμε μια άλλη νοοτροπία, η οποία είναι και η καλύτερη, δηλαδή, να καταβάλουμε μεν όσο περισσότερη προσπάθεια μπορούμε σε κάθε περίπτωση, αλλά να μην ανησυχούμε για το αποτέλεσμα.

Για παράδειγμα, ας πούμε ότι κάποιος παίζει πινγκ-πονγκ και θέλει

οπωσδήποτε να κερδίσει όλους τους αγώνες. Έχοντας λοιπόν αυτό το στόχο, προπονείται πολλές ώρες καθημερινά, τρώει σωστά και κάνει ό,τι χρειάζεται να κάνει ένας αθλητής, για να φθάσει τον στόχο του. Αν παρόλα αυτά ο αθλητής αυτός χάσει έναν αγώνα, δεν θα πρέπει να απογοητεύεται, διότι απλώς υπάρχουν κι άλλοι αθλητές που έχουν ίσως τον ίδιο στόχο, δηλαδή να νικήσουν κι αυτοί στον αγώνα. Έτσι λοιπόν, αν κάποιος δίνει τον καλύτερό του εαυτό και είναι σίγουρος ότι θα κερδίσει, αλλά τελικά κάποιες φορές συμβαίνει και να χάνει, θα πρέπει να το θεωρεί ως Θέλημα του Θεού.

Μπορεί χάνοντας τον αγώνα να κερδίζουμε σε ταπεινότητα. Μπορεί η δική μας ήττα να πρέπει να φέρει χαρά στον άλλο αθλητή. Μπορεί οι γονείς του άλλου αθλητή να πρέπει να γευτούν τη χαρά της νίκης του γιου τους. Υπάρχουν πολλά πράγματα που μπαίνουν στο προσκήνιο και τα οποία εμείς δεν αντιλαμβανόμαστε πλήρως. Από το ανθρώπινο επίπεδο, δεν αντιλαμβανόμαστε όλες αυτές τις καταστάσεις. Αν λοιπόν, απογοητευτούμε και πούμε δεν θα προσπαθήσω ξανά τόσο σκληρά, αφού δεν μπορώ να νικήσω, τότε έχουμε λανθασμένη στάση. Ακόμα, νομίζω ότι για να μπορέσουμε να φθάσουμε στην κατάσταση της αυτοπαράδοσης στο Θείο Θέλημα, δεν πρέπει να επαναπαυόμαστε, θεωρώντας ότι Εκείνος θα φροντίσει τα πάντα και επομένως εμείς μπορούμε να αδιαφορούμε. Αν θέλουμε να παραδοθούμε αληθινά στον Θεό, πρέπει οι προσπάθειές μας σε όλους τους τομείς να είναι οι καλύτερες δυνατές, είτε πρόκειται για σπουδές, για τη δουλειά μας, για τις σχέσεις μας με την οικογένειά μας ή ακόμα και όταν πρόκειται να προσφέρουμε τη βοήθειά μας σ' έναν άγνωστο άνθρωπο που τη χρειάζεται. Σε κάθε περίσταση εμείς πρέπει να κάνουμε το καλύτερο δυνατόν. Αλλά ***αφού κάνουμε το καλύτερο, δεν πρέπει να ανησυχούμε για το αποτέλεσμα.***

Σαν άνθρωποι έχουμε καθήκον να κάνουμε πάντα το καλύτερο και να αφήνουμε τα αποτελέσματα στα χέρια του Θεού. Όταν αφήνουμε τα αποτελέσματά μας στον Θεό, τίποτα πια σ' αυτόν τον κόσμο δεν θα μας ανησυχεί. Μόνο έτσι θα αρχίσουμε να ζούμε σύμφωνα με την αρχή: «*Γλυκό είναι το Θέλημά Σου*». Όταν ζούμε αληθινά και απόλυτα σύμφωνα μ' αυτή την αρχή, μπορούμε να θεωρούμε ότι έχουμε παραδοθεί πλήρως στο Θείο Θέλημα.

Ερώτηση: «Καταλαβαίνω ότι είμαστε μέρος του Θεού, ότι Τον αφήσαμε και ότι στόχος μας είναι να πάμε πίσω ξανά σ' Εκείνον. Η ερώτησή μου είναι γιατί, αφού είμαστε κάποτε μαζί Του, έπρεπε να πέσουμε και να έρθουμε εδώ, όπου έχουμε να αντιμετωπίσουμε τον Καλ και όλα αυτά τα πράγματα της ζωής;»

Διδάσκαλος: Οι μεγάλοι Άγιοι έχουν το δικό τους τρόπο, για να το εξηγούν αυτό. Θα σας δώσω ένα παραβολικό παράδειγμα. Ας πούμε λοιπόν, ότι κάποιος από σας ζει εντελώς μόνος του κάπου, όπου δεν υπάρχει κανένας άλλος, δεν υπάρχουν αυτοκίνητα, δεν υπάρχουν λεωφορεία, δεν υπάρχουν σπίτια, δεν υπάρχει τίποτα. Έτσι, όταν ξυπνάτε το πρωί, δεν ξέρετε τι να κάνετε ή που να πάτε, αφού δεν έχετε κανένα να μιλήσετε. Ο Θεός ήταν έτσι, όταν ήταν μόνος Του. Δεν υπήρχε Δημιουργία, δεν υπήρχε τίποτα. Αυτός λέγεται ότι είναι ο λόγος που ο Θεός έφερε τη Δημιουργία Του σε ύπαρξη. Έπειτα, η Δημιουργία αυτή έπρεπε να κατοικηθεί και γι' αυτό ο Θεός πήρε μέρη του Εαυτού Του, που είναι οι ψυχές και με αυτές ο Θεός μπορεί να "αγαπάει" και να "παίζει". Έτσι, λοιπόν, δημιούργησε ο Θεός τις ψυχές, που άρχισαν να έχουν κι αυτές τη δική τους ύπαρξη.

Στην αρχή η ψυχή μας φτιάχτηκε, για να είναι πλήρως εστιασμένη στον Θεό, να έρχεται για μία μόνο ζωή έξω στη Δημιουργία και να συγχωνεύεται πάλι με Τον Θεό. Αλλά τότε εμφανίστηκε ο Καλ, ο οποίος με όλη του την αφοσίωση στον Θεό είχε κυριευθεί από εγωισμό, με αποτέλεσμα να ζητήσει και να του δοθεί η αρμοδιότητα που έχει στα τρία χαμηλότερα επίπεδα της Δημιουργίας, μέσα στα οποία άρχισε να κρατάει τις ψυχές για περισσότερες από μία ζωές. Όσοι αγαπούν τον Θεό αληθινά, επιστρέφουν πρώτοι σ' Αυτόν. Αλλά όλοι μας κάποτε θα επιστρέψουμε σ' Αυτόν αναγκαστικά. Όμως εξαιτίας του Καλ και του νου μας είμαστε τόσο πολύ παγιδευμένοι μέσα στον κόσμο, που ξεχνάμε τον Θεό. Έτσι, υπάρχουν εκατομμύρια άνθρωποι στον κόσμο που ούτε καν σκέφτονται τον Θεό, ούτε ακόμα σκέφτονται ότι υπάρχει σχέση ανάμεσα σ' αυτούς και τον Θεό. Και παραμένουν παγιδευμένοι μέσα στις δραστηριότητες του υλικού κόσμου.

Ερώτηση: «Διδάσκαλε, αυτή η ερώτηση είναι πολύ δύσκολη, αλλά θέλω να μάθω γιατί η διδάσκαλος δύναμη εργάζεται πάντα μέσα σε

άντρες και ποτέ σε γυναίκες;» *(Ερώτηση Ανθούλας Αθανασιάδη)*

Διδάσκαλος: (*Ο Διδάσκαλος γελάει*) Αυτή δεν είναι δύσκολη ερώτηση, απλώς έχει δύσκολη απάντηση! Ζούμε σε μια κοινωνία που είναι κυρίως ανδροκρατούμενη. Θα έλεγα πως, αν το σκεφτούμε, είναι μόνο τα τελευταία πενήντα χρόνια που η γυναίκα έχει αρχίσει να έχει ίσα δικαιώματα με τον άντρα και αυτό μόνο σε κάποιες χώρες της Δύσης. Στην Ανατολή ακόμα η γυναίκα δεν είναι ίση με τους άντρες. Φυσικά, και οι άντρες και οι γυναίκες είναι το ίδιο ικανοί σε όλα. Απλώς η αντίληψη της κοινωνίας είναι τέτοια, που το μεγαλύτερο μέρος του πλανήτη είναι ακόμα ανδροκρατούμενη.

Ερώτηση: ***«Όλοι όσοι είμαστε μυημένοι, θα θέλαμε πολύ να μυηθεί και η οικογένειά μας. Τι γίνεται με τους συγγενείς του μαθητή που δεν είναι μυημένοι;»***

Διδάσκαλος: Όλοι οι κοντινοί και αγαπημένοι άνθρωποι του μαθητή έχουν την προστασία της Διδασκάλου δύναμης.

Ερώτηση: ***«Υπάρχει περίπτωση να έχει κανείς πρόοδο στο Πνευματικό Μονοπάτι, ακόμα και αν δεν έχει εμπειρίες στον διαλογισμό του;»***

Διδάσκαλος: Πάντα έχουμε πρόοδο, όταν κάνουμε διαλογισμό, ακόμα και όταν δεν βλέπουμε και δεν ακούμε τίποτα. Συμβαίνει όμως πολλές φορές ο μαθητής να έχει κάποιες εμπειρίες και να μην τις αναγνωρίζει, γιατί δεν έχει ακόμα την δυνατότητα να τις καταλάβει. Πάντως, ο μόνος τρόπος να μην έχουμε πρόοδο, είναι όταν κλείνουμε τα μάτια μας και... απλώς κοιμόμαστε!

Ερώτηση: ***«Διδάσκαλε, έρχεται κάποια στιγμή στον διαλογισμό μου, που αισθάνομαι πως θα πεθάνω, φοβάμαι και αναγκάζομαι να ανοίξω τα μάτια μου. Τι να κάνω;»***

Διδάσκαλος: Ο φόβος του θανάτου είναι ένα πολύ φυσικό συναίσθημα στον άνθρωπο. Όμως να ξέρετε πως αυτό που λέμε, ότι η ψυχή

αφήνει την σωματική συνειδητότητα, είναι σχήμα λόγου. Στην πραγματικότητα, η ψυχή δεν βγαίνει από το σώμα, όλα συμβαίνουν μέσα σας, όλα είναι εσωτερικές εμπειρίες. Δεν χρειάζεται να φοβάστε. Θα δείτε ότι σιγά-σιγά με την πρόοδο, ο φόβος θα υποχωρήσει.

Ερώτηση: «Επιτρέπεται για μας τους γονείς να συμβουλεύουμε τα παιδιά μας και ακόμα και να επιμένουμε, αν βλέπουμε πως κάνουν κάτι που δεν είναι σωστό;»

Διδάσκαλος: Ο ρόλος των γονιών είναι πάρα πολύ σημαντικός. Το ότι μας έχει δοθεί αυτό το έργο είναι κάτι που πρέπει να το αντιμετωπίζουμε με υπευθυνότητα και σοβαρότητα. Πρέπει να βρεθεί ένα λεπτό σημείο ισορροπίας ανάμεσα στον σεβασμό μας για τα παιδιά μας ως ξεχωριστούς ανθρώπους και στην «γονική» μας ιδιότητα. Πάντα πρέπει να ακούμε την άποψη των παιδιών μας και να την σεβόμαστε, αλλά συγχρόνως να μην ξεχνάμε πως εμείς είμαστε οι γονείς. Όλες οι ανθρώπινες σχέσεις είναι ένα συνεχές δίνω-παίρνω και πάντα πρέπει να προσέχουμε τις ισορροπίες. Οπωσδήποτε όμως ως γονείς έχουμε την υποχρέωση να φερθούμε ως γονείς.

Ερώτηση: «Τι συμβαίνει με όσους ανθρώπους έρχονται σε αυτό τον κόσμο με κάποια αναπηρία και κυρίως με αναπηρία στο μυαλό, όπως με το σύνδρομο Down;»

Διδάσκαλος: Όλες αυτές οι ασθένειες είναι συνέπειες καρμικών αντιδράσεων. Το θέμα του κάρμα είναι πολύ δύσκολο να το κατανοήσει κανείς μέσα στο Θεϊκό Σχέδιο.

(Ο Διδάσκαλος προηγούμενα είχε αναφέρει την ιστορία ενός βασιλιά που είχε γεννηθεί τυφλός). Ο βασιλιάς Ντιταράστρα ήταν καλός άνθρωπος και αφοσιωμένος μαθητής του θεού Κρίσνα (αβατάρ). Μια μέρα λοιπόν πήγε στο δάσκαλό του και τον ρώτησε: «Έχω πάει πίσω στις εκατό προηγούμενες ενσαρκώσεις μου και δεν έχω βρει την αιτία για την οποία γεννήθηκα τυφλός". Τότε ο Κρίσνα τον βοήθησε να πάει πίσω ακόμα επτά ζωές και εκεί ανακάλυψε τον λόγο για τον οποίο είχε τη συγκεκριμένη καρμική αντίδραση σε εκείνη την ενσάρκωσή του.

Ερώτηση: ***«Υπάρχουν χώρες που τα αγόρια είναι υποχρεωμένα να κάνουν στρατιωτική θητεία. Πώς ενεργούμε εκεί, εφόσον αυτό έρχεται σε αντίθεση με τις αρχές της μη-βίας;»***

Διδάσκαλος: Το καλύτερο βέβαια είναι αν κάποιος μπορεί να το αποφύγει. Αν όμως είναι πολίτης κάποιας χώρας που η στρατιωτική θητεία είναι υποχρεωτική, επειδή πάντα σεβόμαστε και υπακούμε στους νόμους του κράτους, καλό θα είναι αν μπορεί να διαλέξει κάποια υπηρεσία από αυτές που υπάρχουν στο στρατό που να μη χρειάζεται να έρχεται σε επαφή με όπλα. Υπάρχουν πολλές θέσεις που μπορεί να υπηρετήσει κανείς χωρίς να ασκείται στην εφαρμογή βίας, όπως π.χ. διοικητικές θέσεις, θέσεις στο υγειονομικό κλπ.

Ερώτηση: ***«Λένε, πως η Διδάσκαλος δύναμη είναι πολλά χρόνια τώρα στην Ανατολή και πως θα φύγει από αυτή την περιοχή. Είναι αλήθεια;»***

Διδάσκαλος: Δεν έχει καμία σημασία το μέρος του κόσμου που θα πάει η Διδάσκαλος δύναμη. Αυτό εξαρτάται από το πού θα βρεθεί ο κατάλληλος εκείνος ανθρώπινος πόλος που έχει πραγματώσει τον Θεό και θα μπορεί να την υπηρετήσει σωστά. Σε όποιο σημείο του κόσμου κι αν βρίσκεται...

Ερώτηση: ***«Διδάσκαλε, στο Μονοπάτι βλέπουμε συχνά ανθρώπους που δεν είναι τόσο ανοιχτοί και φιλικοί, όσο θα περίμενε κανείς. Γιατί συμβαίνει αυτό σε έναν τέτοιο χώρο;»***

Διδάσκαλος: Καμιά φορά κάποιοι μαθητές έχουν τόση ανυπομονησία να προχωρήσουν και να φτάσουν στο στόχο τους, που δε βλέπουν κανένα και τίποτα άλλο γύρω τους. Για αυτό μπορεί να μοιάζουν λίγο απόμακροι.

Ερώτηση: ***«Διδάσκαλε, μιλήστε μας λίγο παραπάνω για αυτό που λέτε στις ομιλίες σας, ότι δηλαδή ο μόνος αληθινός μας φίλος είναι ο Διδάσκαλος. Αυτό σημαίνει πως δεν μπορούμε να έχουμε φίλους ούτε ανάμεσα στους Σατσάνγκις;»***

Διδάσκαλος: Φυσικά, οι ανθρώπινες σχέσεις είναι απαραίτητες. Μπορούμε στη ζωή μας να έχουμε πολλούς φίλους. Όλοι είμαστε μέσα στη κοινωνία και κάνουμε φιλίες στο σχολείο, στη γειτονιά μας, στη δουλειά μας. Μπορεί να έχουμε πολύ καλούς φίλους που να τους αγαπάμε και να μας αγαπάνε. Πόσο όμως μπορούν να μας βοηθήσουν στο δρόμο για την πνευματική μας πρόοδο; Αυτό που λέει ο Σαν Κιρπάλ Σινγκ είναι πως ο Διδάσκαλος είναι ο μόνος σ' αυτόν τον κόσμο που μπορεί να ελαφρύνει το κάρμα μας και να μας οδηγήσει μέχρι τον τελικό μας στόχο. Γι' αυτό και είναι ο πιο καλός φίλος που θα μπορούσαμε να έχουμε ποτέ!

Ερώτηση: «Θα ήθελα να ξέρω αν μπορούμε να πάρουμε κάποιο όργανο από το σώμα κάποιου άλλου ανθρώπου ή μήπως μαζί με αυτό παίρνουμε και μέρος από το κάρμα του;»

Διδάσκαλος: Το σώμα μας αποτελείται από ύλη και ως σκέτη ύλη δεν έχει σχέση με το κάρμα που το δημιουργεί ο νους και το κουβαλάει η ψυχή. Μπορείτε άφοβα να γίνεται δωρητές οργάνων, να πάρετε και να δώσετε αίμα και να χρησιμοποιήσετε όργανα ακόμα και αν ο δότης είναι κρεατοφάγος, χωρίς αυτό να επηρεάσει το κάρμα σας.

Ερώτηση: «Ποια είναι ακριβώς η στιγμή που μπαίνει η ψυχή στο σώμα;»

Διδάσκαλος: Η ψυχή μπαίνει στο σώμα την στιγμή της σύλληψης.

Ερώτηση: «Από τη στιγμή που η ψυχή δώσει συνειδητότητα στο νου, ποιά είναι η σχέση μεταξύ τών δύο;» *(ερώτηση Έλληνα Σατσάνγκι Γ.Σιμ.)*

Διδάσκαλος: Από τη στιγμή που η ψυχή δίνει συνειδητότητα στο νου, ο άψυχος νους αποκτάει μια ενσυνείδητη αυτοτέλεια. Το ίδιο συμβαίνει και με το υλικό σώμα, όταν του δώσει συνειδητότητα η ψυχή. Η ψυχή είναι σαν ένα main computer, με το οποίο είναι συνδεδεμένα άλλα περιφερειακά computers (*νους και σώμα*) που έχουν μεν αυτοτέλεια, αλλά δίνουν κάθε δική τους πληροφορία στο main computer.

Επίσης ο άψυχος νους, όταν πάρει συνειδητότητα, δημιουργεί κάρμα το οποίο επιβαρύνει την ψυχή. Έτσι, τα συναισθήματα, οι σκέψεις, τα λόγια και οι πράξεις που έχουν αφετηρία το νου, τελικά έχουν επίδραση στην ψυχή.

Ερώτηση: «Διδάσκαλε, μπορείτε να μας μιλήσετε για τη συνειδητότητα;» (*ερώτηση Έλληνα Σατσάνγκι Γ.Σιμ.*)

Διδάσκαλος (*σε ελεύθερη μετάφραση*): Συνειδητότητα είναι μια έμφυτη ικανότητα-ιδιότητα της ψυχής που έχει παραχωρηθεί:

Α) Στον νου – (***Νοητική συνειδητότητα***) με αυτήν ο νους αποκτάει την ικανότητα να κάνει σκέψεις και αυτές τις σκέψεις, μας οδηγούν στο να κάνουμε τα διάφορα πράγματα σ' αυτή μας την ζωή: π.χ. να μορφωθούμε, να γίνουμε καλύτεροι, να μελετήσουμε σκληρά, να κάνουμε κάποια δουλειά, να βρούμε μια καλή εργασία, να γίνουμε έμποροι, μηχανικοί, γιατροί κ.τ.λ.

Οι άνθρωποι χρησιμοποιούμε την νοητική μας συνειδητότητά: Πρώτον, για τις βιωματικές μας ανάγκες, για να μπορέσουμε να ζήσουμε στη και δεύτερον, για να πραγματοποιήσουμε τον εαυτό μας (*Αυτογνωσία – Γνώθι σ' αυτόν*). Αυτό το γεγονός μπορεί να γίνει εφικτό, μόνον μέσα στο ανθρώπινο σώμα, γιατί μόνον σε αυτό έχει αναπτυχθεί ο νους (*η νοητική συνειδητότητα*) και όχι σε άλλες κατώτερες μορφές ζωής.

Αν χρησιμοποιηθεί αυτή η ικανότητα-ιδιότητα, με σκοπό να πραγματοποιήσουμε τον εαυτό μας, τότε, όταν βάλλουμε την συνειδητότητά μας στον Τρίτο Οφθαλμό, το αισθητηριακό ρεύμα (*η ψυχή*) μπορεί να μαζευτεί από τον εξωτερικό κόσμο, να ***εστιαστεί*** σ' αυτόν (*Τρίτο Οφθαλμό*) και τότε θα είμαστε στη σωστή κατεύθυνση. Αλλά αν δεν χρησιμοποιήσουμε σωστά την συνειδητότητά μας και την αφήσουμε να ***οδηγείται*** από το νου, να πηγαίνει έξω από το σώμα και να παραμένει μπερδεμένη και απασχολημένη στις εγκόσμιες δραστηριότητες, τότε ο σκοπός της ζωής μας δεν επιτυγχάνεται, γιατί παραμένουμε απασχολημένοι στις δραστηριότητες της ζωής.

Β) Στο υλικό σώμα (***Σωματική συνειδητότητα***). Αυτή μας δίνει την επίγνωση ότι υπάρχουμε στον συγκεκριμένο χρόνο σαν ξεχωριστές υλικές οντότητες.

Η κοίτη μέσα στην οποία ρέει η συνειδητότητα είναι η προσοχή. Όπου συγκεντρώνουμε την προσοχή μας, εκεί βρίσκεται και η συνειδητότητά μας. Εκεί ζούμε, εκεί ανήκουμε. *Η εξωτερική έκφραση της ψυχής μας είναι η προσοχή και η εσωτερική της έκφραση είναι η συνειδητότητα.* Έτσι, εκεί που είναι η προσοχή μας, εκεί είναι και η συνειδητότητά μας, εκεί είναι και η ψυχή μας, δηλαδή εκεί είμαστε «εμείς».

Οι έννοιες ψυχή, προσοχή, συνειδητότητα είναι ταυτόσημες.

** Η προσοχή δεν είναι ιδιότητα του νου. Απλά ο νους κατευθύνει, καθηλώνει και απασχολεί τον νου. Προσοχή είναι η ίδια η ψυχή.

Αν συγκεντρώσουμε την προσοχή μας σε κάποιο τσάκρα, αυτό θα ενεργοποιηθεί και τότε μέσα από αυτό, η συνειδητότητά μας μπορεί να διολισθήσει και να προβληθεί σ' εκείνο το επίπεδο του Αστρικού κόσμου, που αντιστοιχεί στο συγκεκριμένο τσάκρα και με αυτόν τον τρόπο μπορούμε να έχουμε αντίληψη από τις πραγματικότητες αυτού του συγκεκριμένου Αστρικού χώρου. Έτσι: Αν η προσοχή μας συγκεντρωθεί στον Τρίτο Οφθαλμό, η συνειδητότητά μας θα διολισθήσει στον Αστρικό κόσμο. Αν συγκεντρωθεί στα κατώτερα τσάκρα, θα διολισθήσει στον Αιθερικό κόσμο (Κατώτερος Αστρικός χώρος).

Υπάρχει διαφορά μεταξύ «συνείδησης» και «συνειδητότητας». Έχουμε τη συνείδηση –"μια φωνή που βγαίνει μέσα από την ψυχή"– που μας υπενθυμίζει πιο είναι το σωστό και τι πρέπει να κάνουμε. Όταν πάμε να κάνουμε κάτι που δεν είναι σωστό, τότε η συνείδηση μας δίνει ένα σήμα από μέσα μας, που μας λέει ότι αυτό δεν είναι σωστό. Τη ***συνειδητότητά μας, που είναι η ίδια η ψυχή μας, ο νους μας μπορεί να την κατευθύνει προς οποιαδήποτε κατεύθυνση***. Η συνειδητότητα είναι μια δύναμη που μπορούμε να την κατευθύνουμε είτε προς τον κόσμο είτε προς τον Θεό. Με αυτή την ικανότητα είναι που μπορούμε να αποσύρουμε την προσοχή μας από τον εξωτερικό κόσμο και να την εστιάσουμε στην Εστία των Ματιών ή Τρίτο Οφθαλμό, έτσι ώστε να είμαστε σε μία δεκτική κατάσταση, να νιώθουμε αγάπη για τον Διδάσκαλο και ακόμα να αισθανόμαστε την ανάγκη να είμαστε πάντοτε με τον Θεό. Η δύναμη αυτή με τη Χάρη του Διδασκάλου μπορεί να μας οδηγήσει στα Εσωτερικά βασίλεια.

Λοιπόν, η συνειδητότητα είναι μια "οντότητα" που χρειάζεται να κατευθυνθεί σωστά, γιατί μπορεί να κατευθυνθεί προς οποιαδήποτε κατεύθυνση. Μπορούμε να την κατευθύνουμε προς τα έξω ή προς τα μέσα.

Ερώτηση: «Έχουμε δηλαδή συνειδητότητα του σώματος και συνειδητότητα της ψυχής;» *(Ερώτηση Έλληνα Σατσάνγκι Γ.Σιμ.)*

Διδάσκαλος: Προσέξτε, έχουμε μια ***συνειδητότητα***, αλλά μπορούμε να την κατευθύνουμε στο σώμα, που σ' αυτή την περίπτωση σημαίνει πως θα πάει έξω από το σώμα ή μπορούμε να την κατευθύνουμε μέσα στο σώμα. Είναι η ίδια συνειδητότητα. Αν η συνειδητότητα οδηγείται από το *νου*, ο οποίος οδηγείται από τις αισθήσεις, τότε η συνειδητότητα θα κατευθυνθεί έξω από το σώμα. Αλλά αν η συνειδητότητα κατευθύνεται από την *ψυχή* και η ψυχή ελέγχει το νου μας και ο νους μας ελέγχει τις αισθήσεις μας, τότε θα αποσυρθούμε Εσωτερικά.

Έτσι, είναι ανάλογα από πιο επίπεδο κατευθύνεται η συνειδητότητα. Από το επίπεδο του νου ή από το επίπεδο της ψυχής. Πώς μπορούμε να χρησιμοποιούμε τη συνειδητότητα; Πώς μπορούμε να την κατευθύνουμε σωστά; Για να έχουμε αιώνια ειρήνη, αιώνια χαρά και αιώνια μακαριότητα, για να είμαστε πάντοτε με τον Θεό και τη Διδάσκαλο Δύναμη, πρέπει η συνειδητότητα να κατευθύνεται από το επίπεδο τη ψυχής μας. Πρέπει να αποσυρθεί από τον εξωτερικό κόσμο και Εσωτερικά να συγκεντρωθεί στον Τρίτο Οφθαλμό, για να μπορέσει στη συνέχεια να υπερβεί το σώμα και να κατευθυνθεί στα Εσωτερικά βασίλεια. Τότε, θα επιτευχθεί και ο σκοπός της ανθρώπινης ζωής μας.

Τη συνειδητότητα μπορούμε να την κατευθύνουμε προς διάφορες κατευθύνσεις. Μπορούμε να την κατευθύνουμε να κάνει ανιδιοτελή εξυπηρέτηση και να βοηθήσουμε κάποιον σωματικά ή νοητικά. Αντίθετα, μπορούμε να αφήνουμε τη συνειδητότητά μας να πηγαίνει προς τα έξω και να αρχίσει να απολαμβάνει τις εξωτερικές απολαύσεις της καθημερινής ζωής. Ακόμα, μπορεί να μας οδηγήσει σε δραστηριότητες που αποσκοπούν στο να χάνουμε τη συνειδητότητά μας, όπως γίνεται με αυτούς τους ανθρώπους που πίνουνε ή παίρνουν ναρκω-

τικά, γιατί αισθάνονται ότι τότε είναι πιο ελεύθεροι και πιο απελευθερωμένοι, γιατί δεν έχουν πια συνείδηση των νόμων της κοινωνίας και ακόμα δεν ενδιαφέρονται για τους νόμους και τους περιορισμούς τους. Έτσι αισθάνονται και έτσι νομίζουν ότι έχει αλλάξει η κοινωνία γύρω τους και αισθάνονται πιο ελευθερωμένοι.

Αλλά όταν είμαστε σ' αυτή την κατάσταση, δεν έχουμε έλεγχο για ό,τι κάνουμε και ό,τι είναι έξω από έλεγχο οπωσδήποτε είναι κακό, γιατί μπορεί κανείς να κάνει πράγματα για τα οποία, όταν επανέλθει σε συνειδητή κατάσταση, μπορεί να μετανοήσει. Και εκεί είναι που υπάρχει και λειτουργεί η συνείδηση. Η συνείδηση είναι αυτή που βρίσκεται πάντοτε στο προσκήνιο, πίσω από το αυτί μας και μας λέει: «*αυτό είναι σωστό ή αυτό δεν είναι σωστό*».

Ερώτηση: «Από τη στιγμή που η ψυχή δώσει συνειδητότητα στο νου, ποια είναι η σχέση μεταξύ των δύο;»

Διδάσκαλος: Από τη στιγμή που η ψυχή δίνει συνειδητότητα και επομένως τη δυνατότητα δράσης στο νου, ο άψυχος νους αποκτάει μια ενσυνείδητη αυτοτέλεια. Η ψυχή είναι σαν ένα main computer, με το οποίο είναι συνδεδεμένα άλλα περιφερικά computers με αυτοτέλεια. Τα περιφερικά computers δίνουν κάθε πληροφορία στο main computer.

Ο νους τώρα, συνειδητοποιημένος και δραστηριοποιημένος δημιουργεί κάρμα το οποίο επιβαρύνει την ψυχή με την οποία είναι άρρηκτα συνδεδεμένος. Τα συναισθήματα, οι σκέψεις, τα λόγια και οι πράξεις που είναι προϊόντα και δραστηριότητες του νου, τελικά έχουν καρμικές επιδράσεις στην ψυχή.

Ερώτηση: «Η συνείδηση έχει σχέση με την ψυχή ή με το νου και η διάθεση για διαλογισμό πώς δημιουργείται;»

Διδάσκαλος: Ναι. Η συνείδηση έρχεται από την ψυχή και όχι από το νου. Η συνείδηση, όταν θέλουμε να κάνουμε κάτι που δεν είναι σωστό, θα προσπαθήσει πάντοτε να μας προειδοποιήσει. Είμαι σίγουρος ότι όλοι μας το έχουμε νιώσει στη ζωή μας ότι, όταν κάνουμε κάτι, πάντα η συνείδησή μας μάς λέει αν αυτό είναι σωστό ή λάθος. Η

συνείδηση είναι η λειτουργία της ψυχής που προσπαθεί να κατευθύνει τη συνειδητότητά μας προς τη σωστή κατεύθυνση και τη συνειδητότητα μπορούμε με την εξάσκηση της υπακοής στη συνείδηση, να την έχουμε όλη την ώρα υπό έλεγχο.

Η διαδικασία του διαλογισμού είναι μια άλλη μορφή αυτοσυγκέντρωσης. Και η αυτοσυγκέντρωση έρχεται με την εξάσκηση, δεν έρχεται από μόνη της. Για αυτό όσο περισσότερος χρόνος αφιερώνεται στο διαλογισμό, τόσο καλύτερη θα είναι η αυτοσυγκέντρωσή μας. Και όχι μόνο θα καλυτερεύσουμε έτσι στο διαλογισμό μας, αλλά θα καλυτερεύσουμε και στις άλλες μας εργασίες και ασχολίες μας, π.χ. όταν διαβάζουμε ένα βιβλίο, θα μπορούμε να το καταλαβαίνουμε περισσότερο ή στη δουλειά μας θα μπορούμε να συγκεντρωθούμε καλύτερα και έτσι να έχουμε καλύτερη απόδοση. Αυτό έρχεται με την εξάσκηση, δεν έρχεται σε μια μέρα. Όσο περισσότερο καθόμαστε για διαλογισμό, τόσο περισσότερο όφελος έχουμε, γιατί τόσο πιο ορθά κατευθύνεται η συνειδητότητά μας. Η συνειδητότητα, όταν λειτουργεί από το επίπεδο της ψυχής, είναι αυτή που θα μας κατευθύνει στο να κάνουμε διαλογισμό. Η συνειδητότητα, ως ιδιότητα του νου, μπορεί να κατευθυνθεί και είναι, ας πούμε, σαν δίκοπο μαχαίρι που μπορεί κανείς να το μεταχειριστεί με δύο τρόπους. Είναι ακόμα όπως η πυρηνική ενέργεια που μπορούμε να τη μεταχειριστούμε, για να παράγουμε ηλεκτρισμό, για να δώσουμε περισσότερη υγεία στον κόσμο, περισσότερες ανέσεις, δηλαδή για το καλό των ανθρώπων, ή μπορούμε να μεταχειριστούμε την πυρηνική ενέργεια, για να κάνουμε βόμβες, όπλα κλπ. Είναι ανάλογα πώς χρησιμοποιούμε την πυρηνική ενέργεια για καλό ή για κακό, αν θα δώσει ευτυχία ή αν θα κάνει καταστροφή. Το ίδιο συμβαίνει και με τη συνειδητότητα. Η συνειδητότητα υπάρχει και εξαρτάται από το πώς εμείς θα την κατευθύνουμε. Αυτό είναι πολύ σημαντικό.

Ερώτηση: «Ποιος κατευθύνει τη συνειδητότητά μας;»

Διδάσκαλος: Όπως αναφέραμε και η ψυχή μπορεί να την κατευθύνει και ο νους μπορεί να την κατευθύνει. Και τα δύο μπορούν να κατευθύνουν την συνειδητότητα. Είναι ανάλογα ποιος έχει τον έλεγχο. Όταν η ψυχή έχει τον έλεγχο, ο νους μάς ωθεί στο να κάνουμε

διαλογισμό.

Ερώτηση: «Το σώμα;»

Διδάσκαλος: Όχι, το σώμα δεν είναι τίποτα. Είναι ο νους. Το σώμα κάνει πάντα αυτά που δέχεται σαν μηνύματα από τον εγκέφαλο, που είναι απλώς νευρικές ώσεις. Όταν θέλουμε να κουνήσουμε το χέρι μας από τον ώμο, ένα σήμα έρχεται από τον εγκέφαλο και κάνει το χέρι να κουνηθεί. Έτσι είναι καμωμένο το σώμα. Κάθε κίνηση του σώματος ελέγχεται από τον εγκέφαλο. Οποιαδήποτε κίνηση του σώματος έρχεται από τις νευρικές ώσεις που στέλνει ο υλικός μας εγκέφαλος, κατόπιν ενός σήματος που θα του αποσταλεί από την ψυχή ή από το νου, ανάλογα με το ποιος έχει τον έλεγχο.

Όταν ο νους έχει τον έλεγχο, προσπαθεί να μπερδέψει την ψυχή μέσα στις εγκόσμιες υποθέσεις και προσπαθεί να οδηγήσει το σώμα σε δραστηριότητες που μπορούν να δώσουν χαρά ή στεναχώρια στον κόσμο. Αν η ψυχή έχει τον έλεγχο, θα κατευθύνει ***μέσω του νου*** το σώμα μας να καθίσει για διαλογισμό, να κάνουμε ανιδιοτελή εξυπηρέτηση, να κάνουμε πράξεις αγάπης για τον συνάνθρωπο, να διαδώσουμε τα διδάγματα και γενικά να κάνουμε διάφορες ευγενείς πράξεις, που με την πάροδο του χρόνου θα μας βοηθήσουν να πραγματοποιήσουμε τον εαυτό μας και να γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι.

Αυτή είναι η μάχη που γίνεται μεταξύ ψυχής και νου. Είναι ακριβώς όπως το σκάκι, που ο νους κάνει μια κίνηση, για να μπερδέψει την ψυχή, μετά η ψυχή κάνει μια αντίθετη πράξη. Μετά ο νους ξανακάνει μια κίνηση και μετά πάλι η ψυχή μια αντίθετη πράξη και έτσι συνεχίζεται αυτή η μάχη, ώσπου ο ένας από τους δύο, ο νους ή η ψυχή, να είναι ο νικητής.

Στους ανθρώπους που έχουν την τύχη και τη Χάρη να βρεθούν στα πόδια ενός Διδασκάλου και να συνδεθούν με το Φως και τον Ήχο του Θεού, με τη Χάρη της Διδασκάλου Δύναμης, ανοίγει ο Εσωτερικός τους οφθαλμός και τότε η ψυχή τους μπορεί να συνειδητοποιήσει ποια πραγματικά είναι. Γιατί, αν η ψυχή δεν συνειδητοποιήσει την θεία της προέλευση, θα βρίσκεται πάντοτε μπερδεμένη από το νου μέσα στις υποθέσεις του κόσμου. Και καθώς η ψυχή διαρκώς μεταναστεύει μέσα στον κύκλο των 8.400.000 ειδών από καταβολής κόσμου,

έχει πραγματικά ξεχάσει τη θεία της φύση και το πέπλο της «μάγια» ή πέπλο του Καλ ή πέπλο του χρόνου που την περιβάλλει είναι πολύ παχύ.

Αυτοί οι άνθρωποι που δεν είχαν την ευκαιρία ή την καλή τύχη να συνδεθούν με το Φως και τον Ήχο, η ψυχή τους είναι συνέχεια μπερδεμένη στον ιστό του νου και στην περίπτωσή τους, οι αισθήσεις τους ελέγχουν το νου και οι αισθήσεις μέσω του νου κάνουν το σώμα να είναι πάντα μπερδεμένο και απασχολημένο με τις εγκόσμιες υποθέσεις. Αλλά με τη Χάρη της Διδασκάλου Δύναμης, με τη Χάρη του Θεού, αν είναι κανείς τυχερός να έχει ανάψει μέσα του το "πνευματικό κερί", αυτό το κερί του Φωτός του Θεού, τότε η ψυχή του θα συνειδητοποιήσει για πρώτη φορά στο ταξίδι της ότι είναι μια διαφορετική οντότητα, ότι δεν είναι ένα μέρος αυτού του κόσμου και ότι το πραγματικό της σπίτι είναι οι πνευματικές Περιοχές που είναι μέσα μας, το Σατς Καντ. Τότε η ψυχή θα προσπαθήσει, όσο μπορεί πιο γρήγορα, να πάει ξανά πίσω στο σπίτι της.

Είναι το ίδιο πράγμα, ας πούμε, όπως όταν ζείτε σ' ένα μέρος της χώρας και αυτό το μέρος είναι το μοναδικό που έχετε ζήσει και δεν έχετε ταξιδέψει πουθενά αλλού. Αν όμως ταξιδέψετε και κάπου αλλού και δείτε ότι εκεί η ζωή είναι καλύτερη από εκεί που ζείτε, θα προσπαθήσετε να πάτε να μείνετε εκεί, για να έχετε μια πιο ευτυχισμένη ζωή. Αν αγαπάτε τα γλυκά και κάπου φάτε ένα ωραίο γλυκό, θα θέλετε να ξαναπάτε εκεί, για να το ξαναγευθείτε. Το ίδιο συμβαίνει με την ψυχή. Όταν δεν έχει συνειδητοποιήσει πιο είναι το αληθινό της σπίτι, δεν έχει και επιθυμία να ψάξει να το βρει. Δεν έχει κανένα άγχος και αγωνία ούτε αισθάνεται τις οδύνες του χωρισμού από το σπίτι της το αληθινό. Είναι τόσο πολύ μπερδεμένη μέσα στον ιστό αυτού του υλικού κόσμου, γιατί δε γνωρίζει ότι υπάρχει κάτι παραπάνω από αυτό τον κόσμο. Αλλά μιας και έχει πάρει την επαφή με το Ιερό Νάαμ, μιας και έχει την επαφή με το Φως και τον Ήχο του Θεού, η ψυχή βλέπει ότι υπάρχει κάτι καλύτερο, κάτι πολύ καλύτερο. Βλέπει ότι υπάρχουν τα Εσωτερικά επίπεδα και το Φως και ο Ήχος του Θεού. Τότε η ψυχή θα προσπαθήσει να πραγματοποιήσει τον εαυτό της και, εφόσον αντιλαμβάνεται ότι υπάρχει κάτι καλύτερο, θα προσπαθήσει να το φτάσει.

Καθώς και η ψυχή έχει την ικανότητα να ελέγχει τις αισθήσεις, θα

προσπαθήσει να μας κάνει να ασκηθούμε περισσότερο στο διαλογισμό, να βοηθούμε τον συνάνθρωπο και να αναπτύξουμε αγάπη μέσα μας. Αναπτύσσοντας αγάπη μέσα στην καρδιά μας για όλους τους ανθρώπους και για όλα τα πλάσματα της Δημιουργίας, θα αναπτύξουμε και περισσότερη αγάπη για τον ίδιο τον Θεό και θα προσπαθήσουμε να κάνουμε κάθε δυνατό, για να πάμε γρήγορα κοντά Του.

Έτσι, καθώς η συνειδητότητά μας τώρα κατευθύνεται από την ψυχή μας και όχι από το νου και καθώς από τη φύση της μία ιδιότητα της ψυχής είναι η "σοφία" και η "δύναμη", η ψυχή θα θελήσει να συνειδητοποιήσει τον εαυτό της και να γνωρίσει ότι το σπίτι της είναι κάπου αλλού. Θα γνωρίσει ότι υπάρχουν κόσμοι Εσωτερικά που είναι πολύ καλύτεροι από τον εξωτερικό κόσμο. Κι' αυτό είναι εκείνο που συμβαίνει την ώρα της μύησης ή όταν είμαστε στην συντροφιά ενός Άγιου ανθρώπου ή ενός Τέλειου Διδασκάλου. Τότε μαθαίνουμε την πραγματικότητα της ζωής, καταλαβαίνουμε τη σημασία να πραγματοποιήσουμε τον εαυτό μας, όπως και το ότι υπάρχει κάτι καλύτερο απ' αυτόν τον κόσμο. Μαθαίνουμε ακόμα να εστιάζουμε την προσοχή μας σ' αυτούς τους Εσωτερικούς κόσμους και μιας και έχουμε μια γεύση από αυτούς, μιας και έχουμε μια γεύση για κάτι που είναι πολύ καλύτερο, θα έχουμε τη συνεχή επιθυμία να το κατέχουμε και η επιθυμία μας αυτή συνεχώς θα αυξάνεται. Αυτός είναι ο τρόπος που συνεχίζουν ο νους και η ψυχή να δρουν και να εργάζονται μέσα στον καθένα μας.

Ερώτηση: «Ποια είναι η διαφορά μεταξύ ενός ζώου και ενός ανθρώπου, όσον αφορά τη συνειδητότητα;»

Διδάσκαλος: Τα ζώα δεν έχουν την ικανότητα να αποφασίζουν να πάρουν τη σωστή απόφαση. Τα ζώα και τα κτήνη δεν έχουν αυτή την ικανότητα του να αποφασίσουν, να πραγματοποιήσουν τον εαυτό τους. Έχουν κάποια ικανότητα, π.χ. όταν είναι πεινασμένα, ξέρουν πως πρέπει να φάνε, ξέρουν πως πρέπει να ψάξουν να βρουν την τροφή τους, αλλά δεν έχουν την ικανότητα να συνειδητοποιήσουν ότι υπάρχει και μια ψυχή στο σώμα τους.

Ερώτηση: «Εξαιτίας του αιθέρα, Διδάσκαλε;»

Διδάσκαλος: Σωστά, εξαιτίας του αιθέρα που είναι μέσα τους. Αυτό το πέμπτο στοιχείο είναι που λείπει στα ζώα. Όσο κατεβαίνουμε στην κλίμακα, τα θηλαστικά έχουν λιγότερα στοιχεία και τα φυτά έχουν μόνο το στοιχείο του νερού. Έτσι, όταν δεν έχουνε τον αιθέρα, δεν κάνουν κάρμα, αλλά και δεν έχουν τη δυνατότητα να πραγματοποιήσουν τον εαυτό τους. Η ζωή τους απλώς συνεχίζεται. Τα ζώα μπορούν να εξασκηθούν να κάνουν διάφορα απλά πράγματα. Να υπακούν, να φυλάνε το σπίτι κλπ., αλλά δεν έχουν την ικανότητα να συνειδητοποιήσουν ότι υπάρχει ψυχή μέσα στο σώμα τους. Μερικά ζώα μπορούν να εξασκηθούν να κάνουν πολλά πράγματα. Τον παλιό καιρό στην Ινδία υπήρχαν περιστέρια που παίρνανε γράμματα από το ένα μέρος και τα πήγαιναν στο άλλο. Μπορούν να εξασκηθούν να κάνουν πράγματα, αλλά δεν έχουν την ικανότητα να πραγματοποιήσουν τον εαυτό τους. Είναι γι᾽ αυτό που οι Διδάσκαλοι μας λένε τόσες πολλές φορές στα Σάτσανγκ ότι αυτή την ευκαιρία που έχουμε, δηλαδή να έχουμε ένα ανθρώπινο σώμα, είναι μια χρυσή ευκαιρία, γιατί μόνο σ᾽ αυτή τη μορφή, μόνο σε αυτό το σώμα μπορούμε να έχουμε αυτήν την ικανότητα, με την οποία μπορούμε να πραγματοποιήσουμε τον εαυτό μας και σε καμία άλλη μορφή. Είναι γι᾽ αυτό που οι Διδάσκαλοι μας λένε ότι κάθε στιγμή που έχουμε το ανθρώπινο σώμα είναι σημαντική και θα έπρεπε να περνάμε περισσότερο χρόνο, προσπαθώντας να πραγματοποιήσουμε τον εαυτό μας.

Πρέπει να καθίσουμε και να σκεφτούμε ποιος είναι ο σκοπός της ζωής μας. Πρέπει να πάρουμε την απόφασή μας, όπως έκανε ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ που νεαρός όταν ήταν, είπε: «*Πρώτα ο Θεός και όλα τα άλλα έπειτα*». Είναι πολύ εύκολο να παγιδευτούμε μέσα στον κόσμο, γιατί, καθώς θα πρέπει να ζήσουμε, θα πρέπει να φάμε, θα πρέπει να συντηρηθούμε και να εργαστούμε. Ακόμα, θα πρέπει να πάμε στο σχολείο και στο πανεπιστήμιο και να γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι. Πρέπει ακόμα να ζήσουμε στον κόσμο, αλλά αν δεν φάμε, θα πεθάνουμε. Για να φάμε, πρέπει να εργαστούμε και αν χρειάζεται να εργαστούμε, τότε είναι καλύτερο να εργαζόμαστε τις ίδιες ώρες ή λιγότερες ώρες και να έχουμε μεγαλύτερες αποδοχές, για να επιζήσουμε και γι᾽ αυτό πρέπει να σπουδάσουμε, για να έχουμε την ευκαιρία για έναν καλύτερο τρόπο ζωής. Λοιπόν, όλες αυτές οι ευθύνες χρειάζονται, για να συνεχιστεί η ζωή μας, αλλά συγχρόνως πρέπει να αφιερώνουμε

χρόνο και στις πνευματικές μας ασκήσεις, γιατί αυτή είναι η μοναδική ευκαιρία που έχουμε. Αν δε χρησιμοποιήσουμε αυτή την ευκαιρία, δεν ξέρουμε αν θα την έχουμε ξανά γρήγορα. Μπορεί να ξαναρθούμε στη ζωή μετά από εκατομμύρια και εκατομμύρια χρόνια, μπορεί να την ξανάχουμε, αφού θα έχουμε περάσει από τις 8.400.000 μορφές ζωής. Μερικά είδη έχουν πολύ σύντομη ζωή, ενώ μερικά άλλα ζουν επί πολλά χρόνια και έτσι δεν ξέρουμε πότε θα είμαστε ικανοί να έχουμε ξανά αυτή την ευκαιρία του να πάρουμε το ανθρώπινο σώμα. Μόνο μέσα στο ανθρώπινο σώμα έχουμε την ικανότητα να πραγματοποιήσουμε τον εαυτό μας. Αυτός είναι και ο λόγος που ο Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ δίδαξε τον «Θετικό Μυστικισμό».

Ερώτηση: «Και αυτόν τον αιθέρα; Από πού το παίρνει η ψυχή αυτό το στοιχείο;»

Διδάσκαλος: Το στοιχείο του αιθέρα είναι μέσα στο σώμα. Δεν μπορεί κανείς να το προσδιορίσει με φυσικούς όρους.

Ερώτηση: «Είναι Αστρικό στοιχείο;»

Διδάσκαλος: Ναι, είναι ένα είδος Αστρικού στοιχείου. Είναι σαν το νου. Αν κοιτάξετε μέσα στο σώμα, δεν υπάρχει τίποτα που να μπορεί να προσδιορίσει το νου με όρους επιστημονικούς. Δεν έχουμε όρους στην επιστήμη με τους οποίους να μπορούμε να προσδιορίσουμε το νου. Το ίδιο ισχύει και για τον αιθέρα. Ο εγκέφαλος έχει αποδειχθεί από την επιστήμη ότι αποτελείται από μικρά κύτταρα με παραφυάδες που συνάπτονται μεταξύ τους και στέλνουν μηνύματα το ένα με το άλλο. Η μνήμη είναι ικανότητα του νου. Είναι όπως η μνήμη του υπολογιστή. Σήμερα, γίνονται πειράματα σε πολλές εταιρείες να ανατυπώσουν το νου και να κάνουν απομίμηση της λειτουργίας του στους υπολογιστές.

Είχα πάει σε ένα σεμινάριο πριν 2-3 χρόνια και είδα μερικά μοντέλα υπολογιστών, βασισμένα πάνω στο σχέδιο του νου μας. Ο εγκέφαλος έχει ένα αριθμό κυττάρων και έχει αποδειχθεί επιστημονικά ότι ο κοινός άνθρωπος χρησιμοποιεί κατά μέσο όρο μόνο 5% έως 6% της ουσίας του εγκεφάλου του. Το άλλο μέρος του εγκεφάλου δεν ξέρουν

σε τι χρησιμεύει. Αυτή είναι η άποψη της επιστήμης. Οι μεγαλοφυΐες, όπως ο Αϊνστάιν και άλλοι, λέγεται ότι χρησιμοποιούν ένα εκατοστό ακόμη του νου, δηλαδή το 7% ,και αυτό το επιπλέον κάνει αυτή τη μεγάλη διαφορά.

Λοιπόν, στον εγκέφαλο ένα μήνυμα μεταδίδεται από το ένα κύτταρο στο άλλο και μετά στο άλλο, για να καταλήξει στους μυώνες του σώματος. Ξέρετε ότι η κίνηση του μπράτσου ανήκει στο μηχανικό μέρος του σώματος και γίνεται γύρω από μια άρθρωση. Αλλά αυτό που ελέγχει την κίνηση δεν μπορεί να καθοριστεί και προσπαθούν να βρουν πώς επιτελείται αυτή η λειτουργία. Είναι ώσεις που πηγαίνουν στα μυϊκά κύτταρα, αλλά το τι πραγματικά καθορίζει αυτές τις ώσεις δεν έχει ακόμα αποδειχτεί επιστημονικά. Έτσι, δεν έχει καθοριστεί με φυσικούς όρους τι είναι ο νους, όπως δεν μπορεί να καθοριστεί με φυσικούς όρους τι είναι ο αιθέρας. Και τα δύο είναι αφηρημένες έννοιες. Μπορούμε να πούμε πως είναι "οντότητες" ή ***ικανότητες που ελέγχουν τις δραστηριότητές μας***. Μπορούμε να δούμε το αίμα, μπορούμε να δούμε τα οστά, αλλά δεν μπορούμε να δούμε τον νου και τον αιθέρα. Γνωρίζουμε ότι είναι ο νους που κατευθύνει τις αισθήσεις μας και ο αιθέρας που μας διαφοροποιεί από τα ζώα.

Διάβαζα χθες στην εφημερίδα και το πώς θεωρούν οι επιστήμονες ότι δημιουργήθηκε το σύμπαν. Γίνεται πάντα έρευνα γι' αυτό. Υπάρχει η θεωρία του Μπιγκ Μπανγκ εδώ και πολλά χρόνια που δέχεται ότι η αρχή της Δημιουργίας ήταν μετά από μία μεγάλη έκρηξη. Υπάρχει και μια άλλη θεωρία που λέει πως το σύμπαν άρχισε από το τίποτα και τη λένε Pointless Theory. Δεν υπάρχει σημείο αρχής, λέει αυτή η θεωρία, απλώς άρχισε από το τίποτα και απλώς έγινε.

Ερώτηση: «Από το Φως;»

Διδάσκαλος: Ναι, από το φως, από το Φως και τον Ήχο. Λέγεται παραβολικά ότι ο Θεός ήταν ολομόναχος και θέλησε ... Ήθελε να έχει άλλους να τον αγαπάνε, ήθελε να γίνουν πολλοί από ένας για κάποιο λόγο που δεν μπορούμε να τον ξέρουμε. Και έκανε μια "σκέψη"! και αυτή η σκέψη δημιούργησε μια "δόνηση" και με τη δόνηση προήλθε το Φως και ο Ήχος και από αυτά δημιουργήθηκε το Σατς Καντ, καθώς και τα άλλα επίπεδα. Στα περισσότερα θρησκευτικά βιβλία, όπως

π.χ. στον Ιουδαϊσμό, λένε πως ο κόσμος έγινε σε 6 ημέρες και αν διαβάσετε βαθιά τα Ιουδαϊκά κείμενα, αυτά μιλάνε βασικά για το πρώτο σύμπαν που έγινε την πρώτη μέρα, το δεύτερο σύμπαν που έγινε τη δεύτερη μέρα...

Ερώτηση: «Μήπως το Βιβλίο της Γένεσης αναφέρεται στο Υλικό Επίπεδο, καθώς αρχίζει αναφέροντας ότι "Εν αρχή ήτο σκότος" και δεν λέει "Εν αρχή ήτο Φως";»

Διδάσκαλος: Αυτός που έγραψε αυτό το βιβλίο γνώριζε την ύπαρξη του Φυσικού Επιπέδου μόνο. Το Επίπεδο αυτό θεώρησε σαν ένα καινούργιο βασίλειο, για το οποίο υπάρχουν ακόμα και σήμερα απορίες. Μόλις βρούνε όλες τις απαντήσεις για αυτό το Επίπεδο, θα κάνουν το επόμενο βήμα και θα βρούνε ότι αυτό το βασίλειο είναι ο κατώτερος κόσμος, το κατώτερο Επίπεδο και ότι υπάρχουν και άλλα Επίπεδα μέσα μας.

Στο Φυσικό Επίπεδο έχουμε το φυσικό σώμα και το φυσικό νου, έχουμε και ένα φυσικό μας κυβερνήτη, το ψυχικό ρεύμα (*ψυχή*). Στο Αστρικό Επίπεδο έχουμε άλλες ιδιότητες: έχουμε το Αστρικό σώμα, την Αστρική ψυχή (*συνειδητότητα*), τον Αστρικό νου. Στο Αιτιατό Επίπεδο έχουμε το Αιτιατό σώμα, τον Αιτιατό νου και την Αιτιατή ψυχή (*συνειδητότητα*). Το σπίτι του νου, η κατοικία του νου είναι το Τρίτο Επίπεδο, γιατί το Τρίτο Επίπεδο είναι εκείνο από το οποίο προήλθε ο υλικός κόσμος.

Ο νους είναι μια οντότητα που έχει προέλευση το Τρίτο Επίπεδο. Η κατοικία της ψυχής είναι στο Πέμπτο Επίπεδο, το Σατς Καντ. Γι' αυτό ο Διδάσκαλος Ντάρσαν πάντοτε έλεγε με πολλή αγάπη ότι: «*Για να πάει η ψυχή πίσω στο σπίτι της, ας μη μαχόμαστε με το νου, γιατί ο νους είναι μια πολύ δυνατή οντότητα*». Ξέρετε, ο νους μπορεί να κατευθύνει τις αισθήσεις μας να πάνε έξω από το σώμα. Ο Διδάσκαλος Ντάρσαν πάντοτε έλεγε: «*Ας προσπαθήσουμε να γίνουμε φίλοι με το νου. Να πούμε στο νου: "Και το δικό σου σπίτι δεν είναι στο φυσικό κόσμο, το σπίτι σου είναι στο Τρίτο Επίπεδο και θα έχεις περισσότερη ικανοποίηση, όταν φτάσεις στο σπίτι σου"*. Και μας έλεγε ακόμα ότι, κάνοντας φίλο το νου μπορούμε να τον προκαλέσουμε να συνεργαστεί με την ψυχή και όχι να εμποδίζει την πραγματοποίησή της, όχι να

εμποδίζει την επιστροφή της στο Σπίτι της. Και ακόμα μας έλεγε ότι η ψυχή και ο νους μπορούν να είναι φίλοι. Ότι υπάρχουν πιθανότητες ο νους να βοηθήσει τη σωτηρία της ψυχής και τότε να τρέξουνε αρχικά μαζί και μετά, όταν φτάσουν στο Τρίτο Επίπεδο, η ψυχή να πει στο νου: «*Εκεί είναι το σπίτι σου*» και εκείνη να συνεχίσει και να πάει πιο πάνω.

Είναι γεγονός ότι μπορούμε να κερδίσουμε περισσότερα μέσω της αγάπης παρά μέσω της διαμάχης του νου και της ψυχής. Αυτό είναι μία αποδεδειγμένη αλήθεια. Αν πρόκειται να αγωνιστούν δύο πολύ δυνατές οντότητες, είναι πράγματι πολύ δύσκολο να προβλεφθεί το ποιος θα νικήσει, γιατί είναι σχεδόν ισοδύναμες. Αλλά αν το ένα μέρος δείξει πολλή αγάπη, σε τελική ανάλυση το μέρος που δεν αγαπά ή που θέλει να πολεμήσει θα μαλακώσει. Αλλά αν το μέρος που έχει αγάπη και που είναι προσωποποιημένη αγάπη αρχίσει και αυτό να πολεμά πιο πολύ και αφήσει την καλοσύνη του, αφήσει αυτό που είναι η βάση αυτού του κόσμου, αυτό που είναι η βάση για να βρούμε τον Θεό και αρχίσει να πολεμά, δεν θα κατορθώσει τίποτα.

Λοιπόν, η ψυχή πρέπει να πάρει τη στάση της αγάπης προς όλους. Η ψυχή πρέπει να έχει πολλή αγάπη, για να κερδίσει τη μάχη της εναντίον του νου, γι' αυτό οι Διδάσκαλοι μας λένε πάντοτε να αναπτύξουμε αγάπη μέσα στην καρδιά μας, όχι μόνο για μας, όχι μόνο για τα παιδιά μας, όχι μόνο για τους γονείς μας, όχι μόνο για τους αδελφούς και τις αδελφές μας αλλά για ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι η ψυχή που είναι μέσα μας είναι ένα μέρος του Θεού και ότι η ψυχή που είναι μέσα στον καθένα είναι επίσης ένα μέρος του Θεού. Γεγονός που κάνει όλους μας να είμαστε ένα μέρος της Υπερψυχής, ένα μέρος του Θεού και αν μπορούμε να έχουμε αγάπη για τον καθένα, τότε αυτομάτως η αγάπη μας για τον Θεό θα μεγαλώσει και θα παραβλέπουμε τις μικρές φυσικές διαφορές... Γνωρίζετε ότι ο καθένας μας έχει διαφορετικά φυσικά χαρακτηριστικά, όλοι μας περπατάμε διαφορετικά, μιλάμε διαφορετικά, όλοι μας έχουμε... ξέρετε, κανένας μας δεν είναι τέλειος, όλοι μας έχουμε ατέλειες, γιατί η ατέλεια μπορεί να είναι ό,τι εμένα μου αρέσει να κάνω κάποιο πράγμα με ένα τρόπο, εσάς μπορεί να σας αρέσει να το κάνετε με έναν άλλο τρόπο, σ' εκείνον να του αρέσει να το κάνει με έναν τρίτο και σ' εκείνη να της αρέσει να το κάνει με έναν τέταρτο

τρόπο. Αυτό δεν σημαίνει ότι ο δικός μου τρόπος είναι ο μόνος σωστός τρόπος. Μπορεί να υπάρχει και άλλος σωστός τρόπος. Δεν πρέπει να κάθεται κανείς και να κρίνει με τα δικά του μέτρα και σταθμά και να μη λαμβάνει υπόψη τα προβλήματα, τις δυσκολίες και τις άλλες πιέσεις που έχει ο κάθε άνθρωπος. Αλλά ας τα παραβλέπουμε όλα αυτά. Αν κάποιος πιέζει το σωληνάριο της οδοντόπαστας στο πάνω μέρος, στη μέση ή στο κάτω μέρος, εφόσον βγαίνει η οδοντόπαστα, δεν υπάρχει διαφορά. Πολλά προβλήματα γεννιούνται με το αν ο σύζυγος πιέζει το σωληνάριο της οδοντόπαστας με τον ένα τρόπο και η σύζυγος με τον άλλο ή αν ο σύζυγος βάζει την οδοντόπαστα δεξιά και η σύζυγος αριστερά. Αυτά δεν είναι αξιόλογα προβλήματα. Λοιπόν, ας παραβλέπουμε αυτά τα μικροπράγματα... Ποια είναι η διαφορά, αν βάλλουμε την οδοντόπαστα δεξιά ή αριστερά και θέλουμε ο καθένας να περάσει το δικό του; Αλλά είναι όλα αυτά τα μικροπράγματα που αρχίζουν να δημιουργούν τις φασαρίες.

Σ' ένα σπίτι είναι τα μικροπράγματα που... ξέρετε, δεν μας αρέσει το πώς εργάζονται οι άλλοι για μας, το πώς περπατούν μαζί μας, δεν μας αρέσει όταν τα παιδιά μας κάνουν ορισμένα πράγματα. Αλλά ας αρχίσουμε να τα παραβλέπουμε αυτά και ας αρχίσουμε να βλέπουμε τα αληθινά και σημαντικά πράγματα. Ο άνθρωπος είναι από τη φύση του καλός. Μπορούμε να ελπίσουμε ότι θα γίνει καλύτερος, αν του δείξουμε την αγάπη μας, έτσι ώστε να δει την αγάπη του Θεού να ακτινοβολεί από μέσα μας. Τότε, θα θελήσει και αυτός να δώσει την ίδια αγάπη και θα θελήσει να έχει γεμάτη την καρδιά του μ' αυτήν την αγάπη. Αν το κάνετε αυτό, θα δείτε ότι γενικά η ζωή σας θα είναι καλύτερη, θα είσαστε πιο κοντά στους ανθρώπους, όλο και περισσότεροι άνθρωποι θα αρχίσουν να συνειδητοποιούν ότι υπάρχει κάτι καλύτερο στη ζωή από τις καθημερινές ασχολίες. Ότι υπάρχει χαρά, ότι υπάρχει ειρήνη, ότι υπάρχει μακαριότητα που μπορούμε να αποκτήσουμε στους Εσωτερικούς κόσμους και που όμοιά τους δεν μπορούμε να βρούμε στον εξωτερικό κόσμο. Ακόμα θα δείτε ότι η επικοινωνία μας με τον Θεό θα έρθει βαθμιαία, καθώς θα έχουμε περισσότερη αγάπη μέσα στις καρδιές μας. Αυτή είναι η κατάσταση με την οποία η ψυχή μας σιγά-σιγά κερδίζει τη μάχη με το νου.

Ο νους πάντοτε προσπαθεί να μας κάνει να κρίνουμε αυτό, να κρίνουμε εκείνο και να ασχολούμαστε με τη μια και την άλλη απόλαυ-

ση της ζωής. Αυτό είναι εντάξει για μερικούς ανθρώπους που θέλουν απλώς και μόνο να απολαμβάνουν και να κρίνουν και να έρχονται πάνω-κάτω στον τροχό της ζωής και των θανάτων ξανά και ξανά. Αλλά, αν θέλουμε να βγούμε από τον τροχό των 8.400.000 ειδών, πρέπει να κάνουμε κάτι που να αξίζει. Να κάνουμε κάτι που θα κάνει τις ψυχές μας να επιστρέψουν στο αληθινό μας σπίτι. Και με τη χάρη του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και του φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου Σαντ Ντάρσαν Σινγκ και ακολουθώντας τα διδάγματά τους και το παράδειγμά τους, είναι σίγουρο πως θα μπορέσουμε να πάμε προς αυτή την κατεύθυνση. Είναι σίγουρο πως θα μπορέσουμε να βοηθήσουμε τους άλλους και να αφιερώσουμε χρόνο για το διαλογισμό μας, έτσι ώστε η ψυχή μας να ταξιδέψει στα Εσωτερικά επίπεδα μαζί τους και να επιστρέψουμε στο Αληθινό μας σπίτι, στο Σατς Καντ.

Ερώτηση: «Διδάσκαλε, είπατε ότι μεταχειριζόμαστε μόνο το ένα τρίτο του εγκεφάλου μας για τις σκέψεις της καθημερινής ζωής και για να εναποθηκεύσουμε εντυπώσεις. Θέλετε να πείτε ότι το υπόλοιπο του εγκεφάλου μας είναι για κάποιο άλλο σκοπό;»

Διδάσκαλος: Οι επιστήμονες λένε ότι μεταχειριζόμαστε το 5% με 6% του εγκεφάλου. Το υπόλοιπο οι επιστήμονες δεν έχουν βρει ποιες λειτουργίες επιτελεί.

Ερώτηση: «Αλλά εσείς γνωρίζετε καλύτερα από τους επιστήμονες».

Διδάσκαλος: Εντάξει... οι επιστήμονες βρίσκουν μέρα με τη μέρα πως υπάρχει και κάτι περισσότερο από ό,τι γνωρίζουν πάνω σ' αυτόν τον τομέα. Έχουν αρχίσει να υποψιάζονται ότι υπάρχουν Εσωτερικοί κόσμοι τους οποίους δεν γνωρίζουν, αλλά όταν έρθει η ώρα κάτι θα βρουν και τότε... ίσως εξηγήσουν περισσότερα πράγματα!

Ερώτηση: «Την δεκτικότητα για την επικοινωνία μας με τον Διδάσκαλο, ο οποίος βρίσκεται διαρκώς κοντά μας, την καθορίζουν οι συνάψεις των νευρικών μας κυττάρων;»

Διδάσκαλος: Έμμεσα οι συνάψεις των δικτυωτών κυττάρων καθορίζουν τη δεκτικότητά μας, γιατί όλες μας οι πράξεις καθορίζονται από τις λειτουργίες του εγκεφάλου. Ο εγκέφαλος είναι καμωμένος από κύτταρα, που συνάπτονται μεταξύ τους με ένα πολύ πολύπλοκο τρόπο. Τα σήματα που ελέγχουν τις πράξεις μας μεταβιβάζονται μέσω αυτών των κυττάρων. Με το να είμαστε πιο δεκτικοί, με το να έχουμε περισσότερη αγάπη και να σκεπτόμαστε τον Θεό και τη Διδάσκαλο Δύναμη, ενεργοποιούμε αυτά τα κύτταρα του εγκεφάλου που με τη σειρά τους μας κάνουν να αισθανόμαστε ότι θέλουμε να κάνουμε ανιδιοτελείς υπηρεσίες, να καθίσουμε για διαλογισμό και να αφιερώνουμε το χρόνο μας προς αυτή την κατεύθυνση. Υπάρχει όμως διαφορά μεταξύ ενός δεκτικού νου και του εγκεφάλου και χρειάζονται και τα δύο, για να υπάρχει αποτέλεσμα.

Ερώτηση: «Τι ρόλο παίζουν τα κύτταρα του εγκεφάλου μας;»

Διδάσκαλος: Υπάρχει μια ψυχή μέσα στο σώμα που έχει κυριαρχία σε αυτά τα κύτταρα του εγκεφάλου. Τα κύτταρα του εγκεφάλου δεν κάνουν τίποτα περισσότερο από το να ελέγχουν τις κινήσεις του φυσικού μας σώματος. Ακόμα, τα κύτταρα του εγκεφάλου καθορίζοντας τις κινήσεις του φυσικού μας σώματος μπορούν να "εξυπηρετήσουν" ορισμένα συναισθήματά μας. Έτσι, έχουμε το συναίσθημα να κάνουμε μια ευγενική πράξη, π.χ. να βοηθήσουμε κάποιον. Ξέρετε ότι μόνο αν έχουμε πρώτα το αίσθημα, την παρόρμηση να θέλουμε να βοηθήσουμε κάποιον, θα πάμε να τον βοηθήσουμε. Και αυτή η βοήθεια θα γίνει ή φωνάζοντας κάποιον να βοηθήσει κάποιον άλλον ή προσφέροντας χρήματα ή πηγαίνοντας οι ίδιοι να βοηθήσουμε κάποιο συνάνθρωπο ή κάνοντας ενέργειες, ώστε να έρθει βοήθεια με διάφορους τρόπους.

Η παρόρμηση να θέλουμε να βοηθήσουμε έρχεται από την ψυχή και αυτό γίνεται πράξη με τη λειτουργία των κυττάρων του εγκεφάλου. Αν σκεφθείτε να κάνετε κάτι, αυτό προέρχεται από ένα συναίσθημα, από κει και πέρα είναι ο εγκέφαλος που θα ελέγξει τις κινήσεις μας για το τι θα κάνουμε και για το πώς θα το κάνουμε. Όμως ***αισθήματα και συναισθήματα υπόκεινται στην πιθανότητα του λάθους. Mind that...(Kirpal Singh).***

Ερώτηση: «Ο Διδάσκαλος μπορεί να με βοηθήσει να εξοφλήσω τα χρέη μου;» *(Απάντηση σε γράμμα από Ηράκλειο Κρήτης – Φεβρ. 2002)*

Διδάσκαλος: Πολλά από αυτά που μας συμβαίνουν και πρέπει να αντιμετωπίσουμε είναι αποτέλεσμα παλαιών πράξεών μας και των αναπόφευκτων αντιδράσεων τους. Η ζωή των ανθρώπων είναι γεμάτη δυσκολίες και προβλήματα. Ο Διδάσκαλος πάντα βοηθάει τους μαθητές του έτσι ώστε το καθετί που αντιμετωπίζουν να είναι μικρότερο από αυτό που κανονικά τους αναλογεί.

Τις αρνητικές αντιδράσεις από πράξεις του παρελθόντος μπορεί ο κάθε μαθητής να απαλύνει και ακόμα να αποτρέψει με την αφοσίωσή του στον Διδάσκαλο και με το διαλογισμό. Αυτό είναι κάτι που εξαρτάται μόνο απ᾽ αυτόν.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟ ΡΑΤΖΙΝΤΕΡ ΣΙΝΓΚ από μαθητές του, στο Δελχί

14 και 15 Σεπτεμβρίου 2000

Ερώτηση: «Ένας οργανισμός που γενιέται με κλονοποίηση έχει ψυχή;»

Διδάσκαλος: Είναι πολύ δύσκολο να γνωρίζει κανείς τους νόμους της γενετικής. Με την κλονοποίηση παραβιάζεται με κάποια τρόπο οι καρμικοί νόμοι που προβλέπει το Θείο Σχέδιο αλλά από την άλλη μεριά αν κάτι δεν έπρεπε να γίνει, ο Δημιουργός δεν θα το είχε αφήσει να γίνει.

Με την κλονοποίηση γίνεται μία ρομποτική παραγωγή οργανισμών και πρέπει να δοθεί προσοχή, για να μην υπάρξουν αρνητικά αποτελέσματα.

Σημείωση. Με την απάντηση του ο Διδάσκαλος δεν απαντάει με ένα ναι ή ένα όχι στην ερώτηση, αλλά πιθανώς βγάζει κανείς το συμπέρασμα ότι: «ζωή χωρίς ψυχή δεν μπορεί να υπάρξει αλλά και ότι στις περιπτώσεις κλωνοποίησης παρεισφρύουν στους κλονοποιημένους οργανισμούς ψυχές χαμηλής συνειδητότητας και δεν ακολουθείται η διαδικασία που είναι προκαθορισμένη από το κάρμα. Γι' αυτό ο Διδάσκαλος μίλησε για παραβίαση των καρμικών νόμων.

Ερώτηση: «Είναι κακό να καταναλώνουμε κλωνοποιημένα τρόφιμα;»

Διδάσκαλος: Αν οι κλώνοι είναι από φυτό σε φυτό είναι εντάξει, μπορεί κανείς να χρησιμοποιεί αυτά τα τρόφιμα. Αν είναι από ζώο σε φυτό, το προϊόν αυτό πρέπει να αποφεύγεται.

Ερώτηση: «Γιατί νιώθω φόβο, όταν κατά τον διαλογισμό πάω να βγω από το σώμα;»

Διδάσκαλος: Πολλοί έχουν τον ίδιο φόβο, γιατί νομίζουν ότι μπορεί να βγούν και να μην μπορούν να ξαναγυρίσουν στο φυσικό τους σώμα. Τα πράγματα όμως δεν είναι έτσι. Κάνετε μια παρανόηση. Όταν λέμε βγαίνω από το σώμα, δεν εννοούμε ότι εγκαταλείπουμε το σώμα. Απλώς αλλάζουμε κατάσταση συνειδητότητας. Εννοούμε ότι: "υπερβαίνουμε τη σωματική μας συνειδητότητα" και ερχόμαστε σε ένα άλλο ανώτερο από πνευματικής άποψης επίπεδο συνειδητότητας.

Είναι σαν να αλλάζουμε κανάλι στην τηλεόραση ή το ραδιόφωνο. Έχω την προσοχή μου στο Α κανάλι και την μεταφέρω στο Β. Είστε πάντοτε μέσα στο σώμα. Δεν το εγκαταλείπετε την ώρα του διαλογισμού και γι' αυτό μη φοβάστε.

Ερώτηση: «Πως φεύγουν οι επιθυμίες;»

Διδάσκαλος: Οι επιθυμίες φεύγουν με το simran και γι αυτό έχει σημασία να συνηθίζουμε να κάνουμε συνέχεια simran, ώστε να μην το ξεχάσουμε την ώρα του θανάτου μας. Αν κάνουμε simran, δεν θα έχουμε επιθυμίες και επομένως δεν θα έχουμε λόγο να ξανάρθουμε σε μια νέα ενσάρκωση. Ο νους ελέγχεται με το simran.

Ερώτηση: «Τι σχέση έχει ο Ασυνείδητος από τον Υποσυνείδητο νου;»

Διδάσκαλος: Είναι δυό τελείως διαφορετικές έννοιες. Ο Υποσυνείδητος νους είναι λίγο πάνω από τον Υλικό νου. Μεταξύ Υλικού

και Αστρικού νου. Ασυνείδητος είναι ο νους, όταν δεν έχει συνειδητότητα.

Ερώτηση: «Είναι ευλογία όταν ο Διδάσκαλος ακουμπάει ένα μαθητή του;»

Διδάσκαλος: Το να πιάνει κάποιον ο Διδάσκαλος είναι ευλογία αλλά το να του δίνει το βλέμμα του είναι πολύ μεγαλύτερη. Ο Master Kirpal έλεγε "Spirituality comes from the eyes", «*Η Πνευματικότητα έρχεται από τα μάτια*».

Ερώτηση: «Τι σημαίνει "Χάρη του Θεού";»

Διδάσκαλος: Grace of God means to be receptive. More Grace means more receptivity. Χάρη του Θεού σημαίνει να έχεις δεκτικότητα. Περισσότερη Χάρη σημαίνει να έχεις περισσότερη δεκτικότητα.

Ερώτηση: «Η μόρφωση βοηθάει την Πνευματική πρόοδο;»

Διδάσκαλος: Οσο πιο μορφωμένος είναι κανείς, τόσο ο νους του έχει αναπτύξει την ικανότητα να κρίνει. Ο Υλικός νους κρίνει το Υλικό Επίπεδο και έχει προγραμματιστεί με ορισμένα πρότυπα αυτού του Επιπέδου. Εχει μάθει οτι ο δάσκαλος για να είναι έγκυρος, πρέπει να κάθεται σταυροπόδι, να είναι γέρος, αδύνατος, φτωχοντυμένος και λιγομίλητος. Ακόμα τον κρίνει και λέει: «*Γιατί αρρωσταίνει ο Διδάσκαλος; Αρρωσταίνουν και οι Διδάσκαλοι; Γιατί πέρνει φάρμακα; Γιατί τρώει παγωτό; Γιατί πίνει κόκα κόλα;*» Αλλά η Πνευματικότητα αρχίζει εκεί που τελειώνει η λειτουργία του Υλικού νου.

Πνευματικότητα δεν είναι αν τρως παγωτό αλλά το να προσφέρεις και μάλιστα να προσφέρεις ανιδιοτελώς. Αυτό είναι το παν στην Πνευματικότητα. Προσφορά μέχρι θυσίας. Ανιδιοτελής προσφορά είναι προσφορά που δεν περιμένεις τίποτα και από κανένα. Είναι σαν αυτόν που φτιάχνει τα tsapatis στο langar του Άσραμ, που τα φτιάχνει χωρίς να ξέρει ποιός θα τα φάει και που ούτε και αυτός που τα τρώει ξέρει ποιος τα έφτιαξε, για να τον ευχαριστήσει. Η ανιδιοτελής προσφορά (seva) είναι σαν να κάνεις διαλογισμό και υπάρχει μια σχετική

ιστορία από την εποχή του Διδασκάλου Kirpal:

Κάποτε κάτι εργάτες δουλεύανε εθελοντικά στο Manav Kentra και κουβαλούσαν στο κεφάλι καλάθια με τούβλα και χώμα. Στη συνέχεια τα άδειαζαν μέσα σε δύο φορτηγά που βρισκόταν σε μια κάποια απόσταση. Έκαναν seva. Κάποια στιγμή αυτός που τους επέβλεπε σκέφθηκε ότι, αν τα φορτηγά πλησίαζαν περισσότερο στο σωρό με το χώμα, οι εργάτες θα είχαν να περπατήσουν μικρότερη απόσταση και ο κόπος τους θα ήταν μικρότερος. Έδωσε λοιπόν εντολή στους οδηγούς των φορτηγών να τα μετακινήσουν από το μέρος που είχε υποδείξει ο Διδάσκαλος προς το μέρος που βρισκόταν ο σωρός με το χώμα. Όταν τους αντελήφθη ο Διδάσκαλος Kirpal, τους παρατήρησε που μετακίνησαν τα φορτηγά λέγοντας: «*Αυτοί οι άνθρωποι δεν κάνουν διαλογισμό. Με το να πλησιάζετε τα φορτηγά, τους εμποδίζετε να κάνουν seva*».

Ερώτηση: «Ο Διδάσκαλος αγαπάει όλους Του τους μαθητές το ίδιο;»

Διδάσκαλος: Τους αγαπάει το ίδιο, αλλά καθώς κάθε ψυχή απέχει διαφορετική απόσταση από το Στόχο και άλλη βρίσκεται λιγότερο και άλλη περισσότερο μακριά, ο Διδάσκαλος πρέπει να ασχοληθεί με άλλη ψυχή λιγότερο και με άλλη περισσότερο. Η μια θέλει πιο έντονο και άλλη πιο ήπιο σπρώξιμο. Λένε ότι ο Διδάσκαλος ασχολείται περισσότερο με τους κακούς από ότι με τους καλούς!! (Γέλια).

Ερώτηση: «Σχετικά με τις Εσωτερικές εμπειρίες;»

Διδάσκαλος: Οταν ακούσετε κάποιον να λέει ότι με Εσωτερική εμπειρία ο Διδάσκαλος του ζήτησε να πει σε κάποιον άλλο κάτι, μην τον πιστέψετε. Αν ο Διδάσκαλος θέλει να πει σε κάποιον κάτι, έχει πολλούς τρόπους να του το πει απευθείας.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

http://www.sos.org/el

Οι ίδιες πνευματικές Αλήθειες δίδονται στον άνθρωπο διαρκώς μέσω των μεγίστων πνευματικών Διδασκάλων όλων των εποχών.

«Η ψυχή είναι ίδια σε όλα τα ζωντανά πλάσματα έστω και αν το σώμα του καθενός είναι διαφορετικό».

(Ιπποκράτης 460-370 π.Χ.)

«Όλα τα ζωντανά πλάσματα έχουν την ίδια ψυχή έστω και αν διαφέρουν τα σώματά τους».

(Kabir Sahib 1398-1448)

«Η ψυχή είναι μία και ατομικοποιείται μέσα στη Θεϊκή Δημιουργία από τους ελάχιστους μικροοργανισμούς, μέχρι τον ύψιστο, τον άνθρωπο».

(Kirpal Singh 1894-1974)

(Rajinder Singh 1946-..)